

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SUNDAY MORNING SERIES

Sunday Morning

JEWELLE ANN

USA Today & Wall Street Journal
BESTSELLING AUTHOR

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

PAZAR SABAH

PAZAR SABAHI SERİSİ

JEWEL E. ANN

Bu kitap bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif Hakkı © 2024 by Jewel E. Ann

ISBN 978-1-955520-49-2

E-Kitap Baskısı

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve yapay zeka teknolojisi kullanılmadan oluşturulmuştur. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Yazarın telif hakkı kapsamındaki münhasır haklarını hiçbir şekilde sınırlandırmaksızın, bu yayının metin üretmek için üretken yapay zeka (YZ) teknolojilerini "eğitmek" amacıyla kullanılması açıkça yasaktır. Yazar, bu çalışmanın üretken YZ eğitimi ve makine öğrenimi dil modellerinin geliştirilmesi için kullanımına tüm lisans haklarını saklı tutar.

Kapak Tasarımı: Boja99designs

Fotoğraf: © Jaime Burrow

Photography Biçimlendirme: Jenn

Beach

CONTENTS

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35
Bölüm 36
Sonsöz

[Kısa Bir Bakış - Çıplak Balıkçı Teşekkür](#)
[Jewel E. Ann tarafından da yazılmıştır.](#)

[Yazar Hakkında](#)

Kilisede kıkırdayan, seksi müzikten öğrenen ve kötü çocuğa aşık olan tüm kızlar için

BİRİNCİ BÖLÜM

TERRI GIBBS, "SOMEBODY'S KNOCKIN'"

1985

Şeytan babamın kilisesinin arka sırasına oturduğunda Paskalya sabahıydı. Ben koronun en önünde ve ortasında durmuş, "Great is Thy Faithfulness" şarkısının son satırını söylüyordum. Bakışları benimkilerle kilitlenene ve sıritana kadar onu zar zor tanıdım.

Beni tanıdı mı? Hayal bile edemezdim.

Isaac Cory altı yıl önce, futbol koçunun kızını hamile bırakması ve onu Devil's Head, Missouri'nin iki saat kuzeyindeki bir Aile Planlaması Merkezi'ne götürmesi nedeniyle polisle yaşadığı küçük bir itiş kakıştan sonra babası onu vurmakla tehdit ettiği için orduya katılmıştı.

Danielle Harvey etrafta dolaşıyordu. O zamanlar on iki yaşındaydım ama babamın anneme Danielle'in dizlerini kapatması gerektiğini söylediğini duyduğumu hatırlıyorum. Bu bağlantıyı kurmam için birkaç yıl geçmesi gerekti. Ne de olsa annem taytsız bir elbise giydiğimde bana dizlerimi kapatmamı söylerdi. Annem daha sonra alt komşumuz Sandy'ye Isaac'in de aynı derecede suçlu olduğu dedikodusunu yaptı.

Koç Harvey polisi arayıp Isaac'i öldürmekle tehdit ettikten sonra Wesley Cory av tüfeğini kaptığı gibi en büyük oğlunu *İsa'ya kavuşma anı* olarak adlandırdığı *an için* ahıra götürdü. Mezuniyetten hemen sonra Isaac askere gitti.

Koro, eski ahşap döşeme gibi çatlayan üç sıra ahşap bank boyunca otururken babam, "Tanrı'ya şükürler olsun," dedi. "Dua edelim."

Isaac hariç tüm cemaat başlarını öne eğdi. Bir Cadbury Creme Egg'in paketini açtı ve bir ısırık aldı. Beyaz fondan çenesinden aşağı damladı.

Elimi ağzıma götürerek homurdandım. Çenemi göğsümde tutarak bakışlarımı babam *Pastör Jacobson*'a çevirdim. Oğlunu günahlarımız için kurban ettiği için Tanrı'ya şükrederken bana kaşlarını çattı. Sırada beni kurban etmesinden korkuyordum, bu yüzden gözlerimi kapatıp ellerimi kucağımda birleştirdim ve parmaklarımın uyuşmasına neden olacak kadar sıktım.

Cemaat babamın "Amin" sözünü yankıladığında Isaac yumurtayı bitirmiş ve çenesini silmişti.

"Bu Matt'in kardeşi mi?" En iyi arkadaşım Heather eğildi ve kulağıma fısıldadı. Nefesi şarkı aralarında gizlice yediği meyveli jelibonlar gibi kokuyordu.

Her zamanki misk kokulu ilahi kitaplarının ve yanan mumların kokusundan kurtulmuştuk.

"Sanırım öyle," dedim sıkılmış dişler ve sahte bir gülümsemeyle.

Isaac'ın uzun, siyah saçları, cebinde bir paket sigarası ve kendi deldiği bir kulağı vardı. O ve arkadaşları lisede bir grup kurdular. Babam onların müziğinin Tanrı'ya iğrenç geldiğini söylerdi.

Ve eğer doğru hatırlıyorsam, bu onların resmi grup adı olabilir.

Isaac artık saçlarını kısacık kestirmiş, küpe takmıyor, geniş omuzlara ve yontulmuş bir çene hattına sahipti. Kelimenin tam anlamıyla bir erkek olmuştu.

Vaazın geri kalanında Heather önce dirseğiyle, sonra diziyile beni dürttü ve bazen de ayakkabıma kendi ayakkabısıyla vurdu.

Daha ilk adımlarımızı atmadan arkadaş olmuştuk, o yüzden tek kelime etmesine gerek yoktu. Her dürtme ve dürtmenin ne anlama geldiğini biliyordum. Erkek arkadaşımın ağabeyi *ateşliydi*.

İnci gibi gülümsemesi ve sarı dalgalarıyla Ken bebeklerine benzeyen babam, "Paskalya'nız mübarek olsun," dedi. Mavi gözlerini koroya doğru kaydırды, ayağa kalkıp kapanış ilahisi olan "It Is Well with My Soul" ile herkese önderlik etmemiz için işaret verdi.

Dakikalar sonra koro kırmızı cüppelerini babamın hazır kahve kokan ofisinin yanındaki arka dolaba astı. Her Pazar yaptığımız gibi kiliseden birlikte çıkmadan önce mihrapta annemle babama ve iki küçük kız kardeşim Eve ve Gabby'ye katıldım. Matt ve ailesi kilise merdivenlerinin dibinde bekliyordu. Paskalya yemeği için evlerine davetliydik.

Erkek arkadaşım en iyi Pazar kıyafeti içinde yakışıklı görünüyordu: lacivert bir takım elbise ve Robin'in yumurta mavisi kravatı. Kirli sarı saçları annesinki gibi dalgalı ve kabaydı, Isaac ise tıpkı babası Wesley'e benziyordu; bronz bir ten, koyu renk saçlar ve en güçlü insanı bile titretebilecek koyu kahverengi gözler.

Matt'in annesi Violet, "Mutlu Paskalyalar, Sarah," diyerek bana sarıldı. "Çok güzel görünüyorsun." Ellerini uzun sarı saçlarımdan pembe kolsuz elbisemin üzerindeki beyaz hırkama doğru indirerek beni serbest bıraktı.

Babam kilisede omuzların örtülmesinde ısrar , sadece gelinlik giyen gelinleri istisna tutardı. Onların bekâretlerini kaybederek kadın olmanın eşiğinde olduklarını düşündüğünü sanıyordum çünkü babamın gözünde tüm gelinler saftı.

Matt elimi tuttuğu sırada uzun tırnaklarını tüylü sarı saçlarında gezdiren Violet'e, "Teşekkür ederim," diye mırıldandım.

"Isaac, buradan ayrılan aynı çocuğa benzemiyorsun," dedi babam, Isaac'in elini sıkıp yırtık kot pantolonuna, kirli kovboy çizmelerine ve kolları kıvrılmış, içinde bıçaklı bir kalbin de bulunduğu dövmelemlerini tüm dünyaya gösteren buruşuk beyaz gömleğine bakarak.

Bir haç görmek beni etkilemişti. Ancak, sanırım babam etrafına sarılmış yılanı odaklandı ve bunu Tanrı'nın bir başka iğrençliği olarak okumuş olabilir.

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum, Pete."

Wesley boğazını temizledi ve Isaac'e kaşlarını kaldırarak baktı.

Isaac tepkisini gizlemeye çalıştı ama özür dilemesine rağmen dolgun dudaklarının hafifçe yukarı kalkışını kaçırmadım. "Özür dilerim, *Papaz Jacobson*."

Babamın adı Peter'di. Çoğu kişi ona Papaz Jacobson derdi. Annem ve büyükbabam ona Peter derdi. Ama kimse ona Pete demezdi.

Güldüğümü gizlemek için dudaklarımı birbirine bastırdım ve Matt sırtıtmama neyin neden olduğunu anlamamış gibi gözlerini bana dikti. Ama Isaac biliyordu ve gözlerinde sapkın bir pırıltıyla bana bakması, bunu sırf benim vereceğim tepki için yaptığını gösteriyordu.

"Anne, Erin'in evine gidebilir miyim?" Eve, annemin üç çeyrek kollu kanarya sarısı sundress elbisesinin omzundan sordu ve boynunda büyükannesinin çift incili ipi vardı.

Annem kaküllerini yüzünden uzaklaştırdıktan sonra ipeksi kahverengi saçlarının arkasını okşadı. "Hayır, Eve. Cory'lerle akşam yemeği yiyeceğiz."

"Ama, anne-"

"Eve," dedi babam her koyunu hizaya sokan o kendine özgü derin ses tonuyla ve konuşmayı bitirmek için tek gereken buydu.

Eve iri kahverengi gözlerini devirmekten ve homurdanarak iç çekmekten kendini alamadı. On altı yaşındaydı ve yirmi yaşına girmek üzereydi. Ben en büyükleriydim ama büyükannem Jacobson'a göre ortanca çocuk olması gereken Eve kadar asi değildim. Otoriteye karşı çıkışım daha incelikliydi çünkü bende insanları memnun etme geni vardı.

Eve yemeği beğenmezse tükürürdü; ben de benimkini bir peçeteye saklar ve yemekten sonra köpeğe verirdim. Gabby ise her şeyi gülümseyerek yutardı. On dört yaşındaydı, benim gibi hoşnut bir çocuk olmaya çalışıyordu ya da herkesi buna inandırmıştı. Ama ben onun sadece ailemize sabırlarını emebileceğini ve inançlarını on kat sınavabileceğini göstermeden önce zamanını beklediğini biliyordum. Her Pazar ayını sırasında İncil'inin içine şiirler karaladığını ve ailemizin onun vaazı özenle takip ettiğini ve notlar aldığını düşündüğünü boş verin.

Isaac Matt'e, "Matty, vaizin kızıyla çıktığından söz etmedin," diye mırıldandı ve Matt Isaac'ın elini itene kadar saçlarını karıştırdı.

"Kesin şunu. Bir önemi yok." Matt elimi bıraktı ve çemberimizden çekilerek altın çan kuleli beyaz kilisenin kuzey tarafındaki çimenlikte beyzbol oynayan arkadaşlarına katıldı.

Matt bir atıcı, basketbol oyun kurucusu, mezuniyet balosu kralıydı ve büyük olasılıkla yaklaşan mezuniyetimizde veda konuşmacısı olacaktı.

Ailem ona hayrandı çünkü beni sokağa çıkma yasağından sonra asla dışarıda bırakmazdı ve kiliseye her zaman zamanında giderdi. Beni öpmek ya da elimi tutmaktan başka bir şey yapmaya niyeti yoktu ve yetişkinlerin duyamayacağı yerlerde bile nadiren uygunsuz bir dil kullanırdı.

Matthew Cory gerçek bir müritti ve gerçek bir avdı. Bunu biliyordum ve herkes de biliyordu.

Annemle babam birkaç el daha sıkılaşmak için ters yöne doğru çekilirken Gabby de Eve'i arabaya kadar takip etti. Ben kıpırdamadan Violet ve Wesley, Vanderleest'lerle görüşmek üzere kenara çekildiler ve beni Isaac ve onun gezgin bakışlarıyla baş başa bıraktılar.

"Büyümüşsün," dedi çenesini kaşırken.

Beceriksiz parmaklarımla hırkamın düğmelerini ilikledim. "Altı yıldır yoktun; ne bekliyordun ki?"

Dudaklarını ıslatarak yavaşça başını salladı. "Bilmiyorum, ama bu değil."

Utanç, boğucu sıcaklık dalgaları halinde boynuma tırmandı. "Cadbury yumurtan nasıldı?" Pek iyi bir karşılık sayılmazdı ama elimdeki tek şey buydu.

"Tatlı, sıcak ve nemli. Tam da sevdiğim gibi," dedi.

Ordu Isaac'ın büyümesine yardımcı olamadı mı yoksa çok mu büyüdü karar veremedim. Cinsel içerikli dil, olgunluk spektrumunda nereye düşüyordu?

"Komik," dedim, kendinden emin bir sırıtış taklidi yaparak.

"Sen ve PC evleniyor musunuz? Eminim ailelerimiz buna bayılır." "PC MI?" Gözlerimi kısmıştım.

Isaac göz kırparak, "Mükemmel Çocuk," diye cevap verdi.

Boğazımı temizlemeden önce göz devirmek dışında Matt'e taktığı lakabı görmezden geldim. "Hâlâ lisedeyiz. Kimsenin evlenmekten bahsettiğini sanmıyorum."

Bu tam olarak doğru değildi. Ailelerimiz pek çok ipucu vermişti.

"Aile olabiliriz," dedi Isaac. "Bu ilginç olmaz mıydı?"

"İlginç" *ilginç* bir kelimeydi, özellikle de Isaac'ın nasıl sırttığı düşünüldüğünde.

"Hey, Sarah, daha sonra Joanna'nın evine gitmek ister misin? Ailesi akşam için gitmiş olacak," dedi Heather, kolunu benimkine dolayarak ve Isaac'i görmezden geliyormuş gibi yaparak.

Ama onu görmezden gelmekten çok uzaktı ve Heather, ebeveynleri orada değilse bir arkadaşımın evinde bulunmama izin verilmediğini biliyordu. Ayrıca, Isaac Cory'ye daha küçükken birbirimize aşık olduğumuzu da biliyordu.

"Heather, Matt'in kardeşi Isaac'i hatırlıyor musun?" Sanki ikimiz de Isaac'ın adını bir defterin içine, cebir öncesi problemlerinin sayfaları arasına yazmamışız gibi davrandım.

Uzun, kıvrıkcık sarı saçlarını omzunun üzerinden savurarak yeni yaptırdığı permanın yakıcı amonyak kokusuyla etraftaki havayı tutuşturdu. Ben hariç herkes perma yaptırırdı çünkü annem kimyasalların saçıma zarar vereceğini söylerdi.

Makyaj gözeneklerimi tıkamış gibi.

Dar kotlar beni günahkar gibi gösteriyordu.

Ve "değersiz" rock'n roll dinlemek babamı ve Cennetteki Babamı hayal kırıklığına uğrattı.

"Kesinlikle." Heather sırtarak kolumu sıkıca kavradı. "Ama muhtemelen beni hatırlamıyorsundur." Burnunu buruşturdu. "Ben olsam şöyle olurdu"

"Sen son sınıftayken on iki ya da on üç yaşındaydım."

"Üzgünüm," diye omuz silkti Isaac. "Hatırlamıyorum. Ama Sunday Morning'i hatırlıyorum çünkü Matty durmadan ondan bahsediyordu. Ve sanırım ona bir ya da iki kez bakıcılık yapmıştım."

"Pazar sabahı mı?" Heather sanki Isaac'ın tercümanıymışım gibi bana baktı.

Dudaklarımı birbirine bastırarak omuzlarımın hafifçe kalkmasına karşılık verdim. Isaac'ın önünde aptal gibi görünmek istemiyordum ama neden ya da kimden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Altı yaş büyük olduğu için benden daha fazla argo bildiğini düşündüm.

Heather, Isaac'ın şifreli yorumunu geçiştirerek, "Duyduğuma göre orduya katılmışsın," dedi.

"Şimdi mi duydun? Bunu ben de duymuş olabilirim." Çok soğukkanlıydı. Kendinden çok emindi. Her şeyiyle.

Heather sanki Isaac onunla flört ediyormuş gibi kızardı, ama bana baktığında farklı, alaycı bir hava aldım. Sanki kardeşi ilk gerçek erkek arkadaşım olmadan önce ona olduğumu biliyor gibiydi.

Annem park doğru başını sallayarak, "Gidelim Sarah," diye seslendi.

Heather'a "Matt'in evinde akşam yemeği yiyeceğim," dedim ve kaşlarımı çatarak noktaladım.

"Peki." Suratını asmayı denedi ama Isaac'e olduğu için başarısız oldu. "Seni gördüğüme sevindim," dedi, ellerini elbisesinin ön kısmına gergin bir şekilde sürterek.

Isaac, bakışlarını benden ayırmadan belli belirsiz bir "mm-hmm" ile karşılık verdi.

Heather ters yönde ilerlerken ben de hırkamın üst düğmelerini en az üç kez ilikleyip açtım. "Sanırım senin evde görüşürüz," dedim etrafı kolaçan ederek. "Matt'i görürsen ona ailemle geldiğimi söyle."

Isaac dudaklarını bükerek başını salladı. Ve ondan birkaç adım uzaklaştığımda, "Elbette, Pazar Sabahı" dedi.

Durdum ve omzumun üzerinden baktım. "*Ben* Pazar Sabahı mıyım?" "Sence Matty başka kimden bahsetmiştir?"

Matt'le ikinci sınıfta çıkmaya başlamıştık ama on iki yaşımızdan beri bana aşık olduğunu bilmiyordum. Yine de, aşklar genellikle sırdır.

"Pazar sabahı Sarah." Isaac sırtıttı. "Matty'nin ilk ıslak rüyası."

Nefesim kesildi ve biraz tükürük salgıladım. Isaac Cory, babamın kilisesinin ön kapısının hemen ötesinde *ıslak bir rüya* gördüğünü söyledi.

Şeytan'ı 'ın Kafasına koydu.

İKİNCİ BÖLÜM

MICHAEL JACKSON, "P.Y.T. (PRETTY YOUNG THING)"

CORY'LER, Devil's Head'deki arazinin çoğuna sahip olan üçüncü kuşak çiftçilerdi. Matt herkesin gözünde neredeyse mükemmel olsa da, çiftliği devralmak ya da kendisinden öncekiler gibi araziyi miras olarak işlemek gibi bir niyeti yoktu. Bu durum Wesley Cory'yi zor durumda bırakmıştı çünkü Isaac bir hayal kırıklığı olduğunu kanıtlamıştı. Ordu, Cory ailesinin en büyük oğullarının ruhunu kurtarmak için son umuduydu.

Uzun çakıllı yoldan beyaz, iki katlı, yirminci yüzyıldan kalma çiftlik evlerine doğru ilerlerken gözüme bir gölge çarptı ve ardından bir duman püskürdü. Isaac eski bir çınar ağacına yaslanmıştı, bir çizmesini ağacın gövdesine dayamıştı ve elinde bir sigara vardı. Neyse ki başka kimse onu fark etmemişti. Kız kardeşlerim onu fark etselerdi, hemen ispiyonlardı ve bu da ailemden bir başka "sigara içmek seni öldürür" nasihatine yol açabilirdi.

Sigara dumanı kokusundan nefret ederdim, ama Isaac havalı görünmesini sağladı ve Marlboro Man gibi *seksi*, her ebeveynin en kötü kabusu.

Babam iki arabalık müstakil garajın yanındaki her zamanki yerimize park etti ve beşimiz açık mavi Ford Crown Victoria'mızdan dışarı döküldük. Bagajı açtı ve kollarımıza annemin Violet'in Paskalya jambon yemeğine katkıda bulunduğu turtaları ve akşam yemeği ekmeklerini yükledik.

Toprak patikadan verandaya doğru yürürken, Matt'in kırmızı 1972 model El Camino'sunun tekerleklerinin altındaki çakıllar çıtırdadı ve önünde durdu

garajda. Araba büyükannesi ve büyükbabasının erken mezuniyet hediyesiydi.

Matt dışarı fırladı ve koşarak bize doğru geldi. "Şunu alayım," dedi ve tam zamanında annemden raventli turtayı alıp bizim için kapıyı açtı.

Matt onun yanından geçerken sırtı ve düğümlemesine yardım ettiğim bir sepet yemek ekmeğiyle arkadan geldi. "Çok güzel görünüyorsun, Sarah," dedi cömert bir gülümsemeyle.

Isaac, "Gerçekten de öyle," diye mırıldandı. Matt, "Kapa çeneni," diye mırıldandı.

"Ne?" Matt beni eve götürürken Isaac kapıyı açık tuttu. "P.Y.T.," diye mırıldandı arkamdan, böylece onu sadece ben duyabilecektim.

Pretty Young Thing.

Babam Michael Jackson'ın müziğini onaylamazdı ama ben P.Y.T.'nin boğucu sözleri ve akılda kalıcı temposu da dahil olmak üzere her şarkısına bayılırdım.

Isaac'ın o üç harfi kirli bir sır gibi arkamdan solumasını sevdim mi? Nefret etmedim diyelim.

Odun sobalı oturma odasına bitişik olan yemek odasındaki antika büfenin üzerine koyduğumuz annemin börek ve çörekleri Violet'in gözünden kaçmadı: "Janet, ne güzel pişirmişsin!" İkinci kata çıkan merdiven, geniş mutfağı oturma ve yemek odasından ayırıyordu.

"Kızlarım bana yardım etti," dedi annem, kanepede üç gerçek boyutlu bebek gibi otururken bize gururla başını sallayarak onay verdi - iki esmer ve bir sarışın, makyajsız yüzlerimizde gülümsemeler, ellerimizi kucağımızda kavuşturduk.

"Sarah, haşlanmış yumurtalar için bana yardım etmek ister misin?" Violet sordu. Mutfakta her zaman benden yardım isterdi. "Matthew haşlanmış yumurtaya bayılır."

Violet, en küçük oğlunu memnun edeceğini düşündüğü şeyleri bana öğretmek için her fırsatı değerlendirdi. Aptal değildim. Herkesin beni onun karısı, yani Cory Çiftliği'nin bir sonraki başhemşiresi olmaya hazırladığını biliyordum. Ancak bu Matt'in üniversiteye gitmek ve beyzbol oynamak istediği gerçeğini değiştirmiyordu. Sığır çiftçiliğine, domuz yetiştirmeye ya da mısır ve saman yetiştirmeye hiç ilgi duymuyordu. Kendimi bildim bileli 4-H'ye katılmış olsam da - Cory'ler için dikiş dikiyor, konserve yapıyor ve hayvanları sergiliyordum - kalbim Matthew Cory'den çok Pat Benatar, Whitney Houston ve Laura Branigan'a aitti.

Ailelerimiz, Matt ve benim hayatımızın bundan sonraki bölümlerine birbirimizin nişanlısı olarak başlamak gibi bir niyetimiz olmadığını göremeyecek kadar iç içe geçmişti.

Sorun şuydu ki Matt ve ben birbirimizin güvenlik battaniyesi olmuştuk ve tutunmak çok boğucu geldiğinde bile nasıl bırakacağımızı bilmiyorduk - en azından benim algım buydu. Matt her şeye kayıtsızdı. Beyzbol planlarını etkilemediği sürece benimle evlenmeye de ayrılmaya da aynı derecede istekli . Benim de planlarım vardı ama kimsenin umurunda değildi.

"Janet, en yeni yorganımı gördün mü?" Ben soyulmuş yumurtaları ikiye bölüp sarılarını bir kâseye doldururken Violet anneme başıyla onu yukarıya kadar takip etmesini işaret etti.

"Sarah, kola ister misin?" Matt on altı onsluk cam şişenin kapağını açmak için bir şişe açacağı getirerek sordu.

"Hayır. Böyle iyiyim. Ama teşekkürler."

"Gerisini ben alırım," dedi Isaac, bir bardağa buz doldurduktan sonra kolanın geri kalanını bardağa boşalttı.

Matt verandanın gıcırdayan kapısını açmadan önce, "Ben babalarımızla dışarıda olacağım," dedi.

"Vaizin kızı Paskalya yemeği için haşlanmış yumurta yapıyor." Isaac kıkırdadı ve başını salladı. "Sence neden onlara haşlanmış yumurta deniyor?"

Konuşmak için dudaklarımı araladım ama ağzımdan bir şey çıkmadı çünkü Isaac'in elindeki şişe dikkatimi dağıtmıştı. Kapağını açtı ve kolasına bol miktarda döktü.

Bakışlarımı şişeden yüzüne kaldırdığımda sırttı. "Bana bakma şeklini seviyorum."

Sertçe yutkundum ve yumurtalara odaklandım, Isaac rahatsız edici bir şekilde bana yakın dururken, sırtı tezgâha yaslanmıştı. "Sana nasıl bakıyorum?"

"Sanki susamışsın gibi." Bardağını kaldırıp bana uzattı.

Kaşığın tersiyle yumurta sarılarını ezdim. "Matt teklif ettiğinde hayır dedim. Birdenbire susadığımı nereden çıkardın?"

"Yanakların kırmızı."

Başımı omuzlarımın arasında döndürdüm ve sözlü bir yanıt vermeden onu reddettim. Isaac beni kışkırtıyordu. Beni hâlâ *Matty'nin* on iki yaşındaki masum aşkı olarak görüyordu. Ve bu beni rahatsız ediyordu. "Sigara içmek seni öldürecek," diye mırıldandım.

En iyi geri dönüşüm buydu.

Kıkırdadı. "Ne zaman?"

"Ne zaman?"

"Beni ne zaman
öldürecek?" Omuz
silktim. "Bir gün."

"Pazar Sabahı, *bir gün bir şey* hepimizi öldürecek."

"Çekmeceden mayonez için bir kaşık almak üzere onu kenara ittim, "Tanrı seni cennete götürmüyor. Cennette sigara içilmediğinden eminim."

"Ya sigara içmek cennetse? Hiç denedin mi?" İçkisinden bir yudum aldı.

"İğrenç bir şey," dedim mayonez kavanozunun kapağını kaldırırken.

"Yani denedin mi?"

Çok sinir bozucuydu.

"Hayır. Denemedim." Mayonezi ölçü kabına boşalttım. "Bir ineğin kık deliğini de yalamadım, ama eminim bunu yapmanın *iğrenç* olduğu evrensel olarak paylaşılan bir düşüncedir."

Bir kahkaha attı. "Evren adına konuşamazsın. Bazı kültürlerde kık yalamak kutsal bir ritüel olarak kabul edilebilir."

"Sence annem bir kola içsem umursar mı?" Eve mutfığa girerek sordu. "Paskalya olduğu için mi?"

Ailem yemekle birlikte gazoz içmemize asla izin vermezdi, sadece "özel bir ikram" olarak, bu da mümkün olduğunda gizlice içtiğimiz anlamına geliyordu.

"Neden bekleyip ona sormuyorsun?" dedim.

"İşte. Benimkini al. Kimseye söylemem." Isaac neredeyse dolu olan kola bardağını ve şişenin içinde ne varsa onu uzattı.

Eve'in kahverengi gözleri büyüdü. "Teşekkürler-"

"O benim." Kaşığı bıraktım ve Eve gözünü kırpmadan bardağı kaptım. Tadının fark edilmesini beklemedim. Bütün yol boyunca yandı, on bir yudum boyunca.

Saydım.

Eve kaşlarını çatı. "Peki. Anneme sorarım." Topuklarının üzerinde döndü ve mutfaktan dışarı çıktı.

Boş bardağı Isaac'ın göğsüne doğru ittim. "Kıç külçesi olma."

Isaac parmaklarını bardağın etrafına doladı ve iki kaşını kaldırdı. Gülümsemesi hemen, bitirmem gereken yumurta dolmasından daha şeytani bir şeye dönüştü.

Yüzündeki bu ifadeyi kabul etmek yerine, malzemelerin geri kalanını ölçmeden kaseye attım.

"Sence bu kadar tuz yeterli mi?" Isaac bardağı dudaklarına götürüp bir parça buzu ağzına atmadan önce sordu.

"Her şey nasıl gidiyor?" Violet'in melodik sesi onun ve annemin merdivenlerden inişini duyurdu.

Malzemeleri karıştırırken sıkı bir "Peki" ile cevap verdim.

"Şu bak." Violet Isaac'in sırtını sıvazladı. "Oğlum bir erkek oldu. Mutfakta yardım eden iyi bir adam." Oğlu, gelişigüzel bir şekilde kaseye attığım malzemelerin kapaklarını kapatırken sevinçten havalara uçuyordu.

Isaac bir erkekti. Tamamen insan. Buna bir itirazım yok. Ama *iyi* bir adam mıydı? Hayır.

O iyi bir adam değildi. Yakınından bile geçmedi. "Benim için zevkti," dedi.

Violet, "Sarah, her şeyi mutfak masasına taşıyalım ki ben de jambon ve patatesleri fırından çıkarabileyim," dedi. "Belki kız kardeşlerin yumurtaları doldurmana yardım edebilir."

"Tamam" demek için ağzımı açtım ama ağzımdan çıkan tek şey gürültülü bir geçirmeydi. Annem acıdan ekşimiş bir suratla yüzünü buruştururken, bir elimle ağzımı kapattım. Bir kerede o kadar gazoz içtikten sonra ne bekliyordum ki?

"Sarah," dedi annem sert bir fısıltıyla, Isaac yumruğunu ağzına götürerek kıs kıs gülerken.

"Affedersiniz," diye mırıldandım, çenemi tuttum ve mutfak masasına taşdım.

Annem, "Eve, Gabby, gelin de kardeşinizin yumurtaları doldurmasına yardım edin," diye seslendi.

"Isaac, git diğer adamları bul ve onlara akşam yemeğinin on dakika içinde servis edileceğini söyle." Violet başıyla kapıya doğru işaret etti.

Çıkarken masanın önünden geçerken bana baktı. Sanki hiçbir şey olmamış gibi, sanki sistemimde yaklaşık iki ya da üç kadeh sert içki yokmuş gibi nötr bir ifade takındım.

Biraz daha sıcak hissettim ve biraz daha az önemsedim. Ve bu iyi değildi.

On dakika sonra herkes yemek masasına oturdu; babalarımız iki uçta, annelerimiz ve kız kardeşlerimiz bir tarafta, ben de diğer tarafta Matt ve Isaac'in arasına sıkışmıştım.

Babam boğazını temizledi. "Dua edelim mi?" Babam ellerini uzattı ve herkes aynı şekilde davrandı.

Sonra çok tuhaf bir şey oldu: O sıvı zehir hafızamı bozdu. Matt'in solumda olduğunu unuttum, bu yüzden *sağ* elimle onun elini

(sadece eli değil) iç uyluğumda.

Kayda değer iki şey vardı:

1.) Ayık olduğumda bunu yapmazdım.

2.) Isaac sağ tarafımdaydı.

Tamam, kayda değer üç şey vardı.

3.) Matt'in eli (aslında Isaac'in eliydi) bacağımı sıktı ve iyi hissettirdi, ben de öyle söyledim.

Dışarı. Yüksek sesle.

"Bu çok iyi hissettiriyor." Sesimi duyar duymaz gözlerimi açtım. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, babam durmuş olsa bile dua ediyordum, ki durmuştu. O kelimeleri kafamın dışında söylemediğim için dua ediyordum.

Üzerimdeki şaşkın bakışlardan cevabı biliyordum. Yardım için Matt'e baktım. Bunu neden yapmıştı? Eli artık bacağımda değildi. Yine de, iyi hissettirse bile beni o pozisyona sokması oldukça saygısızcaydı. Ve bunu ben kıskırtmış olsam bile. Ama Matt de herkes gibi şaşkın görünüyordu.

Sağımda olan Isaac hariç herkes.

Oh, hayır. Bu onun eliydi!

Sırıttı.

"Tanrı'ya şükürler olsun," dedim. "Tanrı'ya şükretmek çok iyi hissettiriyor."

Babam kaşlarını çatı ama annem durumu . "Tanrı'ya şükürler olsun," dedi ve peçetesini açıp kucağına koyarken Violet'e melek gibi bir gülümseme gösterdi. "Her şey harika görünüyor ve kokuyor, Vi. Hepsi bedenlerimizi beslesin ve kutsasın."

"Amin," diye mırıldandı herkes yemeği masanın etrafında dolaştırmadan önce.

Tabağımı yemeğe vuramayacak kadar sarhoştum, bu yüzden jambon dilimim tabağın yanındaki masaya düştükten sonra (neredeyse hiç kimse görmedi), Isaac bana yemeğin geri kalanını servis etti. Neyse ki onun yardımı fark edilmedi.

Yemek boyunca kendiliğinden kıkırdadım ve hemen ağzımı yumrukla kapatarak öksürük süsü verdim. Annem ve babam kız kardeşlerimin kilisede çalışarak Tatil İncil Okulu'nun yürütülmesine yardım ettiklerini, benim de önceki yazlarda bunu yaptığımı anlattılar.

"Peki ya sen Sarah?" Violet sordu. "Bu yaz ne yapacağına karar verdin mi? Çiftlikte bize yardım etmeni çok isteriz."

On sekiz yaşındaydım ve ilk kez yaz işimi ben seçecektim.

Matt kibarca, "Kişisel bir şey değil," dedi. "Ama Sarah çiftlikte çalışmak istemiyor." Sanki bana büyük bir iyilik yapmış gibi gülümsedi.

"Onu bir görev gezisine ikna etmeye çalışıyoruz," dedi babam, beni cesaretlendirmek için başını sallayarak.

Gözlerim kafamın içinde dönüp duruyormuş gibi hissediyordum, birkaç saniyeden daha uzun süre kimseye ya da hiçbir şeye konsantre olamıyordum. Küçük bir ses gözlerime ve beynime toparlanıp odaklanmamı söylüyordu ama vızıltı tüm dikkatimi istiyordu; bir de Isaac'in bacağıma sıkıldığı anı.

"Sarah, kendini iyi hissediyor musun?" Annem endişeli bir ses tonuyla sordu.

Bir kıkırdamayı daha bastırdım ve başımı salladım. "Benim tuvalete gitmem gerekiyor. Kendimi biraz kötü hissediyorum." Sandalyemde geriye doğru kaydım ve ayağa kalktım. Oda dönmeye başladı.

"Başın mı ağrıyor?" Annem sordu.

"Bu," diye başımı yaydaymışım gibi salladım, "bir tanesinin başlangıcı olabilir."

Tek yapmam gereken köşeyi dönüp mutfığa girmek için birkaç adım gitmekti.

Birkaç normal adım. Ama *çok* zordu.

"Sarah?" Violet adımı seslendi.

Ürperdim. Düz bir çizgide yürüyemediğimi fark etmiş miydi? Her şey çözülmeye hazırdı. Isaac'i ispiyonlamak zorunda kalacağımı biliyordum çünkü çantamda içki şişesi taşıdığımı kimsenin inanmasına imkân yoktu.

"Hmm?" Durdum, yeni bir bahane bulmak için dua ederken elimi duvara bastırdım. Tanrı'nın dualarıma kullanmam için iyi düşünülmüş bir yalanla cevap vereceğini mi sanıyordum?

Kanımda o kadar sert içki varken her şey mümkünmüş gibi geliyordu.

"Mutfaktaki tuvaletin sifonu düzgün çekmiyor. Üst kattakini kullanın" dedi.

Üst katta mı?

Komik gerçek: Daha önce hiç üst kata çıkmamıştım. Vaizlerin kızlarının aile üyesi olmayanların yatak odalarına yaklaşmasına izin verilmezdi. Kötü davranışlarım için ödüllendiriliyormuşum gibi hissediyordum.

Bu mümkün müydü?

Soluk mavi bir halı yollukla kaplı gıcırıltılı merdivenlerin başında, sağda bir yatak odası vardı. Köşede yapılmamış tek kişilik bir yatak ve beyzbol kupaları ve kurdeleleriyle dolu raflar vardı -Matt'ın odası. Karşı tarafta, tepesinden bir çeyreklik sektirebileceğiniz kadar düzgün yapılmış bir yatağın bulunduğu başka bir oda vardı. Rock gruplarının posterleri, Tom'dan

Petty'den Aerosmith ve ZZ Top'a, duvarları kaplıyordu. Garaja bakan pencerenin yanındaki sehpanın üzerinde bir elektro gitar duruyordu.

Vızıltı beni Isaac'ın odasına götürdü, orada yatağının kenarına oturdum ve geriye doğru sıçradım, her şeyin daha da dönmesini sağladım. Bu beni kıkırdattı, bu yüzden yastığını kaptım ve kahkahalarımı bastırmak için yüzümü kapattım.

Biberiye, kakule ve sedir kokulu Drakkar Noir gibi kokuyordu. Erkek arkadaşımın kardeşinin yastığını kokladığımı fark ettiğimde, onu bir kenara fırlattım ve ayağa kalktım, gitara doğru parmak uçlarımla ilerlemeden önce biraz yalpaladım. Fişi takılı olmadığı için birkaç tel kopardım. Gitar çalmayı hayal etmişim ama ailem piyano çalmam konusunda ısrar etmişti. Narin parmaklarım için daha nazikti.

"Eğer sen benim bir şeye dokunursan, ben de senin bir şeye dokunurum, ama sanırım dua ederken seni ellememi istedin, bu da sayılır."

Yerimden sıçradım, bir elimi ağzıma kapatırken bir yandan da kocaman, kırışmayan gözlerle Isaac'e bakıyordum. "Burada ne yapıyorsun?" Mırıldandım, sonra elimin arkasından kıkırdadım.

"Burası benim odam. Asıl soru, senin burada ne işin var?" Isaac saf bir günahçı; babamın beni uyardığı her şey, tepesinde kiraz olan *ateşli* bir adamın içinde toplanmıştı.

"Sanırım beni sarhoş ettin." Başparmağımın tırnağını kemirdim ve bir homurtuyu daha bastırmayı başaramadım.

Sırıttı. "Asla tahmin edemezdim." Bakışlarını yan tarafıma çevirdi. "Yatağında ne yapıyordun?"

"Ha?" Bakışlarını takip ettim. "Yok bir şey. Değildim."

"Battaniyem kırışık, yastığın firfırlı." Beni Goldilocks gibi çağırmaktan zevk alırdı.

İçimi çektim. "Yastığın neden bu kadar güzel kokuyor? Sigara içiyorsun." Kelimeyi fazladan uzun bir "O" ile geveledim. "Sigara içenler pis kokar. Çakırkeyifim." Gözlerimi ağır ağır kırıştırdım. "Ben hiç çakırkeyif olmadım. Hoşuma gidiyor. Ve yastığının kokusunu da çok seviyorum."

Bir parmağını dudaklarına götürdü ve omzunun üzerinden bakarken bana seslendi.

Ellerimi ağzımın etrafında birleştirdim. "Benimle buraya gelmene izin verdiklerine inanamıyorum," diye fısıldadım. Kısmi bir fısıltıydı. "Erkeklerin yatak odasına girmeme izin verilmiyor. Yanlışlıkla seks yapabilirim."

Isaac dudaklarını dişlerinin arasında yuvarladı ama bu onun eğlencesini gizlemeye yetmedi. "Bende Tylenol var." Elindeki beyaz şişeyi aldı.

Komodini. "Annem Matt'in sana getirmesini istedi ama muhtemelen benim odamda olduğunu söyledim. Baş ağrın için Tylenol ister misin?" Şişeyi başparmağıyla işaret parmağı arasında yüzüme doğru tuttu. Isaac'ın kocaman elleri vardı, Matt'inkilerden bile büyüktü.

Umurumda değildi. Bir adamın ne kadar ele ihtiyacı vardı?

"Bana gitarını çalmayı öğretmelisin." Döndüm, gitarı standından kaldırdım.

"Sana bir şey öğreteceğimi sanmıyorum." Isaac gitarı benden çaldı ve yerine geri koydu.

Benimle yüzleştiğinde ya ben onun alanında oluyordum ya da o benim. Bu yüzden başımı arkaya eğdim ve işaret parmağımı göğsüne sokarken gülümsedim. "Eminim öğretecek çok şeyin vardır çünkü sen," parmağımı bir ağaçkakan gibi hafifçe vurdum, "bir müzik grubundaydın."

Göğsü sertti ve üzerinde dövmelemler olup olmadığını merak ettim.

"Git Matty'nin yatağına gir ve yastığını kokla. Herkese iki Tylenol aldığını ve biraz kestirmen gerektiğini söyleyeceğim. Belki bir iki saat içinde kendini utandırmadan daha iyi bir iş çıkarabilirsin. Bizimkiler arka bahçeye kroket . Tokmaklardan biriyle uygunsuz bir şey yapmanı istemem. O yüzden uyu, Pazar Sabahı."

Gözlerimi kıstım ama bu görme sorunuma yardımcı olmadı. "Kız kardeşimi sarhoş edecektin."

Isaac gözlerini devirdi. "Çok cahilsin. İçmesine izin vermeyecektim. İçse bile bir yudumdan sonra tükürürdü ya da en azından kola olmadığını bilirdi."

Başımı eğdim. "Gözlerin çok koyu. Ve beyaz kısmı gerçekten beyaz."

"Gökyüzü mavi ve çimenler yeşil. Uyumadan önce tartışmak istediğin başka parlak gözlemler var mı?"

"Tanrı'ya inanıyor musun?"

Isaac boş bir bakışla karşılık verdi. Bunun bir göz göze gelme olup olmadığından emin değildim ama eğer öyleyse, ben kaybetmişim.

"Peki," diye homurdandım, kollarımı sertçe yana açarak Isaac'ın odasıyla Matt'in odası arasında hayali bir çizgide yürümeye çalıştım, ayıklık testini geçip geçemeyeceğimi görmek için. Heather'ın amcası bir önceki yıl başarısız olmuştu.

Ben de başarısız oldum.

Matt'in yatağına çöküp, katlanmış ellerimi yanağımın altına sıkıştırarak yanıma kıvrıldım ve uykuya daldım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

HUEY LEWIS & THE NEWS, "YENİ BİR İLAÇ İSTİYORUM"

"YATAĞIM senin gibi kokacak. Artık çarşaf larımı asla yıkamayacağım."

Gözlerimi açtım. Ağzım kurumuşt u ve düşüncelerim durgundu.

Matt yatağından birkaç adım ötede duruyordu, kollarını kavuşturmuş, alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmıştı. Doğruldum ve esnedim. Görüşüm normale dönmüştü ve uyuşturan vızıltı kaybolmuştu.

"Babam seni kontrol etmem için bana üç dakika verdi." Siyah deri kordonlu gümüş saatine baktı. "O beni aramaya gelmeden önce iki dakikam var."

"Herkes nerede?" Ellerimi saçlarımda gezdirerek sordum.

"Arka bahçede. Ailen yakında gideceklerini söyledi. Yemek sırasında ne oldu? Tuhaf davranıyordun."

"Eğer sana söylersem, bunu sır olarak saklayacağına söz verir misin?" "Elbette." Matt ensesini ovuşturdu.

"Siz babalarımızla dışarı çıktıktan sonra Isaac kolanın kalanını bir bardağı doldurdu ve bir şişeden alkol ekledi."

Matt omuz silkti. "Ne olmuş yani? Bu seni şaşırtmamalı. Pek kurallara uyan biri sayılmaz. Ve yirmi dört yaşında. Ailem onun içki ve sigara içtiğini biliyor, ama bir şey söylemiyorlar, çünkü orduda geçirdiği altı yıldan sonra bunu hak ettiğini düşünüyorlar."

"Bitirmeme izin vermedin. Eve içki istedi, o da kendi içkisini ona uzatmaya başladı. Ben de panikledim ve Eve'e benim olduğunu söyleyerek bardağı kaptım. Sonra da hepsini yuttum."

Matt sanki benden şüphe ediyormuş gibi tek kaşını kaldırdı.

"Akşam yemeğine kadar kafam güzeldi, uyuşmuştum ve kıkırdamadan duramıyordum." Burnumu kıvırdım.

"Ailen öğrenirse bir daha buraya gelmeni kesinlikle yasaklar."

"Yok canım."

"Şimdi nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Karnım pek iyi değil." Düz bir elimle bastırdım. "Çok fazla yemedim."

"Gel ." Elini uzattı. "Bir şeyler atıştıralım."

Beni ayağa kaldırdı ve ellerini belime doladı. "Bu yıl baloya gitmene izin vermesi için babanla konuştun mu?"

"Pfft. Ne düşünüyorsun?"

"Bence gitmene izin vermesi için onu ikna etmeliyiz. Belki annen refakat etmek için gönüllü olabilir?"

"Ve kendini günahkâr müziğe mi maruz bıraksın?"

Matt, "Annem bile seni bir okul dansından alıkoymanın haksızlık olduğunu düşünüyor," dedi.

Dudaklarımı büktüm. "Hmm, belki de annen anneme bir şeyler söylemeli."

Matt sırtıttı. "Belki." Başını eğip beni öptü. "Selam çocuklar."

Birbirimizden ayrıldık, hazır ola geçen askerler gibi Isaac'e doğru döndük. Geniş omuzları ve eşsiz özgüveni tüm kapı aralığını sarmıştı.

"Matty, Sarah'nın bekaret kemerinin kilidini açmaya çalışmayı bırak. Ailesi eve gitmeye hazır."

"Kapa çeneni." Matt onu itti ama Isaac kenara çekilmeye hazır olana kadar kımıldamadı. Küçük kardeşinden çok daha büyüktü. "Bekaret kemerinin kilidini açmıyordum. Hadi Sarah," dedi ve merdivenleri bensiz koşarak indi.

"Ayıldın mı?" Isaac bana yavaşça bir göz attı.

Kazağımı düzelttim. "Neden bekaret kemerim var sanıyorsun?"

"Nereden başlasam..." Çenesini kaşıdı. "Hırka giyiyorsun. Sen Matty'nin kız arkadaşısın. Ailem Tanrı'nın seni sadece onun için gönderdiğini düşünüyor. Bu yüzden seni aptal bir sarışın olarak düşünmek istemiyorum ama bu soruyu sorarak işimi zorlaştırıyorsun."

Yumruklarımı kalçalarımaya yerleştirdim. "Hepimiz günahkâruz. Benim bu kadar masum olduğumu nereden çıkardın?"

Eylemde masumdum ama düşüncede saf değildim. En sevdiğim şarkı sözlerinden bazıları seks hakkındaydı, Tanrı hakkında değil. Her gün seks hakkında düşünüyordum. Matt beni her öptüğünde, beni öpmekten daha fazlasını yaparsa nasıl hissedeceğimi hayal ederdim. Arkadaşlarımın yarısı çoktan seks yapmıştı, diğer yarısı da en azından sevişmişti.

Ben değil.

Matt büyük konuşurdu ama orada biterdi. *Papaz Jacobson*'dan mı, reşit olmayan birini hamile bıraktığı için babasının Isaac'i ölümle tehdit etmesinden mi, yoksa sadece ahlak anlayışından mı bilmiyorum ama Matt beni her zaman Fransız öpücüğünden ötesine ikna etti. Ve dürüst olmak gerekirse, Fransa'ya zar zor girebildik. Daha çok İsviçre Alpleri'nde sınırın hemen üzerinden Fransız Alpleri'ne yuvarlanan bir kaya gibiydik.

"Pazar sabahı, çeneni ne kadar yukarı kaldırırsan kaldır ve küçük göğsünü ne kadar şişirirsen şişir, botların hala ayaklarına büyük geliyor, tam tersi değil. Bu yüzden ben senin bu üzücü blöf girişimini görmeden önce hırkanı ilikleyip buradan sıvışsan iyi edersin."

Şeytan'a iki adım daha yaklaştım. "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun."

Bana baktı ve yüzü eğlenceyle aydınlandı. "Kardeşimi aldattın mı?"

Gözlerimi kıstım. "Tabii ki hayır."

"O zaman kızlık zarın hala sağlam. Şimdi koş bakalım." Yan tarafa döndü ve eliyle kışkırtıcı bir hareket yaptı.

Bir sıcaklık dalgası boynumdan yukarı yükseldi ve yanaklarımda zonkladı. Hem kızgın hem de utanmıştım. Ama Isaac'e kızgın değildim. Matt'e çok iyi olduğu için kızgındım.

Çok temkinli.

Çok endişeli.

Fazla itaatkar.

On sekiz yaşındaydık: ancak on sekiz, ama yasal yetişkinler. Beş hafta içinde diplomalarımızı alacaktık.

Belki de bu yüzden babamı baloya gitmemize izin vermesi için ikna etmemi istedi. Bir sonraki adımı atmaya hazırdı.

"Kürtaj yaptırmamış olmam, Matt ve benim kürtaj anlamına gelmez."

Paskalya Pazar Ayini'nde kravat takmayan ve dua sırasında Cadbury Creme Eggs yiyen erkekler, etkilemem gereken insanlar listemde olmamalıydı. Yine de orada durmuş, Şeytan'a yalan söylüyordum çünkü Tanrı, vaizin en büyük kızının bakire olduğunu düşünmesine izin vermemi yasaklamıştı.

"*Yaptın mı?*" Benimle alay etmek için hiç vakit kaybetmedi.

"Sarah, ne yapıyorsun? Geliyor musun?" Matt merdivenlerden yukarı seslendi.

Isaac'ın sırtışı neredeyse yüzünü ikiye bölecekti. "Bu bir sorun," diye fısıldadı. "Erkek arkadaşın gelip gelmeyeceğini bilmiyor."

Sertçe yutkundum.

Tepki verme.

"Eğer *yaptıysan*," Isaac bana yaklaşmadan önce çenesini kaşıdı, "doğru yapmadın."

Fiziksel temas kurmadan yanından geçmek için yana döndüm. Aşağı inerken elbisemin eteğini kaldırırken Matt'e "Özür dilerim," dedim. merdivenlerden. "Isaac bana İsa'yı ve onun kardeşin gibi günahkârları sevdiğine gerçekten inanıp inanmadığımı soruyordu."

Matt kıkırdadı. "Gerçekten mi?"

O noktada, bir yalan daha neydi ki?

"Uh-huh." Ayak parmaklarımın üzerine kalktım ve ona hızlı bir öpücük verdim. "Hoşça kal," dedim ve yanından geçip ayaklarımı beyaz babetlerimin içine sokarak dışarı çıktım.

"Sarah, başın nasıl?" Violet, o, annem ve kız kardeşlerim kroket çemberlerini çimenlerden toplarken, babam ve Bay Cory tokmakları ve topları ahşap saklama standına yerleştirirken sordu.

"Çok daha iyi. Teşekkürler," dedim elimle güneşin gözlerime vurmasını engelleyerek.

"Tatlım, Violet'in senin için bir iş fırsatı var." Arabaya doğru yürürken annem kolunu omuzlarıma .

"Yetişkin olduğum için işimi seçmeme izin vereceğini sanıyordum," diye mırıldandım içimden.

"Onu bir dinle. Bence Dixie'de çalışmaktan daha çok hoşuna gidebilir."

Kız kardeşlerim arka koltuğa doluşurken Violet bana yaklaştığında ona sahte bir gülümseme gönderdim.

"Mary Lou Eddleton'ın kalça protezi ameliyatı olması gerekiyor, bu yüzden çiftlik standını yönetecek kimsemiz yok. Bunu yapmaya ne dersin? Sana Dixie'de kazanacağından daha fazla para veririz." Violet ellerini önünde kavuşturmuş, ayaklarının üzerinde ileri geri sallanıyordu.

"Böyle harika bir teklifi gerçekten geri çevirebilir misin?" Babam annem için ön yolcu kapısını açarken sordu.

Isaac ve Matt dışarı çıkarken verandanın kapısı gıcırdadı. Matt takım elbisesini çıkarıp eşofman altı, Şeytan Kafası beyzbol tişörtü ve ona uygun bir şapka giymişti.

"Matthew, Sarah bu yaz çiftlik standını idare etsin mi?" diye seslendi annem ona doğru.

Matt "Evet" derken, Isaac "Hayır" dedi.

Ama kimse Isaac'in fikrini sormadı.

Ve Isaac popüler olmayan fikrini paylaşına *kadar* evet demeye hiç niyetim yoktu. Bütün yaz çiftliğin etrafında olmamı istemedi.

"Çiftlik standı" kulağa basit geliyordu ama Cory'lerin uzun şeridinin sonunda, yolun hemen dışında tamamen kapalı bir barakaydı. Pencereleri, köşede bir tuvaleti, bir kasası, et ve çiğ süt ürünlerinin bulunduğu derin dondurucusu ve çiftlik ürünlerinden oluşan rafları vardı: yumurtalar, reçeller, bal, balmumu mumlar ve Violet'in her sabah taze olarak yaptığı unlu mamuller.

"Mezuniyet balomu kaçırdığım için yaşadığım hayal kırıklığı dikkatimi bu kadar dağıtmasaydı bu kararı vermek daha kolay olurdu." Çenemi indirdim ve ellerimi kavuşturarak başparmaklarımı oynattım.

"Sarah," dedi babam sert bir ses tonuyla.

Annem, "Tatlım, bunu evde konuşalım," diye önerdi.

Matt'i beni evet demeye ikna etmek için kullanması normaldi de benim kendi ikna yöntemimi kullanmam normal değil miydi?

"Gabby ve Eve arabada, yani hepimiz yetişkiniz. Bunu şimdi konuşalım." Heyecanım gitmişti ama sözlerimi dikte eden bir cesaret kalıntısı var gibiydi. "Madem bizi bu kadar iyi yetiştirdiniz, o zaman bir okul dansını idare edebileceğimize dair bize, kendinize ve Tanrı'ya olan güveniniz nerede? Flaş haber: Radyolu araba kullanıyoruz. Bütün günahkâr şarkıları duymadığınızı mı sanıyorsunuz? Ve dansa refakat edilecek. Kimse dans pistinde hamile kalmayacak. Ve eminim on sekiz yaşında olmama rağmen hâlâ sokağa çıkma yasağım var." Gözlerimi devirmeden durdum ama devirmek de istiyordum.

Alkış.

Alkış.

Alkış.

Bakışlarımız Isaac'ın oturduğu ve yavaşça alkışladığı verandanın basamaklarına kaydı. "Bravo. Bence Sarah, Matty'nin yerine hukuk fakültesine gitmeli. Bu çok parlak bir davaydı."

"Kapa çeneni." Matt Isaac'ın ensesine bir şaplak attı ve Isaac kıs kıs güldü.

"Ya annem şaperonluk için gönüllü olursa?" Ben de ekledim.

Annem gözlerini kısarak bana baktı, ama ben hoş ve etkilenmemiş bir gülümsemeyi korudum.

"Janet," dedi babam, bir kararı ona bıraktığı nadir bir anda.

"Ben de gönüllü olacağım," diye ekledi Violet.

Sırıltışımı bastırdım, Matt de öyle.

"Tamam," diye mırıldandı annem gergin bir gülümsemeyle.

"Tamam," dedim. "Buna karar verdiğimizize göre, sanırım çiftlik standındaki işi kabul edeceğim."

Şeytan hariç herkes durumdan memnun görünüyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

MADONNA, "LIKE A VIRGIN"

"TAMAMEN HARİKA!" Heather ona balodan bahsettiğim anda ciyakladı.

Yatak odamın zemininde mekik çekerken telefonu kulağıma götürdüm. "Önümüzdeki hafta sonu elbise almak için alışverişe gitmeliyiz. Eminim herkes iyi olanları seçtiği için hiçbir şey . Hem senin ağırlığın yok mu? Göğsümü büyütmek için biraz kelebek hareketi yapmam lazım."

Heather güldü. "Neden daha büyük bir göğse ihtiyacın var?"

"Eğer sana söylersem, kimseye söyleyemezsin, ama hiç kimseye. Joanna'ya bile."

"Yemin ederim. Şimdi söyle bana."

Egzersiz yapmayı bıraktım ve telefon kablosunu belimden çözdüm. "Daha önce, Matt'in evinde Paskalya yemeği yerken - aman Tanrım, Heather, çok şey oldu. Nereden başlayacağımı bilemiyorum. Birincisi, Isaac hâlâ sigara içiyor."

"Evet, öyle. Yirmi dört yaşında ve ordudaydı. Tabii ki hala sigara içiyor."

Saflığım karşısında söndüm. "Ayrıca, bir şişeden kola bardağına bir çeşit içki döktü ve Eve'e ikram etti, ben de çıldırdım ve ondan aldım, hepsini bir kerede yuttum."

"Aman Tanrım, ciddi misin sen?"

"Evet." Ona her şeyi anlatmaya devam ettim ve bitirdiğimde hat sessizliğe büründü. "Heather?"

"Isaac, Matt ile seks yaptığınızı mı düşünüyor?"

Telefon kablosunu bir atlama ipi gibi çevirdim, vücudumdaki her sinir hızla ateşleniyordu. "Bana inandı mı bilmiyorum ama evet, inanabilir."

"Matt ona söylediğinde ne dedi?"

Ürperdim. "Henüz ona söylemedim."

"Sarah! Ya Isaac Matt'e bir şey söylerse? İkisine de yalancı gibi görünürsün. Matt'e söylemelisin."

"Matt'e söyleyemem; kardeşine yalan söylediğim için çok kızar." "Isaac'e neden yalan söyledin?"

İçimi çektim ve tekrar sırt üstü düştüm. "Çünkü Isaac daha yaşlı ve daha deneyimli. Ve ben on sekiz yaşındayım ama herkes arasında en az deneyime sahip olan benim. Ve bu utanç verici."

"Baban Devil's Head'deki tek kilisenin vaizi. Biliyorsun ki bakire olmasan bile herkes bakire olduğunu varsayacak."

"bir şey?" Kabloyu parmağıma doladım. "Neye benziyor?"

"Biliyorsun."

Heather güldü. "Bunu sana defalarca söyledim. İyiydi. Tuhaftı. Ama iyi. Travis çabuk boşalmış gibi hissediyorum ama ne bilebilirim ki?" "Islak mıydı?" Kaçınılmaz bir sırıtışla sordum.

"Prezervatif mi?"

"Prezervatiften önce ıslak mıydı?"

"Bilmiyorum. Dokunmak istemedim."

Kıkırdadım.

"Bunu bana neden tekrar soruyorsun?"

"Çünkü Isaac bu yaz konuyu tekrar açarsa diye gerçek hayattan ayrıntılara ihtiyacım var."

"Bu yaz mı?"

Burnumu kırıstırdım. "Evet. Cory'lerin çiftlik standını yönetmeyi kabul ettim ve Isaac çiftlikte çalışıyor, bu yüzden onu sık sık göreceğime eminim."

Bu beni bu kadar sersemletmemeliydi ama sersemletti çünkü Isaac'in odasında bir gitar vardı ve bir müzik grubundaydı. Gerçekten tutkuyla bağlı olduğum tek şey müzikti. Gitar çalmak ve şarkı söylemek istiyordum, kendi şarkılarımı söylemek istiyordum. Bir defterde sayfalarca şarkı sözü vardı. Ve kendimi gerçekten büyük hayaller kurmaya bıraktığımda, bana hayran hayran şarkı söyleyen kalabalıklar hayal ederdim.

"Sarah," dedi Heather yavaşça adımı söyleyerek. "Matt'le birlikte olacaksın. Herkes evleneceğini biliyor. Neden Matt'le seks görüşmeleri planlıyorsun?"

Kardeşi mi? Ve neden sana Matt'in şeyinin ıslak olup olmadığını sorsun ki?"
Güldü.

Hat tıklandı.

"Sarah, Erin'i aramam gerekiyor," dedi Eve, evdeki diğer ahizelerden birini kaldırarak.

"Bana bir dakika verin," dedim.

"Peki," diye yanıtladı Eve.

Bir tıklama daha bekledim.

"Eve, hâlâ hatta olduğunu biliyorum. Kapat telefonu."

Tıklayın.

Heather güldü. "Muhtemelen hâlâ dinliyordur. Eminim telefonun sesini kapatmıştır. Eve? Dinliyor musun? Sarah seks sırasında bir erkeğin şeyinin ne kadar ıslak olduğunu bilmek istiyor."

"Dur!" Kıkırdadım. "Sessiz tuşu olan telefonumuz yok. Hatta değil. Klik sesini duydum. Ve Matt'le evlenmek istediğimi hiç söylemedim. On sekiz yaşındayız. Varsayımda bulunmak için biraz erken."

"Bunu ailene ve onunkine söyle."

İnledim. "Biliyorum. Bay Cory ailemize karşı çok cömert davrandı."

"Çünkü senin onun müstakbel gelini olduğunu düşünüyor."

"Sorun da bu zaten. Ayrılamayız çünkü benim ailem onunkine çok borçlu." İçimi çektim. "Ailelerimiz neredeyse evli sayılır. Eğer ayrılırsak, bu herkesi etkiler. Ama ben evlenmeye hazır değilim. Ya yanlış nedenlerle birlikte olduysak? Mezuniyet sınıfımızda kırk iki kişi var. Ya daha iyi bir seçeneğimiz olmadığı için ya da ailelerimiz birbirlerini uzun zamandır tanıdıkları ve bunun onların yararına olduğuna karar verdikleri için birlikteysek?"

"Matt'ten çok daha kötüsünü yapabilirsin."

Alnımı ovuşturdum. "Farkındayım. Ama bu onunla ilgili değil. Nashville'e gitmek istediğimi biliyorsun. O Michigan'da olacak. Ya sadece bizim zamanımız değilse?"

"Yaz sonuna kadar bekle. Eğer ayrılacaksanız, bunu onun ailesi için çalışmadığınız bir zamanda yapın."

Dişlerimi alt dudağıma birkaç kez sürttüm. "Ayrılmak kulağa kötü geliyor. Ben sadece yollarımızı ayırmak istiyorum. Önemli bir şey değil. Bunu istemek çok mu fazla?"

"Bilmiyorum. Matt'e sorman gerekecek. Onu artık sevmiyor musun?"

"Hayır. Yani... Onu seviyorum. Birbirimizi seviyoruz. Ama o beyzbolu seviyor, ben de müziği seviyorum. Şu anda ikimiz için de en önemli şey aşkımız değilmiş gibi geliyor."

"bu his karşılıklı değilse? Matt seni sonsuza dek sevdi."

"Benim tutkumu paylaşmıyor. Hayallerimin peşinden gittiğimi görmek isteyecek kadar beni seven, beni destekleyen birine ihtiyacım var."

"Beyzbol hayranı olmamanıza rağmen tribünde oturup onun beyzbol oynayışını izlemeniz gibi."

"Ki bunu bilmiyor ve asla da , dedim vurgulayarak. "Dudaklarım mühürlü."

"Ve sakın Joanna'ya ya da başka birine Matt hakkında böyle şeyler düşündüğümü söyleme, yoksa ailem bunu öğrenir ve onunla evleneceğime söz verene kadar beni cezalandırır, böylece çiftlikte küçük yardımcılar ve misyonerler yetiştirebiliriz."

"Bu biraz aşırı oldu." Heather güldü.

"Değil."

"Sen iki Cory'nin hayalini kurarken benim de trigonometri ödevimi bitirmem gerekiyor."

"Isaac'i rüyamda görmüyorum," dedim.

"Sarah, *hep* Isaac'i hayal ettik."

Heather'a yalan söylemedim. Matt beyzbolu, Bonnie Tyler'ın "Total Eclipse of the Heart" şarkısının sözlerini sevdiğim gibi seviyordu.

On sekiz yaşındayken sahip olduğumuz tek şey bol miktarda istekti. Aradaki tek fark, herkesin Matt'in tutkusunu, Tanrı vergisi yeteneği sayesinde mutluluğun peşinde koşan cesur ve takdire şayan bir insan olarak desteklemesiydi.

Eğer şans verilirse, kalpleri Bonnie Tyler kadar kanatabileceğimi kimse umursamadı.

"Bastır Matt!" İlk çift vuruş yapınca ayağa fırlayarak bağırdım.

Heather ve Joanna ile birlikte tribünde otururken Violet ve Isaac bana doğru geldiler.

"Geç kaldık," dedi Violet güneş gözlüklerini takarken. "Wesley'nin gelmesini sağlayacağımı sanıyordum ama öyle bir şansım yok."

Arkamızda bir yere oturmadan önce bana sarıldı. "Isaac, kuş pisliği var." Yanındaki bankı işaret etti.

Heather, Joanna'yla birlikte beni sola doğru iterken, "Biz aşağı kayarız," diye önerdi.

Isaac kovboy şapkasını düzeltti ve yanıma oturdu. "Pazar sabahı," mırıldandı.

"Ben Sarah."

"Biliyorum," diye sırtarak beyzbol sahasına baktı.

Kot pantolonlu bacağını benimkine bastırdı ve Heather'a biraz daha yaklaşmaya çalıştım, ama kıpırdayacak yer yoktu.

"Beyzbol sever misin?" diye sordu.

Heather homurdandı ve ben de ona dirsek attım.

"Duh, ne düşünüyorsun? Ben buradayım, değil mi?"

"Bu bir cevap değil." Kıkırdadı ve bu küçümseyici bir yanıt gibi geldi. "Gerçekten umurumda değil. Futbolu tercih ederim. Atletizm. Basketbolu. Beyzbolu değil. Oldukça sıkıcı."

Onu duyup duymadığını anlamak için Violet'e baktım ama o Matt'in bir sonraki vuruşta kaleye ulaşmasına odaklanmıştı.

"O zaman neden buradasın?" diye sordum.

"Seninle aynı sebepten: Matty'yi desteklemek için."

"Aman Tanrım, ona Matty mi diyorsun?" Heather, Isaac'i görmek için öne doğru eğilerek sordu.

"Isaac'in gerçek isimlerle bir sorunu var," dedim.

"Bu doğru değil. Sadece özel insanlar için özel isimlerim var," dedi ve şakacı bir şekilde bacağını dürterek Heather'ın kolumu çimdiklemesine neden oldu.

Ona doğru baktığımda, o ve Joanna bana ve Isaac'e aval aval bakıyorlardı. İleriye doğru bakmadan önce onlara geniş gözlü bir SOS sinyali gönderdim.

"Ben sana Isaac diyorum," dedim. "O

kadar özel olmadığım için mi?"

Violet'in beni duymadığından emin olmak için sesimi alçaltmadan önce

"Sen *bir şeysin*," diye mırıldandım. "Ama özel değilsin."

Isaac vücudunu, bacağını ve kolunu benimkine bastırarak şekilde ayarladı.

"İmtiyaz standına gidiyorum," ve hızla ayağa kalktım. "Siz de geliyor musunuz?" Arkadaşlarıma sordum.

Heather, Isaac'e yakın oturmak için benim yerimi doldururken Joanna, "Hayır, kalıp yer ayırsak iyi olur," dedi.

Bana sırtıttı.

"Madem gidiyorsun," dedi Isaac ve cebinden on dolarlık bir banknot çıkardı, "bana bir Mountain Dew, Sweetarts ve patlamış mısır getirir misin?"

Önce parasına sonra da ona baktım.

Gülümsedi. Biraz orantısızdı ve sağ yanağındaki küçük bir gamzeyi ortaya çıkardı. "Teşekkür ederim. Sen en iyisisin." Bazen hafif bir Güneyli aksanı oluyordu, sanki inandırıcı olmak istediğinde bunu ortaya çıkarıyordu.

Heather ve Joanna ağızlarını kapatıp homurdandılar.

Parayı almadığımda Isaac cebinden bir beşlik çıkardı ve onluğa ekledi. "Ben de seninkini alayım." Elimi tuttu ve paraları elime sıkıştırdı.

"Isaac, ne diyorsun?" Violet söyledi.

Şaşkına dönmüştüm. Isaac'ın annesi yirmi dört yaşındaki oğluna terbiyesini takınmasını söylemek zorunda kalmıştı.

Dudaklarını ıslattı ve bana biraz uygunsuz hissettiren bir bakış attı. "Lütfen."

Oflayıp puflayarak tribünden aşağı inip büfeye doğru ilerledim. Taşımam gereken çok şey vardı ama bir cebime onun Sweetarts rulosunu, diğerine de fıstıklı M&M'lerimi koydum. Sonra patlamış mısır torbasını kucakladım ve iki içeceği ellerimde tuttum. Yürürken onları ağızına kadar dolu ve büyük buz küpleri sallanarak taşıdım.

Tribünlere tırmanırken kimsenin üzerine dökmek için çok uğraştım ama Mountain Dew'u Isaac'e uzatırken ayak parmağım tribünün kenarına takıldı ve içeceğinin yarısı gömleğine ve kasıklarına döküldü.

"Aman Tanrım!" Hemen yanına oturdum. "Çok özür dilerim."

"Sarah, bunun için endişelenme. Isaac kirlenmeye alışıktır," dedi Violet.

Isaac içkiyi bir elinden diğerine geçirip kolunu kot pantolonuna silerken bana kaşlarını çatı.

Burnum kırıştı ve patlamış mısırı ona uzattım. Sonra da Sweetarts rulosunu ve para üstünü aldım. Üçüncü bir ele ihtiyacı vardı.

"Onları ön cebime koy," dedi ve kot pantolonunun ön cebine erişebilmem için biraz geriye yaslandı.

Bakışlarım cebiyle gözleri arasında gidip geldi. "Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," diye mırıldandım, bir yandan da beyzbolu gerçekten sevdiği için maça odaklanmış olan Violet'e bir bakış attım.

"Um..." İçkimi Heather'a uzattım. "Bir saniye bekle."

O içkimi aldıktan sonra bir parmağımı Isaac'in cebine sokup çeyrekliklerden birini sokacak kadar açtım ama hâlâ iki on sent, üç peni, dört tane bir dolarlık banknot ve Sweetart'larım vardı.

Alnımda ve üst dudağımda ter birikti.

Başını eğdi ve kulağıma fısıldadı. "Annemin önünde yaptığın bu yavaş baştan çıkarmayı ne kadar sevsem de, belki de patlamış mısırımı tutup bunu benim yapmama izin vermelisin."

Pislik!

Neden benden yapmamı istemek yerine söylemedi? Neden *ben* Bunu düşündün mü?

Doğru ya, Isaac aklımı kaçırmama neden oldu.

Bir elimle patlamış mısırını alıp diğer elimle alnımı silerken Heather ve Joanna'ya bakarken yüzüm kızardı. "YARDIM EDİN. BANA!" Diye bağırdım.

Kıkırdadılar.

Maçın geri kalanında vücudumu ondan uzaklaştırdım. Matt son vuruşu mükemmel yapıp maçı kazandığında, hiç vakit kaybetmeden oradan çıkmak için ayağa kalktım.

"Seninle otoparkta buluşuruz. Tyler'ın ailesine merhaba demeye gideceğiz," dedi Joanna ve Heather benden önce tribünden inmeye başlarken.

"Sarah, Matt'e 'iyi maçlar' de, evde görüşürüz," dedi Violet, elini omzuma koydu ve ben kaçamadan önüme geçti.

"Yapacağım," diye gülümsedim ve onu tribünden aşağıya kadar takip ettim.

Aşağıya ulaştığında, diğer annelerden biri onunla konuşmaya başladı ve ben de Matt'i beklemek için kenara çekildim.

Isaac boş bardağı aldı ve çöpüne ekledi, her şeyi durduğum yerden birkaç adım ötedeki çöp kutusuna attı. Bana doğru döndüğünde ellerimi arka ceplerime soktum ve gazozu gömleğine ve kot pantolonunun ağ kısmına döktüğüm yere baktım.

"Sanırım tek adil karşılık seni bir ara ıslatmam olacak."

"Gerçekten özür dilerim," dedim, bakışlarımı yüzüne ve yüzündeki tuhaf kaldırarak. İşte o zaman yorumunun o kadar da masum olmadığını anladım. "Yüzümü buruşturup kollarımı göğsümde kavuşturdum, sırtımı ona döndüm ve Matt'i aramak için boynumu kalabalığa doğru uzattım.

Isaac güldü. "Sadece seninle oynuyorum, Pazar Sabahı."

"Bu uygunsuz." "Bu kadar geri kafalı olma."

"Bu kadar sapık olma. Seninle oynamak istemiyorum."

"Neden olmasın? Ben Matty'den çok daha eğlenceliyim. Daha tecrübeliyim de." Alay ettim.

, Matt?

Ayak parmaklarımın üzerine kalktım ama onu hâlâ göremiyordum. Sonra ellerim Isaac'inkileri pençelerken çığlık attım, o da belimden tuttu ve kalabalığı görebilmek için beni ayaklarımın üzerinden kaldırdı.

"İndirin beni!"

Violet ve arkadaşları bize doğru baktılar. "Isaac, Sarah'yı rahat bırak," dedi sırtarak ve sanki şakalaşan kardeşlermişiz gibi kafa sallayarak.

Ayaklarım yere değdiğinde ona doğru döndüm. "Bunu bir daha *asla* yapma."

Dudaklarını büktü. "Sana dokunmak. Seni yerden kaldırmak mı? Ya da çığlık attırmak?"

Dudaklarından dökülen *her şey* müstehcen geliyordu. Dudaklarına baktığımdan değil. Bazen dudaklarına bakıyordum çünkü o Şeytan'dı. Babam bana Şeytan'ı hatırlatan herkesi yakından izlememi (ve güvenli bir mesafede durmamı) söylemişti. Isaac günahın ete kemiğe bürünmüş haliydi.

Seksi.

Pürüzsüz.

Baştan

çıkarıcı.

Onun yanındayken zihnimi temiz tutmak neredeyse imkânsızdı çünkü azgın hormonlarım, cinsel merakım ve akıllıca olsun ya da olmasın tüm kararları kendi veren bir yetişkin gibi hissetmek için durdurulamaz bir ihtiyacım vardı.

Asi olmak istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. Gücenmiş gibi davranıp onu sapıklıkla suçlarken, bir yandan da erkek arkadaşımın ağabeyiyle seks yapmanın nasıl bir şey olacağını hayal ediyordum. Isaac'ın etrafında, izlememem gereken ama yine de izlediğim tüm favori filmlerimin kahramanı .

Ben *Flashdance*'deki Alex Owens'ın karakteriydim - büyük hayalleri olan genç. Isaac ise Nick Hurley'di, onun dikkatini çeken yakışıklı ve yaşlı kahraman. Bu tanınmaz parçası benim istedim olmak olmak bir kadın

Masanın karşı seksi adamı baştan çıkarırken baştan çıkarıcı bir şekilde ıstakoz yiyor.

Kendinden

çok emin.

Çok cesur.

Çok günahkar.

Matt arkamdan gelip kollarını belime doladığında sıçradım.

"Hey!" Döndüm. "İyi oyundu."

"Evet, bravo, Matty." Isaac ellerini çırttı. Onu görmezden geldim.

Matt önce Isaac'e sonra da bana baktı. Pek mutlu görünmüyordu.

"Arabama kadar benimle yürür müsün?"

Başımı sallamadan önce başımı eğdim.

"İyi oyundu, tatlım. Evde görüşürüz," diye seslendi Violet, Matt çantasını omzuna atıp elimi tutarken.

"Mm-hmm," diye mırıldandı.

Otoparka doğru yürürken hızla Isaac'e baktım.

Tabii ki sırtı. Bu sürpriz değildi. En uygunsuz hissettiren, birdenbire ortaya çıkan sırtışımdı.

Matt, "Konuşmamız gerek," dedi.

Benden ayrılıyor muydu? Sesi neden bu kadar ciddiye?

Kabarık kollu metalik fuşya bir balo elbisem ve ona uygun boyanmış ayakkabılarım vardı. Balodan önce ya da yaz bitmeden ayrılamazdık. Ailem Cory'lerin en sevdiği sadaka vakasıydı.

El Camino'sunda durduk, çantasını arkaya bıraktı ve kramponlarını kirli beyaz Adidas topuklu ayakkabılarıyla değiştirdi.

Matt kısıp gözlerle bana bakarak, "Isaac bana prezervatif kullanıp kullanmadığımızı sordu," dedi.

Yanağımın içini kemirdim. "Ona ne söyledin?"

"Sarah!" Ellerini beline koydu ve yüzüme doğru eğildi. "Yani, ona seks yaptığımızı söyledin mi?"

"Hayır," dedim hayal kırıklığıyla başımı sallayarak. "Isaac sadece sorun çıkarıyor. Seni rahatsız etmeyi seviyor. Ve sen de ona izin veriyorsun. Eğer ona karşı böyle bir tepki vermeseydin, o da sana bunu yapmazdı. Ama sizi kızdırmasına izin verdiniz, o da bunu yapmaya devam etti. Ve Paskalya'da benden bir tepki almak istedi, bu yüzden seks yaptığımızı ne doğrulamış ne de reddetmiş olabilirim."

Bakışlarımı otoparkta arabalarına binen insan kalabalığına çevirdim.

"Neden bizim yaptığımızı düşünmesini istiyorsun?"

Tişörtümün etekleriyle oynadım ve omuz silktim. "Çünkü bazen keşke yaptığımızdan daha fazlasını yapsak diyorum. Sanki benden başka herkes yapıyormuş gibi hissediyorum." Hemen kendimi düzelttim. "Bizim dışımızda." Tabii ki *bizi* kastetmiştim. Başka bir adamla olan beni değil. Kesinlikle Isaac ve ben değil.

Matt alay etti. "Baban beni öldürür."

"Babama söylemezdim. Söylemem. Gerçekten yemek sırasında bundan bahsedeceğimi mi düşünüyorsun? "Hey, baba, koro çalışması ne zaman? Bu arada Matt'le seks yapıyorum. Tereyağını uzatır mısın?"

Matt bana okunamayan bir ifadeyle baktı. "Bunu yapmak istiyor musun? Ya üniversiteye gidersem ve bir şey olursa ve birlikte kalamazsak? Pişman olur musun-"

"Hayır," dedim biraz fazla hızlı bir şekilde. "Matt," diye iç geçirdim, "seni seviyorum. Sen benim ilk aşkımsın ve senden daha iyi bir erkek arkadaş isteyemezdim. Ama şu anda evlenip çocuk doğurmak istemiyorum. Üniversiteye gitmek ve kendini buraya bağlı hissetmeden tüm o yeni deneyimleri yaşamak istemiyor musun?"

Ya da ben?

Omuz silktim. "Birbirimize karşı rahatız. Daha fazla anlam ifade etmeden birbirimizin ilki olmak çok mu yanlış olur? Ama bu sana bağlı. Yani, istiyor musun?"

Seks hakkında sinemaya gider gibi konuşurduk.

Sırıtişını gizlemekte berbat bir iş çıkarmıştı. "Belki." Kevin bordo Ford Fairlane'ine binerken Matt yana baktı. Matt ona, "Görüşürüz," dedi.

Kevin yerinden çekildikten sonra Matt dikkatini bana verdi. "Ama dükkânda, eczanede ve benzin istasyonunda çalışan herkesi tanıyorum. Nasıl koruma satın alabilirim ki?"

Bu konuşmayı yaptığımıza inanamıyordum. "Tyler ya da Andy'den bir tane al."

Matt başını salladı. "Ben kimseye söyleyemem, sen de söyleyemezsin. Eğer bu ortaya çıkarsa, bir kişi bile öğrenirse, herkes öğrenmiş olur."

"Biz yetişkiniz." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Bu benim yeni favori cümlemdi.

"Hâlâ okula devam eden, ebeveynlerimizle yaşayan ve mali açıdan onlara bağımlı olan yetişkinler."

Matt'in aşırı sağduyusundan nefret ediyordum. Birini hamile bırakıp iki saat kuzeye, Aile Planlaması Merkezi'ne götürmesi konusunda endişelenmeye gerek yoktu.

"Ailen kullanıyor mu?" Ben sordum.

Yüzünü buruşturdu. "Ne? İğrenç. Hayır, Sarah. Annemle babamın ne kullandığını bilmiyorum çünkü bunu yaptıklarını düşünmek hoşuma gitmiyor." Parmaklarını dağınık saçlarında gezdirdi.

"Belki annemle babamın odasını karıştırıp bir şeyler bulabilirim."

"Sarah..." Matt gözlerini kısarak gökyüzüne bakarken başını salladı.

"Hayır, yapamam.

Bunu yap."

"Az önce dedin ki-"

Bana baktığında güldü. "Giymiyorum" - sesini alçaltmadan önce dinleyen biri olup olmadığını görmek için tekrar etrafına baktı

-"Babanın kızıyla evlilik öncesi seks yapmak için kullandığı prezervatiflerden biri."

"Ahbap!" Ellerimi pembe pamuk şekeri rengindeki şortumun arka ceplerine sokmadan önce yüzümü ovuşturdum. "Çöpten kullanılmış bir tane çalacak değilim ya."

"İğrenç!" Bana sırtını dönmeden önce bir elini ağzına götürdü. "Öyle söyleme. Bu konuda konuşmayı kes. Babanla bir daha asla göz teması kuramayacağım. Annenle babanın bunu üç kez yaptığına inanmam gerek. Bu kadar."

"Çok tuhafsın." Sırtına sarıldım ve kıkırdadım. "Bir şeyler düşüneceğim. Belki Runnells'e giderim."

"Hayır. Tanrım. Orası bir saat uzaklıkta." Kollarımı belinden sıyırdı ve tekrar bana döndü. "Bununla senin ilgilenmene izin veremem. Bu benim işim. Bir yolunu bulacağım."

İşıldadım çünkü tüm bunlar seks yapacağımız anlamına geliyordu.

"Suçlu hissetmeyecek misin? Günah işlediğin için Tanrı seni yargılıyormuş gibi?" diye sordu. "O sevgi dolu Tanrı'dır, bağışlayıcıdır. Küçük bir duanın yapamayacağı bir şey değil.

idare et. Kimseyi öldürdüğüm de yok."

"Sarah," diye gözlerini devirdi Matt, "sen en kötü vaizin kızıydın." "Pfft..."

Sırıttım. "Kız kardeşlerim daha kötü. Sadece bekle. Özellikle de Gabby. O sessiz. Çok sessiz. Sürekli İncil'ine bir şeyler yazıyor. Onda bir var. Sana söz veriyorum."

Matt kıkırdadı. "Bence yanıyorsun." Başını eğdi ve beni yanağımdan öptü.

Onu yakın tutmak için iki elimle boynunu kavradım. "Ciddiymişsin gibi öp beni. Seks yapacaktıysanız gibi öp beni," diye fısıldadım.

Gözlerinde kararsızlık belirdi. Matt iyi bir çocuktur. Fazla iyi.

Aşırı analiz etmesini beklemedim; onu öptüm. Dilini sokması için yalvararak ağzımı açtığımda geri çekildi.

Boğazını temizledikten sonra, "Seni yemekten sonra ararım," dedi.

"Tamam." O arabasına tırmanırken ben de sıkı bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Sarah!"

Heather'ın tiz sesine doğru döndüm, o ve Joanna çakıllı otoparkta bana doğru ilerliyor, Matt yerinden kalktığı sırada kirli Keds'leriyle tozu dumana katıyorlardı.

Joanna sakızını şapırdattı, bir eliyle siyah permalı saçlarını toplarken diğer eliyle de bir kasırgadan kurtulabilecek kadar çok saç spreyiyle tutturulmuş hacimli alışveriş merkezi kaküllerini kontrol etti.

"Matt'e kardeşiyle flört ettiğini söyledin mi?" Joanna bana baktı. "Kapa çeneni. Söylemedim. Isaac tam bir pislik."

"Ama *ateşli* bir pislik," dedi Heather.

Evet. Isaac çok sıcaktı. Kavurucu sıcak. Cehennemde yanma derecesinde sıcak.

"Ailene ayın 4'ünde kamp yapmayı sordun mu?" Heather sordu.

"Benimki evet dedi," dedi Joanna, dalgın bir şekilde saçlarını parmağının etrafında döndürerek.

Başımı salladım. "Sadece kızlar olduğu ve erkekler olmadığı sürece dediler."

"Nereden bilecekler ki?" Erkekleri davet etmediğimiz halde Heather kaşlarını salladı.

"Kimi davet ederdin?" Joanna sordu. "Matt'i mi Isaac'i mi?"

Heather homurdanarak ağzını kapattı.

"İkisi de değil." Gözlerimi devirdim. "Sadece biz kızlar."

BEŞİNCİ BÖLÜM

FOREIGNER, "AŞKIN NE OLDUĞUNU BİLMEK İSTİYORUM"

"ŞAL MI TAKIYORSUN?" Merdivenlerden pembe elbisemle indiğimde babam sordu.

Matt'in gözleri beni izlerken parlıyordu. Sıcak pembe papyonu ve ona uygun kuşağıyla siyah smokini içinde yakışıklı görünüyordu. Ve daha yaşlı görünüyordu, seks yapabilen gerçek bir yetişkin. Bunu düşünmeden edemiyordum.

Otoparkta karar verdiğimizden beri *tek* düşündüğüm şey buydu.

"Neden şal takayım ki?" Babama burnumu kırıştırdım.

Kaşlarını çattı. "Çünkü çok fazla ten gösteriyorsun."

Kabarık kollu, omuzları açık, yere kadar uzanan bir elbiseydi. Ama Isaac'in de nazikçe belirttiği gibi fazla göğsüm yoktu, bu yüzden korsajdan taşan bir göğüs dekoltesi de yoktu.

Annem ağlamaklı gözlerle, "Bence çok güzel görünüyor," dedi. Matt, "Sen de çok güzel görünüyorsun," diye ekledi.

"Teşekkür . Ve çok yakışıklı görünüyorsun." Sırıtişımı kontrol etmek için hafifçe parlattığım dudaklarımı birbirine sürttüm.

Makyaj kısıtlamalarına rağmen kendimi güzel hissediyordum. Annem biraz allık, pembe göz farı, sadece üst kirpiklerime maskara ve biraz dudak parlaticısı sürmeme izin verdi. Fondöten ya da siyah göz kalemi yoktu. Saçlarımı kıvırdı ama mükemmel şekilli lüleler bırakmak dalgalar halinde taradı. On yıl öncesinin çiçek çocuklarına benziyordum.

"Sana bir korsaj aldım." Matt onu kutudan çıkardı ve elbisemin üst kısmına, göğsümün üstüne uzandı.

Babam boğazını temizledi.

"Al bakalım. Neden benim yapmama izin vermiyorsun, böylece yanlışlıkla ona batırmazsın." Annem gülümseyerek onu Matt'ten aldı.

"Teşekkürler." Onun yapmasına izin vermekten memnun görünüyordu. Sanırım elleri titriyordu. Bana bir bilek korsajı almalıydı.

Annem onu benim elbiseme, yaka de onun ceketine ilıstırdikten sonra, verandadaki salıncakta çektiğimiz fotoğraflar için bir film rulosunun tamamını kullandı. "Matt, annene onunla paylaşmak için bol bol fotoğraf çekeceğimi söyledim."

"Teşekkürler," dedi ve benim için arabanın kapısını açtı.

"Sokağa çıkma yasağınızı unutmayın," diye hatırlattı babam.

Matt, "Evet, efendim," dedi.

"iyi örnek olun," diye vaazına devam etti. Matt elbisemi arabanın içine sokarken, "Elbette efendim," diye cevap verdi. "Balo sonrası görüşürüz." Annem el salladı.

Matt kapımı kapatırken gülümsedim ve el salladım. Ailemi buna nasıl ikna ettik?

Heather ve Tyler ile Devil's Head'deki en iyi et lokantasında akşam yemeği yedik ve ardından balo salonunda dansın yapıldığı Holiday Inn'e vardık. Elli mil yarıçapındaki tek balo salonuydu, bu yüzden tüm düğün resepsiyonları da orada yapılıyordu. En az bir yıl öncesinden rezervasyon yaptırmanız gerekiyordu.

Violet dansta şaperonluk yapmaya gönüllü oldu. Hem dansta hem de balo sonrası partide ilgili bir *temsilcinin* bize göz kulak olmasını sağlayan ebeveynlere sahip tek öğrenciler bizdik. Sonsuza kadar birlikte olmamızı isteyen ebeveynler, yalnız başımıza birlikte olmamıza güvenmiyorlardı.

"Anladın mı?" Foreigner'ın "I Want to Know What Love Is" şarkısı eşliğinde yavaşça dans ederken Matt'e sordum.

"Neyi alayım?"

"Koruma," diye fısıldadım kulağına.

Başını salladı ve ben de boynuna daha sıkı sarıldım. Bunu ilk kez yapmama saatler kaldığına inanamıyordum. Kollarım kesilmişti (yanları tıraşlı, üstü kısa), losyon, parfüm ve Heather'ın benim için aldığı seksi iç çamaşırları vardı çünkü vaizin kızı dantel ve saten alırken görülemezdi.

Tabii Matt kimseye söylememizi istemediği için Heather'a gerçeği söyleyemedim. Ben de ona, seksi olmasam bile kendimi seksi hissetmek istediğimi söyledim.

Heather şarkının sonunda kolumu çekiştirerek, "," dedi. Matt'i bıraktım. "Nereye gidiyoruz?"

"Balo sonrası kıyafetlerimizi değiştirmek için. Evime gelmek ister misin?"

Matt, "Benim eve gideceğimizi sanıyordum," dedi. "Arabada giysilerim yok."

Matt elimi tutup beni çıkışa doğru götürürken Heather'a, "Seninle okulda buluşuruz," dedim.

"Bir saatimiz var," dedi Matt otoparka doğru ilerlerken. "Annen mezuniyet sonrası baloda olacağı için erken ayrılmamıza izin verilmeyecek. Senin de sokağa çıkma yasağın var, yani bu bizim tek şansımız."

"Nereye gidiyoruz?" Ben sordum.

Bu konuyu konuşmuştuk ama prezervatif almanın ötesinde bir plan yapmamıştık.

"Fark etmez." Kapımı açtı. "Johnson'ın evinin batı tarafı mı?"

Başımı salladım. Oren Johnson bir önceki yıl vefat ettiğinden beri kimsenin kullanmadığı bir çiftlik yolu vardı. Karısı çiftlikle ilgilenmesi için kimseyi işe almamıştı, bu yüzden her şey bakımsız bir dağınıklık içindeydi. Babam, babasının Bayan Johnson'dan elli dönümlük araziye satın almasının an meselesi olduğunu söylemişti.

Matt ve ben öpüşmek için birkaç kez oraya park etmiştik. Ağır bir sevişme olmadı.

Kıyafet çıkarmak yok.

Bir morluk bile yok.

On dakikalık yol boyunca tek kelime konuşmadık. Gergindim ama heyecanlıydım. Sadece işi bitirmek istiyordum. Dürüst olmak gerekirse, ikinci, üçüncü ya da onuncu seferimi ilkinden daha çok bekliyordum. Sinirler berbattı çünkü ikimizde de vardı. Gerginliği yatıştıracak, öğretmen olacak kimse yoktu. Yetişkinliğe geçişin nihai ayinini yapmaya hevesli iki hormonlu gençtik.

Ve hiçbir şeyden haberimiz yoktu.

Matt arabayı park etti ve motoru durdurdu. "Benim arka koltuğum yok." Gergin bir kahkahayla sırıttım. "Evet, biliyorum."

"Öyleyse," dedi dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirerek, "şu koltuğa oturacağım ve

..." Bana baktı.

Yarım düzine kez başımı salladım. "Ve ben ..." Söyleyemedim bile.

Kucağına oturup sana bineceğim.

İletişim kurmak için sözcüklerden çok başımızı sallardık. Matt arabadan indi ve yumruklarını gergin bir şekilde sıkarak ön tarafa doğru yürüdü. Kapımı açtı ve yerime oturmada önce inmeme yardım etti. Sonra cüzdanından prezervatifi çıkarıp ön konsola koydu, ben de elbisemin fermuarına uzanıp uzaktaki arabaları taradım ve dinledim.

Ayakkabılarımı tekmeleyip elbisemin fermuarını açtığımda, "Baban beni öldürecek," diye mırıldandı.

"Babam On Emir'in sıkı bir takipçisidir. Seni öldürmez. Peki neden öğreneceğini düşünüyorsun?" Elbisemi çıkardım ve açık kapının üzerine örttüm.

"Sarah," diye fısıldadı, dudaklarını ıslatırken gözleri fincan tabağı büyüklüğündeydi. Matthew Cory okuldaki en havalı çocuktü.

Akıllıca.

Yetenekli

Ve her kız onun benim erkek arkadaşım olmasını kıskanıyordu. Yaptığı her şeyde kendine güveni vardı.

Ama külotlu çorabımı çıkarırken askısız sütyenim ve seksi iç çamaşırlımla bana bakarken altına sıçmaya hazır görünüyordu. Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Sadece yapmak istediğimi biliyordum.

"Beni mayoyla gördün." Sinirle güldüm. Yavaşça başını salladı. "Tek parça."

"Kıyafetlerin üzerindeyken mi yapacaksın?"

Matt sanki hâlâ üzerinde olduğunu bilmiyormuş gibi başını eğdi. Sonra ceketinden sıyrıldı ve papyonunun düğmelerini çözdü. Gömleğinin en üst düğmesine uzandığında, başımı eğerek kucağına tırmandım.

"Bana bırak." Dudağımı ısırdım, düğmelerini açtım.

Ellerini iki yanına koyarken her şey zorlama ve robotik geliyordu.

"Bana dokunabilirsin," dedim göğsümden yüzüme doğru tenimde gezinen sıcaklıkla ve gömleğinin düğmelerini açarken ellerim titredi. "Sütyenimi çıkar," diye fısıldadım onu öpmeden önce. Kendime güvenme çabalarım rağmen sesim titriyordu.

Sorumluluğu onun almasını ya da en azından öyle davranmasını istiyordum.

Sütyenimi kurcaladı ve çözmeyi başaramadı. Beni öpemeyeceğini anladığında göğsünden bir hayal kırıklığı iniltisi yükseldi ve aynı anda

Sütyenimi çıkar. Belki de bu sadece filmlerde oluyordur.

"Sadece açık bırak ve ," dedi kırılmış bir tonda, uzun bir iç çekişle ellerini saçlarında gezdirdi. "Birin geldiğini duyarsak diye." Başımı salladım, pantolonunun fermuarını açmak için aramıza uzandım. Nefesleri hızlı ve ağır bir şekilde yüzüme geliyordu. Ereksiyonunun beyaz pantolonunu zorladığını gördüğümde

bakışlarımı ona doğru kaldırdım.

Çok gergindim.

Öne doğru eğildi ve prezervatifi kaptı. Benimki kadar titrete elleriyle yırtıp açmaya çalıştı.

"Denememi ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Buldum." Folyo paketten yuvarlak halkayı çıkardı ve ereksiyonunu külotundan kurtarıırken parmaklarının arasında tuttu.

Bakmamaya çalıştım ama başaramadım.

Bakışlarımı ona çevirdiğimde, kısa bir süre birbirimize baktık ve gergin ifadesinden kırılmalık aktı.

Eğer utandıysa, utanmamalıydı. Onu kıyaslayabileceğim kimse yoktu ama *rolü* büyük görünüyordu.

Yeterince büyük.

Ona dokunmak istiyordum ama nasıl yapacağımı bilmiyordum. Heather bir erkeğin penisinin yumuşak, sıcak ve pürüzsüz hissettirdiğini söylemişti, özellikle de sünnetli başının.

Ben daha hamlemi yapmadan prezervatifi yuvarlamaya çalıştım. Yanlış şekilde mi takmaya çalışıyordum bilmiyorum ama prezervatif elinden kurtuldu ve gaz pedalının yanında yere düşmeden önce beni ısıracakmış gibi sıçradım.

"Kahretsin!" Tısladı ve onu almak için yana doğru uzandı.

Üzerine yapışmış tüy ve kirden burnumuzu kırıttık.

"Birden fazla mı getirdin?" Ben sordum.

Matt başını salladı. "Ben bir aptalım." Küçülmekte olan ereksiyonunu külotunun içine soktu, sonra gözlerini kapatıp burnunun kenarını kısıtı.

"."

"Hayatta olmaz, Sarah. Bu, papazın kızının bekâretini evlilik dışı almamam gerektiğine dair işaret."

"Delirdin mi sen?"

Başını sallamaya devam etti. "Ben sadece... hayal

kırıklığına uğradım." "Bana mı?"

"Bize." Yoğun mavi gözlerini açtı. "Bu aptalca bir fikirdi. Bu bekledik; biraz beklesek ne olur?"

Güldüm. "Biraz daha mı? Zaman tükeniyor. Her neyse. Birbirimizin ilkleri olmak zorunda değiliz." sözleri söyler söylemez pişman oldum. Benimle seks yapması için onu suçluyordum.

Babam çok gurur duyardı.

Kaşlarını çattı. "Sanki bunu bilerek yapmışım gibi davranıyorsun. Ayrıca. Bunu yaptığımız anda anında pişmanlık duyacağını biliyorsun çünkü babanın ne düşündüğünü umursamıyormuş gibi davranıyorsun ama umursuyorsun. Senden ne isterse onu yapıyorsun."

Arabadan indim ve bir ayağımın üzerinde dengede durmaya çalışırken diğer ayağımı ayağımın altına yapışmış kirle külotlu çorabımın içine soktum. "Benden seninle seks yapmamı istemedi ama işte buradayız."

Matt gömleğinin düğmelerini iliklerken, "Seks yapmıyoruz," dedi. "Çünkü aptal prezervatifi beceremedin."

"Nasıl alacağımı bulmam gereken prezervatifi mi diyorsun? Ve sonra yatakta bile değildik. Onun yerine arabamın ön koltuğuna sıkışmıştık ve ben onu takmaya çalışırken sen beni sıkıştırıyordun. Ne olmasını bekliyordun ki?"

"Çok romantiksin." Külotlu yukarı çekip elbisemin içine girerken o da bankın koltuğuna doğru kaydı.

"Her neyse," diye mırıldandı.

Balo sonrası için kıyafetlerimizi değiştirmek üzere onun evine giderken çıt çıkmadı.

Matt kapımı açmadı ya da beni beklemedi.

Matt mutfığa girdiğinde Wesley gazeteden başını kaldırarak, "Anneni eve sen getirdin," dedi ve verandaya açılan kapının neredeyse yüzüme çarpmasına izin verdi.

"Kıyafetlerimizi değiştirmeliyiz. Burada uzun süre kalmayacağız," dedi merdivenlerden çıkarken.

"Dans nasıldı?" Wesley, ben köşeyi dönüp ana kattaki banyoya gitmeye fırsat bulamadan bana sordu.

"İyiydi."

Dikkatini gazeteye vermeden önce bana kısa bir bakış attı. Sola döndüm.

Wesley, "Tuvalete ihtiyacınız olursa üst kattaki banyoyu kullanmayı unutmayın," dedi.

İç çekerek, çantamı omzuma atıp merdivenlerden yukarı çıktım. Tam banyoya ulaştığımda kapı açıldı. Isaac solmuş bir kot pantolon ve sırtmaktan başka bir şey giymeden karşımda duruyordu. Hiç pişmanlık duymadan beni inceleme cüretini gösterdi.

Ben de içgüdüsel olarak aynısını ona yaptım. Daha önce Matt'in bir erkeğe benzediğini düşünmüştüm ama yanılmışım. Isaac sert kaslarla şekillendirilmiş bir erkekti. Gövdesinde dövme yoktu, bu yüzden bu kadar uzun süre bakmam için hiçbir mazeretim yoktu.

"Üstümü gerek," diye mırıldandım, çenemde salya olup olmadığını kontrol ederken. "Nasıl gitti?" diye sordu.

Bakışlarımı zorla onun pasaklı yüzüne çevirdim. "Dans iyiydi."

"Dans değil."

Gözlerimi kısmıştım.

"Diğer şenlikler," dedi.

Muhtemelen sarhoştı. Rastgele gevezelik etmesinin en mantıklı açıklaması bu gibi görünüyordu.

"Başka hangi şenlikler?"

"Ben bağış yaptım. Bu beni kazanılmış sahibi yapar. Yani ilgileniyorum. Nasıl geçti?" "Ne

bağışı?"

Isaac öne doğru eğilerek dudaklarını kulağıma yaklaştırdı, çıplak göğsünü o kadar yaklaştırdı ki göğsünden yayılan gerçek sıcaklığı hissettim.

Çok uygunsuzdu ama yine de buna izin verdim.

"Pazar sabahı," diye fısıldadı, "prezervatifi bağışladım."

Ölmek istedim.

Matt *ondan* prezervatif mi istedi? Herhangi birini, kelimenin tam anlamıyla herhangi birini tercih ederdim. Yüzüm utançtan yanıyordu.

"Bu seni ." geçmeye çalıştım. "Beni biraz ilgilendirir."

Döndüm ve kapıyı iterek kapattım. "Matt'e sor." Hızla kot pantolonumu, cepli tişörtümü ve kareli Vans'ımı giydim. Isaac'ın kapalı yatak odasının kapısının önünden geçerken, müzik setinden Madonna'nın "Like a Virgin" şarkısının çaldığını duydum.

Matt'in kot pantolon ve mavi bir tişörtle kapıda beklediği merdivenlerden inmeden önce kendi kendime, "Pislik," diye mırıldandım.

"Özür dilerim," dedi kaşlarını çatarak ve bana hiç de üzgün olmadığını düşündürdü. Sadece annemin önünde işlerin garipleşmesini istemiyordu-

Balo.

Ona aynı derecede samimiyetsiz bir gülümseme sundum, bu da kaşlarını daha da çatmasına neden oldu. Matt benim ilk aşkımdı, ama sık sık kavga ederdik, genellikle de Violet'e göre Wesley'den öğrendiği öfkesi yüzünden.

Futbol koçunun kızının hamile kalması ve askere gönderilmesiyle ilgili hıçkırıklara rağmen Isaac'ın de annesi gibi soğukkanlı ve sakin biri olduğu söyleniyordu. Ancak ben onun sadece iğrenç ve biraz da uygunsuz tarafını görmüştüm.

Matt okuldan birkaç mil ötede sessizliği bozarak, "Bence bunu yapmak için bu kadar çaresiz olman garip," dedi. "Kızların ilk seferlerinde canlarının acıyabileceğini duymuştum."

"Bence garip olan ne biliyor musun? Bence bunun gerçekleşmesi için bastıran kişinin sen olmaması garip. Bunu yapmayan ya da en azından bizim gittiğimizden çok daha ileri gitmeyen bir arkadaşının adını söyle?"

Matt beni görmezden geldi.

"Babam senin papazın olmasaydı, şimdiye kadar daha fazlasını yapmış olur muyduk?"

Hâlâ yanıt vermedi; ben yokmuşum gibi aynalarını kontrol etti. Matt'in sessizliği her zaman sözlerinden daha çok şey anlatırdı.

Güldüm ve başımı salladım. "İnanılır gibi değil. Yani Melinda ya da Julie senin kız arkadaşın olsaydı, bir erkek gibi eczaneye gider, bir kutu prezervatif alır ve onlarla seks yapardın. Ama ben vaizin kızıyım, bu yüzden yalvarmak zorundayım ve görünüşe göre bu, *kardeşinden* ödünç aldığın, beceremeyip kirli zemine düşürdüğün bir prezervatif anlamına geliyor."

Matt arabayı park yerine çekerken başını bana doğru çevirdi. "Bunu nereden biliyorsun?"

Kollarımı göğsümde kavuşturmuş, pencereden dışarı, okula doluşan diğer öğrencilere bakıyordum. "Kıyafetlerimi değiştirmem gerektiğinde banyodan çıkıyordu ve bana nasıl gittiğini sordu."

"Ne dedin sen?" Matt arabayı *park* edip motoru durdurdu. "Ona sana sormasını söyledim."

"Harika. Şimdi ne söylemem gerekiyor?"

"Bilmiyorum, Matt. Ama ona inanılmaz olduğumu söylediğinden emin ol." Arabadan çıktım, kapıyı kilitledim ve kapattım.

"Har har." Kapısını kilitledi ve birkaç yağmur damlası düşerken bana yetişmek için koşmaya başladı.

Sırayı geçip salona girer girmez annem bizi buldu.

"Dans nasıldı?"

Gülümsedim.

"Harikaydı."

"Daha sonra doğruca Matt'in evine mi gittin?" Sorusu babamın soracağı bir şey gibi gelmişti.

Ama ona babama vereceğim yanıtı vermedim. Onunlayken ara sıra iğneleyici tarafımı gösterirdim. "Çakıllı bir yola park ettik ve yaptık, sonra Matt'in evine gittik."

"Sarah!" Annem omuzlarımdan tuttu ve ben daha tek kelime edemeden beni boğmaya çalışıyormuş gibi vücudunu bedenime bastırdı.

Matt ellerini kaldırdı, gözlerini kocaman açmıŖ, baŖını sallıyordu. "Neden söz ettiğini bilmiyorum, Bayan Jacobson."

Annemin elleri omuzlarımdan yüzüme kaydı ve yanaklarımı sertçe sıktı.

"Ow!" Geri çekildim.

"Terbiyeli ol." Bana kıllı bir göz attı.

Dişlek bir sırıtıŖla karşılık verdim ve Matt'i atıştırmalık ve içecek masasının yanında oyun oynayan bir grup arkadaşımıza doğru takip etmeden önce ona bir öpücük verdim.

Matt bana, söylediklerimi duysa babamın ne yapacağını hayal ettiğim gibi baktı. "Hiç eğlenceli değilsin." Dilimi çıkardım.

Matt çatık kaşlarını tutamadı, bu yüzden sırıtışı ifadesini çalınca beni yakaladı. Göğsünü sırtıma bastırarak kollarını omuzlarıma doladı ve kulağıma, "İnanılmaz olurdun," diye fısıldadı.

Kendini kanıtlamak olmadığı bir yerdeyken, balık hikayeleri gibi, su küntlesinin yakınında olmayan bir yerdeyken büyük konuşmanın bir yolu vardı.

Arabasında yarı çıplakken bu özgüven neredeydi? Neden beceriksiz prezervatif her şeyi mahvetti? Matt'in on parmağı ve bir dili vardı. Hayal gücü neredeydi?

Önemli değildi. Prezervatif fiyaskosu yüzünden uykularım kaçmayacaktı. Isaac'in "Like a Virgin" şarkısını çalması sonsuza dek beynime kazınacak tek anıydı. Ne Madonna'yı ne de Isaac'in yontulmuş çıplak göğsünü aklımdan çıkarabiliyordum.

ALTINCI BÖLÜM

SIMPLE MINDS, "DON'T YOU FORGET ABOUT ME"

Bana bakıp duruyordu.

Isaac ailesiyle birlikte geldiği için Pazar sabahı ayinini hem sevmeye hem de nefret etmeye başlamıştım ama o arka sırada oturuyor ve kurt sırtışını andıran anlaşılmaz bir ifadeyle sürekli bana bakıyordu.

Koro bornozumun boynunu çekiştirirken Heather'a "Çok sıcak," diye fısıldadım.

"Öyle değil. Baban klimayı hep elliye ayarlıyor," diye mırıldandı nefesinin altında.

Şeytan'dı. Cehennem alevlerini de yanında getirmişti. Ve tüm ayin boyunca terlememi ve kıvranmamı izlemek hoşuna gitti.

Matt bana başarısız seks girişimi hakkında konuşup konuşmadıklarını hiç söylemedi. Ben de sormadım. Geçmişte kaldı.

Ama her pazar Isaac benimle alay ederdi.

Yaz resmi olarak geldiğinde, çiftlik standında çalışarak çok para kazanmayı ve böylece kabul edilmediğim Vanderbilt'i ziyaret etmeyi içermeyen bir Nashville gezisini karşılayabilmeyi umuyordum. Ailem, bir sonraki yıl için yeniden başvurduğumda bir ya da iki yıl devlet üniversitesinde çalışmamın ve gönüllü olmamın şansımı artıracaklarını düşünüyordu.

Matt gibi iyi bir öğrenci değildim. Müziğe ve şarkı yazmaya olan ilgim beni akademiden uzaklaştırdı, bu yüzden mezuniyetimde boynumda Matt ve birçok arkadaşım gibi altın yerine gümüş onur kordonları vardı.

"Tebrikler!" Törenden sonra herkes okulun önünde toplanırken Violet bana sarıldı; mavi ve beyaz püsküllerle süslenmiş bir mezun denizi.

"Teşekkürler." Beni bıraktığında elbisemin fermuarını açtım. Sonra yukarı baktım ve sigara dumanının kokusunu aldım.

Isaac caddenin karşısında durmuş, kot pantolonu ve KISS tişörtüyle sigarasını tütürüyordu. Ona baktığımı görünce sigara izmaritine bir fiske vurdu ve caddenin karşısına geçmeden önce botuyla üzerine bastı. ", Pazar Sabahı," dedi.

Matt'i aradım ama görünürde yoktu. Kız kardeşlerim bazı arkadaşlarıyla konuşuyor, ailelerimiz de diğer mezunlarla ve velilerle kaynaşıyordu. Beni Şeytan'dan kurtaracak kimse yoktu.

"Bu ezik kordonlar da neyin nesi?" Bana doğru başını salladı.

"Pardon?" Burnumu kırıştırdım.

"Gümüş kordonlar. Bu hayal kırıklığı."

Çenem düştü. Gümüş kordonların aptal olduğum anlamına geldiğini mi ima ediyordu?

Herhangi bir kordona hak kazanamayan bazı öğrenciler vardı.

"En azından benim kordonlarım var. Bahse girerim senin zar zor bir elbisen ve püsküllü bir şapkan vardır."

Kordonlarımı çekip hızlı bir sarsıntıyla çıkardı. Sonra onları Matt'in maçlardan önce beyzbol sopasıyla yaptığı gibi başının üzerine germek için kullandı.

"Ben de Matty gibi okul birincisiydim." "Pfft." Gözlerimi devirdim.

Isaac sırttı, benimle alay mı yoksa böbürleniyor muydu anlayamadım. "Bu doğru. Hey, anne?"

Violet bize doğru döndü, gözlerini Isaac'in başının üzerinde sağa ve sola dönerken gerilen iplerime dikti.

"Sınıf birincisi miydin?"

"Sarah'ya bir şey yapmadan önce kordonlarını geri ver. Evet, okul birincisiydin. Neden?"

Telle kapatmış olsaydım, çenemin düşmesini engelleyemezdim. Şok çok fazlaydı.

Violet dikkatini arkadaşım Kennedy ve ailesine geri verirken Isaac'in sırtışı iğrenç boyutlara ulaştı.

"Vanderbilt'e giremediğini duydum. Belki sana özel ders verebilirim, böylece SAT sınavlarına tekrar girip daha iyi bir puan alabilirsin." Isaac kement attı,

boynumu delikte yakalayarak.

Gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı.

"Partinizde ne tür bir pasta yiyeceksiniz?" diye sordu.

Yakalanmış bir inek gibi görünmemek için kordonları çıkardım. "Çikolata ve vanilya."

"Mermer mi? Yoksa ayrı mı?" "Neden?" Ben sordum.

"Çünkü hangi partilere gideceğime servis edilen pasta tatlarına göre karar veriyorum."

"Partime davetli olduğumu kim söyledi?"

Sırıltışı geri döndü. "Ailen bütün ailemi davet etti. Mangalda biftek mi yoksa şu mayonezli ve hardallı küçük hindili sandviçlerden mi yiyorsun? Tanrım, bayılırım onlara. Peki ya nane şekeri? Krem peynirli olanlardan mı servis ediyorsunuz? Annem ve teyzem Matty'nin partisi için onlardan yüzlerce yapmıştı."

"Ona Matty demenden nefret ediyor. Ben de Sunday Morning'in hayranı değilim."

Isaac'ın kaşları alnına doğru kaydı. "Bunu babana söylemeyeceğim." "Sen bir aptalsın."

Kıkırdadı. "Ama ben küçük hindili sandviçleri ve krem peynirli nane şekerlerini seven bir aptalım. O yüzden bana sadece menüyü ver," diyerek askeri sınıf saatini gösterdi, "böylece ona göre plan yapabilirim."

Matt'i ya da Isaac Cory dışında konuşabileceğim birini aramak için döndüm.

"Sarah! Matt'in Michigan'da beyzbol oynayacağını bana söylemedin," dedi Kristy kolumu tutarak. "Tam burs mu almış? Bu çok güzel. Ben de oraya gidiyorum."

Kedice olmayan bir gülümseme için savaştım. Kristy Matt'e aşıktı. Ailesi ikinci yılımızda Devil's Head'e taşındığından beri öyleydi. Onun kız arkadaşı olduğumu bilmesine rağmen, sanki bir film yıldızına aşık olan kızlarmışız gibi benim yanımda hep ondan söz ederdi.

Ama *biz* .

O benim erkek arkadaşımdı ve Kristy de sapık bir sapıktı.

"Özür dilerim. Herkesin bildiğini düşünmüştüm," dedim.

"Michigan'a mı gidiyorsun?"

Başımı salladım ve Kristy heyecanını gizleyemedi. "Senin için ona göz kulak olurum. Birlikte kalacağınızı düşünüyor musun?"

Matt beni arkamdan kucaklayıp yüzünü boynuma gömerken, "İşte " dedi. Ben sırtırtırken Kristy söndü, o da uzaklaştı.

"Annem, açık evim için saat dörtte evde olduğumuz sürece bir süreliğine senin evine söyledi," dedi.

Kollarında döndüm. "Kristy Michigan'a gidiyor. Benim için sana göz kulak olacağını söyledi." Kirpiklerimi kırıştırdım.

Matt gözlerini devirdi. "Lütfen bana kıskanmadığını söyle."

"Kıskanmıyorum. Kristy ile ne istersen yapabilirsin." Bir adım geri çekildi. "Yapma bunu. Hiçbir şey kesin değildir." "Dur. Bunun nereye biliyoruz." Ona dişlek bir sırıtış attım.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum. Başka biriyle de bir şey yapmak istemiyorum. Bütün yaz bizim. Sanki yarın gidiyormuşum gibi davranıyorsun."

Altın kordonlarını tuttum, onu kendime çektim ve gülümsedim. "Evet. Yaz bizde."

"*Bir şeyler* yapabileceğimiz bir yer?" Alt dudağını ısırdı.

Seks.

Onu öpmek için ayak parmaklarımın ucuna kalktım, ama göz ucuyla babamın bize baktığını gördüm, bu yüzden dudaklarımı ağzı yerine yanağına bastırıp hızlıca öptüm.

Birbirimizi seks için kullanmamız doğru muydu? Tanrı'nın cevabını biliyordum ama benimki biraz daha esnekti.

MATT'IN AİLESİ, kendilerinininki için eve gitmeleri gerekmeden önce bir saatliğine benim açık evime katıldılar. Benimki beşte bittikten sonra oraya gitmeyi planlıyordum.

Onlar gittikten otuz dakika sonra tuvaleti kullanmak için içeri girdiğimde Isaac'i kafasını buzdolabına sokmuş halde buldum.

"Parti dışarıda. Ailen de gitti. Hala burada ne yapıyorsun?"

Döndü, elinde bir kavanoz dilimlenmiş dereotu turşusu vardı. "Dana burgerler biraz hayal kırıklığı yaratıyor ama turşu olduğu sürece bununla başa çıkabilirim." Kavanozu tezgâhın üzerine, yiyeceklerle dolu kâğıt tabağının yanına koydu. "Eminim annenin bir dikkatsizliğidir. Önemli değil." Isaac kavanozu açtı ve plastik çatalıyla bir dilim çıkardı.

"Ailenle birlikte binmedin mi?" Ben sordum.

Sandviçin neredeyse yarısını ağzına attıktan sonra, "Evet, ama yemeğim bitmemişti, bu yüzden annen Matty'nin açık evine gittiğinde seninle gelebileceğimi söyledi," diye mırıldandı. "Onun için garajın arkasına birkaç ağır soğutucu taşıdım. Sanırım benden hoşlanmaya başladı."

Ben cevap veremeden annem avlu kapısını açtı.

"Gerçekten Isaac'in benimle onların evine gelebileceğini mi söyledin?"

Ağzımdan kaçırdım. "Şey, evet. Neden?" Lavabonun altındaki rulodan bir çöp torbası kopardı. "Ben de sizinle geleceğimi düşünmüştüm."

Annem çantayı açıp kapadı. "Bizden daha geç kalacağınızı düşünmüştüm."

"Oh." Bu kadar. Daha iyi bir cevabım yoktu. Elbette daha uzun süre kalacak ve dolayısıyla araba kullanacaktım. Ama Isaac'in yakınında düşünemiyordum çünkü beni geriordu ve henüz tanımlayamadığım başka şeyler de vardı.

Annem garaja geri döndü.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi Isaac. "Bu elbise gözlerindeki maviyi ortaya çıkarıyor. Harika gözlerin var. Matty sana bunu söylüyor mu? Gerçekten göz alıcılar."

Yüzüm kızardığı için vücudumdan nefret ettim çünkü Isaac ciddi değildi. *Matty*'ye söylediği gibi alaycı bir tonda söylemişti.

Dizlerimi ve omuzlarımı örten pileli mavi köylü elbisem ve ince vinil kemerim seksi değildi, diz boyu kahverengi botlarım da öyle, ama Isaac seksi görüldüğümü söylemedi. Güzel görüldüğümü söyledi.

Birdenbire güzel kelimesinden nefret ettim. Güzel, tatlı demekti.

Tatlı masum demekti.

Masum, bakire demekti.

Gözlerime çarpıcı demesine hiç girmeyeyim. Hayır, "Matty" asla gözlerimin çarpıcı olduğunu söylemedi.

"Tuvalete gitmem gerek," diye mırıldandım ve sıcak başımı annemin düdüklü tenceresinin vanası gibi patlatmadan önce merdivenlerden yukarı koştum.

Arabamda onunla nasıl yalnız kalacaktım?

YEDİNCİ BÖLÜM

DARYL HALL & JOHN OATES, "SARA SMILE"

"SARAH, sen ve Isaac önden gidin, biz de yiyecekleri kaldırmayı bitirelim," dedi annem son kişi de evden ayrıldıktan sonra.

Isaac kapının yanında durmuş dördüncü dilim pastasını yerken ben çantamı omzuma atıp anahtarlarımla oynadım.

Evet, sayıyordum. Bütün öğleden sonrayı bir gözümü Şeytan'dan ayırmadan geçirdim.

"Tamam," dedim gergin bir şekilde.

Isaac pastayı bitirip tabağı çöpe attıktan sonra mavi Plymouth Champ'ime doğru ilerledi ve sürücü tarafındaki kapıyı açtı.

"Ne yapıyorsun?" Dondum kaldım, çünkü bu bir tuzak gibi geliyordu. "Centilmenlik yapıyorum."

"Sen bir centilmen değilsin," dedim çantamı koltuğun arkasına fırlatıp arabaya adım atarken.

"Pazar sabahı, ben senin hakkında hiçbir şey bilmediğin bir sürü şeyim." Kapımı kapattı.

Anahtarlarımı karıştırdım, doğru olanı arıyordum.

Anahtarı kontağa sokarken Isaac, "Biliyor musun, babam ailenin burada yaşamasından gizliden gizliye nefret ediyor," dedi.

"Ne?" Arabayı çalıştırırken gözlerimi kısarak ona baktım.

"Evinizi yıkıp araziyi ekin için kullanmak istiyor. Ailenizin ona ödediği kiradan daha fazla para kazanacağını söyledi."

babamın kira ödemelerini çok sık kaçırdığından bahsetti. Ve eviniz Devil's Head'deki en eski ev. Yeşil boyası soyuluyor ve dairesel boyunca dağılmış küçük arabanız büyüklüğünde çukurlar var. Ama annem ömürlük aile dostlarını (ve müstakbel gelinini) evden çıkarmanın kötü bir fikir olduğunu düşünüyor. Ayrıca babamın bir din adamını evinden kovduğu için cehenneme gideceğini düşünüyor."

Debriyaja bastım ve durdurdum.

"İlk kez mi düz vites kullanıyorsun?"

"Hayır," diye homurdandım, araba büyüklüğündeki çukurlardan kaçınarak ikinci denememde çakıllı yoldan çıktım.

Cory'ler evimizin ve arsamızın sahibiydi ve görünüşe göre benim de sahibiydiler - müstakbel gelinleri. Wesley ve Violet oğullarıyla evleneceğimi düşündükleri için kira ödemelerinin aksatıldığının farkındaydım. Ama bunu Isaac'in etrafında konuştuklarını bilmiyordum.

"Sigara içmemin sakıncası var mı?" Isaac camı indirdi ve bir sigara yaktı. "Evet, sakıncası var. Babam arabamda sigara kokusu alırsa beni öldürür."

"Bu yüzden camı indirdim." Pencereden dışarı bir zehir bulutu üfledi.

"Emniyet kemerinizi bağlayın," diye homurdandım.

"Neden? Kaza mı yapacaksın?" Rüzgâr saçlarımı karıştırırken kanser çubuğunu başparmağı ile işaret parmağı arasında tutuyordu ama askeri kesimden çıkmaya başlayan kısa saçlarına hiçbir şey yapmıyordu.

"Artık kanun böyle," dedim.

"Ve sen bir kural takipçisi misin, Pazar Sabahı?" Bana hızlı bir bakış attı ama ben gözlerimi yoldan ayırmadım.

"Sanırım sigara içen insanlar ölmek istiyor, bu yüzden boşver, emniyet kemerini bağlama. Kaza yaparsak, belki çabuk ölürsün."

"Tanrım, Pazar Sabahı, çok ." "Ölmek istemediğim için mi?"

"Çünkü bundan korkuyorsun," dedi. "Ne fark eder ki?"

Güldü. "Tanrım, cehaletin beni şaşırtıyor." "Bana öyle demeyi kes."

Sigarasını üfleyerek sırtıttı. "Eğer ölmek isteseydim, kafama bir kurşun sıkar ve işimi bitirirdim. Ölmekten korksaydım, sigarayı bırakır ve emniyet kemerimi bağlardım. Ama ben ne ölmek istiyorum ne de bundan korkuyorum, bu yüzden senin asla olamayacağın bir şey olacağım."

Sormak istemedim. Bir elimle direksiyonu, diğer elimle vitesi kavrarken ona kızgındım. Ama Isaac'ın bana yapmak istemediğim şeyleri yaptırmak gibi bir huyu vardı.

"O da ne?" *Cehaletimi* bir kez daha göstererek onu tatmin ettiğim için kendime kızarak sordum.

"Eğlenceli," diye
cıvıldadı. "Ben
eğlenceliyim," diye
alay ettim.

"Oynamak için eğlencelisin ama birlikte olmak için eğlenceli değilsin. Çok gerginsin."

Araba dört yol ağzındaki çakılların üzerinde patinaj yaptı ve Isaac bana bilmiş bir bakış fırlattı - neredeyse içinden geçecektim.

Eğlenceliydim, zekiydım ve altı yıldır askerde olduğu için hakkında hiçbir şey bilmediği bir sürü başka şey.

Hayatımdaki pek çok şeyde olduğu gibi, bu anın da değerli bir notu vardı: Devil's Head'deki köy yolları çoğunlukla terk edilmişti. İstatistiksel olarak, tüm dur işaretlerini görmezden gelerseniz bir araba kazası yapma şansınız son derece düşüktü. *Tanrı'ya şükür!*

Birbirimize bakarken bana sigarayı uzattı. "İneğin göt deliğinden daha iyi olduğuna söz veriyorum," dedi.

. "Bir ineğin kış deliğini yaladın mı?"

Omuz silkti. "Çiftlikte insan yalnız kalıyor. Otlakta saatler geçirmek, kir ve metan gazı solumak akıl almaz bir can sıkıntısına yol açabilir. Bir de bakarsınız ki bir ineğin arkasından geçiyorsunuz ve hafifçe vurduğunuzda..." Omuz silkti.

Isaac'ten nefret etmeye çalıştım ama başarılı olamayacak kadar çok seviyordum. Kabul etmek gibi bir niyetim olmasa da eğlenceliydi.

"İyy, senin hiçbir şeyini ağzıma sokmayacağım," dedim.

Öyle demek istememiştim. Ama Isaac'ın ifadesi şaşkınlığa benzer bir şeye dönüştüğünde, sanki bunu imalı bir şekilde kastetmişim gibi, onu başka türlü ikna etmek istemedim. İlk kez bana değerli bir rakipmişim gibi baktı.

Ben de yavaşça çenemi kaldırdım ve sırttım.

"Sik beni, Pazar Sabahı." Isaac başını salladı. "Bunu kişisel bir meydan okuma olarak kabul ediyorum." Dudaklarını sigaranın etrafına sıkıştırdı.

Dört yol ağzında olduğumu ve başka araç olmadığını unuttuktan sonra yavaşça debriyajı bıraktım ve sinirlerim yıpranmış, kalbim hızla çarpıyor ve aklım başımdan gitmiş bir halde kavşaktan geçtim. Neden onu kışkırtıyordum?

Radyoyu açtı ve istasyonlar arasında gezindi.

"Hayır!" Bir şarkıyı çalan bir istasyonda durduğunda başımı salladım. dinleyemedim.

Daryl Hall ve John Oates'un "Sara Smile" şarkısının sözlerini söylemeden önce güldü.

Kapatmak için uzandım ama bileğimi yakaladı, izmaritini camdan dışarı fırlattı ve diğer elini koluma dolayarak elimi mikrofon olarak kullandı.

"Dur..." Kıkırdadım.

Isaac her notaya basarak ve her kelimeyi çivileyerek gülümsedi. Gülümsemekten yüzüm acıdı. Harika bir sesi vardı ve şarkı bitip kolumu bıraktığında bir hayal kırıklığı hissettim.

Sevincimin çok uzun sürmesine izin vermeyerek, bunu yiyip bitireceğini ve günün geri kalanında kına yakacağını bilerek boğazımı temizledim. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, 'Sara Smile' H'siz Sara'dır. Ben H'li Sarah'yım."

"Oh, pardon. Yani sen *Sarahhh*'sın, gerçekten iyi bir orgazm gibi."

Beni utandırması için ona nasıl defalarca fırsat verdim?

Seçtiği radyo istasyonu eski şarkıları çalıyordu. Heather dışında hiçbir arkadaşım 1980'lerden öncesini dinlemezdi. Isaac'in de dinliyor olması beni gizliden gizliye heyecanlandırıyordu, çünkü eski şarkılara karşı zaafım vardı.

Isaac, The Spencer Davis Group'un "Gimme Some Lovin'" şarkısına atladı ve ben de yardım edemedim ama katıldım çünkü tüm sözleri biliyordum, bu da onu şaşırtmış gibiydi. Camlar açıkken ve dikiz aynasında çakıl tozu bulutu varken şarkı sözlerini söylerken ona hızlıca bir bakış attığımda bana baktı. Hatta arabasına yaklaşırken biraz yavaşladım çünkü şarkıyı onunla birlikte söyleyerek bitirmek istiyordum.

Sağa döndüğümüzde ve şarkı bir reklama dönüştüğünde yüzümdeki gülümsemeyi sildim. Birden kendimi gülünç hissettim, Isaac'in onunla şarkı söylemekten ya da onun yanında gülümsemekten hoşlandığımı düşünmesine izin veremezdim.

"Bu iyiydi, *Sarahhh*..." Gözlerini kapadı ve başını arkaya doğru eğdi, sanki babamın onaylayacağı bir şey değildi diyelim.

Uzun bir araba kuyruğunun arkasına park ettim ve dışarı fırladım. "Benden mi kaçırıyorsun?" Isaac sordu.

"Hayır," dedim arkama bakmadan ya da yavaşlamadan.

"O zaman acelen ne?" Çılgın adımlarıma rağmen botları arkamdaki çakılları gıcırdatarak yaklaşıyordu.

Verandanın merdivenlerinden uçarak çıktım ve kapıyı atığında durdum. Etrafı bir insan kalabalığı doldurmuştu ama Matt'i hiçbir yerde göremedim.

"Matty'nin bu kadar çok arkadaşı olduğunu kim bilebilirdi ki?" diye mırıldandı Isaac arkamdan, ben kalabalığın arasından n kapıya doğru ilerlemeye çalışırken, ama bu neredeyse imkânsızdı. "ok nazik davranıyorsun," dedi kulağıma o kadar yakındı ki nefesinin sıcaklığını hissedebiliyordum. "Herkes yoldan çekilmelerini söyle -ya da senin durumunda, yoldan çekilmelerini." Elleri kalçalarıma dayanmış, bana rehberlik ediyordu.

Nefes alamıyordum.

"Sarah'nın işemesi gerekiyor. Herkes Kızıldeniz'i yarabilir mi?" İşhak bağırdı ve gürültü birkaç fısıltıdan öteye gitmedi.

Ben istedim. şuna. lmek! Neden böyle söyledi?

Herkes bana ve sözde acil mesaneme yer atıktan sonra çenemi tutup evin içine doğru koşarken yüzümü utanç alevleri sardı.

"Hey, tatlım!" Violet n kapıyı aar açmaz beni fark etti. Cips kaselerini ve *küçük hindili sandviç* tabaklarını yeniden doldurmakla meşguldü. "Partinin geri kalanı iyi geçti mi?"

" oldu." Gülümsedim. "Teşekkürler. Matt nerede?"

"Arka tarafta. Wesley şenlik ateşi yakıyor. Daha rahat bir şeyler giymeliydin." Elbiseme ve botlarıma baktı.

Omuz silktim. " değil."

"Doydun mu?" Violet, Isaac yanımdan geçerken dikkatini ona çevirdi ama elinin tersiyle kıçımı okşamadan önce değil.

Kalça kaslarım gerildi ve kazaymış gibi davrandım. Ama kimi kandırıyordum ki? Yaptığı hiçbir şey kazara değildi.

Isaac bir tabak kaptı ve onu yiyeceklerle doldurdu. "Bu bir başlangıçtı ama en sevdiğim hindili sandvilerden yoktu."

Violet fazla düşünmeden, "Kalmana şaşırdım," diye mırıldandı.

Ancak Isaac'ın dağ gibi yığdığı yiyeceklerle aval aval bakarken başka bir şey dşnmiyordum. Bana baktığında ona kaşlarını çattım.

"Altını mı ıslattın?" diye sordu.

amurluktan arka kapıya doğru ilerlemeden önce gözlerimi devirmiştim.

"Sarah!" Heather seslendi. "Tam zamanında." Bana doğru koştu ve kollarını boynuma doladı. "Partimin geçen hafta sonu olmasına çok sevindim.

Bugün *herkes* kendi gününü yaşayacak." Hızlı bir kucaklaşmadan sonra kolunu benimkine doladı ve tepeden aşağı, devasa çalı ve ağaç dalları yığınınına doğru yürüdük.

"Ne zaman geleceğini merak ediyordum." Matt gülümsedi ve bu benim en sevdiğim gülümsemeydi.

Bana o gülümsemeyi verdiğinde tam bir hayranlık hissettim ve sonbaharda gittiğinde bunu özleyecektim. İlişkimizin bazı derin yanları vardı ama bir sunakta durup sonsuza kadar söz vermenin yakınından bile geçmiyordu.

"Çok insan var mıydı? Bahse girerim kilisedeki herkesle doluydu."

Heather diğer çocuklara doğru yürürken, "Tabii ki," dedim. Matt'e sarıldım ve bir Pepsi kızı olmama rağmen onun kola kutusunu çaldım. "Sen ve ailen gittikten sonra ağabeyinin kalması sana da tuhaf gelmedi mi?" Birkaç yudum aldım ve kutuyu ona geri uzattım.

"Hayır. Koç Harvey'nin buraya gelebileceğini biliyordu."

Kaşlarım saç çizgime kadar ulaştı. "Koç Harvey'i sen mi davet ettin?"

Matt sırtıttı.

Bunu sadece kardeşini üzme için yaptı.

Tyler Matt'e, "Dostum, hadi gidip birkaç hedefi vuralım," dedi.

Cory'lerin ahırlarından birinin arkasında saman yığınlarının ve boş konserve kutularının bulunduğu bir alan vardı. Matt ve arkadaşları havalı tüfeklerle ateş etmeyi severdi.

"Geliyor musun?" Matt bana sordu.

Başımı salladım ve kendime sarıldım. "Üşüdüm. Ateşin yanında takılacağım."

Matt, "Eğer gizlice yukarı çıkabilerseniz yatağımın üzerinde bir kapüşon var," dedi ve birkaç adamı ahıra doğru yönlendirdi.

Arka kapıdaki beton basamaklarda oturan Isaac ile göz göze gelmemek için ayaklarıma bakarak tepeye doğru ilerledim. "Bazı çocuklar ahırın arkasında havalı tüfeklerle ateş ediyor. Gidip arkadaş edinmelisin."

"Sen varsın, Sunday Morning. Başka hangi arkadaşla ihtiyacım olabilir ki?"

"Biz arkadaş değiliz. Sen sadece erkek arkadaşımın hoş gördüğüm kardeşisin." Sıkışarak yanından geçtim.

"Nereye gidiyorsun?"

"Senin balmumuna değil."

Kıkırdadı. "Balmumu mu?"

Kapı arkamdan kapanırken onu görmezden geldim. Sonra oturma odasındaki insanların arasından sıyrıldım ve kimsenin bakmadığını düşündüğüm bir anda merdivenlerden yukarı fırladım. Ana kata döndükten sonra Violet ve Cory'lerin geniş ailesinden bazıları beni bir kenara çekip gelecek planlarım hakkında milyonlarca soru sordular. Tekrar dışarı çıktığımda Isaac görünürde yoktu ve Matt'in kolları çok uzun olan kazağıyla ahıra doğru yürürken rahatladım.

Ahırın arka tarafına ulaşmadan önce içeriden bir gitar sesi duydum. Adımlarımı birkaç saniyeliğine durdurdum ve melankolik akorları dinledim. Merakıma yenik düşerek gıcırdayan kapıyı hafifçe araladım ve köşesinden ışık gelen çatı katına çıkan yıpranmış merdivene doğru ilerledim. En tepeye ulaştığımda, tahtalar adımlarımın altında vınladı ve müzik durdu.

"Kayıp mı oldun?" Üst üste yığılmış saman balyalarının köşesinden bakarken Isaac, "Kayboldun mu?" dedi. Üzerinde yumuşak sarı bir parıltı olan bir elektrik lambasının altında oturuyordu. Bir dizini bükmüş, diğerini uzatmış, akustik gitarına sarılmıştı.

"Kaç tane gitarınız var?" Sorusunu duymazdan gelerek sordum.

"Birkaç tane." Yeni bir akor tıngırdattı.

Eski ahır duvarlarının arasından, arkadaki teneke kutulara isabet eden havan toplarının çıkardığı sesleri duyabiliyordum.

"Küçük hindili sandviçler en sevdiğin şey ama yine de benim evimde kaldın. Bunun Koç Harvey ile bir ilgisi var mı?"

Isaac tıngırdatmayı bıraktı ve ciddi bir ifadeyle bana baktı. Sonra gitarını yanına koydu ve yarısı yenmiş yemek tabağını alıp ziyafetine devam etti. Ahırın çatı katı sıcaktı, bu yüzden Matt'in kapüşonunu başıma geçirdim ve kalın kahverengi botlarımı çıkardım.

Isaac çiğnemeyi lokmanın ortasında bıraktı, gözleri irileşmişti. "Devam et," dedi.

Bacaklarımı çaprazlayıp kirli tahtaların üzerine otururken burnumu ona doğru kırıştırdım. Gitarını elime aldığımda beni durdurmadı. Sol parmaklarımı tellere bastırdım ve sağ elimle bir akor tıngırdattım.

"Oynamadığını sanıyordum," dedi.

"Bilmiyorum," dedim başka bir akor çalarken. "Ama başkaları çaldığında yakından izledim, bu yüzden iki akor falan biliyorum."

"Anlaşmamızı hatırladığın sürece," diye mırıldandı ağzındaki yemeğin üzerine.

"Anlaştık mı?" Ona bakarken telleri koparmaya devam ettim.

Sırıttı. "Eğer sen benim olan bir şeye dokunursan, ben de senin olan bir şeye dokunurum."

Beni kızartmasını biraz daha az önemsemeye başladım, özellikle de elimde bir gitar varken. "Neye dokunmak istiyorsun?" Günün uzunluğundan mı, ahırdaki yoğun ve küflü havadan mı, loş ışıktan mı, yoksa sevdiğim bir şeyi tutmaktan mı bilmiyorum ama kendimi cesur hissediyordum.

Ve meraklı.

Isaac, Matt'le uğraştığı gibi benimle de uğraşıyor muydu?

Sırıttı hafif bir kıkırdamaya dönüşene kadar şişti ve başını salladı, ama bana cevap vermedi. Matt, Isaac'in sinir bozucu olduğunu düşünüyordu; bense onu eğlenceli buluyordum.

"Ne oynamak istiyorsun?" diye sordu.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım, ellerime bakarak. Ailem haksız değildi; parmaklarım gitar çalmak için yeterli nasıra sahip değildi.

"Yalancı," dedi Isaac, tabağını bir kenara bırakıp ayağa kalkarak.

Onu takip ederken tek akorumu tıngırdatmaya devam ettim. Arkama oturduğunda parmaklarım kaydı, göğsü sırtıma bastırırken bacakları etrafımda kayıyordu. Kolunu benimkinin yanından geçirip elimi kavradı; parmakları benimkini tellere bastırıyordu. Titreyen parmaklarım tellerden aşağı süzüldü.

Çok samimiydi ve karnımın garip taklalar atmasına neden oldu, kendime bunun sadece sinir olduğunu söyledim.

"Ne oynayalım?" diye öyle baştan çıkarıcı bir şekilde sordu ki nefesim kesildi.

"İsa Beni Seviyor," diye fısıldadım.

O güldüğünde benim vücudum da titredi. "Başka ne var?"

"Bette Davis Eyes," diye mırıldandım kalbim boğazıma düğümlenerek.

Isaac parmaklarımı hareket ettirdi ve ilk bölümü birkaç kez tekrarladık. Dördüncü seferde, o tek başına çalarken ellerimi gitardan bacaklarına bıraktım. Sonra sözleri söyledim, önce yumuşak, sonra daha güçlü.

Gözlerimi kapattım ve kelimeleri ve onlara eşlik eden her akoru hissettim. Ama en çok Isaac'in sıcak bedeninin bedenime yapıştığını ve yüzünün bana o kadar yakın olduğunu hissettim ki şampuanımın kokusunu ezberlemiş olmalıydı.

Bittiğinde, birkaç saniye boyunca o da ben de hareket etmedik. Sonra boğazını temizledi. "Partiye geri dönmeliyiz."

"Tekrar oynat," dedim.

"Sigara içmem lazım." Gitarı kaldırdı.

Öne doğru kaydım ve yüzümü ona döndüm. Isaac'ın bakışları elbisemin bacağımdan yukarıya doğru sıyrılarak iç uyluğumdaki deriyi gösterdiği yere kaydı. Üstünü örtmeyi düşündüm ama bacağıma bakışı hoşuma gitmişti. Bu yüzden kendime bunun sadece küçük bir deri olduğunu söyledim.

"Tekrar çalmanı istiyorum, böylece ellerini izleyebilirim," dedim.

Dudaklarını ıslatıp dikkatini tekrar yüzüme verene kadar bakışları bacağımda oyalandı. "Beni oynarken izleme arzusun benim sigara içme arzumdan daha önemli olduğunu mu düşünüyorsun?"

Şeytan'la takılmanın sorunu, biraz yaramazlık yapmanın çok kolay gelmesiydi. Sadece sıcak olduğu için elbisemin üst düğmesini açtım ve ellerimin üzerinde geriye yaslandım, bu da elbisemin açıklığının bir inç aşağı kaymasına neden oldu. Isaac'ın gözleri göğüs dekoltemle yüzüm arasında gidip geliyordu.

Beni çalışmasını izlemekten çok fazla zevk alıyordum. Bu hayranlığım tesadüfi ve masum muydu yoksa kasıtlı ve uygunsuz muydu?

Emin değildim.

Tek bildiğim, bunu yapmamı sağlayan şeyin müzik olduğuydu. Müziğe duyduğum sevgi ve arzu her türlü engele göğüs germeme yardımcı oluyordu, bu engel yirmi dört yaşında tehlikeli bir seksapalite nöbeti geçiren biri olsa bile.

İlk satırı söyledim ve bekledim.

Bakışlarını benimkilere kilitleyerek gitar çalmaya devam etti. O an yıllardır hissettiğim en canlı andı. Şarkı sözleri zahmetsizce akarken parmaklarının yaptığı her harekete konsantre olduğumda müziksever kalbim yükseldi.

Isaac ellerine hiç odaklanmadı; sadece bana baktı. Bu beni kızarttı ve birkaç yerde sesim titredi. İşte o zaman başını sallayarak devam etmem için beni cesaretlendirdi. Isaac Cory ikimize de yetecek kadar güven veriyordu.

"Tatmin oldun mu?" diye sordu son

notadan sonra. Sırıtışım kazandı.

"Şimdilik tatmin oldum." "Pazar sabahı?"

"Ha?"

Başını ahırın önüne doğru salladı. "Çıkın buradan."

Kaşlarımı çatmış gibi yaptım ve botlarımı giyerek ayağa kalktım. Sonra kapüşonluyu koluma geçirdim. Dudaklarımdan "teşekkür " kelimeleri dökülüyordu ama ben

onları yuttu. "Kızlar sigara içen erkeklerden hoşlanmaz." Onu geçip merdivene doğru yürüdüm.

"Ama yine de buradasın," diye mırıldandı.

"Senden hoşlanmıyorum." Merdivenden aşağı indim. "Beni sadece kullanıyor musun?"

Ahırdan çıkarken yüzümde onun göremediği kocaman bir sırıtışla "Evet," diye cıvıladım.

"Sarah, ne yapıyorsun?" Matt, Heather ve diğer birkaç adam ahırın arka tarafındaki köşeden çıkarken sordu.

"Ahırın içinden bir ses duydum, ben de kontrol ettim." Uzattığı elini tuttum. "Isaac gitarını çalıyordu, ben de ondan bana birkaç akor göstermesini istedim."

"Ve yaptı mı?" Matt bana kaşlarını kaldırarak baktı.

"Sayılır." Küçümsedim. "Sigaraya ihtiyacı olduğunu söylemeden önce iki saniye benimle dalga geçti." Matt'e gerçeği ya da büyük bir kısmını söylediğim için kendimle gurur duyuyordum.

"Hâlâ ahırda mı?" Heather sanki önemli değilmiş gibi, sanki Tyler hemen arkasında durmuyormuş gibi rahatça sordu. Resmi olarak birlikte değillerdi ama Tyler'ın Heather'dan, Heather'ın Tyler'dan hoşlandığından daha çok hoşlandığını biliyordum.

Başımı salladığım anda göz kırptı ve bir U dönüşü yaparak ahıra doğru ilerledi ve dilini çıkarmak için arkasına baktı. Bu bir testti. Isaac'i onu durduracak kadar sevip sevmediğimi görmek istiyordu.

Matt'le birlikteydim, en azından yazın geri kalanında, bu yüzden sadece gözlerimi devirdim. Heather'ın Isaac'le flört etmesi umurumda değildi. O benim değildi. Tyler umursamadığı sürece, ben kim oluyordum da itiraz ediyordum?

Ayrıca sigara içen erkeklerden hoşlanmıyordum. İsa'yı seviyordum ve doğru olanı yapmak istiyordum (çoğu zaman). Bu yüzden Heather ahıra geri döndüğünde kıskançlık hissetmem anlamsızdı. Onun gitarıyla ilgilenecek değildi ya.

"O büyük bir kız. Bırak o çözsün," dedi Matt ve beni babasının şenlik ateşinin etrafına koyduğu sandalyelere doğru çekti.

"Kırmızı sandalye benim!" Tyler tam oturmak üzere olduğum sandalyeye atladı ve bana oturacak yer bırakmadı.

"Heather'ın Isaac ile ahırda olması umurunda değil mi?" Tyler'a sordum.

Bir Dr. Pepper'ın kapağını açtı. "Biz gerçekten birlikte değiliz. Ne isterse yapabilir."

"Gel buraya," dedi Matt ve beni kucağına çekti. Ben alevlere bakarken kulağıma, "Herkesin gitmesini bekleyemem," diye fısıldadı. "Bence arabayla biraz dolaşmalıyız. Var mısın?"

Bakışlarım sola kaydı, Heather ya da Isaac'i arıyordum.

"Sarah?"

"Hmm?" Başımı Matt'e doğru çevirdim.

"Beni duydun mu?"

"Özür dilerim. Ne dedin?"

"Herkes gittikten sonra arabayla gezmek ister misin?" Elini kulağıma götürerek ağzını kapattı. "Daha fazla prezervatifim var."

Seks. Seks öneriyordu. İkinci bir deneme.

Evet. Seks yapmak istiyordum. Ve tabii ki onunla. Başka kiminle seks yapmak isterdim ki?

"Tamam." Gülümsedim, başımın arkasını omzuna yasladım ve dikkatimi ahırın yönüne çevirdim.

On dakika geçti. Yirmi dakika geçti.

Endişem kaynama noktasına gelmişti. "Heather'ı kontrol etmeye gidiyorum," dedim ve ellerimi Matt'in kalçalarına koyarak ayağa kalktım.

Bir sonraki beyzbol maçları hakkında sohbet ederlerken Tyler'dan dikkatini ayırmadan başını salladı.

Isaac zaten bir kızı hamile bırakmıştı; elbette aynı hatayı tekrar yapmayacaktı. Ama gerçek seks dışında da yapabilecekleri pek çok şey vardı. Ya da belki de dersini aldığı için üzerinde her zaman bir prezervatif taşıyordu.

İçim rahatladı, ahırda değillerdi. Hava kararıyordu ama yaklaştığımda Isaac'in ahırın kenarına yaslanmış, sigarasını tüttürdüğünü gördüm. Heather'a uzattı, o da aldı.

"Heather Renee Goeff!" Annesi gibi bağırdım.

Çabucak Isaac'e geri verdi ve ondan bir adım uzaklaştı. "Sarah, beni korkuttun." Heather elini göğsüne bastırdı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Ne yapıyorsun? Lütfen bana o kanser çubuğunu ağzına sokmayacağını söyle."

"Tanrım, Sarah. Bir nefes çekecektim. Ne olmuş yani? Ben bir yetişkinim." Yetişkin kartını kullanması beni rahatsız etti. Bu benim oyunumdu.

"Isaac ile geç saatte sinemaya gideceğim. Ailem sorarsa, seninle olduğumu söyler misin?"

Isaac dumanı dışarı verirken ksrdm ve elimi yüzümün önünde salladım. "Hayır. Yalan söylemiyorum."

"Sarah, hadi ama. Senin için yaparım."

"Evet, *Sarahhh*." Isaac sırttı. "Heather'ı idare edersen, Matty'ye kendi prezervatif kutusunu aldığımı ailene söylemem."

Ağzını kapatırken Heather'ın gözleri yuvalarından fırladı.

En çok kime kızgın olduğumu bilmiyordum: Kendisinden altı yaş büyük bir yabancıyla kaçmaya razı olduğu için Heather'a mı, sanki kendisi bunu yapacak yaşta değilmiş gibi kardeşinden prezervatif almasını istediği için Matt'e mi, yoksa etrafımdaki herkesle uğraştığı için Isaac'e mi?

Boş ver. Ona doğru bir bakış attığımda cevabı biliyordum. "Heather, neden benimle kamyonetimde buluşmuyorsun? Kırmızı olan." O sigarasının son üçte birini ona uzattı. "Sakin yakalanma." Göz kırptı.

Heather sigarayı sonsuz olasılıkları olan milyon dolarlık bir madeni paraymış gibi aldı. Ama ben onun sadece dudaklarını Isaac'in dudaklarına doladığı bir şeye dolamak istediğini biliyordum.

"Ailem sormaz ama *sorarlarsa* arkamı kollarsın. Değil mi?" Heather bana baktı.

İimi çektim ve hafifçe başımı salladım. Elbette onun arkasındaydım. Gülümsedi ve "Teşekkür ederim" dedi.

O tepeye çıkıp gözden kaybolduktan sonra dikkatimi Isaac'e yönelttim. "Arkadaşımı öldürebilecek bir şeye bulaştırmaya çalışmazsan sevinirim."

"Patlamış mısırina tereyağı sürmeyi sever mi?"

"Onu rahat bırak." Yumruklarımı kalçalarıma yerleştirdim, onun alanına girdim ve çenemi yukarı kaldırdım.

Isaac'in dudakları seğirdi. "Dikkatli ol. Bana ait olmayan bir şeye dokunmaya karar verebilirim."

Gözlerimi kısarak blfn görmezden geldim. "Ona önce senin gelmeni söyledim," dedi.

Hayatım buna bağlı olsaydı bile tepkimi saklayamazdım. Ama kızarmak yerine yüzümdeki kan çekildi. Seks hâlâ "yapmak "tı. Penis bir "şey "di. Ve orgazm, arkadaşlarımla yaptığım tartışmaların bir parçası değildi. Belki de kimse orgazm olmuyordu.

"Sana gelince, bence numara yapmalısın. Matty'nin ilk seferinde tanrı gibi hissetmesini sağla. Senin tanrın değil tabii ki. Tabii bu senin için bir şey ifade etmiyorsa."

Isaac neden Matt'le olan ilişkimde üçüncü tekerlekti? Matt neden kendisini sebepsiz yere küçümseyen tek kişiye sırrını açıyordu?

"Koç Harvey'in kızına bir ..." .

Lanet olsun!

"Orgazm mı?" Bir kaşını kaldırdı.

Cevap vermedim, hatta gözümü bile kırpmadım.

"Ne düşünüyorsun, Pazar Sabahı?"

"Bunu yapmanı ya da bu konuda herhangi bir şey düşünmüyorum," dedim.

Öne doğru eğildi, ağzını kulağıma dayadı ve tenimde istenmeyen bir ürperti uyandırdı. "Yalancı," diye fısıldadı tepeden kamyonetine ve ona aşık olan ve evlilik dışı seks yapmakla ilgili hiçbir sorunu olmayan arkadaşına doğru yürümeden hemen önce.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

YABANCI, "SANKI İLK KEZMIŞ GIBI HİSSEDİYORUM"

Dokuz *buçukta* herkes partiyi terk etmişti ve Matt ile ben tekrar denemek için her zamanki yerimize doğru yola çıkmıştık.

Koltuğu gidebildiği kadar geriye çekti, böylece başımız sürücü tarafında olacak şekilde koltuğun üzerine uzanabildik.

"Bir süre öpüşelim," diye önerdim, gömleğini silkti ve üstüme çıkmadan önce kot pantolonunun düğmelerini açtı.

"İstemiyorsun-" diye konuşmaya başladı.

"Hayır. Biliyorum. Bence geçen sefer acelemiz vardı. Ve şimdi o kadar acelemiz yok, yani ..."

Sırttı ve ben de erkek arkadaşımın ne kadar yakışıklı olduğunu hatırladım. Matt'e aşık olmamın pek çok nedeni vardı ama seksi ama çocuksu gülümsemesi bu listenin en başında yer alıyordu. "Tamam," diye fısıldadı beni öpmeden önce.

Güzeldi. Yolda yediğimiz şekerlemelerden dolayı nefesi naneliydi. Açılmış bacaklarımın arasına yerleşmesine izin verdim ama elbisem hâlâ . Ereksiyonu bacaklarımın arasına bastırdı. Biraz rahatsız ediciydi çünkü iç çamaşırlarımız hâlâ üzerimizdeydi ve fermuarı tenime sürtünüyordu.

Yine de tahrik olmuşum.

Tahrik olmuşum çünkü seks hakkında çok düşünüyordum. Tahrik olmuşum çünkü Matt'i öpmeyi seviyordum.

Gitar çalmama yardım ederken Isaac'ın vücudunu bastırıldığını düşündüğüm için tahrik olmuşum.

Ciddi olmasa bile iltifatından tahrik olmuştu.

"Çok güzel görünüyorsun. Bu elbise gözlerindeki maviyi ortaya çıkarıyor. Harika gözlerin var. Matty sana bunu söylüyor mu? Gerçekten göz alıcılar."

Ve Isaac'ın bana Matt'in önce beni orgazm etmesi gerektiğini söyledikten sonra sırtıttığı görüntüyü aklımdan çıkaramıyordum.

Matt boynumdan aşağıya doğru öperken, "Seni seviyorum," diye mırıldandı. "Ben de seni seviyorum," diye fısıldadım sevdiğim tek çocuğa.

Babamın ya da Tanrı'nın bekaretimi kaybetmemi istediği şekilde olmayabilirdi ama bu bir çeşit aşktı ve benim için önemli olan tek şey buydu.

"Durmak istiyorsan söyle," dedi Matt, elbisemin üzerinden göğsümü avuçlarken, bir yandan da pelvisini benimkine doğru pompalamaya devam ediyordu.

"Durma," diye fısıldadım, gözlerimi kapadım ve topuklarım koltuğa gömülürken istekli kalçalarımı kaldırdım. Gerçek bir kadın olmayı her şeyden çok istiyordum.

En sevdiğim şarkı sözlerinde aktarılan arzu ve duyguyu hissetmek istedim.

Bir dizini bacaklarımın arasına, diğer dizini de koltuğun kenarına koyarak diz çöktü, pantolonunu ve külotunu bacaklarının ortasına kadar itti ve bir prezervatif taktı.

İşte o an gelmişti. Bekaretimi Matt Cory'ye vermenin eşiğindeydim. Ve hiçbir erkeğin bir kadının masumiyetini "hak ettiğinden" emin olmasam da, Matt kesinlikle buna layıktı. Bekaretimi ilk aşkıma vermek özel, *yanlış* ama özel hissettiriyordu.

Ben elbisemi ellerimde toplarken o da iç çamaşırlarımı çıkarıp arabanın önüne koydu. Hemşire kanımı alırken, iğne yaparken ya da Heather'ın evinde ağaçtan düştükten sonra dizime dikiş atılırken nasıl aval aval baktığımı izlemek istedim.

Heather ...

Hâlâ Isaac'le birlikte miydi? Ne yapıyorlardı? Adam onunla seks yapıyor muydu?

Matt parmağını açılmış bacaklarımın arasına soktu.

Alt dudağımı ısırardım çünkü farklı hissettiriyordu, beklediğim gibi değildi. "Hoşuna gitti mi?" diye sordu.

Başımı salladım ama hoşuma gidip gitmediğinden emin değildim. Bana biraz daha yukarıdan, kendime dokunmaktan hoşlandığım yerden dokunmasını istedim. Ama bunu yapamazdım.

söylemek ya da göstermek için.

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Aklıma geldi; Isaac'in ona söylediği gibi beni orgazm ettiğini sanıyordu.

Yine başımı salladım ve kalçalarımı oynatmak istedim, böylece gerçekten orgazma yol açabilecek noktaya vuracaktı, ama ilk kez heyecan beni felç etti. Bunun yerine gözlerimi kapattım ve kendime dokunduğumda yaptığım gibi daha ağır ve daha hızlı nefes aldım. Ama bu zordu çünkü olağanüstü bir şey hissetmiyordum.

"Evet," diye fısıldadım.

Matt'in eli kayboldu ve ereksiyonunun başını girişime doğru yönlendirdiği sırada gözlerim açıldı. İçime bastırdı ve kendime rahatlamamı söylememe rağmen vücudumdaki her şeyin istilayı önlemek için gerildiğini hissettim.

Buna karşılık Matt'in yüzü şiddetle çarpıldı ve ellerini başımın iki yanına koyarak öne doğru eğildi ve biraz daha içime doğru itti.

Acıdı.

Öyle olacağını biliyordum ama biraz daha kolay gireceğini ve acının tamamen bana ait olacağını düşünmüştüm. Ancak yüzündeki ifade, henüz esnetilmemiş yeni bir külotlu çorap giydiğimde yüzümü buruşturmama benziyordu.

"Acıyor mu?" Matt sordu.

Başımı salladım, nefesimi tuttum.

Biraz daha itti ve ben tısladım.

"Sarah" -kaşlarını çattı- "Duracağım."

"Hayır! Sadece..." Sertçe yutkundum. "Biraz hareket et."

"Emin misin?" Alnında onu öldürüyormuş gibi boncuk boncuk ter vardı ama bu yakın mesafeden vücut ısıımızdan kaynaklanıyor olabilirdi.

Çabucak başımı salladım.

Küçük adımlarla hareket etti. Ereksiyonunun yarısının bile içimde olduğundan emin değildim. Ama çok fazlaydı.

"Evet," dedim ve bu onun biraz daha hızlı ve biraz daha derin hareket etmesini sağlıyor gibiydi, ama çok derin değil. "Evet, evet..." İlahi söylemeye devam ettim çünkü kadınların tutku sancıları içinde böyle söylediklerinden emindim.

"Tanrım, Sarah..." Kalçalarının küçük hareketleri daha düzensiz hale geldikçe Matt'in sert nefesleri hızlandı.

Ve sonra, her şey bitti.

Mezuniyet sınıfımızdaki kızların yarısından fazlası Matt Cory'nin penisini içlerine almak için can atardı. Ama şanslı alıcı bendim ve bundan nefret ediyordum.

I. Nefret. Seks.

Seksten nefret ediyorsam nasıl aşk şarkıları, seksi aşk şarkıları yazabilirdim ki?

Klitoris neden penis girişinden bu kadar uzaktaydı?

Hiçbir şeyin anlamı yoktu. Gezegende yaklaşık beş milyar insan vardı Bu da milyarlarca çiftin bunu yaptığı anlamına geliyordu. *Ama neden?*

"Seni seviyorum." Nefesleri arasında beni öptü. "Seni asla unutmayacağım." Yüzümün her yerine öpücükler bıraktı.

Çok tatlıydı. Ben de onu sevdim. Elini tutmayı seviyordum.

Onu öpmeyi seviyordum.

İç çamaşırlarımız hâlâ üzerimizdeyken bacaklarımın arasına bastırıldığı ereksiyon hissini bile sevdim.

Ama seksi sevmiyordum.

Ancak, beni asla unutmayacağını söylemesine *ihtiyacım vardı*. Bu, bunun sadece seks olduğunu bildiği anlamına geliyordu. Ayrılıyorduk. O Michigan'a gidecekti (beni asla unutmayacaktı), ben de Nashville'e gidecektim.

"Bu benim için her şey demekti," dedi ısrarla, bir yandan beni öpmeye devam ederken bir yandan da kollarının üzerinde duruyordu. Prezervatifle kaplı, sönük penisi iç uyluğuma sürtündü ve ucu sıcak ve yumuşak hissettirdi. "Belki kader bizi bir gün tekrar bir araya getirir." Sanki performansı beni başka bir erkek için mahvetmiş, bu yüzden tek seçeneğim onunla evlenmekmiş gibi sırttı.

Evlilik aile demekti.

Aile seks demekti.

Hayır. Onunla ya da başkasıyla evlenmeyecektim.

Matt kapıyı açtı ve prezervatifi çıkarırken sırtı bana dönük bir şekilde koltuğun kenarına oturdu. Geç çamaşırlarıma uzandım ve dizlerimi göğsüme çekmeden önce onları tekrar giydim.

Buna inanmadım. İlk seferin Disneyland olmayacağını biliyordum ama en azından Six Flags bekliyordum. Onun yerine, ucuz, küçük bir kasaba karnavalına gittim, orada binek bozuldu ve yirmi dakika boyunca baş aşağı kaldım.

Matt'in ömrü beş yıl kadar sürdü, ama ben kimdim ki suçlayayım?

Belki de Tanrı'ydı. Ya düğün gecesi seksi daha iyiye? Belki de Tanrı sadece evlendikten sonra iyi olmasına izin veriyordu. Ama Matt'le evlenmeyi ve daha iyi olmamasını göze alabilir miydim? Sonsuza dek kötü sekse mahkûm bir günahkâr mıydım?

"Açlıktan ölüyorum," dedi Matt, kapı açık gömleğini bağıının üzerine çekerek. "Bir saat daha evde olman gerekmiyor. McDonalds'a gitmek ister misin? Hamburger ve patates kızartması yiyebilirim ama aç değilsen bir kola ya da külah dondurma da alabilirsin."

Oturdum, elbisemi düzelttim ve botlarımı giydim. "Elbette."

"Her şey yolunda mı?"

"Güzel. Harika. Evet." Cesur bir nefesle gülümsedim.

Matt kapımı kapatmadan önce başıyla onayladı ve arabasının önünden koşarak geçip koltuğuna oturdu. *Geri vites*e taktığında bacağıma uzanıp onu sıktı. "Sonunda başardığımıza inanamıyorum. Biz... seks yapıyoruz." Muzaffer bir edayla sırttı ve vitesi *boşa* aldı. "Yaz sonunda yollarımızı ayırmak çok daha zor olacak."

Aynı fikirde değiliz.

Sanki gecem daha da kötüleşemezmiş gibi, otoparka girdiğimizde Isaac'in kamyoneti McDonald's'daydı.

"Filmin biletleri tükenmiş olmalı," dedi Matt. Park ettikten sonra kapımı açmak için koşturdu, evlilik sonrası centilmenlik. Çok yakışıklı ve gururlu görünüyordu. En azından ikimizden biri parlıyordu.

"Teşekkürler." Büyük bir gülümsemeyle rolümü oynadım.

Restorana girerken el ele tutuştuk ve Heather hemen bizi görüp el salladı. Isaac'in sırtı bize dönüktü ama Matt'e bir sırları varmış gibi sırtmadan önce dönüp hızla bana baktı.

Matt beni sipariş vermem için tezgâha doğru götürmeye bağıladığında, "Tuvaleti kullanmam gerek," diye mırıldandım.

"Sizin için ne sipariş etmemi istersiniz?"

"Dondurma iyidir," dedim, elini bıraktım ve aceleyle tuvalete gittim, orada tuvalete oturdum ve işedim. Sildiğimde, Heather'ın ilk seferinden sonra olduğunu söylediği gibi kan yoktu ve iç çamaşırmı da yoktu.

Ellerimi yıkamak için tuvaletin kapısını açar açmaz Heather yüzüme baktı ve omuzlarımı tuttu. "Yaptın mı? Bana her şeyi anlat. Aman Tanrım, bunu yapmayı düşündüğünü bana söylemediğine inanamıyorum. İyi miydi? Sana oral yaptı mı? Anlat bana!"

Diğer kabinde kimsenin olmadığından emin olmak için başımı eğdim. Neyse ki yoktu.

Beni tuttuğu yerden çekilerek ellerimi yıkadım ve aynadaki yansıma baktığımı hissettim. "Sır tutabilir misin?"

"Elbette," dedi ben ellerimi kurularıp ona doğru dönerken. Burnumu kırıştırdım ve "Nefret ettim" diye fısıldadım.

Heather'ın gülümsemesi yüzünden düştü ve yerini boş bir ifadeye bıraktı. Birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Ne demek istiyorsun? Mesela... tabii, biraz acıttı. Ama nefret güçlü bir kelime. Sen ..." Gözlerini büyüttü ve bir sessiz sinema oyunu oynar gibi başını yana eğdi.

Orgazm.

Yüzümü buruşturmaya devam ederek yavaşça başımı salladım.

"Yani, o denedi mi..." Yine boşluğu benim doldurmama izin verdi. Başımı sallayıp durdum.

"Ona söyledin mi?"

"Hayır!" Ellerimi saçlarımda gezdirerek fısıltıyla bağırdım. "Numara yaptım ve o çok mutlu oldu, beni ne kadar çok sevdiğini ve sonunda evlenebileceğimizi söyledi. Ona gerçeği söyleyecek cesareti kendimde bulamadım." Heather'ın yüzü benimkini yansıtıyordu - tamamen ürpermişti.

"Dostum, *o kadar* da kötü olamaz. Yani, tampon takmaya nasıl dayanıyorsun ya da Matt

parmağını sana sokarak?"

Bakışlarımı kaçırdım ve yutkundum. "Aman Tanrım. Sarah, bana bak!" Kendimi ona bakmaya zorladım. "Matt seni parmaklamadı mı?"

Alt dudağımı ısırarak başımı salladım. Bunu bana neden sormuştu? Beni hiç parmaklamış olsaydı, ona söylerdim. Birbirimize her şeyi anlatırdık, neredeyse her şeyi.

"Ama tampon kullanıyorsun, değil mi?" Yine başımı salladım.

"Aman Tanrım, sen ciddi misin?"

Başımı salladım.

"Ped mi takıyorsun? İğrenç."

Omuz silktim. "Annem toksik şok sendromuna yakalanmamı istemiyor."

Tamam, ona her şeyi anlatmadım. Bazı şeyler çok utanç vericiydi-TSS gibi.

"artık." Güldü. "Günlerce içinde bırakmak zorundasın. Bu çok iğrenç. Ped takmak bebek bezi takmak gibi bir şey. Ne kadar utanç verici. Ben senin en iyi arkadaşını ve bunu nasıl şimdi öğreniyorum?"

Hiçbir yanıt alamadım. Utanç verici olan sadece pedlerim değildi; alt bölgedeki tüm durumum utanç vericiydi.

"Peki, *aşağıda* içinde ne vardı?" "Hiçbir şey."

Heather yine sadece birkaç göz kırpmasıyla karşılık verdi. "Sarah," diye fısıldadı kaşlarını çatarak.

Bir kadın ve küçük çocuğu banyoya girdiler, ben de kâğıt havluyu atıp dışarı çıkmalarına öncülük ettim. "Isaac'e ne yaptınız?" Mümkün olduğunca yavaş bir şekilde masaya doğru yürürken sordum.

"Pek bir şey yok. Film yirmi dakika sonra durdu; filmle ilgili bir sorun vardı, biz de çıktık."

"Gerçekten film mi izliyordun?" Matt, Isaac'in karşısındaki masadan başını kaldırıp bakınca gülümseyerek mırıldandım.

"Yani, öpüştük. Ya da ben onu öptüm. Garipti. Benimle ilgilendiğini sanmıyorum," dedi masadan bir metre uzakta, bu yüzden sigara içen ve kadınları hamile bırakan biriyle neden öpüştüğü ve onları Aile Planlaması'na götürmek zorunda kaldığı gibi devam soruları soramadım.

Paskalya Pazarında reşit olmayan birini sarhoş etmeye çalışmasını boş .

Matt gülümsüyor, hamburgerini ve patates kızartmasını yiyordu. Yanına oturdum ve Isaac'e bakmamaya çalıştım çünkü biz banyodayken Matt'in ona seks yaptığımızı söylediğini biliyordum.

"Burada neler oluyor?" Isaac sordu.

Başka kimse cevap vermeyince, karşımda oturduğu için ona baktım. Kaşıkla bir bardağın içinde baş aşağı duran vanilyalı dondurma külahıma başıyla işaret etti.

Matt beni çok iyi tanıdığı için, "Dişleri soğuğa karşı hassas, bu yüzden dondurma külahlarını erimeden yiyemiyor, o yüzden böyle oluyor," dedi.

"Neden külahsız bir kaptan dondurma almıyorsunuz?" Isaac pipetini dudaklarına götürmeden önce sordu.

"Çünkü külahı seviyorum," dedim ve dondurmayı kaşıkla ağızma götürürken kaşığı ters çevirerek önce dilime çarpmasını sağladım. Bu, biraz ısınana kadar dişlerimden uzak tutma konusunda bana daha fazla kontrol sağladı.

"Bu bir külah Őeker değil. O kek k lahlarının tadı karton gibi." Isaac bana onaylamayan gözlerle baktı.

"Sigara içmek kadar iğren ler mi?" Gözlerimi devirdim.

"Daha iğrenç," diye karşılık verdi.

Matt ve Heather kıkırdadı.

Isaac sandalyesinde geriye doğru kayınca bacağı benimkinin arasına girdi. Kaskatı kesildim ama bacağıma Matt'in bacağına çarpmadan hareket ettiremezdim ve bu, kardeşinin bacağının gereksiz yere benim alanımı işgal ettiğine dikkatini çekebilirdi. Bu yüzden gözlerimi Isaac'e diktim.

Dudakları hızlı bir yudum için pipetin etrafını sararken sırttı. "Demek yalayıcısın. Boğazından aşağı kayması için dişlerini ge iremiyorsun."

Matt çenesini tutup sırttırken Heather neredeyse i kisini t k r yordu. Onu duymamıŐ gibi davranmaktan başka çarem yoktu.

"Ee, siz ikiniz ne yapıyordunuz?" Heather bakışlarını Matt'e yönelterek sordu.

Onu susturmak için tekmelemek istedim ama *biri* bacağına benimkinin arasına sıkıştırmıştı ve hareket etmek istemedim çünkü hareket etmek s rt nmek gibi hissettirecekti ve vücudumun herhangi bir yerini Isaac'e s rtmeyecektim. Ne de olsa ben ele geçirilmiş bir kadındım. Matt beni Şeyinin üçte biriyle ve tekrarlanan aşk beyanlarıyla ve evlilik ihtimaliyle sahiplenmiŐti.

Matt sandvi inin son lokmasını ağzına atarken, "Arabayla gezmeye çıktık," dedi.

Masadaki herkes ne yaptığımızı biliyordu, bu yüzden Heather ya da Isaac'in bizi kızdırmasına ve kıŐkırtmasına izin vermek çok saçmaydı.

"Uzun yolculuk muydu yoksa kısa mı?" Heather bir patates kızartmasını sırtarak dudaklarına götürürken sordu.

"Eminim kısa sürmüŐtür," dedi Isaac.

Dondurmayı o kadar hızlı ağzıma attım ki her lokmanın hassas diŐlerime değmeden önce ısınmaya vakti olmadı, ama sinir bozucu acıyı ve ardından gelecek beyin donmasını memnuniyetle karŐıladım çünkü bu, konuşmanın ıstırabına tercih edilebilirdi.

Matt, "O kadar da kısa değildi," diye ekledi.

Bakışlarımı ona doğru çevirdim, o da boş bir hamburger paketinin üzerindeki ket aba bir tomar patates kızartması batırırken ukala bir sırtış takınmıŐtı.

"Bu tamamen saçmalık," diye mırıldandım ayağa kalkarken. "İşiniz bittiğinde dışarıda olacağım," dedim ve çıkışa doğru yola koyuldum, keşke kendi arabam olsaydı da hepsini geride bırakabilseydim.

"Sarah?" Matt beni arabasına kadar takip etti.

Yolcu kapısına ulaştığımda topuklarımın üzerinde döndüm. "En iyi arkadaşım ve senin aptal kardeşinin önünde, aptal bir McDonald's'ta olanlar hakkında *konusmak* istemiyorum."

Omuz silkti ve ellerini iki yana açtı. "Ne söylememi istiyorsun?"

"Konuyu değiştirmeni istedim."

"Heather açtı. Ona kızgın olmalısın." "Hepinize kızgınım."

"Sarah," dedi Matt yumuşak bir ses tonuyla, dondurma bardağını alıp arabasının tavanına koyduktan sonra elleriyle yüzümü kavradı, "seks yaptık. Biz yetişkiniz. Onlar da yetişkin. Birinin olanlar hakkında yorum yapması kimin umurunda? Kimse ailene söylemeyecek. Utanıyor musun? Pişman mısın?"

Utanmıyordum ve pişman da değildim. Sadece seksten nefret ediyordum ve bu nedenle bir daha kimseyle tartışmak istemiyordum.

İç çekerek başımı salladım. "Bence McDonald's'ta kardeşin ve Heather'la bu konu hakkında konuşmak istemememin bir sakıncası yok, bu pişman olduğum ya da utandığım anlamına gelmez."

Matt yavaşça başını salladı. "Haklısın. Özür dilerim."

"Hayır." Bir adım geri çekildim ve çatıdan dondurmamı aldım. "Bunu başlatan Heather'dı. Senin suçun değildi."

Kapımı açtı. "Ona banyoda söylemiş olmalısın."

"Ya da kardeşin sana bir kutu prezervatif almasını istediğini ağzından kaçırduğında bundan bahsetti." Ona bir saniye bile bakmadan arabasına oturdum. Elbette Heather'a söyledim ama Isaac de pek masum sayılmazdı.

Matt iç çekti. "Başka ne yapacağımı bilemedim."

"Sorun değil. Sadece beni geri götür ki arabamı alabileyim ve sokağa çıkma yasağına kadar evde olabileyim."

DOKUZUNCU BÖLÜM

"JUNGLE LOVE"

Ertesi gün çiftlik standındaki işime başladım. Matt'in çoğu gün beyzbol antrenmanı vardı ve küçük çocuklar için bir kampta çalışıyordu. Violet bana işleri öğretti ve herhangi bir sorun olursa evi aramamı söyledi. Wesley sabahın ortasında beni kontrol etmek için uğradı ve öğle yemeğinde Satan tezgâh için birkaç düzine yumurta teslim etti.

"Hey," dedi Isaac, kutuları tezgâhın üzerine bırakıp kovboy şapkasını düzeltmeden önce kirli alnını koluyla silerek.

Ona hızlı bir gülümseme attım ve yumurta kutularını soğutucuların yanındaki raflara dizdim. "Dinle, Heather benim arkadaşım, onu sigaraya alıştırmamak bir yana, onu hamile bırakmasan olmaz mı?"

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Matty aletini seninle ıslatabilsin diye onu sinemaya götürdüm."

Kollarımı kavuşturarak döndüm. "Öpüştünüz."

Bir için dudaklarını büktü. "Böyle mi söyledi?" Başımı salladım.

"Anlıyorum. Hiç olmadı. Mutlu musun?" Saatine baktı. "Dün gece Matty nasıldı? Tatmin edici miydi?"

Bakışlarımı kaçırdım ve arkamı dönüp zaten mükemmel bir şekilde hızalanmış olan bal oynamaya başladım.

"Hafta sonuna kadar ona bir kutu daha prezervatif almam gerekecek mi?"

"Bu hafta üç maçı ve kampları var, geri kalan zamanda da baban onu meşgul edecek. Yani ..." Balın alfabetik olarak sıralanması gerekip gerekmediğini düşünürken omuz silktilim.

"O kadar kötü, ha?"

Gözlerimi kısarak döndüm. "Ben öyle bir şey demedim."

Isaac çenesini kaşıdı. "Buna gerek yoktu. Eğer iyi olsaydı, zaman ve yer bulurdun. Bir sonraki nefesin gibi onu arzuldun. Yirmi dört saat aklından çıkmazdı ve onunla birlikte olmak için her şeyi göze alırdın. Ellerin ona dokunmak için kaşınırdı, tıpkı gitarıma sarılmak için can attıkları gibi."

Sandığı ona doğru kaydırdım. "Hiçbir şeyin senin gitarının hissettirdiği gibi hissettireceğinden emin değilim. Matt'e müziğin benim ilk aşkım olduğunu söyleme." Göz kırptım, şaka gibi göstermeye çalıştım.

Sandığı aldı. "Onunla konuşacağım."

"Hayır!" Kalçamı tezgâha çarparak onu durdurmaya çalıştım ama Katie Pedersen ve iki küçük oğlu kapıyı açtı.

Isaac kapıyı tutarak onlara, "Affedersiniz," dedi.

Ona bir bakış attım, ama o sadece sırtı ve kapı kapanırken elinde sallanan sandıkla kasılarak uzaklaştı.

DÖRT SAAT SONRA, çiftlik standını kilitledim, anahtarları ve parayı eve bırakmak üzere yola çıktım.

"Sarah," dedi Matt, arkamdan koçarak gelip elimden tutarak beni garajın arkasına çekerken irkildim.

"Sen ne-"

Beni öptü, bir eli önceki gece olduğu gibi göğüslerimi kavrarken ağzımın içinde mırıldandı. Matt'in hevesi sanki bana doyamıyormuş gibi hissettiriyordu; beni bir sonraki nefesi kadar arzuluyordu.

Ben de bunu hissetmek istedim ama hissetmedim. Seks her şeyi mahvetti. Daha fazlasına yol açacağı korkusuyla onun dokunuşundan zevk alamıyordum. Ve daha ne kadar numara yapabileceğimi bilmiyordum. Yaz boyunca dayanabilir miydim? Ne de olsa fahişeler bunu yaşamak için yapıyordu. Elbette ben de yaz boyunca yapabilirdim, tabii para almadan.

"Birkaç ahır temizlemem gerekiyor, ama sonra duş alacağım ve arabayla gezintiye çıkabiliriz," dedi nefes nefese.

Isaac atını gri ahıra doğru sürerken sahte bir gülümseme buldum. Kovboy şapkasının altındaki ifadesini göremiyordum ama bizi izlediğini biliyordum.

Matt başını eğip boynumdaki deriyi emerken elimi kot pantolonundaki çıkıntıya götürdü ve Isaac her şeyi izledi.

"Neden seni hiç ata görmedim?" diye sordum.

Matt elimi bıraktı ve başını kaldırdı, alnında bir şaşkınlık vardı. "Çünkü ben pek sık ata binmem. Ben daha çok traktör kullanan ."

"Neden Isaac?"

"Çünkü atları sever, hayvanları güder ve kement atar."

Mezuniyet töreninde beni bağladığını düşündüm. "Halatlar mı?" diye sordum.

"Rodeolarda. Para ödülü için buzağı kement atma dalında yarışıyor," diye yanıtladı Matt. "Lisedeyken yapmıştı ve tekrar yarışmaya hazırlanıyor. Neden?"

"Bir sebebi yok. Sadece merak ettim."

"Akşam yemeğinden sonra seni saat yedi gibi alırım. Tamam mı?"

"Önce beni ara. Anneme danışmam gerek. Tatil İncil Okulu için bazı sanat ve el işi setlerinin hazırlanmasına yardım etmem gerekebilir."

Kaşlarını çattı. "Tamam. Daha sonra olsa bile umurumda değil. Sadece bir gezintiye ihtiyacım var." Sırıttı.

"Bir tur at" yeni seks kodumuzdu.

Gülümsemem sahte gibiydi ama Matt bunu fark etmedi. Beni son bir kez öptü ve kasıla kasıla kırmızı koyun ahırına doğru yürüdü. O gözden kaybolana kadar bekledim, sonra Isaac'ın atını aldığı gri ahıra doğru koğtum.

Atının eyerini çıkardığı son ahırdaki Isaac'e ulaşmadan önce midillilerin bulunduğu iki ahır geçtim.

"Ne oldu, Pazar Sabahı mı?" diye sordu sanki kafasının arkasında gözleri varmış gibi.

"Lütfen Matt'e bir şey söyleme. Şaka yapıyordum."

"Öyle olduğunu sanmıyorum." Eyeri bir kapıdan geçirerek takım odasına götürdü ve bir sehpanın üzerine koydu.

Onu takip ettim. "Benim işime karışmasan olmaz mı?"

"Bunu en sevdiğini şarkıyı tekrar tekrar çalmam için bana yalvaran kız söylüyor." Ellerini arka ceplerine sokarak döndü. "Peki ne olacak? Bu yaz birbirimizin işine karışacak mıyız, karışmayacak mıyız?"

Isaac Cory'nin ağzından çıkan her şey cinseldi.

"Gitarını tekrar çalmama izin vereceğini mi söylüyorsun?"

"Duruma göre değişir."

Omuz silkti. "Neye göre?"

"Benim için ne yapacaksın?"

"Senin için dua edeceğim. Vaizlerin kızlarının duaları ortalama bir insanınkinden daha fazla ağırlık taşır. Sigarayı bırakman için mi yoksa kurtuluşun için mi dua etmeliyim?"

Gözlerinde eğlence parıldarken ağzının kenarı yarım bir sırıtışa dönüştü. "Sigarayı bırakmamı neden bu kadar çok istiyorsun? Kanserden lürsem kalbin kırılır mı? Yoksa gizliden gizliye beni öpmek mi istiyorsun?"

Arkamdaki alanı inceliyor, Wesley, Matt ya da başka birinin izini arıyor ve dinliyordum. "İten ie seni öldürmek ve gitarını çalmak istiyorum ama kuralları biliyorsun. Altı numara: ldürmeyeceksin. Ve sekiz numara: almayacaksın. Ya da belki kuralları bilmiyorsundur." Omuz silktim.

"Onuncu emrin ağözlölük yapmayacaksın olduğunu biliyorum. Ve son zamanlarda bunu çok ihlal ediyorum" dedi.

"Nasıl yani?" Isaac fiziksel olarak yanımdan geerirken sordum.

"Pazar Sabahı, Paskalya Pazarından beri sana gıpta ile bakıyorum," dedi ahırdan çıkarken.

Öldüm ve doğruca cehenneme gittim.

BİR EN İYİ ARKADAşA İHTİYACIM VARDI ama Heather Isaac'i ptüğünden beri, Isaac'in onunla ilgilenmediğini söylese de ahırda söylediklerini ona söyleyebileceğimden emin değildim. Diğer arkadaşlarıma da söyleyemezdim çünkü kimseye Heather'a güvendiğim kadar güvenmiyordum.

Ama birine söylemek için ölüyordum.

Neden böyle söyledi? Belki de göz dikmek kelimesinin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Ama bu pek mantıklı değildi. Isaac okul birincisiydi.

Bu onun oyununun bir parçası olmalıydı. Isaac insanları kıvrandırmayı ve sinirlendirmeyi severdi. Uzman bir ayı pokerciydi.

"Sarah?" Eve bağırdı. "Matt telefonda!"

Koridordaki banyodan yatak odama koştum ve onu aldım. Sonra kendimi toparladım, yavaş bir nefes verdim ve en zayıf sesimi buldum. "Merhaba," dedim sanki son nefesimi veriyormuşum gibi.

"İyi misin?" diye sordu.

"Hayır. Adet dönemim başladı. Ve korkunç kramplarım var." Adet görmeye başlamamıştım ama evde kalmak için bir bahaneye ihtiyacım vardı. Aynı gün *hem* seks yapıp *hem de* Isaac'ın sözlerinin anlamını çözemezdim. Ama en önemlisi, tekrar seks yapamazdım. Tüm o evli kadınlar bunu nasıl yapıyordu? Birinin ülkesine hizmet etmesi kadar onurlu bir fedakârlık olmalıydı - üreme adına fiziksel bir işgal. İnsanlığın hayatta kalmasını sağlamak. Kadınlar sadece bir ülkenin sadık askerleri değildi; biz dünyanın Davud'larıydık ve seks de bizim Golyat'ımızdı.

"Bu berbat bir şey," dedi Matt. "Özür dilerim. Yapabileceğim bir şey var mı?"

"Hayır," dedim ve sonunda küçük bir inleme numarası yaptım. "Ama sorduğun için çok tatlısın."

"Seni seviyorum," dedi sözlerinde hayal kırıklığıyla, sanki beni sevmek günün teselli ödölüymüş gibi.

Sanki beni görebilecekmiş gibi karnımı tutarak inledim. "Ne kadar süreceğini sormam düşüncesizlik mi?"

Yatağıma uzandım ve burnumun kenarını sıkarken bacaklarımı yana sarkıttım. "Asla düşüncesiz olamazsın. Ve bu sadece değişir. Bir hafta... belki iki."

Adetlerim beş gündü ama gerçek adetimi bir sonraki hafta görmem gerekiyordu, bu yüzden fazladan biraz zaman ayırmam gerekiyordu.

"Okuldayken bir haftanın normal olduğunu söylerlerdi. Eğer iki haftadır yaşıyorsanız, belki de kontrol ettirmelisiniz."

Gözlerimi devirmiştım. Erkek arkadaşım neden bu kadar zeki olmak zorundaydı ki? Bir kadının adet döngüsünün ne kadar sürdüğünü hatırlıyordu ama klitorisini yerini hatırlamıyor muydu?

"Haklısın. Umarım bende bir sorun yoktur," dedim, ciddi kadın sorunları yaşadığımı düşünürse daha fazla zaman kazanabileceğimi düşünerek. "Belki de bir şeyleri kontrol ettirene kadar beklemeliyiz."

"Annene sormalısın."

"Belki," dedim, tavandaki benekli dokuya bakarken, çatıdaki bir sızıntıdan dolayı sarımsı kahverengi bir leke vardı. "Isaac'ten Heather'ı sinemaya götürmesini istedin mi, böylece biz de... bilirsin işte?"

"Hayır. Neden?"

"Çiftlik standına yumurta bıraktığında, onu bu yüzden sinemaya götürdüğünü söyledi. En son ne zaman bir kız arkadaşı oldu?"

"Bilmiyorum. Ordudaydı. Sanırım biriyle tanışmış ve kısa bir şey yaşamış olabilir, ama şimdiye kadar hiçbir şey duymadık.

hakkında. Neden sordunuz?"

"Sadece daha önce herhangi biri ya da herhangi bir şey hakkında ciddi olup olmadığını merak ettim."

"Ailesine ve çiftliğe sadıktır. Ailemiz için yapmayacağı şey yoktur," dedi Matt ve bir an duraksamama neden oldu. Kardeşini mi *savunuyordu*?

"Komik." Kıkırdadım. "Sana PC diyor."

"PC MI?"

"Mükemmel çocuk."

Matt, "Artık değilim," dedi ve imalı ses tonunu hiç kaçırmadım.

Kaşlarını salladığını hayal ettim.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm ama biz *bunu* yapmadan önce mükemmel değildin." "Evet, biliyorum Sarah."

"Dinle, ben erken yatacağım. Tamam

mı?" "Umarım yakında daha iyi

hissedersin. Seni seviyorum."

"Teşekkürler, hoşça kal." Telefonu kapattım ve tekrar yatağıma uzanıp tavana baktım. Onun "seni seviyorum" sözüne karşılık olarak "teşekkür ederim" dedim. Bu benim için kötü müydü? Yoksa planlarımıza sadık kalan olgun kişi ben miydim? Bunu anlamaya odaklanamadım çünkü Isaac'in beni arzuladığını düşünmekle meşguldüm.

ONUNCU BÖLÜM

ROMANTİKLER, "UYKUNDA KONUŞMAK"

ERTESİ HAFTA, Matt ve annesi kampüs turu ve beyzbol maçı izlemek için Michigan'a giderken, Wesley ve Isaac çiftliği, ben de çiftlik standını idare ettim. Violet'in isteği üzerine Pazartesi sabahı erkenden envanter için geldim.

Kulübenin anahtarını ve parayı almak için eve doğru ilerlerken, ahırın yanında Isaac'in bir ip salladığını gördüm. Sabit bir buzağı mankeni üzerinde alıştırma yaparken ona doğru yöneldim. Bu, imrenme yorumunu yaptığından beri onunla kurduğum ilk etkileşimdi.

"Hareket etmeyen bir şeye kement atmanız biraz tembelce görünüyor," dedim.

Bana bakmadan sıırttı. "Pazar sabahı, bunun olduğundan daha kolay olduğunu düşünüyorsun gibi görünüyor."

Altındaki çit tahtasının üzerine çıktım ve kollarımı üsttekine dayadım. "Neden ip çekiyorsun? Baban sana yeterince para vermiyor mu?"

"Çünkü bundan zevk alıyorum." İpi fırlattı ve kukla buzağının boynuzuna "Yapacak işin yok mu senin?"

"Değil mi?"

Bana baktı. "Annem sana göz kulak olmam için beni görevlendirdi, yani teknik olarak bu hafta patronun benim. Yani ben ne dersem onu yapacaksın."

"O zaman bana bak ve ne yapacağımı söyle," dedim alt tarafımı ısırmadan önce.
dudak.

"Bu tavırla babanı mezara erken göndereceksin.
Sen ve kız kardeşlerin."

"Kendim ve kız kardeşlerim adına alınıyorum. Bizler meleğiz."

"Ben sana yapacak başka bir şey bulmadan önce işinin başına dön."

"Saat dörtte çıkıyorum. Gitarını tekrar çalmak
istiyorum." "Hayır."

Cevabını duymazdan geldim. "Ahırda mı?"

Isaac'ın benden hoşlandığı, beni sevdiği fikri beni . Olgun.

Dayanılma

z.

Arzulanan.

Temel olarak, günah,
günah, günah. Ama aynı
zamanda biraz daha
cesur.

Mesafemi korumalıydım, özellikle de Matt şehir dışındayken, ama çok meraklıydım.

"Ya bana ait bir şeye dokunmana izin verirsem?" Bu sözleri söyler söylemez kalbim sanki uçaktan atlamışım da paraşütümün çalışıp çalışmadığını bilmiyormuşum gibi korkuyla çarpmaya başladı.

"Boyundan büyük işlere kalkışıyorsun,
küçük kız." Kaşlarımı çattım çünkü ben
küçük bir kız değildim. Kız öğrenci de
değildim.

Reşit değil.

Bakire değil.

"Neden böyle söylüyorsun?"

İpi bıraktı ve çizmelerini toprakta sürüyerek bana doğru geldi. "Küçük kardeşimi seviyor musun?"

Başımı salladım. Gerçek buydu. Ama onu seviyor olmam, onunla evlenmek istediğim anlamına gelmiyordu.

"O zaman neden böyle söyledin?" Isaac direğe yaslanıp tırnaklarını inceleyerek sordu.

"Çünkü senin gitarını çalmak istiyorum."

"Ne pahasına?" diye sordu başını öne eğerek.

"Henüz bilmiyorum çünkü bana bir teklifte bulunmadınız."

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı ve başını salladı. "Dolabımda. Daha sonra Brady'lerden koyun almam gerekiyor. Başka bir şeyle uğraşma," dedi ve uzaklaştı.

"Karşılığında ne yapmam gerekiyor?" Ben aradım.

"Bir yolunu bulacağım."

Çiftlik tezgâhını kapatır kapatmaz anahtarı ve parayı geri vermek ve Isaac'ın gitarını almak için aşağıya koştum. Uzaktaki bulutlu gökyüzünü şimşek aydınlatıyordu, bu yüzden anahtarı asmak, kirli botlarımı atmak ve Isaac gitmiş olsa bile merdivenlerden parmak uçlarımla çıkmak için hiç zaman kaybetmedim. Wesley büyük olasılıkla hala makine kulübesinde, çoğu gece yaptığı gibi akşam yemeğine ya da daha sonrasına kadar ekipman üzerinde çalışıyordu.

Isaac'ın odasına doğru ilerlerken bir ses duyunca hareketsiz kalmak için durakladım. Ebeveynlerinin yatak odasından geliyordu.

Bir an için gitarı atlayıp evden kaçmayı düşündüm. Ama gitar çalmak için her şeyi yapmaya hazır olduğumu çoktan kanıtlamıştım, bu yüzden zarif bir sıçrayış yapan bir dansçı gibi eşikten atlayıp Isaac' odasına girdim ve dolaptan akustik gitarını alıp kapıya doğru iki adım attım ki bir adamın sesinden sarsıcı bir küfür duydum.

"," dedi ve sonra öfkeleni. Yutkundum.

"Yavaşla..." Wesley'nin gergin sesiidi.

Kızgın mı yoksa yaralı mı olduğunu anlayamadım. Ses tonu ikisinin karışımını içeriyordu. Gitarı kucaklayarak koridordan aşağı süzıldüm. Son adımı atmadan önce durdum ve kısmen aralık kapının ardındaki odaya bakmak için boynumu büküm. Gözlerim odaklanır odaklanmaz tüm vücudumu ters yöne çevirdim ve nefesimi boğmak için ağzımı kapattım. Zemin gıcırdadı ve iki kolumu da kullanarak gitara tekrar sarıldım.

"Isaac?" Wesley seslendi.

"Aman Tanrım!" diye fısıldadı kadın, odanın içinde dolaşırken yatak odasının zemini gıcırdıyordu.

Sıçrayarak Isaac'ın odasına geri döndüm ve dolaba atladım, iki katlı kapıyı sessizce kapattım ve Wesley'nin beni bulmaması için dua ettim.

Koridorun gıcırdayan zemin sesi tekrar duyuldu ve nefesimi tuttum, kalbim hızla çarpıyordu.

"Gittiğini söylediğini sanıyordum," dedi kadın. Sesi tanıdık -ve gençti- ama ne dediğini anlayabileceğim kadar yüksek sesle konuşmuyordu.

On

u. "Öyle."

"O zaman ne duydun?"

Yatak odasının hemen dışındaydılar.

"Bilmiyorum. Muhtemelen hiçbir şey," dedi Wesley.

"Buradan çıkmam gerek. Isaac'ten önce beni eve bırakmalısın.

geri döner."

"Bir şey olmadı. Merak etmeyin." Merdivenlerden inerlerken sesi soluklaştı.

Kapının kapandığını duyduğumda dolaptan çıktım.

Wesley Cory, Violet'i aldatıyordu. Buna inanamadım. Önceki gün, Matt'le birlikte St. Louis'e gitmeden önce Vi'yle kilisedeydi. El ele tutuşmuşlar, ilahiler söylüyorlar ve herkesle birlikte dua ediyorlardı.

Hiç mantıklı değildi.

Neden aldatıyordu? Ve hangi kadın evli bir adamla isteyerek seks yapar? Seks berbattı.

Merdivenlerden kayarak indim ve ön camları kontrol ettim. Wesley'nin kamyonetinin kendi şeridinden çıktığını gördüğümde arabama koştum, gitarı dikkatlice arkaya yerleştirdim ve hızla eve döndüm. Sırlar birikmeye başlamıştı.

Yatakta Wesley'e sarılan kadının uzun siyah saçları ve bikinili bir bronzluk çizgisi vardı. Ve sesi *çok* tanıdık geliyordu. Bu rahatsız edici keşifle ne yapmam gerekiyordu?

"Nereden aldın bunu?" Isaac'in gitarıyla eve girdiğimde Gabby sordu.

"Matt'in kardeşinden ödünç alıyorum," dedim sinirlerime hakim olarak.

"Ödünç mü aldın, yoksa çaldın mı?" Sırıttı. "Sanki sen çıldırmak."

"Korkmuyorum." Yukarı çıktım.

"İş nasıldı?" Ben merdivenlerin başına varmadan babam oturma odasından seslendi.

"Uh, iyi. Yavaş bir gündü. Sanırım yağan yağmur yüzünden," dedim nefes nefese bir sesle. Gabby haklıydı, çıldırmak üzereydim.

"Hey!" Annem cıvıdayarak yatak odasından çıkarken ödümü kopardı.

"Hey," diye odama koştum.

"Kimin gitarı?"

"Isaac'ın. Ödünç almama izin veriyor."

Annem kapımın önünde durdu. "Çok nazik. Her zaman gitar çalmak istemişsindir. Ama dikkatli ol; o teller parmakların için affedici olmayacak ve piyano çalamayacaksın."

Gitarı yatağımın üzerine koydum ve kollarımı kavuşturdum, sonra parmaklarımı iki saniye boyunca kot pantolonumun ceplerine soktum, sonra onları önümde sıktım ve son olarak tekrar kollarımı kavuşturdum.

Annem gözlerini kıstı. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey," diye inandırıcı olamayacak kadar hızlı bir şekilde kestim.

Gözlerini daha da kısmıştı. "Sarah," dedi yavaşça.

"Görmemeniz gereken bir şey görseydiniz, kimseye söyler miydiniz?"

"Ne gördün?" "Hiçbir şey. Bu varsayımsal."

"Sarah, birinin başı dertte mi?"

"Hayır. Yani, tam olarak değil."

"Sadece söyle bana."

Başımı salladım. "Yapamam. Ben de bunu söylüyorum. Eğer sana söyleyebileceğimi düşünseydim, sana varsayımsal bir soru sormak yerine söylerdim. Beni ilgilendirmeyen bir şey görmüş olabilirim. Bir suça şahit olmuş değilim, belki ahlaki bir suça, ama birinin yasaları çiğnemesi gibi bir şey değil - banka soymak ya da bunun gibi bir şey. Ve eğer gördüklerimi birine anlatırsam, bunun sonucunda gerçekten kötü şeyler olabilir. Bu yüzden ne yapacağımı bilmiyorum."

"Çok şifreli konuşuyorsun. Bana daha fazla bilgi vermezseniz size yardımcı olamam."

Kaşlarımı çattım. "Yapamam."

Annem omuz silkti. "O zaman sana yardım edemem. Ama görünüşe bakılırsa, bu konuda dua etmeli ve kalbinin sesini dinlemelisin. Tanrı'nın senden ne yapmanı istediğini düşünüyorsan onu yap."

İşte . Tanrı'nın benden ne yapmamı istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Wesley On Emir'den birini çiğnerken, ben çiğnemedim. Teknik olarak, kim olduğunu bilmiyordum ve onun içindeki gerçek şeyi görmedim, bu yüzden aksini söylemek yalancı şahitlik olurdu. Öyle değil mi?

"Bunun için dua edeceğim," diye mırıldandım.

"Gel de masayı hazırlamaya yardım et. Yemek neredeyse hazır," diye seslendi annem merdivenlere doğru ilerlerken.

İki saniye sonra Eve kafasını odama soktu. "O gitarı nereden aldın?"

Başımı kaldırdım, dudaklarımı bir an için . " kapat," diye fısıldadım.

Kaşlarını çattı ve topuğunun üzerinde dönerek kapıyı kapattı.

Yataktan zıpladım ve hızla kapıyı açtım. "Odamda kalıp kapıyı kapatacaktım."

Eve'in dudakları sessiz bir "oh" ile ayrıldı ve odama girip kapıyı kapattı. On altı yaşındaki kız kardeşim bir sırrım olduğunda ilk tercihim değildi ama zor durumda kaldığımda işe yarıyordu.

Ellerimi ağzımda birleştirdim ve arkalarından mırıldandım. "Sana bir şey söylemem gerekiyor."

"Hamilesin."

"Ne?" Ellerimi iki yanıma bırakarak ırkıldım.

Omuz silktili. "Kusura bakma. Ama Erin, Matt'le bu kadar uzun süredir çıktığın için hamile kalacağını düşünüyor ve seks yasak ama herkes yasak olana yöneliyor."

"Hamile değilim."

Kahverengi gözlerini büyüttü. "Ama seks mi yapıyorsunuz? Kimseye söylemem. Söz veriyorum." Burnu kırıştı. "Yapmak istiyorum." Eve'in bir erkek arkadaşı yoktu, bu yüzden kiminle seks yapmak istediğinden emin değildim.

Başımı salladım. "Eve, sadece... odaklan. Gördüklerimi birine anlatmam gerek ama Matt'e ya da annemle babama anlatamam. Heather'a söyleyebilir miyim bilmiyorum çünkü o da Matt'in kardeşine aşık olabilir ama aklımı kaçırmak üzereyim. Birine anlatmak zorundayım."

"Ne?" Eve öne doğru eğilmiş, gözlerini kırpmadan fısıldadı.

"Gitar," diye başımla işaret ettim, "Isaac'in. Ödünç almama izin verdi. Dolabından almak için odasına çıktığımda bir ses duydum." Yüzümü ellerimle kapattım, ikinci el bir utanç hissediyordum. "Wesley Cory başka bir kadınla seks yapıyordu," diye mırıldandım ellerimin arkasından.

"Ne?" Eve ellerimi yüzümden uzaklaştırmak için bileklerimden tuttu.

Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım. "Matt'in babası annesini , " diye fısıldadım.

Eve'in çenesi çözülürken gözleri yuvalarından fırlamaya çalıştı. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Matt'e söylemelisin," dedi.

Başımı salladım. "Bunu yapamam. Bu onların ailesini mahveder. Ve Wesley onu ben olduğumu öğrenir. Onun arazisinde, ona ait bir evde yaşıyoruz ve annemle babamın kirayı tam olarak ödemediklerini bildiğim pek çok kez oldu ama Wesley bunu görmezden geliyor çünkü babam onun papazı ve ben de Matt'le çıkıyorum."

"Bilmiyorum." Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Sana ne yapmanı söyleyeceğimi bilmiyorum. Bu korkunç bir şey. Ama birine söylemelisin."

Tırnağımı çiğnedim. "Ya kimseye söylemek zorunda değilsem? Ahlak polisi olmak benim işim değil. Bilirsin işte. Yargılamamalısın. Bunu Tanrı'ya bırakmalıyım. Hepimiz keşke yapmasaydım dediğimiz şeyler yapmışızdır. Her hata yaptığında biri seni çağırса hoşuna gider miydi? Wesley kendini suçlu hissediyorsa, itiraf edecektir. Ama yasaları çiğniyor gibi değil. Evlerinde bir ceset bulsaydım, bir şeyler söylerdim."

"Sarah," diye gözlerini devirdi Eve. "Bir Çey söylemek zorundasın. Matt bildiğini ve hiçbir şey söylemediğini öğrenirse senden ayrılır. Ve seni asla affetmeyebilir."

"Sadece sana söyledim, yani bildiğimi öğrenirse ona kimin söylediğini bilirim." Kollarımı kavuşturdum ve sert bir bakışla onu süzdüm.

"Matt babamın annemi aldattığını bilseydi, sana söylemesini ister miydin?"

Bunu bana bir hafta önce sorsaydı, evet derdim. Ama artık yaşlı gözlü bir bakire değildim. "Hayır." Çenemi yukarı kaldırdım.

Eve alay etti. "Ciddi olamazsın."

"Kimsenin bilmek istememesi gereken bazı şeyler vardır. *Annem* babamın onu aldatıp aldatmadığını bilmek isterdi ama *bizim* isteyeceğini sanmıyorum. Violet'in de aynı şekilde hissedeceğine inanıyorum. Onu yatakta başka bir kadınla gördüğümü öğrenirse çok utanır. Yani hiçbir şey söyleyemezsin. Sadece birine söylemem gerekiyordu. Bu konuda yetişkin gibi davranıp aramızda tutabilir misin?"

"Duh." Yine gözlerini devirdi. "Evet. Sırrını saklayabilirim. Ama bu kararına katıldığım anlamına gelmez. Ve eğer bana söylediğini birine söylersen, bunu inkar ederim."

Yatağımın ucuna oturdum ve gitarı elime aldım. "Kimseye söylemeyeceğim." Telleri kopardım. "Birine karşı hissettiğin duyguların değişmesi ve senin nedenini bilmemen üzücü." gözlerimi kapattım ve

Isaac'in parmaklarını, yerleştirmelerini ve her bir teli eşit şekilde okşamalarını hayal etti.

"Sence Matt'in babası annesini artık sevmiyor mu?"

Parmaklarım oynamaya devam ederken gözlerimi açtım. "Hayır. Bence onu seviyor. Sadece onu farklı sevdiğini düşünüyorum."

"Ya hiç ? Ya hayatının kalanını ona sadık olduğunu düşünerek onunla geçirirse?"

Omuz silktim. "Bilmiyorum. Hangisi daha önemli, dürüstlük mü nezaket mi?"

"Bence hem nazik hem de dürüst olmalısınız."

Sırttım. "Evet, mükemmel bir dünyada. Ama mükemmel bir dünyada yaşamıyoruz, peki her zaman doğru cevap bir midir? Eğer bir şeyin nazik cevabı dürüst cevap değilse, hangisini istersiniz?"

"Hangisini istiyorsun?" diye sordu.

Isaac'in bana söylediğı her şeyi ve bana nasıl hissettirdiklerini, özellikle de beni iyi hissettiren şeyleri düşündüm ve samimiyetini sorguladım. O kadar yüksek hissediyordum ki bana karşı dürüst olup olmadığını bilmek istemiyordum. "Duruma göre değışir," dedim. "Ama Wesley'nin onu aldatıp aldatmadığını öğrenmek isteyip istemediğini Violet'e soramam. Kimse de bana sormayacak, yani yalan söylüyor sayılmam. Bunu görmek istemedim. Bu sorumluluğı almak istemiyorum."

Eve . "Yani yükü benimle mi paylaşıyorsun?" Sırttım.

"Aynen öyle."

"Bunu çalmayı sana kim öğretti?" Başıyla gitarı işaret etti.

"Isaac."

"Babam Isaac'e göz kulak olmamız gerektiğini söyledi. Ordunun ona muhtemelen yardımcı olduğunu biliyor ama Isaac'in iyi bir örnek olmayabileceğini düşünüyor. Anneme Isaac'in Matt'e bulaşmasından endişe ettiğini söylediğini duydum."

Cevap vermedim.

"Ama gerçekten çok tatlı." Eve dudağını ısırdı.

Oynamayı bıraktım ve bakışlarımı Eve'e ve onun kızarmış yanaklarına yönelttim. "Matt de sevimli ama Isaac erkeksi." Derin bir iç çekti. "şunlar dövmeleler. Ve o bir asi."

Güldüm. Haksız değildi. Ama Matt'in altı yıl sonra çok daha farklı olacağını biliyordum. O da *erkek gibi* olacaktı.

Eve kapıyı açmadan hemen önce, "Matt'in ailesi için üzülüyorum," dedi. Gülümsemem soldu. "Ben de öyle."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

LEE HAZLEWOOD, "BU ÇİZMELER YÜRÜMEK İÇİN YAPILDI"

"NE OLUYOR LAN, PAZAR SABAHİ MI?" gün öğleden sonra, Isaac çiftlik standının kapısını açtı.

Müşteri yoktu ama küfürlerini savurmadan önce bunu biliyor muydu bilmiyorum.

Siktir, küfüren kabasıydı. Sadece söylemedim, düşünmedim .

Isaac'e kadar...

Bana söylediği her şey sonsuz bir döngüde tekrarlandı.

"Paskalya Pazarından beri seni arzuluyorum."

Babasını ve gizemli metresini bildiğimi biliyordu. Wesley benim olduğumu biliyor olmalı.

Yutkundum ve zaten temiz olan tezgahı silmek için bir bez parçası aldım. "Bir daha gitarıma dokunmayacaksın."

Kalbim durdu.

Isaac tezgâhın köşesini döndü ve kasanın yanındaki kalem kutusundan siyah bir kalıcı kalem alırken kişisel alanımın her santimini yedi. Kapağını dişleriyle çıkardı. Onu hiç bu kadar sinirli görmemiştim.

Tişörtümün yakasından tutup göğsümden aşağı doğru çekerken nefesim kesildi.

Dünyada geçirdiğim on sekiz yıl boyunca *hiç* erkek arkadaşımın ağabeyinin yazdığı kadar şok olmuş ve nutkum tutulmuş hissetmemiştim

ISAAC'S sol göğsümün kabarıklığında. Kulübeye girip kalıcı bir kalemle göğsüme zarar verdiği gibi, onu kapattı "Senin neyin var?" diye homurdanarak kapıdan çıktı.

Kapıyı çarparak kapatmadan önce cevap vermeme fırsat vermedi. Wesley'in meselesi değildi.

Tanrı'ya şükür.

Nefes nefese gömleğimi düzelttim ve bir elimi göğsümdeki grafitinin üzerine bastırdım. Sonra diğer elimi ağzıma götürdüm ve kahkaha ile ağlama arası bir ses çıkardım.

Isaac'in gitar kutusunun iç kısmına küçük harflerle "Sarah'nın" yazdım, aktif olarak bakmadığınız sürece görmeniz neredeyse imkansızdı. Bunu yaptım çünkü gitarın bana ait olduğunu hissettiriyordu. Ben sadece müzik dünyasında küçük bir iz bırakan, büyük hayalleri olan genç bir kadındım.

Aptalcaydı ama önemli de değildi. Bunu nasıl görebildi?

Kalıcı kalem kullanmadım. Ceza suça uygun değildi. "Aman Tanrım!"

Banyoya koştum ve bir tomar kağıt aldım.

göğsümdeki kalemi yıkamak için havlu ve sabun kullandım. Kirli bir Rus patatesi gibi ovaladıkça cildim yandı, kızardı ve çiğ kaldı ama mürekkep solmadı. Paniğe . Yaz mevsimiydi. Hafta sonları havuza gidiyordum ve Matt hayali regl dönemimin bitmesi için gün sayıyordu.

"Alo?"

Sıçradım, gömleğimi düzelttim ve kapıyı açmadan önce havluları çöp kutusuna attım. Beverly Whitmore'a tiz bir sesle, "Merhaba," dedim.

Parmakları uzun kızıl ve gri saçlarını yüzünden uzakta tutan çiçekli eşarbını okşadı. "Yarım öküz için ön sipariş verdim. Buradan mı alacağım?"

Küçük derin dondurucuda yarım bir öküz olmadığını

biliyordum. "Evi denedin mi?" diye sordum.

Başını salladı. "Kimse cevap vermedi."

"Bayan Cory bu hafta şehir dışında," dedim.

Ve kocası onu aldatıyor.

"Bakalım Bay Cory'yi bulabilecek miyim?" Beverly'nin dükkânı soymak için orada olduğunu düşünmesem de kasayı kilitledim ve sonra koşarak aşağı indim. Evi tekrar kontrol etmekten korkuyordum. Ya Wesley yine gizemli metresiyle yatak odasıdaysa? Isaac'in çiftlikte olduğu bir Çarşamba günü öğleden sonra saat üçte olmazdı herhalde.

"Alo?" Merdivenlerden çıkarken seslendim.

Hiçbir şey.

Makine kulübesine koştum. "Bay Cory?" Kapıyı açarak seslendim. "Ne oldu?" Şeytan köşeden kafasını uzattı, yağları siliyordu. ellerini bir bezle temizledi.

Kaşlarımı çattım. "Sen değil."

"Ben Bay Cory." Kaşlarını kaldırdı.

"Sen de bir şeysin ama bay değilsin. Zar zor bir insansın."

"Öfkenizi anlıyorum. Birinin bu kadar acımasız ve akıl almaz bir şey yapması sinir bozucu."

"Senin derdin ne? Bunu nasıl gördün? Ve bana yaptığınla uzaktan yakından alakası *yoktu*. Ve bu çıkmayacak, seni koca aptal!" Göğsüme vurarak bağırdım.

"Eğer intikam unutulmaz değilse, o zaman gerçek bir intikam değildir. Öyle mi? Bu bir süre orada kalacak. Unutulmaz olacak" dedi.

"Kardeşin bunu görecek." Ellerimi iki yanımda birleştirdim. "Ne söylemem gerekiyor?"

"Ona gerçeği söyle. Sen benim olan bir şeyin üzerine kendi adını yazdın, ben de senin olan bir şeyin üzerine kendi adımı yazdım. Çok kızacak çünkü o sadece kendini görüyor ve sen onun hayallerinin bir aksesuarından başka bir şey değilsin. Bunu biliyorum çünkü sen bir gitara aşık oldun. Kardeşimin biriktirdiği binlerce doları var ama sana kalbini tek şeyi vermedi. Seni görmüyor. Seni görmeyen biri için kıyafetlerini nasıl ? Sikeyim. Bak. Sen?"

Yavaşça başımı salladım ama kalbim boğazıma kaçtığı için konuşamıyordum. Kimse beni görmediğinde daha kolaydı. Görünmez insanlar kendilerini savunmasız hissetmezlerdi.

Isaac bana *her şeyi* hissettirdi.

Sonunda boğazımı temizledim ve kendimi toparladım. "Beverly Whitmore yarım sığır sipariş etti. Babanı arıyordum."

Isaac paçavrayı bir kenara fırlattı. "Ben bakarım." Göz teması kurmadan yanımdan geçip gitti.

İşten sonra anahtarı ve para çantasını geri verdim ama Wesley metresini eğlendiriyordur diye oyalanmadım. Arabama giderken Isaac'i otlakta bir çitin üzerinde çalışırken gördüm. Göğsümü kirletti, bu yüzden

Arabaya atlayıp oradan hızla uzaklaştım ama ben pervaneydim, o ise alev. Ben de otlığa doğru yürüdüm.

"Baban nerede?" diye sordum.

"Kasabaya kaçtı. Neden? Ne istiyorsun?" Tel kesiciyi bir kenara fırlattı ve terli alnını dövmelerini ve kaslı ön kollarını ortaya çıkaran kısmen kıvrılmış koluyla silerken bana baktı.

"Kasada birler ve beşler azaldı."

Bu küçük bir yalandı ya da en azından zorlamaydı, ama aklıma gelen ilk şeyi ağzımdan kaçırdım.

"Hiç banka diye bir şey duydun mu? Büyük banknotları küçük banknotlarla değiştirebiliyorlar."

"Parayı götürmüyorum."

Aletlerini topladı ve bir kovanın içine attı. "Çünkü sana güvenilmez."

"Bu bir soru mu? Soru olsa iyi olur. Ve cevabım. Evet. Elbette bana güvenilebilir. Senden çok daha fazla güvenilirim."

"Nasıl anladın?" Kovayı ve bir makara çelik teli makine kulübesine doğru götürdü.

"Herkes göğsüme adını yazmayacağın konusunda sana güveniyordu ama sen kendini kontrol edemedin."

Isaac omzunun üzerinden baktı ve bana yavaşça büyüyen bir gülümseme verdi. Çok bronz olduğu için dişleri fazladan beyaz görünüyordu ve dağınık yüzüne kir bulaşmıştı. Bir saman sapını kopardım ve tohumlarını çıkardım, yüzümü dik tutmaya çalışırken onları rüzgârla dağıttım.

Bakışlarını yeniden ahıra çevirdi. "O seni hak etmiyor," diye mırıldandı.

Zar zor yakaladım ama bunu duymamı istediğini sanmıyordum.

"Baban adını annemin göğsüne yazar mıydı?"

"Emin değilim. Neden ona sormuyorsun?" Ahırın kapısını açtı. " sen düşünmüyor musun sen özür dilemeli misin? sen bütün gün *Eski* gitar kutuna yaptığım şeye verdiğin çılgınca tepkiyi düşün."

Yavaşça bana doğru dönmeden önce kovayı ve tel makarasını bıraktı. "Kaç yaşındasın sen?"

Bir elimi kalçama koydum. "On sekiz. Bunu biliyorsun."

Dudaklarını yana kıvrarak beni inceledi. "O gitar kutusu belki on yıllık. Yani bahane benim gibi görünüyor, senin değil. Az önce *eski* memenin üzerine adımla karaladım. Neden bu kadar *çılginca* davranıyorsun?"

"Dur," diye homurdandım ve ağzımı kapattım. "Ben ciddiym. Bu uzun süre çıkmayacak."

Isaac gömleğini kaldırıp yüzünü sildi ve bakışlarımı sıkı karın kaslarına çekti.

"Belki de çıkana kadar göğüslerini kapalı tutman gerekecek."

"Ya Matt görürse?"

Isaac saatine baktı. "Ya hoşlandığım bir kız gitar kutumun içinde senin adını görürse?"

Gözlerimi kısmıştım. "Kim?"

"Pazar sabahı, bana bu şekilde bakan tek kız sen değilsin." Sırıtarak yanımdan geçip kapıya doğru yürüdü.

Yine ahıra doğru giderken onu takip ettim. "Sana sadece acıyarak bakıyorum çünkü çok iğrençsin ve bunu herkes biliyor."

"Bana Matty işini yapmıyormuş gibi bakıyorsun."

"O destek de ne-" Çok geç fark ettim ama Isaac hiçbir şeyin kaçmasına izin veremezdi.

"Ve böylece, ne demek istediğimi kendi kendine kanıtladın." Atı için bir kovaya yem doldurdu ve ahıra taşıdı.

Matt ya da memem hakkında konuşmak istemediğim için verdiğim tepkinin ölmesine izin vererek onu izledim. Babalarının annelerini neden aldattığını bilmek istiyordum. Bu beni hem kızdırıyor hem de kalbimi kırıyordu.

"Gitar kutuna adımı yazdığım için özür dilerim." Tanrı bekâretimi kaybettiğim için hâlâ hayal kırıklığına uğramış olabilir diye, Isaac'e nezaket göstermenin beni O'nun gözüne tekrar sokabileceğini düşündüm.

Tezgâhı süpürmek için bir süpürge alırken homurdandı. Homurandanmasının ardındaki anlamı çözemedim.

"Göğsüme yazı yazdığın için benden özür dileycek misin?"

"Hayır."

Belki de herhangi bir beklentiyle özür dilememem gerekiyordu - koşulsuz sevgi ve bu tür tanrısal davranışlar. Ama ben Tanrı değildim; insandım. Ve karşılığında bir şey bekliyordum.

"Neden?" İnatçılığından etkilenmemiş gibi davranmaya çalıştım. "Çünkü üzgün değilim."

Sessiz bir nefesle ağzım açık kaldı. "O halde özrümü geri alıyorum." Döndüm ve kapıdan çıkıp doğruca arabama doğru yürüdüm.

"Çünkü üzgün değilim," dedim burnumu kırıştırarak alaycı bir tonda. "Pislik."

"MATT TELEFONDA!" Ben uzun bir banyo yaptıktan sonra Gabby üst katta bağırdı.

Isaac'ın adı, denediğim oje çıkarıcıya rağmen yakın zamanda cildimi terk etmiyordu. Hafifletti ama tamamen yok etmedi.

"Hey!" dedim, yatağımın kenarında otururken, kabarık pembe havlu kumaştan bir bornoza sarınmış ve saçlarımı bir havluyla kundaklamıştım.

Yazım pek de iyi ve ben üç Cory adamını da suçluyordum.

"İşler nasıl?"

Bir dizimi göğsüme çektim. "İyi. Kampüsü nasıl buldun?"

"Bunu çok seviyorum. Yarın bir maça katılacağız. Ve yardımcı koçla akşam yemeği yiyeceğim. Sarah, bu bir rüya gibi."

"Bu harika." "Seni özledim."

Sırıttım. "Gerçekten mi?" "Evet."

"Annen nerede?" diye sordum.

"Havuzda."

"Babanla konuştun mu?"

"Annemin var. Neden? Her şey yolunda mı?"

"Evet. Sorun değil. Beni aradığına göre, Cory'deki tüm erkeklerin senin kadar düşünceli olup olmadığını merak ediyorum." Gözlerimi devirdim. Bu benim için bile garipti.

"Babam öyle. Ama Isaac'ın öyle olduğunu sanmıyorum." Matt güldü.

"Isaac biraz düşünceli biri. Dün gece gitarını eve götürmeme izin verdi."

Aman Tanrım! Şeytan'ı mı savunuyorum?

Neden onu savundum ki? Isaac'ın davranışı savunulamazdı ve ondan cidden hoşlanmadığımı unutup duruyordum.

"Karşılığında ne yapman gerekiyordu? Gelecek hafta için koyun ahırlarını temizlemek mi?"

"Henüz bilmiyorum. Sanırım bekliyor ve yaz boyunca başımın etini yemeyi planlıyor." Aynı kahkahayı atmaya çalıştım, sanki Isaac sadece

Bana göz koyan ve göğsüme yazı yazan adam değil de Isaac olmak. Matt uzun bir iç çekişin ardından, "Muhtemelen haklısın," dedi. durakladı. "Seni özledim," diye mırıldandı.

"Ben de seni özledim," diye cevap verdim içgüdüsel olarak. Gideli çok olmamıştı, o yüzden henüz gözyaşlarımda boğulmuyordum.

"Geri seni ellerime almak için sabırsızlanıyorum."

Kardeşinin adının göğsümden silineceğinden emin değildim. Ama beni memnun eden biri olarak, "Ben de" diye cevap verdim.

Glk karGılaGmamızda elbisemi çıkarmadığım için Matt elbisemin üzerinden göğüslerimi hissetmiG olsa da beni henüz tamamen çıplak görmemiGti.

"Her şey yolunda mı? Sessiz görünüyorsun."

"Ben iyiyim. Sen iyi misin? Peki ya annen? O iyi mi?"

Matt kıkırdadı. "Biz iyiyiz. Siz tuhaf davranıyorsunuz. Neden bu kadar garip davranıyorsunuz?"

"Hayır, değilim. Sadece aklımda çok şey var." "Yaptığımız şeyi mi kastediyorsun?"

Tırnağımı ısırdım. "Evet. Ve başka şeyler. Mesela Nashville'e gitmek istiyorum. Sence aileme Vanderbilt'e kabul edilmediğim halde üniversiteyi şimdilik atlayıp Nashville'e taşınmak ve şarkı söylemek istediğimi söylesem ne derler?"

Biraz güldü. "Sanırım annenin anneme söylediklerine kulak misafiri olduğum şeyi sana da söylerlerdi."

"O da ne?"

"Ailen kabul edilmediğin için rahatladı çünkü seni oraya gönderecek paraları yok."

Kaşlarımı çattım.

"Ve bence Nashville'e gidersen baban aklını kaçıracak." "Ben bir yetişkinim. Onların bu konuda fazla söz hakkı yok."

"Sana ne derlerse aynen yapacağınızı biliyoruz." Yine güldü ve Isaac Matt'in hayallerime odaklanmadığına dikkat çektiği için bu beni normalde olduğundan daha fazla sinirlendirdi. Kendim dışında herkesi memnun etmekten bıkmıştım.

"Bu sefer değil," dedim.

"Nerede şarkı söyleyeceksin?"

"Bilmiyorum. Neresi olursa. Keşfedilme şansım olması için olayların olduğu yerde olmam gerektiğini hissediyorum."

"Ailen bunu yapmayı reddederse kendini nasıl geçindireceksin?"

"Gündüzleri bir iş bulurum."

"Seni sevdiğimi biliyorsun ve bence harika bir şarkıcısın, ama Nashville'de isimsiz birinin ortaya çıkıp gerçekten büyük bir başarı elde etmesinin ne kadar nadir olduğunu düşündün mü?"

"Devil's Head, Missouri'den bir çiftçinin oğlunun büyük liglerde oynaması kadar nadir bir durum."

"Sarah..."

"Matt," diye alay ettim onunla.

"Ailen bunu asla onaylamayacak."

"Şey," diye kıkırdadım, "arabanda yaptığımız şeyi asla onaylamayacaklardı, ama yine de yaptık. Pişman mısın?"

"Bu farklı."

"Öyle değil. Kim ne düşünürse düşünsün biz kendi kararlarımızı verdik. Ve bunu yaptık çünkü herkesin fikrinden daha önemli olan bir tutkumuz vardı. Ben de müzik hakkında böyle hissediyorum. Yazmak, çalmak, söylemek. Hayatta müzik dışında ne yapmak isteyebileceğime dair hiçbir fikrim yokken üniversiteye nasıl gideceğim?"

"Bu doğru değil. Muhasebe hakkında düşündün."

"Matt, rehber öğretmenimizi geleceğimi planlama konusunda rahatlatmak için bir şeyler düşünmem gerekiyordu. Muhasebeci olmak istemiyorum."

"Ailen bu yüzden bir devlet üniversitesi önerdi. Sen bir şeyler öğrenirken önkoşulları yerine getirebilirsin."

"Ne için önkoşullar? Senin gibi iyi notlar alamadığım için ailem devlet üniversitesini önerdi."

"Sarah," diye içini çekti Matt. "Devlet üniversitesinde bir yıl oku. Müziğin daha çok bir hobi olduğuna karar verebilirsin."

"Bu bir hobi değil. Bu benim hayalim. Hayallerimin önemli olduğunu düşündüğünü söylemeni istiyorum."

"Elbette, rüyalarınızın önemli olduğunu düşünüyorum."

"O zaman neden beni onları takip etmekten vazgeçirmeye çalışıyorsun?"

"Etmiyorum. Ben sadece hayal kırıklığına uğramamanız için gerçekçi beklentiler oluşturmanıza yardımcı olmaya çalışıyorum."

Telefonu daha sıkı kavradım. "Yani şimdiden Nashville'e gidersem başaramayacağımın kesin olduğunu mu düşünüyorsun? Ve hayal kırıklığına uğramaya hazırlanmamı mı istiyorsun? Vay canına. Teşekkürler, Matt."

"Peki, Sarah. Ne söylememi istiyorsun? Büyük bir yıldız mı olacaksın? Ülke çapında kapalı gişe konserler mi vereceksiniz? O zaman, tabii,

Ben söyleyeceğim. Bizim neslimizin en büyük yıldızı olacaksın. Üniversiteye gitmene gerek yok. Mutlu musun?"

"Sen bir pisliksin."

Tıklayın.

ON İKİNCİ BÖLÜM

EURYTHMICS, "WOULD I LIE TO YOU?"

Ertesi gün çiftlik çok kalabalıktı ve anahtar ve para çantasıyla eve döndüğümde bile Isaac ya da Wesley'i görmedim. Diğer çiftlik çalışanlarından birkaçı atlarıyla tarladaydı ve biri de tahıl ambarının yanındaki bir traktörün üzerindeydi.

Standı kapattıktan sonra Isaac'ın gitarını tekrar çalmak için can atıyordum. Hâlâ ortalıkta görünmediğine göre, ben geri vermeden önce gitarı araması ihtimalinin zayıf olduğunu düşündüm. Merdivenleri parmak uçlarımda çıkarken, herhangi birinin izine rastlamak için dikkatle dinledim. Tekrara ihtiyacım yoktu.

Gitarı kollarımın arasına aldım ve ona *pislik* erkek arkadaşına sarıldığımdan daha büyük bir tutkuyla sarıldım. Sonra evden sıvışıp arabama gittim. Kaçmak için daire şeklindeki yolun etrafından dolandım ama Isaac arabamın önüne çıkınca frene bastım.

Yana çekilip yolcu kapısını açmadan önce birkaç saniye bana bakınca kalbim boğazıma düğümlendi.

"Ne yapıyorsun? Neredeyse seni eziyordum!"

"Sen bir hırsızsın." Arka koltuğumdan gitar kutusunu çekti. "Suçlu, lanet olası bir suçlu."

Isaac kapıyı çarptı ve eve doğru yürüdü. Gaza basıp oradan uzaklaşmalıyım ama gitarı tekrar ödünç almak istiyordum -ihtiyacım vardı-. Yazmam gereken şarkılar vardı. Bu yüzden imdat frenini çektim, motoru durdurdum ve peşinden gittim. Aslında sadece gitarı kovalıyordum.

"Bu gece kullanmayacağını çok iyi biliyorsun. Hem bana imrendiğini söyleyip hem de gitarını çalamazsın." Perdeli verandaya adımını attığı anda ona yetiştim.

Gitar kutusunu almaya çalıştığımda, Isaac sanki benim kararlılık seviyemi bekleliyormuş gibi burnunu kırıştırarak bana baktı. "Bırak. Bırak." Elimden çekip aldı. "Bu iş seni aşar, küçük kız." Eve girip merdivenlerden yukarı çıkmaya devam etti.

"Ben küçük bir kız değilim. Ben bir kadıyım. Bir gün bir şey olacağım ve sana bunun bir parçası olma şansı veriyorum. Tüm arkadaşlarına en iyi şarkılarımı senin gitarınla yazdığımı söyleyebilirsin."

Isaac gitarı dolabına bıraktı ve kapıyı kapattı, kollarını göğsünde kavuşturarak dolabın önünde nöbet tutmaya başladı.

Pes edip çekip gitmeliydim. Ayının artık dürtölmeye ihtiyacı yoktu ama elimde meşhur bir sopa vardı ve karşı koyamadım.

"Ama... Bunun olmayacağını biliyorum çünkü senin hiç arkadaşın yok."

Isaac'ın çatık kaşları daha kötü bir şeye dönüştü: bir gülümsemeye. İntikamcı gülümsemesi o kadar kendinden emindi ki, neredeyse sıcak bir tavaya çarpan su damlası gibi buharlaşıyordum.

"Sunday Morning, *sen* benim arkadaşısın."

Başımı yarım düzine kez salladım. "Gitarını ödünç almama izin *senin* hiçbir şeyin değilim."

"Şey," dedi Isaac dudaklarını büzerek, "sen benim müstakbel baldızımsın.

Değil mi?" Şeytan iyi olan her şeyi mahvetti, ki bu yeni bir haber değildi.

Ne de olsa,

Babam ben doğmadan önce günah ve şeytan hakkında vaaz veriyordu. Yine de şeytanı kanlı canlı görmek tüm uyarıların geçerli olduğunu doğruluyordu. Isaac eve gelmeden önce boş zamanlarımın çoğunu Matt ve müzikle ilgili hayaller kurarak geçirirdim. Biri her zaman diğerine yol açardı. Matt ve ben parlak ışıklar altında, hayran hayran bakan kalabalıklarla çalmak istiyorduk; onunki beyzbol, benimki müzik.

Matt'te gördüğüm her şeyi mahvettiği için Isaac'i suçladım.

"Sen berbat bir kardeşsin."

Koyu renk gözleri büyüdü. "Ben ne yaptım ki? Matty'yi seviyorum."

"Eğer onu sevseydiniz, ona Matty demezdiniz. Onun iyi davranışlarına bir kusurmuş gibi davranmazdın. Kız arkadaşını sarhoş edip ona uygunsuz şeyler söylemezdin. Onun seks hayatını mahvetmezsin. Onun seks hayatını mahvetmezdin.

göğsüme adını yazardım. Ve sigara içmezsin çünkü iğrenç." Çenemi sıktım.

Gözlerinde kötülük dans ediyordu. "Geri dönelim. Onun seks hayatını nasıl mahvettim? Prezervatif aldım." Isaac sanki daha fazla özgüven sergilemesi gerekiyormuş gibi duruşunu düzeltti. "Ve ondan bana geri ödemesini istemedim."

"Bu"- burnumu kırıstırdım ve başımı salladım- "kastettiğim bu değildi."

"Seks kötü müydü?" Gözlerini kıstı, ama bu gözlerindeki Yüzünde eğlence vardı.

"Ben eve gidiyorum." Ters yöne döndüm. "Aptal gitarın sende kalsın, seni bencil pislik." Merdivenlerden aşağı koşarak indim.

"Ben onunla konuşurum," dedi Isaac, beni durdurmak için yakalamasına gerek olmadığını bilerek merdivenlerden inerken. Sadece doğru şeyi söylemesi gerekiyordu.

Ön kapıda durdum ve merdivenlere geri döndüm, Isaac ile aynı anda aşağıya ulaştım. "Ona tek kelime etme."

"Yani kötüydü. Ne oldu?" Çenesini ovuşturdu.

Hiç kimseden ya da hiçbir şeyden nefret etmek üzere yetiştirilmemiş olmama rağmen, Isaac'e ve onunla ilgili her şeye karşı yoğun bir nefret besliyordum.

Çünkü kışkırtıcı olmayı severdi.

Çünkü gitarının bekçiliğini yapıyordu.

Çünkü sigara içiyordu ve sigara içmek iğrenç bir şeydi.

Ama daha çok onu en günahkâr şekillerde düşünmekten kendimi alamadığım için.

Bu da kendimi berbat bir insan, berbat bir kız arkadaş ve Isaac gibi her yönüyle aşağılık bir insan gibi hissetmeme neden oldu.

"Neden benden nefret ediyorsun?" diye sordum.

Isaac'ın kaşları birbirine yaklaştı. "Ben anlamıyorum. Seks neden kötüydü?" Bir şey bana sertçe çarptı. Geldiğini görmemiştim ve durduramadım.

Gözyaşlarım gözlerimi yaktı ve duygularım tenime batan küçük iğneler gibi karıncalandı, bu da Isaac'ın sırtışının oracıkta ölmesine neden oldu. Matt'i seviyordum, her ne kadar bu üç kelime aklıma geldiğinde bana genel geçer gelmeye başlasa da. Ama uzun süre birlikte olamayacak olsak bile onunla ilgili her şeyi sevmek *istiyordum*.

Bu kadar samimi ve özel bir şeyin hayatımın en kötü anlarından biri gibi hissettirmesi kalbimi kırdı. Ama kalbimi en çok kıran şey Isaac'ın içimi görmesiydi.

"Sana zarar verdi mi?"

Başımı geriye doğru salladım ve gözlerimin kenarlarını sildim. "Bunu seviyor olmalısın." Karmakarışık duygularımın arasından güldüm. "Hayır. Bana zarar vermedi. Matt bana asla zarar vermez."

Isaac kaşlarını çatı. "Öyle demek istemedim."

Döndüm ve evden çıktım. "Ona tek kelime edersen, babama göğsüme adını yazdığını söylerim."

"Yani bu iş böyle mi yürüyecek? Arkadaşlığımız sırlar ve birbirimize şantaj yapmak üzerine mi kurulu olacak?"

"Asla arkadaş
olamayacağız." "Sigara
yüzünden mi?"

Arabamın kapısını açarken sırtım ona dönük olmasına rağmen gözlerimi devirdim.

"Ya ben Matty'ye bir şey söylemezsem, sen de babana bir şey söylemezsen ve ben de sigarayı bırakırsam?" Beni arabama kadar takip etti.

Yırtık kot pantolonu, kovboy çizmeleri ve üzerinde kir olan siyah yırtık gömleğiyle seksi görüldüğünü düşündüğüm için kendimi azarladım. Ama öyleydi. Isaac, hayranlarıyla çevrili bir sahnede söylediğini hayal ettiğim her seksi şarkının ilham kaynağı gibi görünüyordu.

"Benim için sigarayı bırakacak mısın? Neden?" Gülüp geçtim ve arabama bindim.

Isaac benimle açık kapımın arasına yerleşti ve ellerini arabamın üstüne koydu. "Sanırım nedenini biliyorsun," dedi.

Araba anahtarlarımla oynadım. "Matt'i seviyorum," diye mırıldandım, bunu Isaac'e mi yoksa kendime mi söylediğimden emin değildim.

"Onu sevmen gerektiğini . Ama gitmesine izin vereceksin. Hayallerinizin peşinden gidebilmeniz tek yolu bu. Ve bir yıl sonra ikiniz de birlikte geçirdiğiniz zamana sevgiyle bakacaksınız. Ancak ikiniz de birlikte kalmadığınız için pişman olmayacaksınız."

Önce bildiğini sandım. Matt'in ona bir şey söylediğini düşündüm ama bu pek olası değildi. Isaac gerçeği ürkütücü bir şekilde hissediyordu, ben de alay ettim. "Peki hangisi? Ayrılacak mıyız yoksa ben senin yengen mi olacağım?"

"Mutlu mu yoksa mutsuz mu olacaksın?" demek istiyorsun. Bilmiyorum, Sunday Morning. Bu sana bağlı."

Eve geldiğimde, Wesley Cory'nin beyaz kamyonetini garaj yolunda görmeyi beklemiyordum, bu da onu neden evde görmediğimi açıklıyordu.

Benim için orada değildi. Bunun onu gizemli esmerle yatakta yakaladığım günle hiçbir ilgisi yoktu. Eve girerken bunu kendime tekrar tekrar söyledim ve hızlı bir dua fısıldadım.

Eve, annem ve Gabby'nin yemek hazırlamakta olduğu mutfığa girdiğimde bana panik içinde baktığında korkularımı hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Babam mutfak masasının yanında durmuş, elleri ön ceplerinde Wesley ile konuşuyordu.

"Hey," dedim usulca, bakışlarımı Eve ve Wesley arasında gezdirerek.

"İşte benim müstakbel gelinim," dedi Wesley göz kırparak.

Evet. Bildiğimi biliyordu ve bana yağ çekiyordu. Wesley Cory bana karşı hep nazikti ama *bu kadar* değil.

Gergin bir gülümsemeyle, yardım için aileme ve kız kardeşlerime baktım. Kız kardeşlerimin önünde düşüncesizliğini itiraf etmiş miydi?

"Biri gitti, ikisi kaldı," dedi babam. "Şimdi, diğer kızlarım için sadık delikanlılar bulabilirsek, daha rahat uyuyabileceğim."

Sadık mı?

Wesley babamın elini sıkmadan önce içten bir kahkaha attı. "Eve gitmem gerek. Senin için yapabileceğim başka bir şey olursa haber ver."

Dikkatimi tekrar ona yönelttiğimde Eve dudaklarını birbirine bastırdı.

Babam Wesley'i dışarı çıkarırken ayakkabılarımı çıkardım ve bir elimle onları, diğer elimle de çantamı tuttum. "Bay Cory'nin burada ne işi vardı?" diye sordum.

"Klima çalışmıyordu, bu yüzden Wesley ona bir göz attı. Baban tamir edilebileceğini düşünüyor ama Wesley yeni bir tane almakta ısrar etti," dedi annem omuz silkerek.

Gabby buzdolabından salata sosunu alırken onu görmezden geldi ama Eve salata için havuç doğrarken neredeyse parmağını kesiyordu.

"Bu çok hoş." Sinirlerimi bir gülümsemenin arkasına saklamaya çalıştım. Annem kararlı bir şekilde başını sallayarak, "Cory'ler iyi insanlardır," dedi.

Eve yine kahverengi fincan tabağı gözleriyle beni süzdü.

Başımı merdivenlere doğru salladım. "Akşam yemeği için elimi yüzümü yıkayacağım, sonra da yardım edeceğim."

"Tamam canım." Annem gülümsedi.

Birkaç dakika sonra, ben ellerimi yıkarken Eve üst kattaki banyoya girdi. El havlusunu aldım ve yüzümü ona döndüm.

kapıyı kapattı.

"Aman Tanrım, biliyor. Değil mi?"

Eve başını salladı. "Bilmiyorum. Belki de. Ama şimdi kesinlikle Matt'e ya da Bayan Cory'ye bir şey söylememen gerektiğini düşünüyorum. Yani, mesele sadece klima değil. Sen buraya gelmeden önce babam ona *yine* kira sıkıntısı çektiğimizi söylemiş, Wesley de 'sen hiç merak etme' demiş."

Konuşmak için ağzımı açtım ama hiçbir şey çıkmadı.

"Bırak gitsin." Eve ellerini omuzlarıma koydu. "Hiçbir şey görmemiş gibi davran. Matt'le evlen. Sonsuza kadar mutlu yaşa. Son."

Sonu mu?

Kulağa korkunç geliyor.

Sanki hayallerim ve hayattan beklentilerim yokmuş gibi geldi.

Hayatımın geri kalanını orgazm taklidi yaparak ve *bir an önce bitmesi* için dua ederek geçirecekmişim gibi geliyordu.

"Son," diye yineledim sahte bir gülümseme ve cansız bakışlarla.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

EAGLES, "HEARTACHE TONIGHT"

Isaac'ten Kaçınma Operasyonu'na atıldım. Matt ve benim hakkımda çok şey biliyordu çünkü istemeden fazla şey paylaşmıştım. Söylemediğim şeyleri de kendi kendine anlıyordu. Büyük kalın harflerle yazılmış açık bir kitap gibiydim ve o her kelimeyi ve her satır arasındaki boşlukları okuyordu.

Ama Matt eve gelmeden bir gün önce, tam ben kapatırken Isaac çiftlik standına uğradı. Bakışlarım elindeki gitar kutusuna takıldığında bedenim de gülümsemem gibi kaskatı kesilmişti.

"Bu gece rodeoda olacağım. Matt gittiğinden beri gitarımı çalmak isteyebileceğini düşündüm ve muhtemelen planın yoktur."

"Arkadaşım olmadığını mı sanıyorsun? Ve neden şimdi iyi davranıyorsun?" Başımı eğdim.

Isaac omuz silkti. "Peki. Onu eve geri götüreceğim." Döndü.

"Bekle!" Dudaklarımı birbirine doladım. "Genelde planlarım vardır. Ben çok popüler bir insanım. Ama ne tesadüftür ki bu akşam bir işim yok. Yani..."

"Yani kimse seni rodeoya davet etmedi mi?"

Güldüm. "Hiç rodeoya gitmedim."

İnançsızlıkla bana bakarken dudakları aralandı.

"Kement mi atıyorsun?" diye sordum.

Birkaç saniye daha göz kırpmaktan başka bir şey yapmadıktan sonra yavaşça başını salladı.

"Bana öyle bakma." Güldüm.

"Ne gibi?"

"Sanki ben hiç rodeoya gitmemiş bir vaizin kızıyım çünkü babam orada çok fazla sigara ve içki içildiğini düşünüyor."

"Aslında az önce o kişi *olduğunu* itiraf ettin."

Tezgâhın etrafından dolandım ve gitarı almaya çalıştım ama gitarı vermek istemedi.

"Benimle rodeoya gel. Buzağı kement atacağım," dedi.

"Babamın onaylayacağını sanmıyorum."

"On sekiz yaşındasın," dedi gözlerini

kısarak. "Evde yaşıyorsun."

"Araban var."

"Nereye gittiğimi soracak."

"Ne yapacak ki? Seni mi takip

edecek?" Kıkırdadım. "Yalan

söylememi istiyorsun."

"Kardeşimi becerirken nerede olduğunuzu ve ne yaptığınızı ona söylediniz mi?"

Kullandığı dil karşısında irkildim. Cehenneme tek gidişlik bir bilet gibi hissettim.

"Matt yalanımı doğrulamak için evde değil. Heather'dan ya da diğer arkadaşlarımdan beni idare etmelerini istersem, nedenini bilmek isteyeceklerdir."

"Heather'ı davet et. Suç ortağın ve mazeretin o olsun."

Bu fikri çiğnedim, dişlerimi alt dudağımda gezdirdim, gözlerim gitara odaklanmıştı. "Onu arayıp bizi davet ettiğini söyleyeceğim," dedim.

Isaac ışınlandı.

Parmaklarını gitar kutusunun sapından çektim. "Ama yine de gitarı bu gece için istiyorum. Aslında iki gece."

Dudaklarını ıslattı. "İkinci bir gece sana pahalıya patlayacak."

Gitar kutusuna sarıldım. "Adını vücudumda başka bir yere yazmak ister misin?" Gözlerimi devirdim.

Isaac'ın bakışları vücudumu inceledi. Kendimi kirli ve neşeli hissettiriyordu. Bunu hem seviyor hem de nefret ediyordum. Tanrısal ve ahlaki davranışlarla yoğrulmuştum, ama bu saflık sırtışıları arasında her gün, özellikle de Isaac'le etkileşime girdiğim günlerde büyüyen bir isyan çizgisi vardı.

"Pazar sabahı, vücudunun her santimetresine adımı yazmak istiyorum. Ama bunun kardeşimle olan ilişkiniz ya da Cory ve Jacobson ailelerinin büyük birliği için iyiye işaret olacağını sanmıyorum." Isaac döndü ve

omzunun üzerinden bakarken kapıyı açtı. "Ama söz veriyorum aklını başından alacak." Sırıttı. "Rodeo yedide başlıyor."

O isyan damarı mı? Bölündü ve katlanarak çoğaldı, ahlakımı zehirledi. Isaac her şeyi kirletti. Beni kirletti, beyazı griye çevirdi.

Gitara sanki Isaac'miş gibi daha sıkı sarıldım, sınırdaki onunla sevişmek istiyordum. Sırıtişim yüzümü acıtiyordu.

"NEREYE GIDIYORUZ?" Arabasına atladığımda Heather sordu.

Kot pantolonuna, kırmızı kovboy çizmelerine ve hasır kovboy şapkasına bakarak, "Rodeo, tabii ya," dedim.

"Yok canım," dedi. "Demek istediğim, ailen nereye gittiğimizi sanıyor?"

"Mini golf ve sinema. Ailene ne söyledin?" Kapımı kapattım ve emniyet kemerimi bağladım.

Omuz silkti. "Yok bir şey. Onlara sadece dışarı çıkacağımızı söyledim. Senin ailen gibi bana üçüncü dereceden ceza vermiyorlar."

Heather üç çocuğun en küçüğüydü, yani kendi kendini yetiştirmişti. Annesi benzin istasyonunda gece vardiyasında çalışıyor, babası ise Devil's Head'in hemen dışındaki lastik fabrikasında uzun saatler çalışıyordu.

Güldü. "Papaz Jacobson'ın kızıyla dışarı çıktığımda, koruyucu bir melek seyahat ediyormuşum gibi hissediyorlar. Ayrıca, biz yetişkiniz. Sonbaharda üniversiteye gittiğimizde ne yapacaklar?"

Ya da Nashville.

"Doğru," diye mırıldandım. "Ama ikimizden biri üniversiteye gitmeyecek."

"Dur. Bir yere gireceksin," dedi Heather garaj yolundan çıkarken.

"Sana bir şey söylemem gerek." Parmaklarımı bacaklarıma vurdum. "Sanırım Isaac benimle flört ediyor. Oh, ve Bay Cory'nin bir ilişkisi var," dedim hızlıca ve uzun bir nefes aldım.

Her şeyi bir anda ortaya dökmeyi planlamıyordum ama sırlar beni öldürüyordu. Eve güvенеbileceğim *biriydi* ama ihtiyacım *olan* kişi Heather'dı. Onunla paylaşana kadar hiçbir şey gerçek gelmiyordu.

Heather cevap vermedi, gözünü kırpmadı ya da yola bakarken en ufak bir kas seğirmesi bile olmadı.

"Param olsaydı, bir çanta hazırlar, herkese bir not bırakır ve hemen Nashville'e taşınırdım. Oraya gittiğimde kalacak ucuz bir yer ve gündüzleri çalışabileceğim bir iş bulurdum, böylece geceleri bar konserleri alabilirdim. O zaman bunların hiçbirisiyle uğraşmak zorunda kalmazdım."

"S-Sarah," öksürdü Heather. "Sen ne-" Başını iki yana salladı. "Bu ne zaman oldu? Isaac? Bay Cory? Bu da ne böyle?"

Ellerimi yüzüme sürdüm ve mırıldandım, "Biliyorum. Kızma. Ondan hoşlandığını biliyorum."

"Isaac kimin umurunda. Bay Cory'nin bir ilişkisi mi var?"

Başımı salladım. "Hayal bile edilemeyecek bir şey. Isaac gitarlarından birini ödünç almama izin veriyordu. Onu almak için odasına gittiğimde bir ses duydum. Wesley ve Violet'in yatak odasının köşesinden kafamı uzattım ve siyah saçlı bir kadın yatakta onun üstünde çırlıçıplak yatıyordu. Ayaklarımın altındaki zemin gıcırdadığı için tamamen öldüm, bu yüzden onlar gidene kadar Isaac'ın dolabına saklandım. Sesi *çok* tanıdık geliyordu ama çıkaramadım. Ve yüzünü hiç görmedim. Ve sonra Isaac bana gerçekten uygunsuz şeyler söyledi, bu da benden hoşlandığını düşünmeme neden oldu. Ve tüm bunlar yetmezmiş gibi, geçen gece telefonda Matt'e pislik dedim ve yüzüne kapattım çünkü hayallerimi umursadığını sanmıyorum."

Heather başını yarım düzine kez salladı. "Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Ama demek istediğim, Matt'e babasından bahsedecek misin? Isaac *ne kadar* uygunsuz davrandı? Senden hoşlandığını düşündüren bir şeyler yaptı mı ya da söyledi mi? Şimdi eğer ondan hoşlanıyorsan onu öptüğüm için kendimi kötü hissediyorum."

"Ne? Hayır. Ondan hoşlanmıyorum. Yani, ben ... sadece ... boş ver. Matt'e babasından bahsetmeyeceğim. Wesley ailemin evinin sahibi ve ailemin bazı kira ödemelerini kaçırmasına göz yummuş. Eğer onu ihbar eden ben olursam her şey mahvolur."

Heather başını salladı, bir dakika ya da daha uzun bir süre suskun kaldı.

"Isaac'ten hoşlanıp hoşlanmadığını bana söyleyebilirsin. Hadi ama Sarah; ona sonsuza dek aşık olduk. Matt bunu öğrendiğinde kesinlikle *ölecek* ama sen duygularını kontrol edemiyorsun."

"Gitar kutusunun içine adımı yazdım. O kadar küçüktü ki zar zor görülebiliyordu. Hala gördüğüne inanamıyorum. Sonra çiftlik standına yürüdü, bir kalem aldı ve gömleğimin boynunu aşağıya doğru çekti.

adını göğsüme yaz. *Göğsüme!*" Bluzumun düğmelerini Heather'ı gösterecek kadar açtım.

Arabasını neredeyse hendeğe sürüyordu, yola yeniden odaklandıktan sonra hızlı bir düzeltme yaptı. "Aman Tanrım, bu çok ..."

"Dengesiz."

Başını iki yana salladı. "Ateşli. Bu çok sıcak. Ve korkunç. Ve ..." Yüzü buruştu. "Tuhaf. Karmakarışık. Sarah, erkek arkadaşının *kardeşi* adını göğsüne yazmış!"

"Biliyorum. Ben de oradaydım." Gömleğimin düğmelerini ilikledim.

"*Cidden*, ondan hoşlanıyor musun?" Heather alnına kazınmış inançsızlığıyla bana hızlı bir bakış daha attı.

"Matt'ten hoşlanıyorum."

"Birden fazla erkekten hoşlanabilirsin ama hem Matt'i hem de Isaac'i kullanmamalısın. Bu adil değil."

Gülmek istemedim. Hiç komik değildi. Ama en iyi arkadaşlar böyle yapar. -Seni gülümsetirlerdi. Heather'la aramızda aileden daha güçlü bir bağ vardı. Bazen aynı kişi olduğumuzu hissediyordum çünkü her sırrımızı ve her deneyimimizi paylaşıyorduk.

"İki erkeği de istemiyorum. Şu anda Matt'e kızgınım ve Isaac'in benimle oynadığını düşünüyorum. Ama bunun bir önemi yok çünkü Matt'e kızgın olsam bile onu sevmeliyim. Ve onunla birlikte olmasaydım birlikte olmam gereken son kişi onun kardeşi olurdu. Anlıyor musun?"

"Yapmalı mıyım? Sarah, az önce kendini mi duydun?"

"Biliyorum." Ellerimle yüzümü kapattım. "Bana neler oluyor? Ve neden bunu durduramıyorum?"

"Isaac rüya gibi biri. Tabii ki ondan etkileniyorsun."

Sırttım. "Öyle. Ama ondan etkilenmek *istemiyorum*. Ve eğer birine bunu söylediğimi söylersen, bunu inkar ederim."

"Bunların hepsi çok gerçek dışı. Bay Cory'nin bir ilişkisi olduğuna inanamıyorum." Heather konuyu hızla değiştirdi.

Onu suçlayamazdım. Benim de kafam karmakarışık, her şeyi aynı anda düşünüyordum.

"Violet çok iyi biri," dedi Heather. "Ve çok güzel. Çiftlikte en az onun kadar çok iş yapıyor. Ne tür bir adam karısına ve ailesine bunu yapar?"

Başımı salladım. "Bilmiyorum. Ben de aynı şeyi merak ediyorum."

Rodeoya varır varmaz, ön tarafa yakın koltuklar bulduk. Kot pantolonum diğer kızlar kadar dar değildi. Diğer kızlar atlet ya da askılı bluz giyerken ben bol bir bluz giymiştim. Kovboy çizmem ya da şapkam yoktu.

Keds ayakkabılarım ve havacı güneş
gözlüklerim vardı. Makyajsızdım.

Saç spreyi yok.

Orada işim yok.

Yine de kendimi sonsuz olasılıklara sahip bir yetişkin gibi hissediyordum ve ilk rodeomda başım dönüyordu. Isaac'i tekrar gördüğümde hissettiklerimi anlatacak kelime bulamıyorum.

Patlamış mısır yerken ve Pepsi içerken fıçı yarışlarını izledik.

Sonra Heather bir sonraki etkinliğin başında kolumu tuttu. "Aman Tanrım! İşte orada!" Spiker onu tanıtırken bir kapıyı işaret etti. Isaac gri ve krem rengi western gömleği, mavi kot pantolonu ve siyah kovboy şapkasıyla yakışıklı görünüyordu. İpini ayarladı, eldivenlerini çekiştirirken bir ilmeğini bir saniyeliğine ağzında tuttu.

Bir sonraki nefeste yanındaki kapı açıldı ve onu kendi kapısı izledi. Buzağı toprağın içinden koşarak geçti ve birkaç saniye içinde Isaac buzağının boynuna kement attı. Çok etkileyiciydi. Isaac atından inip buzağıya doğru koşarken ve bacaklarını bağlarken onunla güreşirken Heather yanımda tezahürat yaptı. Buzağı kurtulmak için mücadele etti.

Dehşete düşmüştüm.

"Ne yapıyor bu?" Ayağa kalktım. "Yavru ineğe zarar veriyor!"

"Şışt!" Heather tekrar yanına oturana kadar kolumu çekti. "Kement atıyor. Ve bu işte gerçekten çok iyi."

"Bu çok zalimce." Başımı çevirdim çünkü izleyemiyordum.

"Aman Tanrım, Sarah. *Buzağı* derken neyi kastettiğini nasıl bilmezsin? kement?"

"İple bağlamak bir şeydir. Onu yere yatırıp bacaklarını bağlamak ise korkunç bir şey."

Ağzını kapatarak kıkırdadı. "Bu rodeo."

Önce seks, sonra rodeo. Neden bu kadar popüler şeylerden nefret ediyordum?

Heather beni kement atmanın geri kalanı için kalmaya zorladı ama ben izlemedim. Ellerimi kavuşturdum, başımı öne eğdim ve işkencenin sona ermesi için dua ettim.

"Hadi gidelim." Ayağa kalktım, tribünlerden çıkıp otoparka doğru yürüdüm.

"Hey, gelmişsin," diye seslendi Isaac, kocaman bir sırtışıla bize doğru kasıla kasıla yürürken.

"Hey, Isaac. Harikaydın-" Heather onu övmeye başladı.

Ama daha yaklaşıp onun hayvanları istismar eden egosunu okşamaya fırsat bulamadan gömleğini yakaladım ve onu ittim. "Sen zalim, iğrenç bir insansın Isaac Cory. Acımasız bir barbarsın!" Kolunu yumrukladım.

"Dur!" Bileklerimi tuttu. "Ne oluyor lan?"

Tutuşundan kurtulmaya çalıştım ama nafileydi.

"Um, 'bu benim ilk rodeom değil' sözünü biliyor musun?" Heather Isaac'e sordu. "Bu Sarah'nın ilk rodeosu ve o kement atmayı pek sevmez."

Bacağına tekme attım ve beni serbest bıraktı. Sorun sadece inek yavrusu değildi; olan biten her şeydi.

"Gidelim, Heather." Kolundan tuttum ve iradesi dışında onu çektim.

"Sarah, bu bir spor." Güldü.

"Beni eve götürüyorsun." Bana direndiği için kolunu biraz daha sert çektim.

"Onu eve götüreceğim." Isaac'in botları çakılların üzerinde bize doğru sürtündü. "Uh..." Heather bana kocaman gözlerle baktı.

"Hayır. Beni sen götürüyorsun. Şimdi gidiyoruz."

"Git, Heather. Ben . Müstakbel baldızımla biraz sohbet etmem gerekiyor." Bir kolunu belime doladı.

"Emin misin?" O. Sordu. HIM!

Sanki hiç var olmamışım gibiydi. On sekiz yıllık arkadaşlığımız ve o beni terk etti.

"Hayır! Bırak beni."

Heather omuz silkerek ve burnunu kırıştırarak bizden uzaklaştı. "Beni sonra ara."

"Heather!" Isaac beni omzunun üzerinden *fırlatırken* bağırdım. Kimsenin beni kurtarmak için herhangi bir girişimde bulunmadığı tribünlerin arkasına geçtim. "İndirin beni!" Tekme attım.

"Kes şunu," dedi Isaac, kıcıma vurarak.

Az önce bana şaplak mı attı?

Kamyonuna ve at römorkuna ulaştığımızda beni ayağa kaldırdı. Bileklerimden tutup göğsüme bastırarak beni yolcu kapısına doğru iterken yumruklarımı göğsüne indirdim.

"Pazar Sabahı, biraz gerginim çünkü lanet bir sigaraya ihtiyacım var ama bıraktım. Şimdi de gayet iyi durumda olan bir buzağı için çocukça bir öfke nöbeti geçiriyorsun. Beni biraz rahat bırakmalısın."

Yakınlaşmasından nefret ediyordum çünkü yavru ineği incittiği gibi onu da incitmek istiyordum ama deri ve kirle karışık misk kokusu beni sarhoş ediyordu. Deri ve kirin güzel kokacağını hiç düşünmemiştim. Ama Isaac'te öyle kokuyordu - bileklerimi saran nasırlı elleri, ağzıma diktiği bakışları ve bedeninin benimkine bu kadar yakın olması da öyle.

Zorlu nefes alışlarım yavaşladı. "Sigarayı neden bıraktın?" Fısıldadım.

"Nedenini biliyorsun."

Yavaşça başımı salladım.

"Sorun şu ki, iki dudağımın arasında sigara olmazsa dudaklarımı meşgul edecek bir şeye ihtiyacım var." Burnu saçlarıma değene ve dudakları alnımda tüylenene kadar başını eğdi.

Savaşan duygular ve çelişen fiziksel tepkiler beni felç etti. Matt kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu ama Isaac ayaklarımın altındaki zemini titretiyor, düşecek miyim yoksa uçacak mıyım emin olamıyordum.

Gözlerim kapanırken, "Matt'i seviyorum," diye fısıldadım. Bu sarıldığım korkunç bir savunmaydı çünkü gerçek beni bir günahkâr gibi hissettiriyordu. Başım Paskalya Pazarındaki o içkiden sonra olduğundan daha fazla dönüyordu.

"Ben de öyle," diye mırıldandı Isaac, dudaklarını yanağımdan aşağıya, ağzımın köşesine doğru sürükleyerek. "Bu yüzden durmalıyız." Beni öpmeden dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi.

Kalbim sadece birinin beni irkiltmesi gibi hızlı atmadı. Patladı.

Kıpırdayamıyordum, ne dudaklarımı ne de vücudumun herhangi bir yerini. Matt'i aldatmayacaktım. Ve bunu kesinlikle kardeşini öperek yapmayacaktım. Yine de Isaac'in her ne yapıyorsa durmasını istemiyordum. *Tabii ki* durmalıydık. Yapılacak en akıllıca şey buydu ama ben okul birincisi değildim. Yetişkinliğe henüz adım atmış ve not ortalaması 3.2 olan bir kızıdan akıllıca bir karar vermesini istemek adil miydi?

B-ortalaması zihnim işe koyuldu, günahlarımı sıraladı ve patavatsızlıklarımı en azdan en çoğa doğru çalıştı. Isaac'in bana o şekilde dokunmasına izin vermek biraz yanlıştı, ama Matt'le evli değildim, yani bu İncil'deki anlamıyla aldatmak mıydı? (Tabii ki öyleydi.) Sonra yine Matt'le seks yaptım ve bu da Tanrı'nın gözünde doğru değildi. Ve Isaac'in dudaklarının benimkilere değmesinden daha kötü olmalıydı. Değil mi?

Sonuç olarak, birden fazla kez iyi bir şey yapmadığımı inkâr edemezdim. Matt'i hayal kırıklığına uğrattığım için mi yoksa Tanrı'ya itaatsizlik ettiğim için mi daha fazla pişmanlık duyacağımı bilmiyordum. İlkinin etkileri daha çabuk hissediliyordu.

"Sen isteyene kadar seni ," diye fısıldadı Isaac dudaklarıma.

Elleri artık bileklerimi kavramıyor olsa da felç olmuştum çünkü bluzumun iki düğmesini çözüyorlardı. Dudakları tenimin tek bir santimini bile öpmeden boynumdan aşağı indi.

Boyun.

Omuz.

Göğüs.

Sonra ağzı, adının henüz tamamen silinmediği göğsümün kabarıklığı üzerinde gezindi.

Isaac beni yine işaretliyordu, ama bu sefer görünmezdi. Ama bazen göremediğimiz şeyler daha derin bir etki yaratır ve en kalıcı izi bırakır. Bu beden dışı bir deneyimdi. Ona verdiğim tepkiyi, havayı kontrol edebildiğim kadar kontrol edemiyordum.

Aklım başıma geldiğinde ellerimi göğsüne bastırdım ve başımı sallayarak bir adım geri çekilmesini sağladım. "Bu berbat bir fikir." Titreyen ellerimle gömleğimin düğmelerini ilikledim. "Kardeşin ve ailelerimiz gelecekte bir düğün bekliyor. Ben senin ailen için çalışıyorum. Ve senin ailen benim ailemin her ay ödeyemediği evin sahibi. Ama baban için sorun yok çünkü papazının ve müstakbel gelininin birkaç kira ödemesini aksatmasına göz yummaya hazır." Canımı ne kadar acıtsa da bakışlarımı onunkilere diktim.

Isaac parmaklarını arka ceplerine sokarken dudaklarını birbirine sürttü.

Boğazımı temizledim. "Bence yavru hayvanlara işkence etmeye ve sigara içmeye geri dönüp benden mümkün olduğunca uzak durursan daha uzun yaşarsın. Babanın seni tüfekle tehdit etme ihtimali de azalır."

Ağzının köşesi seğirmeden önce sözlerimi düşünüyor gibiydi. "Sen bir buzağı değilsin. Seni bir iple kovalamıyorum. Tam tersi. Seni özgür bırakmaya çalışıyorum. Bu küçük kasaba için çok büyüksün. Sen düz bir çizgide yürüyemeyecek kadar büyük hayalleri olan bir gezginsin. Seni Tanrı'dan ya da Matty'den çalmaya çalışmıyorum. Yine de, eğer İncil'e meraklıysanız, bu iki adamdan biri sizi koşulsuz seviyor, tüm günahlarınızı bağışlıyor ve size kendi kararlarınızı verme özgürlüğü veriyor. Diğeri ise seni

yalınayak ve hamileyken kendi hayallerinin peşinden koşuyor. Ve bilginiz olsun, o av tüfeği hikâyesi saçmalık." Yanıma uzandı ve kapımı açtı.

Isaac'ın sözleri, ne kadar zorlama olsalar da, yanaklarımın ateşle dolmasına neden oldu. Sanki bir şalter indirilmiş gibiydi. Isaac haklıydı; düz bir çizgide nasıl yürüneceğini bilmiyordum. Ve kalbimin Matt'le bir hayata teslim olmaya hazır olmadığını bildiğim gibi, bunun kontrolden çıkmasına asla izin vermeyeceğimi biliyordum. Ama Isaac'ın yanında hissettiğim gücü ve güveni inkâr edemezdim çünkü o beni istiyordu ve ben de onun bir parçasını istiyordum, bunun ne olduğunu bilmesem de.

"Tüfek hikayesi saçmalık da ne demek?" "Merak etme. Gir içeri."

"Bu konuda endişelenmemi istemiyorsan, bunu söylememeliydin."

Bana biraz sırtarak meydan okuyan bir ifade verdi. "Bin şu lanet kamyonete."

"Peki, Şeytan." Sırttım, *lanet* kamyonetine tırmandım.

Ne kadar çabalasam da kendime olan güvenim onunkinin yanında sönük kalıyordu. Isaac gerçek hayat tecrübesine sahipken ben sadece konuşuyordum. O kendini ayarlarken bu kaçınılmaz gerçek beynime kazındı.

"Kahretsin, Pazar Sabahı. Bana Şeytan diyerek sikimi sertleştiriyorsun. Bu Pazar kilisede fazladan birkaç dua etmem gerekebilir."

Emniyet kemerimi bağladım ve onun kasıkları yerine ellerime odaklandım.

"Gördüğüm zaman inanırım," dedim. Zayıf bir geri dönüştü. Yapacak çok işim vardı ama bütün yaz çalışmıştık.

Biz. Vardı. Bütün. Yaz.

Kapıyı kapattı ve beni eve bıraktı. Konuşmadık; onun yerine radyo dinledik ve ben de şarkı söyledim. Isaac sırtıyor, ara sıra bana yan gözle bakıyordu ama ben görmemiş gibi yapıyordum.

Posta kutuma yaklaşıırken, "Garaj yoluna girme," dedim.

Isaac kamyonu çakıllı yolda, biraz kenarda durdurdu ve *park* konumuna getirdi. "Bu gece benim gitarımı mı çalacaksın?"

"Evet." Kemerimi çözdüm.

"Güzel. Yatak odanızın kapısını kilitleyin ve çıplak oynayın."

Sertçe yutkundum ama ona verdiğim tek tepki, yani tatmin buydu. "Peki neden?" Gülüp geçtim ve kapının koluna uzandım.

"Çünkü çıplak bedenine bastırduğım, sana zevk veren bir şeyimi düşünmek istiyorum."

Tanrım... Pardon, Tanrım. Yani vay canına.

"Öyle mi? Yarın eve döndüğünde kardeşini bacaklarımın arasında düşünebilirsin." Titrek bacaklarımın üzerinde kamyondan atladım, kendime güveniyormuş gibi yaptım, bu sözler ağzımdan çıktığı için şok olmuştum.

Isaac bir kahkaha attı. "Sana zevk veren bir şey söyledim. Matty'nin bunu yapmadığını biliyoruz."

Kapıyı çarpıp garaj yoluma doğru yürürken vücudumdaki tüm kan boynumdan yukarı fırladı ve yüzüme yayıldı.

Arkana bakma.

Arkana bakma.

Bakma-

Arkama baktım.

Camını indirmiş, şapkasını aşağıya doğru eğmişti ama gülümsemesini gizleyecek kadar değil. "Pazar sabahı, yapmak üzere olduğun şey için Tanrı seni affedecek."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

LAURA BRANIGAN, "BANA CENNETİ GÖSTER"

Merdivenleri sorgusuz sualsiz çıkmayı umarak eve girdiğimde annem "ERKEN GELDİN" dedi.

Oturma odasına girdim, babam televizyon tepsisini çalışma masası olarak kullanıyordu ve İncil açıktı. Vaaz notlarını hararetle bir kâğıda karalıyordu.

"Mini golf beklediğimizden uzun sürdü, bu yüzden filmi atlamak zorunda kaldık," diye yalan söyledim.

Yalan söylemekten nefret ederdim ama bu konuda iyiydim. Kız kardeşlerim kadar değil, ama yine de değerli bir performans.

"Derslere kayıt yaptırman gerekiyor, yoksa hepsi dolacak. Neden Pazartesi sabahı işe başlamadan önce Violet'in bunu yapmana izin verip vermeyeceğine bakmıyorsun?" Babam notlarından başını kaldırmadan öneride bulundu.

"Tamam, tabii. Isaac bana yine gitarını ödünç verdi, herkes yatmadan önce biraz çalacağım." Başparmağımı omzumun üzerinden geçirdim ve merdivenleri koşarak çıkmadan önce anneme dişlek bir sırıtış attım.

"Film nasıldı?" Eve, onun ve arkadaşı Erin'in yanından geçerken sordu.

"İyiydi."

"Hiç kovboy gördün mü?" Eve beni durdurarak

ekledi. Etrafımda döndüm. "Benim odam. Hemen."

Sırıtarak beni takip etti ve kapıyı kapattı. "Bunu neden söyledin?"

Gözlerimi kısarak sordum.

"Çünkü Jody aradı. Babasıyla birlikte kardeşini ve arkadaşlarından birini rodeoya bırakmaya gitmiş ve seni Heather'la birlikte arabadan inerken gördüğünü söyledi. Tabii ki ona yalan söylediğini çünkü rodeoya gitmediğinizi söyledim."

"On sekiz yaşımdayım." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Kesinlikle." Eve yavaşça başını salladı. "Annemle babama da böyle mi söyledin?" "Ben de sana öyle söylüyorum. İki yıl sonra sen de 18 yaşında olacaksın. O yüzden hadi

"başkalarına iyilik yap. Tamam mı?"

"Bana borçlusun." Eve kapıyı açtı.

"Bana şantaj mı yapıyorsun?" Kelimeler ağzımdan çıktığı anda Isaac'ın ona şantaj yaptığını ima ettiğini düşündüm.

"Ne dersen de. Sadece bana borçlu olduğumu söylüyorum." O ve Erin merdivenlere doğru yöneldiler.

Kapımı kilitledim, sırtımı kapıya yasladım ve başımı tavana doğru eğerek uzun bir iç çektim. Birkaç saniye sonra perdelerimi kapattım, kıyafetlerimi çıkardım ve Isaac'e ait olan bir şeyi çıplak bedenime bastırarak yatağıma oturdum.

Aptalca ve gülünçtü. Ve bunu yaptığımı kimseye söylemeyecektim ve hoşuma da gidiyordu.

CUMARTESİ SABAHI, kız kardeşlerim ve ben kilise arazisinde ot biçmek, çiçekleri sulamak ve yabancı otları temizlemek için aileme yardım ettik.

"Ee, cidden, rodeo nasıldı?" Eve, yabancı otları beş galonluk boş bir kovaya atarken ve otopark girişindeki tabelanın yanındaki çiçeklerin etrafına yeni malç sererken sordu.

Annemin ya da Gabby'nin duyup duymadığını görmek için etrafıma bakındım. "Berbat." "Ne?" Eve topuklarının üzerine oturdu. "Ciddi misin sen? Neden?"

"Ben ciddiyim." Kolumu terli alnıma sürttüm. "Matt'in kardeşinin ipleri. Bunun ne anlama geldiğini bildiğimi sanıyordum ama tamamen yanıltılmışım. Atıyla yavru bir ineği kovaladı, boynuna kement attı ve sonra atından atlayıp onu bağladı. Zavallı şey toprakta yatıyor, çırpınıyor ve onlar çözene kadar çok korkuyordu. Hepsi de eğlence adına yapılan zalimce ve gereksiz bir şeydi."

"Bu korkunç," dedi Eve.

Başımı salladım.

"Isaac ile konuştun mu?"

Omuz silktim, bakışlarımı çiçek tarhında tuttum. "Evet, ben ayrılmadan biraz önce."

"Onun hakkında ne düşünüyorsun? Çok seksi." Eve sırtıttı ama ben yukarı bakarken başını eğmeye devam etti. Yanakları zaten sıcaktan kızarmıştı, bu yüzden kızarıp kızarmadığını anlayamadım ama bu beni şaşırtmazdı. Isaac'ın kadınlar üzerinde böyle bir etkisi vardı. Onlar üzerinde pek çok etkisi vardı.

Dizlerimden doğru kaydım ve ellerimin üzerine yaslanarak mola verdim. "Matt ve ben bu sonbahar üniversiteye gittiğinde birlikte kalmayı planlamıyoruz ama annemle babama söylemeye korkuyorum."

Eve'in kahverengi gözleri fal taşı gibi açılırken elleri iki yumruğa sıkılmış halde durakladı. "Sarah, herkes ikinizin evlendiğini düşünüyor, ayrıldığınızı değil."

Bacaklarımı düz bir şekilde uzattım, dudaklarım bükülmüş bir şekilde kirli, eski Reebok ayakkabılarıma baktım. "Biliyorum. Ama istediğimiz bu değil. Şimdi değil. Sanki bir noktada, birlikte olmaya ilk başladığımız nedenlerle birlikte olmayı bırakmışız gibi hissediyorum. Şimdi de herkes birlikte olmamızı ve evlenmemizi beklediği için hâlâ birlikteyiz. Ama bazen düşünüyorum, gerçekten ilk aşkımla evlenecek miyim? Bu büyük bir dünya. Ya sadece seçme şansımız olmadığı için birlikteyse?"

Eve yabani otları kovaya attı ve eldivenlerini çıkardı. "Elbette, iki yüz çocukla birlikte mezun olmadın ve Devil's Head küçük bir yer. Ama hangi okula gittiğin önemli değil; Matt harika bir çocuk. Sevimli, akıllı ve çok iyi biri. Saygılı biri. Ve bir gün çok önemli biri olacak. Herkes onun askere alınacağını biliyor. Ve garip bir şans eseri askere alınmasa bile, hukuk fakültesine gitmek istiyor. O mükemmel biri. Daha iyisini yapabileceğini nasıl düşünebilirsin?"

Daha iyi doğru kelime değildi.

"Çünkü şimdiye kadar öptüğüm tek erkek o. Annem ve babam onu o kadar çok seviyorlar ki sanırım onunla evlenmek istiyorlar. Sonbaharda Michigan'a gidecek ve ben uzun mesafeli bir ilişki istemiyorum. Yine de herkesin gözünde eninde sonunda evleneceğimiz kesin ama ben kocaları ya da üniversiteyi düşünmek istemiyorum çünkü Nashville'e taşınmak istiyorum." İçimi çektim. "Yani, onun iyi bir av olması önemli değil. Erkekler tek tip değildir. Ve artık okuldan ayrıldığımıza göre, onun benim için doğru kişi olup olmadığını bilmiyorum."

Eve gözlerini omzumun üzerinden ailemize kaydırđı. "Vay canına, bu çok fazla Sarah," diye mırıldandı. "Ailesi evimizin sahibi."

Bir başka uzun iç çekişle gözlerimi kapattım. "Biliyorum."

"Takım için bir tane almalısın demiyorum, ama ..." Eve burnunu kırıştırarak bakışlarını tekrar bana çevirdi.

"Hayır. Benden *takım için bir tane almamı* istemek adil değil. Bir arkadaşınıza iyilik yaptığınız için sevmediğiniz biriyle çıkmak takım için bir tane almaktır. Hayallerinizden vazgeçip yanlış adamlarla evlenmek ise gülünçtür."

"Herkes ne zaman söyleyeceksin?"

Burnumun kenarını çimdikledim. "Bilmiyorum. Ailesi benden nefret edecek. Bizimkiler de beni evlatlıktan reddeder, özellikle de Wesley ve Violet kin tuttukları için evden atılırsak."

"Matt gemide mi?"

Başımı salladım, her ne kadar o da seksten hoşlanıyor gibi görünse de. Ve bu benim hatamdı.

Benim fikrim.

Benim gerçekten aptalca fikrim.

O öğleden sonra, ben Isaac'in gitarını çalarken (kıyafetlerimle) Matt aradı.

"Merhaba," dedi.

Gülümsemeye çalıştım ama yapamadım ve beni göremediğine sevindim. Son görüşmemizi "sen bir pisliksin" diye bitirdiğinden beri konuşmamıştık. Cesur bir nefesle, hiç olmamış gibi davrandım. "Hey. Evde misin?" diye sordum.

"Evet, bir saat önce eve geldik. Eve bir saat önce geldik ama bavulları boşaltıyordum ve babamın Isaac'le birlikte çitin bir kısmını tamir etmelerine yardım etmem gerekiyordu. Ama iyi olduğumuzdan emin olmak istedim. Seni üzdüğümü biliyorum ve bunu yapmak istememiştım."

"Hayır, değil," dedim, "sana öyle dememeliydim. Özür dilerim."

"Ben bir pisliktim. Asıl üzgün olması gereken benim. Dinle, ailem bu gece Kirk'lerle dışarı çıkıyor. Onların evinde kart kulübü. Ben de akşam yemeği yiyip sinemaya gideriz diye düşünüyordum. Sinemadan kastım, benim evime gelmemiz."

"Kardeşinle mi?"

"Isaac zamanının çoğunu ahırda gitar çalarak, içki ve sigara içerek geçiriyor. Ev bize kalacak. Seni *özledim*."

"Isaac bana yine gitarını ödünç verdi." "O zaman geri getir. Tamam mı?"

"Matt, orada olduğumuzu ve sinemada olmadığımızı anlayacak." Kıkırdadı. "Ee? Kime söyleyecek?"

"Ya biz bir şeyler yaparken eve geri gelirse?" "Gelmemesini söylerim."

Gözlerimi kapattım. Isaac'ın kardeşiyle oynaştığını bilmesini istiyor muydum?

Hayır. Ama bir bakıma evet. Isaac'i kışkırtmak istiyordum ama bu sonuca ulaşmak için sekse katlanmak istemiyordum. Hem bunun ne önemi vardı ki? Sırf başka bir adamla kötü bir seks yapmak için erkek arkadaşımı aldatacak mıydım?

Tabii ki hayır.

Isaac ile seks yapmak istemiyordum ama ellerini ve dudaklarını tenimde gezdirmesini istiyordum. Ve bana müstehcen şeyler söylemesini istiyordum. Evet, böyle düşündüğüm için cehenneme gidecektim.

"Beni saat kaçta ?" diye sordum. "Beşte mi?"

"Tamam."

". "

Dudaklarımı birbirine dolayarak mırıldandım. Telefonu kapattıktan sonra, "Bette Davis Eyes "dan hatırladığım replikleri çaldım.

Ritmi hissettim.

Kelimeler.

Ve Isaac'ın kolları bana sarıldı.

Saat beşte, perçemimi tokayla tutturmuş, dizlerime kadar inen beyaz kot şortum ve üzerinde "İsa Beni Seviyor" yazan bol bir tişörtle dışarıda bekliyordum: "İsa Beni Seviyor."

Bir çekmece dolusu Tatil İncil Okulu tişörtüm vardı ve içten içe, papazın kızı olduğumu hatırlatan bir reklam panosu giyersem Matt'in kıyafetlerimi çıkarmak için bu kadar hevesli olmayacağını umuyordum. Evden İsa'yı temsil ederek çıktığımı görmek ailemi gururlandırıyordu. Matt'in sadık kızlarıyla *tekrar* seks yapmayı planladığından şüphelenmelerine imkân yoktu.

"Hey!" Isaac'ın gitarıyla arabasına bindiğimde Matt gülümsedi. Eğildi ve yanağımdan öptü.

"Merhaba. Güzel kokuyorsun." Matt her zaman güzel kokardı - Drakkar Noir değil ama İrlanda Baharı güzel kokardı. "Nerede yemek yiyeceğiz?" diye sordum.

"Pizza Hut?" diye , El Camino'sunu ters yöne çevirip garaj yolumuzdan çıkarken.

Başımı salladım. "Bana uyar."

"Isaac'in gitarıyla işler nasıl gidiyor? Hiç şarkı biliyor musun?"

Omuz silktim. "Evet, biraz anladım."

"Papaz Jacobson'ın kızı olduğun için kendini şanslı say." "Nedenmiş o?"

Ona şöyle bir baktım.

"Isaac'in sana iyi davranmasının tek sebebinin bu olduğuna eminim. Eşyaları konusunda tam bir pislik olabiliyor. Paylaşma konusunda hiçbir zaman iyi olmadı."

"Ne şanslıyım." Ne kadar saklamaya çalışsam da duygularım yüzüme vurmuş gibi hissederek koltuğun kenarına tutundum.

Bir grup okul arkadaşıyla Pizza Hut'ta yemek yedik. Yemek boyunca Matt bana yatak odası bakışları attı, bu da beni endişelendirdi.

Takım için bir tane al.

Yediyi biraz geçte evine vardık.

"Ailen eve ne zaman gelecek?" Beni eve götürürken elini tuttum.

"Dokuz ile on arasında. Yani..." Matt alt dudağını ısırarak bana baktı.

Bu yüzden seks yapmamız gerekiyordu.

Yaşasın.

Matt, mutfakta olan Isaac'e, "Şimdiye kadar ahırda yarı sarhoş olursun diye düşünmüştüm," dedi.

"Yarı sarhoşum ama henüz ahıra girmedim. Sandviç yapıyorum," diye mırıldandı Isaac, sandviğin üzerine mayonez sürerken başını öne eğmişti. "Sonra buradan gideceğim, böylece Tanrı'yı hayal kırıklığına uğratabilirsin."

Ayakkabılarımızı çıkarırken Matt başını sallayarak, "Kapa çeneni," diye homurdandı. "Boş ver onu. Nikotin yoksunluğu çekiyor. Tanıştığı bir kız sigarayı bırakana kadar onu öpmeyecekmiş."

Isaac bana bakıp sırtıttığı sırada gitarını merdivenlerin yanındaki yere bıraktım.

Sahte bir gülümsemeyle boğazımı temizledim. "Bunu bu kız mı söyledi?" diye sordum.

Isaac mayonez kapağını kavanozun üzerine kapattı. "Çok fazla kelimeyle değil. Ama birden fazla kez 'iğrenç' alışkanlığımdan bahsetti, ben de

satır aralarını okuyun çünkü ben zekiyim."

"Belki de sadece senin iğrenç olduğunu düşünüyordur ve sigarayı bıraksan bile seni öpmeye niyeti yoktur." Dişlek bir sırıtışla karşılık verdim.

Matt güldü. "Bu daha olası görünüyor."

Isaac, sandviçini birkaç kağıt havluya sararken sırıtışıyla mücadele etti. "Belki de. Ancak ona dokunduğumda nefesi kesiliyor ve burnundan ayak parmaklarına kadar kızarıyor. Sanırım bunun için yalvarması an meselesi."

"Neden bekâr olduğun çok açık." Matt gözlerini devirdi ve merdivenlerden yukarı çıktı.

Henüz onu takip etmedim çünkü Isaac bana doğru yürürken bakışları beni esir almıştı. Son anda bakışları gömleğime kaydı ve gitar kutusunu almak için eğildiğinde yüzünü kocaman bir sırıtma kapladı.

"Matty yatağa mavi taşaklarla girecek. Sadece henüz bunu bilmiyor." Kıs kıs gülererek, altılı paket halkasından sarkan dört kutu bira, bir elinde sandviç ve diğer elinde gitarıyla arka kapıya doğru yürüdü.

Merdivenlerin tepesine vardığımda Matt yatağının ucunda oturuyordu. "Buraya gel." Gülümsedi.

Ben de gülümsemekten kendimi alamadım. Matt iyi bir adamdı ve neşesi etrafındaki herkese yansıyor.

Kardeşi hariç.

Neşe ve Isaac aynı cümleye ait değillerdi. O pek çok şeydi ama neşeli olmak bunlardan biri değildi.

Odasına girdiğimde Matt, "Kapıyı kapat," dedi.

Kapağı kapattım ve çıplak ayaklarımı ona doğru sürüyerek ilerledim ve işte o zaman bakışları o gece ilk kez gömleğime odaklanmış gibiydi. Kaşlarımı çattım ama yine de açılmış bacaklarının arasına girdim ve ellerimi omuzlarına koydum. Onunla seks yapmaya tamamen hazırdım. Daha kötülerine de katlanmıştım. Seks Takımı olmadığı için takım için bir tane alıyordum, ama ya herkesin dünyasını havaya uçurmam ya da yaz için zamanımı beklemem gerekiyordu. Ve zamanımı beklemek seks demekti.

Fahişeler yaptı. Elbette, bundan zevk almadılar. Ama en azından bunun için para alıyorlardı. Davranışlarımı fahişelerle bir tutmam iyiye işaret değildi.

"Sarah, sen o tişörtü giyerken bunu yaparken kendimi nasıl iyi hissedebilirim ki?"

Omuz silkdim. "Gömleği çıkarırım diye düşünmüştüm. Üstüneyken sana binecek değilim ya, böylece her zaman İsa'nın beni sevdiğini hatırlarsın. Evlilik öncesi seks yapıyor olsan bile o da seni seviyor."

Matt iğrenmiş görünüyordu. Ben soğukkanlılığımı korudum, sanki planlanmamış ya da önemli bir şey değilmiş gibi davrandım. Omuzları hayal kırıklığıyla çöktüğünde, boyun eğdim ve gömleğimi çıkardım.

"Daha iyi mi?" Ben sordum.

Başını salladı ve odadan çıkarken ağzını kapattı. "Matt?" Yerden gömleğimi aldım ve onu takip ettim.

Kollarımı içinden geçirdim.

Banyo kapısını çarptı ve fırladı.

Kapı kilitliydi, ben de nazikçe çaldım. "Matt, iyi misin? Kapıyı aç."

Yine öğürdü ve elimi sırtına koyup onu rahatlatmak istercesine kapıya dayayarak burnumu kırıştırdım.

"S-Sarah... Beni böyle görmeni istemiyorum," dedi zayıf bir sesle.

"Matt, herkes hasta olur. Bir olmaz. Kapıyı aç. Sence gıda zehirlenmesi mi?"

"Ben-"

Üçüncü kez kustu.

"Size ne getirebilirim? Zencefilli gazoz ya da 7UP var mı diye bakabilirim. Bunu yapmamı ister misin?"

"Tabii."

Koşarak merdivenlerden indim ve buzdolabını kontrol ettim ama sadece yarım litrelik bir şişe Squirt vardı. Bardağa döktüğümde köpürmedi bile ama yine de yukarı çıktım.

"Sadece Squirt vardı, bende de o var. Lütfen kapının kilidini açar ?"

"Sadece dışarıya koy. Evine git. Sana yalvarıyorum." "Arabam yok."

"Benimkini al."

"Arabayı ben kullanmayacağım. Eğer bir şey olursa baban çok üzülür."

"Sadece... Sarah..." diye iç çekmeyle inleme karışımı ses çıkardı.

"Heather'ı arayabilirim ya da Isaac'ten beni eve bırakmasını isteyebilirim," dedim derin bir iç çekerek.

Tuvaletin sifonu çekildi. "Yap şunu," diye mırıldandı. "Özür dilerim."

". Eğer gıda zehirlenmesiye, yakında ben de hasta olabilirim."

"Umarım değildir," diye mırıldandı ve sesi kapının altından geliyor gibiydi. Yere uzanmış olmalıydı.

"Beni yarın ara," dedim yüzümü buruşturarak.

Matt için kötü hissetmem ve kendim için aynı ölçüde rahatlamam kötü müydü?

Mutfakta Heather'ı aramaya çalıştım ama kimse cevap vermedi. Ben de Isaac ile gitar çaldığım ahıra yöneldim. Kapıyı açtığımda müzik sesi duydum. Ve bir kez daha, çatı katına çıkan merdivenin gıcirtısı geldiğimi haber verdi.

"Prezervatifler bitti mi?" diye sordu başını gitardan kaldırmadan.

Isaac ahır battaniyesiyle örttüğü bir saman balyasının üzerine tünemişti.

"Matt hasta. Gıda zehirlenmesi mi ne bilmiyorum. Beni eve bırakacak birine ihtiyacım var. Onun arabasını kullanmak istemiyorum. Heather'ı aradım ama evinden kimse cevap vermedi."

"Peki ya ailen?" Isaac bana baktı.

Kaşlarımı çattım. "Ailen burada değilken benim neden burada olduğumu açıklamam gerekirdi."

"Seni henüz eve götüremem."

"Neden götüremiyorsun?"

Yanındaki boş bira kutularına başıyla işaret etti.

"Peki, ne zaman beni eve bırakacak kadar ayık olursun?"

Isaac kıkırdadı ve gitarını bir kenara bıraktı. "Eve bırakılman gerektiği için mi erken ayrılıyorum?"

"Neden senden benim için fedakarlık yapmanı istiyormuşum gibi konuşuyorsun? Seni asla öpmeyeceğim, o yüzden sigara içmekten çekinme. Rodeoya asla geri dönmeyeceğim, o yüzden bebek inekleri istismar ederek eğlen. İçkiyi bırakmak istemiyorsan eve yürüyerek giderim."

Saatine baktı. "Evet, yürürsen eve varabilirsin. Sokağa çıkma yasağın ne zaman?"

Arkamı döndüm ve merdivene doğru adım attım. "Boş ."

"İçmeyi bırakacağım. Belki sana yeni akorlar öğretebilirim. Ya da sana başka şeyler öğretebilirim."

"Ne yapıyorsun?" Arkamı dönmeden önce mırıldandım.

"Beni eve bırakmamı istedin. Ben de ."

Saçlarımı kulaklarımın arkasına topladım ve ona bakarken iç çektim.

"Benden mi, kardeşinden mi, ailemden mi, Tanrı'dan mı yoksa hepsinden mi nefret ediyorsun?"

Isaac başının arkasını kaşıdı. "Yukarıdakilerin hiçbiri. Neden?" "Çünkü benimle, yani *kardeşinin kız arkadaşıyla* oynuyorsun."

"Seninle flört ediyorum." "Neden?"

"Pazar sabahı," diye sırtıttı, "sana flört etmeyi gerçekten açıklamak zorunda mıyım? Eğer öyleyse, kardeşim seni tahmin ettiğimden daha fazla hayal kırıklığına uğratmış demektir."

"Neden başkasının kız arkadaşıyla flört ediyorsun?"

"Kimya, sanırım. Yanma. Fermantasyon. Paslanma. Fotosentez. Sana karşı bir çekim hissetmek için bilinçli bir karar vermiyorum. Sadece hissediyorum. Ve belli bir şekilde hissetmemem gerektiğini düşünmem ya da birinin bana bunun yanlış olduğunu söylemesi kimyamızı değiştirmez."

"Bizim mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Yapma." Isaac başını sallayarak ayağa kalktı. "Bu tek taraflıymış gibi davranma. Bu konuda kızgın ya da suçlu hissedebilirsin ve bunu inkâr etmeye çalışabilirsin ama bu seni sadece bir yalancı yapar."

"Ya sana seksten hoşlanmadığımı söylersem?" İyi bir argümana ya da caydırıcıya ihtiyacım vardı ama ağzımdan çıktığı anda bunun bir argüman değil, utanç verici bir itiraf olduğunu anladım.

"Matt'in papazın kızı yerine ateşli kız arkadaşıyla seks yaptığını düşünmesi için daha iyi bir iç çamaşırına ihtiyacın olduğunu söyleyebilirim."

Gömleğime baktım ve sırtıttım. "İyi denemeydi. O zaman bu gömleği giymiyordum. Ve bunun onun hatası olduğunu sanmıyorum. Sadece bana göre olmadığını düşünüyorum." Gerçeğimi kabul ederek omuz silktim.

Isaac parmağını bana doğru uzattı. Başımı salladım.

Durmadı.

Tüm sağduyumu bir kenara bırakıp aramızdaki üç adımı geçtim ve göğsünü ve pazularını saran gri tişörtüne bakarken zorlukla yutkundum.

"Bana dokunmak ister misin?" diye fısıldadı.

Başımı salladım.

Bir yalan.

"Sana dokunmamı ister misin?"

Başka bir kafa sallama.

Başka bir yalan.

"Sana dokunabilir miyim?" diye sordu.

Nabzım iki katına çıktı çünkü vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordum ve kolonyasının kokusunu alabiliyordum. Ve onun iri, nasırlı ellerine ve damarlı, dövmele kollarına bakmaktan kendimi alamıyordum. Aklı başında ya da tutarlı bir düşünce olmadan yavaşça başımı salladım.

Isaac özgürlüğü temsil ediyordu. Onu idol olarak görmüyordum ama diğer insanların fikirlerinden onun gibi sıyrılmak istiyordum. Kendinin farkındaydı ve imrenilecek bir özgüvene sahipti. Kafamı karıştıran ahlaki bir pusulayı takip etmekten kimya gibi şeylere odaklanmak istedim çünkü herkesin aynı yönde yürümesi gerekmiyordu.

"Paskalya Pazarında seni kilisede gördüğümde," dedi Isaac gömleğimi başımın üzerine kaldırarak.

Kalbim göğsümün duvarlarında sekti. Bu gerçekten olmuyordu. Düşüncelerim bir rüya halinde, kıvrımlı, baş döndürücü bir girdapta yüzüyordu.

"yediğimi biliyordum. Doğruca cehenneme gidecektim." Gömleğimi yere bıraktı. "Ama 'Bette Davis Eyes' şarkısını söylediğinde, ya babanın, ya benim ya da kardeşimin elinde bir çukurda öleceğimi biliyordum."

"Neden?" Titrek bir sesle fısıldadım.

Kot şortumun düğmelerini çözdü ve dudaklarım ayrıldı, her nefesim duyulabilir ve düzensizdi.

"Sana nedenini göstereceğim," diye mırıldandı, çömelip şortumu bacaklarımdan aşağı çekti ve ayakkabılarımı da onlarla birlikte çıkardı.

Ayağa kalktığı anda bakışları göğsüme takıldı. Matt ağabeyinin adını üzerimde görmesin diye son bir fırçalamadan sonra kıpkırmızı olmuştu. Isaac'ın bakışları benimkilere kaydı ve bana bilmiş bir sırıtış fırlattı. Ama cevap veremedim çünkü beyaz sütyenim ve ona uygun bikini iç çamaşırdan başka bir şey giymeden onun karşısında durmanın verdiği sarhoşlukla çok sarhoştum.

Seksten hoşlanmıyordum ama kendimi seksi hissetmeyi seviyordum ve Isaac bunu benden çıkarma konusunda çok başarılıydı. Ve ona seks yapmadığımı söylemem gerektiğini biliyordum ama bu duyguyu bırakmaya hazır değildim.

"Sen gerçekten," Isaac arkamda dururken saçlarımı omuzlarımdan çekti, "şimdiye kadar gördüğüm en nefes kesici kadınsın." Omzumu öptü ve parmak uçlarını tüylerim diken diken olana kadar kollarımda gezdirdi.

Gözlerimi kapattım ve yavaş, titrek bir nefes aldım.

"Melek gibi diyebilir miyim?" Sağ kolumu kaldırdı, avucumu öptü ve boynunun yanına koydu. Sonra elini kolumun iç kısmından göğsüme doğru götürdü.

Nefes almaya çalıştığımda göğsümde sıkıştı. Elleri üzerimdeyken nefes alamıyordum.

Eğer bu gerçekten bir rüyaysa, dengesiz bir hayal gücünün günahlarından başka bir şey değilse, o zaman o kadar da yanlış olamazdı. Değil mi? Hangi erkek ya da kadın her zaman saf düşüncelere sahipti?

Isaac eliyle göğsümü kapatıp nazikçe sıkarak sabır gösterirken, başparmağının ucu adının geçtiği yerde etime süründü. Hızlanan nabzım kulaklarımda çınlarken tırnaklarım boynuna süründü.

Elleri kalçalarımı bulurken en heyecan verici, en korkutucu şekilde çözülüyordum. Arkamda çömelerek dudaklarını sırtımdan aşağıya, arka tarafımı örten pamuklu kumaşın üzerine doğru sürükledi. Ellerini bacaklarımdan önüne doğru kaydırarak, dişleri popomu okşarken parmakları hafifçe iç uyluklarıma doğru kıvrıldı.

Nefesim
kesilmişti.

Sıcak.

Ve göğüslerimi daha
dolgun hissettim. Kaslarım
daha gergindi.

Ve ısladığımı
hissettim.

Tahrik
olmuştum.

"Arkanı dön," diye fısıldadı Isaac, öpmeden önce dudaklarını sırtımın sağ tarafındaki çukurluğun üzerinde gezdirdi.

Bunu yapamam.

Panik arzuyla savaşıyordu. Onunla seks yapamazdım. Seks onun bana hissettirdiklerini mahvederdi. Zevk değişecekti ve ben hiçbir şeyin sahtesini yapmak istemiyordum. Matt'i aldattığım için zaten hissettiğim suçluluk duygusundan daha fazlasını hissetmek istemiyordum.

Tanrı'yı hayal kırıklığına uğratmak.

Ailemin yaşam tehlikeye atmak.

Isaac arkamı dönmem için beni zorlamadı. Bunun yerine elimi bacaklarımdan arasına götürdü; parmak uçlarımda ince, ıslak bir pamuk vardı.

Tekrar sırtımı öptü ve sonra kirli sakallı yüzünü tenime sürterek başka bir his uyandırdı. Zevk içinde boğuluyordum ve

artık onun vücudunun bana zevk vermeyi bıraktığı ve benimkinin başladığı çizgiyi hissedemiyordum.

Parmaklarım nemli kumaşın altına daldı ve aşırı hassas etimdeki en ufak bir sıyrık dizlerimin bağını çözdü.

Hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

"Onun yerinde olsaydım, ağzımı parmaklarının olduğu yere koyardım," diye fısıldadı Isaac, dudakları kalça kemiğimde, dilinin ucuyla alay ederek.

Bacaklarım birbirine sıkıştı çünkü sözleri her şeyi daha yüksek hissettirdi. Sağır edici nabzımdan başka bir şey duyamayana kadar kan uğuldadı. Tüylerim diken diken olmuştu, hayal edilemeyecek kadar tahrik olmuşum.

Sonra oldu. Bir milyon yıldız. Vücudumdaki her sinir aynı anda patlamış gibi hissettim.

"Onun yerinde olsaydım," diyerek Isaac belime sarıldı, beni kendine çekti ve dizlerimin bükülmesini engelledi. "Senin içinde olurdum. Bunu birlikte yapıyor olurduk."

"Isaac..." Nefes nefese kaldım. Duruşum sarkarken zevk dalgaları tüm bedenimi ele geçirdi ve ben onun içinde eridim, tam bir coşku içinde kayboldum.

Isaac topuklarının üzerine oturdu ve dizlerim içe doğru çöktüğünde beni kucağına aldı. Onun kucağında bir bez bebek gibiydim.

Yüzünü saçlarıma gömdü ve bana sıkıca sarıldı. "Keşke onun yerinde olsaydım."

Gözlerim yaşlarla doldu ama onları serbest bırakmadım. Ah, suçluluk duygusu.

Hayatta arzuladığım her şey neden yanlış, günahkâr ya da başkalarını hayal kırıklığına uğratan şeyler olmak zorundaydı?

Emin değildim. Ama hareket etmek istemediğimi biliyordum. Isaac beni sonsuza kadar kollarında tutabilirdi. Bana pek çok şey hissettirdi.

*Çok
sevdim.*

*Çok
güzel.
Sınırsız.
Güvenli.*

Ve gördüm.

Isaac sadece kim olduğumu görmedi; olmak istediğim her şeyi gördü.

"Fa akorunu ve belki bir de bareli do akorunu çalışalım," diye mırıldandı, dudakları kulağımdaydı. "Sonra ailem dönmeden seni eve götüreceğim." Belimi serbest bıraktı.

Giyinirken ona bakamadım ama gitarı bana uzattığında hızlıca bir bakış gülümsemeyi başardım.

Bir saat kadar oynadık ve sonra beni eve bıraktı. Ben hiçbir şey söylemedim, o da camı açık, kolunu kapıya dayamış, parmakları esintide sörf yaparken radyo dinlemekten memnun görünüyordu. Laura Branigan'ın "Leave Me Breathless" şarkısı çaldığında, penceremden dışarı baktım ve her kelimeyi usulca söyledim, sözlerin bende olduğu gibi onda da yankı bulup bulmadığını merak ettim.

Yoluma çıkmadan önce durmasını söylememe gerek yoktu; o biliyordu.

Farlarının aydınlattığı çakıllı yola bakarken elim kapının kolunda durakladı. Bir şey söylemem gerekiyordu ama ne söyleyeceğimi bilmiyordum.

"Yarın kilisede görüşürüz," dedi. Kalbim

ağırlaştı. "Isaac," diye fısıldadım.

"Hiçbir şey olmadı," dedi. "Yolda başınız dik yürüyebilirsiniz çünkü hiçbir şey olmadı."

Yere baktım ve başımı salladım. Kapıyı açar açmaz dışarı fırladım ve yola çıktım. U dönüşü yapmak için öne çektiğinde lastiklerinin altındaki çakıllar çıtırdadı.

Bir şey oldu.

Dönüp kamyonetine doğru koştum ve elimi camına vurdum. Bana baktı ve durdu. Adrenalin beni ele geçirdi ve kapısını açtım, direksiyonu ve gömleğini kavrayıp yanına gittim ve onu öptüm.

Isaac önce tereddüt etti ama bir sonraki nefeste parmaklarını saçlarıma doladı ve ağzını açarak beni öptü. Öpücük bir hata gibi aniden bitmedi; sanki ikimiz de bitmesini hiç istemiyormuşuz gibi yavaşça sona erdi.

Koyu renk gözlerine bakabilecek kadar birbirimizden ayrıldığımızda alt dudağımı ısırdım. "Oldu," diye fısıldadım.

Muhteşem bir sırtış dudaklarını çaldı. "Oldu," diye yineledi.

Isaac haklıydı. Aşağıya atladım ve çenem dik bir şekilde evime doğru ilerledim *çünkü* bu oldu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

TINA TURNER, "AŞKLA NE ALAKASI VAR"

"KONUŞMAMIZ GEREK," dedim, Heather ailesinin arabasından iner inmez onu kilisenin kenarına çektim. "Dün gece seni milyonlarca kez aramaya çalıştım."

"Oha! Neler oluyor?" İncil'ini yere düşürdü, bu yüzden onu için elimden çekildi. "Özür dilerim. Annem telefonda kız kardeşiyle *uzun uzun* konuşuyordu."

"Fark etmez." Öfkelendim. "Büyük bir şey oldu."

"Bay Cory ile mi?" İncil'inin tozunu aldı ve beni kilisenin yan tarafına, kapıların eski bir mezarlığa açıldığı yere kadar takip etti.

"Isaac'le birlikte." Döndüm, başka biri var mı diye etrafı kolaçan ettim. "Ne kadar büyük?" Geniş gözlerle beni inceledi.

Kendimi tutmadım. Rodeodan sonra beni eve götürdüğü geceden, ahırda yaşadığım orgazma ve sürüşümün sonundaki iyi geceler öpücüğüne kadar her ayrıntıyı kustum.

Heather hareket etmedi.

Ve dürüst olmak gerekirse, hala şoktaydım.

"Bir şey söyle. Ben korkunç bir insanım, değil mi? Cehenneme gideceğim. Kızdın mı? Matt benden nefret edecek mi? Ailem beni evlatlıktan reddedecek. Sadece söyle."

"Uh..." Heather yavaşça başını salladı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum. Kızgın değilim. Sen kötü bir insan değilsin. Cehenneme gidebilirsin. Babana sormamız gerekecek. Ama Matt senden nefret edecek. Ailen seni evlatlıktan reddetmez ama

Kendinizi başarısız, onlar ve Tanrı için tam bir utanç kaynağı gibi hissetmenize neden olabilirler."

Ellerimi birbirine kenetledim, yüzüm buruştu. "Kimseye söylemeyeceğim. Şimdi olmaz. Belki de hiçbir zaman."

Heather güldü. "Yani Matt'le evleneceksin ve bir yandan da Isaac'le takılacaksın."

"Matt'le evlenmeyeceğim. Sadece yazı atlatmam gerekiyor, sonra da yollarımızı ayıracağız. Karşılıklı olarak birbirimizden uzaklaşırsak Wesley ve Violet aileme kıyamaz, değil mi?"

Heather dudaklarını birbirine bastırdı ve başını yarım düzine kez salladı. "Hayır. Yani, bilmiyorum. Aman Tanrım, neden bu kadar ileri gitmesine izin verdin? Bu *onun kardeşi*! Seni o götürdü!"

Burnumu kırıştırdım ve tırnağımı ısırdım. "Bunu kendime ben yaptım."

Heather ağzını kapattı ve kıs kıs güldü. "O kadar saf değilsin, değil mi?"

Gülümsemekten vazgeçmek ama değildi. "Ben saf değilim."

Ben ..."

"İnkâr mı ediyorsun?"

Gözlerimi devirdim. "İyi. Biraz inkâr içindeyim, hesap vermenin isteğe bağlı olduğu bir sınırdan gibiyim. Ama Heather"-dudaklarımı birbirine bastırdım ve bir an durdum-"Ondan hoşlanıyorum. Onunlayken hissettiklerim hoşuma gidiyor. Müzik kalbimin sahibi. Ve ahırda müzik yaptığımızda, onun da kalbimin küçük bir parçasına sahip olmaya başladığını hissediyorum."

Heather'ın kaşları kalktı. "Onu seviyor musun?"

"Hayır, öyle demiyorum." Ne söylemeye çalıştığımın emin değildim çünkü Isaac bana yeni ve yabancı, tanımlanamaz bir şey hissettiriyordu. "Sadece onunla birlikteyken olduğum kişiyi sevdiğimi söylüyorum."

Gözlerini kıstı. "Peki o kim?" Bir

omzumu kaldırdım. "Kendim."

Farkındalığa benzer bir şey yüzünü çaldı. "Bu harika. Felaket ama harika. Hadi gidelim." Heather kıkırdadı, bileğimden beni kilisenin arkasına doğru çekti. "Belki gizlice içeri girip cüppelerimizi alırsak ve baban başından beri burada olduğumuzu düşünür."

"Dua edelim," dedim ve kapıyı açtım.

Şanslıydık, babam ofisinde değildi ve diğer birkaç koro üyesi dolaptan cübbelerini alıyordu.

"Matt hâlâ hasta mı?" Korodaki yerlerimizi alırken Heather fısıldadı.

Heather'a doğru eğilirken Matt'in anne babasına ve Isaac'e baktım. "Görünüşe göre. Dün gece onu kontrol etmek için aradım, hâlâ perişan haldeydi. Sanırım gıda zehirlenmesi değil de mide rahatsızlığı, çünkü ben iyiyim ve aynı şeyi yedik."

Babam herkesi selamladı ve bir dua okudu, ardından koro cemaate birkaç ilahi söyledi. Sonraki kırk beş dakika boyunca babamın vaazını dinledim ve tüm bu süre boyunca yaramaz bir sırtışla bana bakan Isaac'e gizlice göz attım.

Heather bacağımı dürterek, "Bunlar ciddi yatak odası gözleri," diye fısıldadı.

Dudağımı ısırdım ve başımı eğerek İncil'i takip ediyormuş gibi yaptım.

"Levililer'deyiz, Tesniye'de değil," diye mırıldandı Heather nefesinin altında.

Levililer'i açtım, babamın yeterli olamadığım için özür dilemek ve tövbenin önemi hakkında vaaz verdiğini zar zor fark ettim. Geriye dönüp baktığımda, muhtemelen daha iyi dinlemeliydim.

Kiliseden sonra ailem ve kız kardeşlerimle birlikte çıktım ve herkes sohbet etmek, öğleden sonra planları yapmak ve haftayı değerlendirmek için kilise bahçesine dağıldı.

Isaac bana yaklaşmasın diye mükemmel bir ördek yavrusu gibi annemin yanına sokuldum. Ama bu ailesinin bizi bulmasını engellemedi, bu da onlarla birlikte olduğu anlamına geliyordu.

"Matthew bugün hasta. Eminim Sarah bundan bahsetmiştir," dedi

Vi. Annem bana baktı. "Hayır. Aslında bahsetmedi."

Boğazımı temizledim, Isaac'e bakmamaya çalışıyordum ama bu çok zordu.

"Evet.

Yemeğe gittik ve sonra kendini iyi hissetmedi."

Babam bana sert bir bakış atarak, "Akşam yemeği için eve biraz geç geldin," dedi.

Tekrar boğazımı temizledim ve ellerimi arkamda birleştirdim. "Midesi bulanınca filmiden erken çıktık."

"Hangi filmi izledin?" Vi sordu ama beni test etmiyordu. Yalan söylediğimi düşünmek için hiçbir nedeni yoktu.

Arabalı sinemada hangi filmlerin oynadığını hatırlamak için beynimi zorladım.

İç

nd "Matty D.A.R.Y.L.'i gördüğünü söyledi," dedi Isaac.

e. Heyecanla başımı salladım. "Evet. . Bir kısmını gördük."

Isaac ona baktığımda gülümsemesini gizlemek için dudaklarını birbirine sürttü. "PG MI?" Babam sordu.

Bilmiyordum. "Evet," dedim. "PG gibi görünüyordu. on sekiz yaşındayız, sanırım kimse sormadı. Ama kötü bir dil ya da başka bir şey yoktu."

Matt'le yaptığım seks ve kardeşiyle yaptığım cinsel şeyler gibi diğer şeyler. Bunları düşünmek bile midemi rahatsız ediyordu. Ya da belki de midemde bir böcek vardı ya da şiddetli bir suçluluk duygusu yaşıyordum.

"Her neyse," dedi Vi, "ögle yemeğine gelmek zorunda değiliz." "Hayır, yine de gelmelisiniz," diye ısrar etti annem.

Annemin Cory'leri ögle yemeğine davet ettiğine dair hiçbir fikrim yoktu. Ama sonra güveçteki rostoyu ve tezgahdaki fazladan turtaları düşündüm ve her şey anlam kazandı.

Annem, "Artanları Matt için eve göndereceğim," diye ekledi.

"O zaman isteriz. Önce eve gidip salatalık salatamı buzdolabından çıkarmamız gerekiyor, ben de Matthew'u kontrol edeceğim. Yaklaşık kırk beş dakika içinde orada olabiliriz," diye yanıtladı Vi çantasını kolunun altına sıkıştırırken.

Dikkatimi Bay Cory'ye yönelttim, ama o babamın omzunun üzerinden bakıyordu, ben de onun bakışlarını takip etmek için döndüm. Brenda Swensen bize doğru baktı ve işte o zaman Wesley'nin ona, onun da Wesley'ye baktığını fark ettim.

Brenda Swensen ve onun uzun, koyu, kıvrıkcık saçları.

Etrafımızdaki herkesi incelerken nefesimi tuttum. Onları bir tek ben mi görüyordum? Bakışlarım Isaac'inkilere takıldığında gözlerini kıstı. Biriyle göz teması kurmaktan korkarak yere baktım.

Birinin benim gördüğümü görmesinden korkuyordum. Gizemli metres Brenda Swensen'di.

Tam olarak çıkaramadığım ses buydu.

Brenda Cosmic Cafe'de garson olarak çalışıyordu. Yirmi bir yaşındaydı. Babası yerel bir temizlik şirketinin sahibiydi ve annesi üçüncü sınıf öğretmeniydi. Lise birinci sınıfta okuyan bir erkek kardeşi vardı.

Birçok insan onun doğrudan üniversiteye gitmemesinin garip olduğunu düşünüyordu. Zekiydi ve ailesinin okul masraflarını karşılayacak kadar parası vardı.

"Laura'larda yüzmeye gitmek ister misin?" Heather omuzlarımı arkadan kavrayıp beni korkutarak sordu.

"Oh..." Etrafımda döndüm.

Annem benim yerime, "Cory'lerle ögle yemeği yiyeceğiz," diye cevap verdi.

Heather bana baktı ve sonra bakışlarını bir saniyeliğine Isaac'e çevirip sırttı.

"Öğle yemeğinden sonra seni ararım," diyerek elini tuttum ve onu otoparka doğru çektim. "Bakma ama Bay Cory ile yatakta kimin olduğunu biliyorum."

Heather etrafına bakındı.

"Bakma dedim!" Elini bıraktım ve onunla kollarımı birleştirdim, etrafta dolaşan ve otoparka doğru ilerleyen insanların yanından geçerken sahte bir gülümseme takındım.

"O burada mı? Kim o? O da evli mi? Söyle bana!"

Midem bulandı. Kız yirmi bir yaşındaydı. Bay Cory elli iki yaşındaydı. Kızın nesi vardı? Ya adamın? Onun bir ailesi vardı. Toplumda bir ünü.

Heather beni durdurdu. "Sarah, kim o?"

Yüzümü buruşturmam kalıcı oldu. Ona bir daha asla aynı şekilde bakamayacaktım. Kim olduğu önemli olmamalıydı. Zina zinaydı. Ama aradaki yaş farkı bunu katlanarak daha da kötüleştiriyordu.

"Brenda Swensen."

Heather başını sallamadan önce birkaç kez gözlerini kırptırdı. "İmkânı yok. O yirmi bir yaşında."

"Bu o."

"Hayır." Başını sallamaya devam etti.

Onu suçlamadım çünkü ben de inanmak istemiyordum. Yanılmış olmak istedim. Ama yanılmadım.

"Yüzünü görmediğinizi söylemiştiniz."

"Onun sesini duydum. Tanıdık. Ama çıkaramadım. Ama ona baktığını gördüğümde, her şey bir araya geldi. Saçı. Sesi. Bu oydu."

"İğrenç. Hayır. Sarah, yanılıyor olmalısın."

"Yanılmıyorum. Birbirlerine bakıyorlardı."

"Ne olmuş yani? Belki bahşiş bırakmayı unuttu ve onu görünce hatırladı, belki de kadın cimri olduğu için ona kaşlarını çattı."

Kaşlarımı çattım. "Dur. Öyle değil. Keşke öyle olsaydı. Bundan yüzde yüz eminim."

Heather'ın yüzü benimkini yansıtıyordu. "Ne ?" "Hiçbir şey."

"Hiçbir şey mi?" Çenesi çözülürken başı öne doğru eğildi.

"Yapabileceğim bir şey yok. Sana söyledim, onun patavatsızlıklarını ortaya çıkaran kişi ben olamam. Ailemin kaybedecek çok şeyi var."

"Ama o daha yirmi bir yaşında," diye itiraz etti

Heather. Omuz silktim. "Bir yetişkin."

Heather gözlerini devirdi. "Zar

zor." "Yasal."

İç çekti. "*Bir şeyler* yapmak zorundayız."

Başımı salladım. "Yok." Bana doğru gelen aileme gülümsedim. "Seni sonra ararım," dedim Heather'a sahte gülümsememle.

"Tamam." Döndü ve ailesinin arabasına doğru ilerlemeden önce aileme el salladı.

"Erin öğle yemeğine geliyor," dedi annem. "Demek Cory'lerle gidiyorsun. Önce onların evine gidecekler. Belki sen de Matt'i kontrol edebilirsin."

Başımı salladım ama söylediklerine odaklanmamıştım çünkü bakışlarım Bay Cory'nin karısını mavi Cadillac Seville'lerine götürürken başını son bir kez çevirip Brenda Swensen'e bakmasına takılmıştı. Arabalarına doğru ilerlerken dikkatim Isaac'e kaydı. Bana arka kapıyı açarken tarafsız bir yüz ifadesi takınarak iyi bir iş çıkarmıştı.

"Yetiştirdiğim şu iyi çocuğa bakın," dedi Violet.

Wesley oğlunun şövalyece davranışına baktı ve onun kadar ikna olmadığını düşündüren yarım bir gülümseme sundu.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, arka koltuğa kayarken Isaac ile göz göze geldim.

Isaac arkasına otururken Wesley bana takım elbisesinin ceketini uzatarak, "Bunu arkaya koy," dedi.

Katlanmış ceketini orta koltuğa koydum.

"Umarım Matthew kendini daha iyi hissediyordur," dedi Violet.

Wesley, oğlunun kendine daha iyi bakması gerektiği çünkü beyzbol takımının ona güvendiği hakkında uzun bir konuşmayla karşılık verdi.

Isaac ve ben tek kelime etmedik. O ateşli ilişkinin düşünceleri uzun bir döngüde tekrarlanırken penceremden dışarı baktım. Isaac'in eli bacağıma dokunduğunda bir an için kaskatı kesildim. Babasının ceketinin altındaydı.

Bakışlarımı ona kaydırmadan önce ailesini inceledim ama o bana bakmadı. Dosdoğru önüne baktı, yüzü hazır oldaki bir asker gibi nötrdü. Ben de elimi ceketin altına soktum ve Isaac parmaklarını benimkilerle birleştirdi. Isı tenime yayıldı. Elimin onun kinde bu kadar az hissedilmesi hoşuma gitmişti. Kaba nasırlar. Sıcaklığı.

Yasak olanın cazibesi. Bu
muydu?

Bu yüzden mi Bay Cory'nin bir ilişkisi vardı?

İncil'deki derslerin çoğunu biliyordum. Ve günah her zaman günaha eşlik ediyor gibiydi.

Arzu gebe kaldığında günahı doğurur.

Bay Cory'den bir farkım var mıydı?

Matt'le evli değildim ama birlikteydik. Ve gizlilik içinde kardeşinin elini tutuyordum. Isaac bana dokunmuştu ve ben de ona izin vermiştim.

Düşüncelerim kirliydi. Ben
bir günahkârdım.

Ama... hepimiz günahkârdık. Değil mi?

Çünkü herkes günah işledi; hepimiz Tanrı'nın görkemli standardından yoksun kaldık.

Kutsal Kitap ayrıca Tanrı'nın Mesih İsa aracılığıyla bizi günahlarımızın cezasından kurtardığını söyler.

Tanrı'nın sözlerini çarpıtıyor muydum? Belki de.

Ama temelde tüm dinlerin yaptığı bu değil miydi? Kınamak istediklerini kınamak ve değer verdikleri eylemlere göz yummak için İncil'i kendi yaşamlarına uygun şekilde yorumlamadılar mı?

Arabalarına girdiğimizde Isaac elimi bıraktı.

Violet, "Isaac, neden baban ve ben kedileri besleyip salatayı getirirken sen ve Sarah kardeşine bakmıyorsunuz?" diye önerdi.

Isaac'ın kapımı açmasını beklemedim. Bunun yerine, verandalarına doğru hızla ilerledim, ayakkabılarımı girişe bıraktım ve parmak uçlarımda merdivenlerden yukarı çıktım.

Matt'in kapısı aralıktı ve sırtı bana dönük bir şekilde yatakta kıvrılmış yatıyordu. Odasına girdiğimde zemin gıcırdadı.

Gıcırdayan zeminlerden nefret ederdim.

Matt bana doğru döndü. "Sarah," diye fısıldadı. "Çok yaklaşma."

Yatağın yarısında durdum ve konuşmak için ağzımı açtım ama Isaac arkamda belirdi ve önce pek de sempatik olmayan sözlerini sarf etti.

"Ölecek misin?" diye sordu.

Matt, "Keşke," diye mırıldandı. Solgundu, sesi zayıftı ve göz kapakları zar zor açılıyordu.

"Öğle yemeği için Sarah'nın evine gidiyoruz. Bir şeye ihtiyacın var mı?" Isaac sordu.

Matt, "Hayır," diye fısıldadı.

"Daha iyi hisset, tamam mı?"

Matt'e söyledim. "Deniyorum,"
diye homurdandı.

Yapabileceğim daha fazla şey olmasını dileyerek kaşlarımı çattım, ama Isaac elbisemi belimin arkasından tutup biraz çekiştirdi, ben de dönüp onu takip ederek odadan çıktım ve Matt'in kapısını arkamdan kapattım.

Merdivenlere doğru adım attım ama Isaac elini bileğime doladı ve beni o kadar hızlı odasına çekti ki nefesim kesildi.

"Sen ne-"

Bizi kapının arkasına sakladı ve elleriyle başımı kavrayıp dilini benimkine sürterek beni öptü. Kendimi sabitlemek için kollarını tuttum. Ağzımı bıraktığında, beni tekrar öpmeden önce sadece bir nefes aldım.

Erkek arkadaşımın kardeşini öpmeyi
seviyordum. Ellerinin yüzümde
olmasını seviyordum.

Beni öpüşündeki özgüven hoşuma gitti.

Düşüncelerimin yok olması ve sağduyulu sesin susturulması hoşuma gitti.

Tekrar ağzımı serbest bıraktı ve başparmağının ucu alt dudağımda gezinirken o yoğun kara gözleriyle bana baktı. Elleri mavi sundress elbisemin üst düğmelerini açarken bakışlarımı rehin almış gibi tuttu. Sadece üç düğme.

Isaac rodeoda yaptığı gibi başını eğdi ve adının geçtiği göğsümün kabarıklığını öptü.

Bir iniltiyi bastırmak için zorlukla yutkundum.

Matt diğer odadaydı, bir metre bile uzakta değildi. Ailesi
alt kattaydı.

Bu çok yanlış...

Ama daha önce gittiğinden bir adım daha ileri giderek sütyenimin kabını önünden çekip meme ucumu sıcak ağzına aldığı anda, protesto etmek için tek bir kelime bile edemedim.

Tanrım... Yani Tanrım... Lanet olsun... S.KTİR!

İnanılmaz bir histi.

Eğer ailesinin geri kalanı kalbimin göğsümde gümbürdediğini duyamıyorsa, sağdırlar. Elimi başına götürdüm, parmaklarımı kıvırdım ama saçları çok kısıydı. Onu kendimden uzaklaştıramıyordum ama bunu gerçekten istemiyordum çünkü. Hissettim. Çok. İyi hissettiriyordu.

Her yerde iyi hissettirdi.

Yakalanacaktık. Isaac acele etmiyordu ve ben de durmasını istemiyordum ama hayatımın bu şekilde mahvolmasını da istemiyordum.

Isaac sanki düşüncelerimi okumuş gibi sütyenimi düzeltti ve bluzumun düğmelerini ilikledi. "Kızarıyorsun, Pazar Sabahı," diye fısıldadı.

Ona kaşlarımı çattım. Başımı belaya sokmaya mı *çalışıyordu*?

Isaac yüzünü benimkinin yanına yerleştirdi, dudakları kulağımdaydı. "Seni kızarmış, nefessiz ve *ıslak* görmeye bayılıyorum." Elbisemin eteğini ellerinin arasına aldı ve orta parmağını iç çamaşırımın dış tarafındaki kasık boyunca kaydırıldı.

Evet, orada ıslandım.

"Siktir..." İnledi ve alnını omzuma koydu. Parmağının ucu küçük daireler çizerken dizlerim titredi.

Durması gerekiyordu. Benim sesim neredeydi? Neden ona durmasını söyleyemedim?

Ne de olsa seksten hoşlanmıyordum. Isaac seks dışında her şeyden hoşlanan biriyle birlikte olmak ister miydi? Şüphesiz amacı cinsel ilişkiydi.

Ses çıkarmamak için dudaklarımı ısırdım ama nefes alış verişlerim o kadar hızlandı ki burnumdan nefes almak çok fazla ses çıkarıyordu.

"Beni baştan çıkarmayı bırak," diye fısıldadı.

Eli de aynı hızla kayboldu. Bana da elbisemi düzeltmek ve kendimi toparlamak kaldı. Banyoya daldım ve yanaklarıma soğuk su sıçrattım.

Merdivenlerden indiğimde Violet kapıda topuklu ayakkabılarını giyiyordu. "Matt nasıl? Onu da kontrol etmem gerekiyor mu?"

"Ah," çenemi sıkıştırdım ve düz ayakkabılarımı giydim, "hayır. Gerçekten yorgun ama hala kendini iyi hissetmiyor."

"O zaman bırakalım da dinlensin. Hadi canım. Isaac ve Wesley çoktan arabaya bindiler."

"Tamam," derken neredeyse tek kelimedeki boğuluyordum.

Şeytan beni ele geçirmişti ve bunun yanlış olduğunu biliyordum ama bir sonraki yakın karşılaşma için sabırsızlanıyordum.

Bir sonraki

heyecan.

Bir sonraki

risk.

Muhteşem bir uyuşturucuydu.

ON ALTINCI BÖLÜM

PHILIP BAILEY & PHIL COLLINS, "EASY LOVER"

MATT ve Violet Michigan'dan döndükten sonra Isaac'le kaçmak için zaman bulmak neredeyse imkansızdı. Matt beyzbol antrenmanındayken ve Violet ayak işlerini yaparken bile Wesley'nin gözü benim üzerimdeydi. Bunun oğullarıyla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey bir garson kızla ilgiliydi.

Bildiğimi bildiğinden yüzde doksan dokuz emindim.

Bununla birlikte, içinde küçük bir parça (en azından yüzde bir) da olsa bir çekince, bir şüphe vardı. Tam bir kesinlik içinde bilseydi, benimle yüzleşirdi.

Bu şüphe için *çok* minnettardım ve onu beslemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Wesley'i çiftlikte gördüğümde ona en güzel gülümsememi gösterdim, ailemin ona "merhaba" dediğini söyledim ve ona cevaplarını zaten bildiğim sorular sordum, böylece o da benim için bir baba figürü gibi hissetti.

"Hey," dedi Matt, ben çiftliğin kapısını kilitlerken arkamdan gizlice yaklaşarak.

"Beni korkuttun." Para çantasını düşürdüm ve anahtarı karıştırdım. Sonra çantayı ve anahtarı alırken göğsünü ittim.

Güldü, ben onların yoluna doğru ilerlerken önümde geri geri yürüyordu. Üzerinde kirli antrenman forması ve beyzbol şapkası vardı. "Ailem bu akşam Isaac'i izlemek için rodeoya gidiyor. Seni de davet ettiler ve annem annenle konuştu bile, bizimle gelmede bir sakınca görmüyor."

Kaşlarımı çattım. "Rodeoyu sevmiyorum." Matt gözlerini kıstı.

"Hiç gitmedin ki."

Oh, bu doğru.

"Beğenmeyeceğimi bilmek için gitmeme gerek yok. Heather onlara gitti ve bunun hayvanlara zulüm olduğunu söyledi."

Matt bir kahkaha attı. "Bu hayvanlara zulüm değil. Isaac gerçekten çok iyi. Atıştırarak bir şeyler alırsınız. Sonra da bazı arkadaşlarla buluşursunuz." Sırıttı. "Ya da en azından bu bizim hikâyemiz olacak."

Erkek arkadaşımın ayrılmalıydım ki kardeşi beni suçlu hissettirmeden göğsümü öpebilsin ve bacaklarımın arasına dokunabilsin. Belki de Wesley'e açılmalıydım, böylece aldatmanın duygusal ve ahlaki yüklerini tartışabilirdik.

"Neden onu ipte izlemekle ilgileniyorsun?"

"Isaac fırsat buldukça maçlarıma geliyor. Bazen pislik gibi davranması onun hayatıyla ilgilenmediğim anlamına gelmiyor. Ne de olsa bana prezervatif aldı."

Ben de başımı salladım ve sert bir gülümsemeyle karşılık verdim. "Çok nazikti." "Senin derdin ne?" Elimi tuttu ve yürüdü. "Hiçbir şey. Anlaşma falan yok."

"Güzel. Seni altıda alırım. Duş almam lazım." Arabama ulaştığımızda anahtarı ve para çantasını aldı, yanağımdan öptü ve eve doğru yürümeye başladı.

Kapının koluna uzandığımda bir atın kişnemesi dikkatimi çekti. Kahverengi atını ahıra doğru yürüten Isaac'ti. Arabama atlayıp eve gitmeliydim ama doğru yapma konusunda iyi değildim. Bu yüzden ahıra doğru ilerledim.

"Bu akşamki rodeoya davet edildim," dedim Isaac soyunma odasından çıkıp atını fırçalamaya başladığında.

"Öyle mi?" Bana hızlı bir bakış attı ve gülümsedi.

"Evet," dedim sırtımı tezgâha yaslayarak. "Adı ne?" Başımınla atı işaret ettim.

"Pazar sabahı," dedi.

Kıkırdadım. "Kapa çeneni. Ben ciddiğim." Isaac sıırıttı. "Anakin."

"Anakin Skywalker mı?"

"Belki." Ağzının kenarı seğirdi. "Matt Star Wars'a bayılır," dedim.

"Kimin yok ki?" Isaac söyledi.

"Onu fırçalayabilir miyim?"

Isaac fırçayı bana vermeden önce bir an durakladı.

"Ondan ayrılamam. Henüz değil," dedim fırçayla uzun vuruşlar yaparak

"Biliyorum." Isaac omzunu kapının parmaklıklarına yasladı.

"Bu da ona nazikçe aldığınız prezervatiflerden birini kullanmak isteyeceği anlamına geliyor."

"Biliyorum," diye tekrarladı.

Kaşlarımı çattım. "Ve bu değil

mi?" "Sen onun kız arkadaşısın."

Yüzümdeki ekşi ifadeye engel olamadım. "Peki bu ne anlama geliyor? Beni paylaşıyor musun?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak homurdandı. "Ne söylememi istiyorsun? Az önce ondan ayrılamayacağını söyledin. Senden bunu yapmanı istemiyorum. Sanırım bunu istediğin gibi yorumlayabilirsin."

"Ben senin..." Düşüncemi bitiremedim. Isaac'e duygusal olarak bağlanmamam gerektiğini çok iyi biliyordum. Yine de, başka bir erkekle seks yaptığım düşüncesini biraz bile kıskanmaması beni kızdırdı.

"Tüm Cory'lerden uzaklaşmam gerek." Fırçayı ona fırlattım ve başka bir şey söylemeden ahırdan çıktım.

Rodeo'da tribünlere tırmandığımız kimi gördüğümü tahmin edin?

Brenda Swensen.

Wesley Cory'nin ailesini Brenda ve arkadaşlarının üç sıra altındaki açık sıraya getirme kararının beni iğrendirdiğini mi yoksa etkilediğini mi bilmiyordum. Brenda bir an için Wesley ile göz göze geldi ve birbirlerine ince, gizli gülümsemeler gönderdiler. O gülümsemeleri çok iyi tanıyordum.

Ancak arkadaşları hiçbir şeyden haberdar görünmüyordu, bu da garip bir şekilde beni etkiledi. Sır saklamakta iyiydim ama bir kasa gibi değil. Gerekli kişilerden sır sakladım ama herkesten değil. Brenda *kimseye* söylemeden elli iki yaşında bir adamla ilişki yaşıyor muydu? Hayal bile edemezdim.

Hesabı yaptım. Brenda doğduğunda Wesley otuz bir yaşındaydı, bir çocuğu ve hamile bir karısı vardı.

"Annen bunun ilk rodeon olduğunu söyledi. Heyecanlı mısın?" Violet batmakta olan güneşe baktığımız için güneş gözlüklerini takarak sordu.

"Sanırım öyle. Hayvanlar zarar görmediği sürece."

Matt elimi tuttu ve kıkırdadı. "Sarah buzağları kementle bağlamanın zalimlik olduğunu düşünüyor."

"Oh, onlar iyi, tatlım. Endişelenme." Violet beni rahatlatmaya çalıştı ama ben ne gördüğümü biliyordum.

Matt yanağımı öpmeden önce kulağıma, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Bunu her zaman söylerdi. Ve bu iyi bir şey olmalıydı, ama değildi. O kadar çok söylüyordu ki, markette nasıl olduğumu soran kasiyer gibi daha az samimi hissettiriyordu. Umurunda değildi. Bu sadece insanların söylediği bir şeydi.

Hareketleri yapıyorduk ama duygusuz hissediyorduk çünkü son kullanma tarihimiz gelmişti. Matt bunu biliyordu ama umursamıyor gibiydi. Bütün yaz tam gaz devam edip sonra aniden bitirmenin iyi bir fikir olduğunu mu düşünüyordu?

Kabul ediyorum, kısmen suçluydum. Ne de olsa, bir dakika sonra seks yapmayı önermek için gelecekteki bölünmeyi teşvik ettim. Ama bunun seksten daha fazlasını ifade etmesini hiç istemedim.

İlişki.

Bekaretimizi rüzgara bırakıyoruz. Biraz tecrübe kazanmak.

Olayları izlerken, Wesley'e bakmaktan ve omzumun üzerinden Brenda'ya göz atmaktan kendimi alamıyordum. Sonra Violet beni dürttü ve neden sürekli omzumun üzerinden baktığımı sormak üzere olduğunu düşündüm.

"İşte orada." Kapının arkasında atının üzerinde duran Isaac'e doğru başıyla işaret etti. "Çok yakışıklı oğullarım var. Umarım senin gibi bir kız bulur, Sarah."

Dudaklarımı birbirine doladım ve birkaç kez başımı salladım.

Kapılar açıldı ve buzağının hiç şansı yoktu. Violet'in en yaşlısına -*yakışıklı* oğluna- odaklandım, ta ki atından atlayıp buzağıyı bağlayana kadar.

Ben çenemi tutup omuzlarımı içe doğru kıvrırken Matt güldü. Sanki beni koruyabilecekmiğ gibi kolunu bana doladı. Kafamı kaldırıp baktığımda Isaac atına doğru kasıla kasıla yürüyor, kovboy şapkasını düzeltiyor ve Matt başımın yanını öperken okunamayan bir ifadeyle bana bakıyordu.

Bu kez, tüm rodeo boyunca kalmaktan başka seçeneğim yoktu, ama boş bir seyirci olmak zorunda değildim, bu yüzden kendimi affettim.

"Dışarıda tuvalet var mı?" Olduğunu bildiğim için sordum.

"Şurada," diye işaret etti Matt. "Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır. Ben hallederim. Bir Pepsi daha alacağım. Sana bir tane daha getireyim mi?"

Başını iki yana salladı. "Böyle iyiyim. Teşekkürler." Yanından geçmeme izin vermek için geri çekildi.

İmtiyaz standının yanından geçip tuvaletlere doğru ilerledim, ancak koku kutusunu kullanacak kadar kötü işemem gerektiğinden emin değildim.

Kamyonların ve römorkların yanından geçerken ve hoparlörün sesi biraz azalırken tanıdık bir melodi duydum. Dönerek beni Isaac'ın kamyonetine götüren sesi takip ettim. Yolcu koltuğunda oturuyordu, kapısı açıktı ve gitarını tıngırdatırken açık pencereden botlarını geçirmişti. Daha önce hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

Ağzında bir kürdan vardı ve bunun çok sevdiği sigarasının yerine geçip geçmediğini merak ettim.

"Buraya gel güzelim," dedi Güneyli bir ses tonuyla ve tüylerimi diken diken etti.

Bazen Wesley konuşurken de aynı aksanı fark ediyordum ama Matt ya da Violet konuşurken hiç fark etmemiştim.

"Yapamam." Kollarımı kavuşturdum. "O bebek ineğe kötü davranmanı unutmam birkaç günümü alacak."

Sırıttı. "Öyle mi?"

"Evet."

Şarkısını çalmaya devam etti ama ben tanıyamadım. "Matt'in, Heather ve diğer birkaç arkadaşınla ayın 4'ünde kampa gidebileceğinizi söylediğini duydum."

"Evet. Ne olmuş yani?"

"Yapmadıysan ne olmuş?" Oynamayı bıraktı ve okunamayan bir ifadeyle bana baktı.

"Neden olmasın ki? İlk kez ailem refakat etmeden kamp yapma izni alıyorum."

"Nashville'e dört saat var. İki gece orada kalacağım."

Herkes hayallerimi yıkmaya çalışırken, kapıları birbiri ardına çarparken Isaac beni hayata döndürdü. Tavanı uçurdu ve bana

Kanatlar. O yavru inek adına hâlâ üzgündüm ama ayakkabılarımı toprakta sürükleyerek ona doğru yavaş adımlarla ilerlerken sırtışıımı tam olarak bastıramıyordum.

"Nashville'de ne yapıyorsun?"

Ayağa kalktı, ayaklarını pencereden çekti ve gitarını yere koydu. "Arkadaşımanın sahibi olduğu bir barda çalışıyorum. Çok fazla bira içiyorum. Ve havai fişekleri izlemek."

"Hangi dostum?" Ellerimi arkamda kenetlerken sersemliğimi kontrol etmeye çalıştım.

"Milletvekili olarak emrinde çalıştığım bir şef. Geçen yıl emekli oldu ve kardeşiyle birlikte bir bar satın aldı." Isaac kürdanını yere fırlattı ve cebinden bir paket sakız çıkardı.

İki yana açılmış dizlerinin arasında durdum ve ellerimi dizlerinin üzerine koyarak ona baktım. "MP nedir?"

Kıkırdadı. "Askeri Polis."

Dudaklarımı büktüm. "Yani insanları tutukladınız mı?" Yine sırtıttı. "Askeri kanunları uyguladım."

"Hmm. İlginç. Bana bu bardan biraz daha bahset. Seninle şarkı söylememi mi istiyorsun?"

"Siktir, hayır." Bir sakız paketini açtı ve ağzına attı. Kaşlarını çatıttı. "O zaman neden bu konuyu açtın?"

"Çünkü başka insanların performanslarını izlemek istersin diye düşündüm. İzlemeyi seviyorsun, değil mi?"

Ona karşı huysuzluğum bitmemiş olmasına rağmen başımı salladım. Saçlarını kulağımın arkasına kıvırdı ve parmaklarını çenemde gezdirdi.

"Benimle gel," diye fısıldadı.

Yutkundum, daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemeyen duygularla savaşıyordum. "Nerede kalabilirim?"

"Benimle birlikte."

Bütün hava ciğerlerimi terk etti.

Kendi yolumu çizen ve kendi kurallarımı koyan bir yetişkin olmayı arzuluyordum ama vicdanım yüzlerce vaazdan etkilenmişti. Yine de Isaac'ın "benimle" olması, babamın bisikletimin alıştırma tekerleklerini çıkarıp onu "büyük kız bisikletine" dönüştürdüğü güne benziyordu. Her şeyi tek başıma yaptığımı fark edene kadar cesurmuş gibi davrandım.

Yol benimdi.

Saçlarımdaki rüzgar.

Eller gidonu kavradı.

Tümsekler olacağını, birkaç kez düşüp dirseklerimi ve dizlerimi sıyrabileceğimi biliyordum ama buna değerdı.

"Bir daha söyle," dedim, koşu bandının üzerine çıkıp şapkasını çıkarırken bir elini arkamda gezdirdi.

"Benimle," dedi beni öpmeden önce.

RODEO'dan sonra Matt bizi en sevdiğimiz yere götürdü. İşkence gibiydi. Sevdığım ve bekâretimi verdiğim çocuk benimle yakınlaşmak istiyordu. Ama hâlâ Isaac'ın tadını dudaklarımda ve ellerini vücudumda hissediyordum. Isaac olsun ya da olmasın, Matt'in karısı olmak istemememin bir önemi var mıydı? Yakında ilişkimizin bitecek olmasının bir önemi var mıydı?

Hayat doğru ve yanlış kadar basit görünmüyordu. Doğrular ve yalanlar.

Matt'le olan ilişkim bizi çok aşırıyordu. Bu, ailelerimizin arasının bozulmaması için biraz daha birlikte kalalım diye onunla seks yapmamı normal mi kılıyordu?

Arabayı *park* etti ve kemerini çözdü, bu sefer yanıma gelmek yerine ortaya doğru kaydı. Belki de bu sadece öpüşeceğimiz anlamına geliyordu.

Bu bile zorlama ve yanlış geldi.

Ama yaptık, öpüştük.

Tişörtümü çıkarmadan önce kıyafetlerimin dışına dokundu. Tekrar öpüştük ve elini ilk kez sütyenimin içine kaydırđı.

Bastırılmış bir hıçkırıkla boğuldum.

Matt başını geriye attı ve donakaldı. "Sarah, sorun ne?"

Başımı salladım, nefesimi ve onunla birlikte fışkırmakla tehdit eden duygularımı tuttum. Sonra gözyaşlarım kaçmadan önce gözlerimi sildim. "Hiçbir şey," diye fısıldadım.

"Ağlıyorsun. Bu bir şey değil."

Gömleğimi göğsüme çektim. "Bu çok yanlış."

Matt kaşlarını birbirine yaklaştırdı. "Ama biz zaten... Yani, yaptıklarımızdan pişman mısınız? Pişman olmak istediğini sanıyordum. Hoşuna gittiğini sanıyordum."

"Yaptım. Ben sadece ..." Başımı tekrar salladım. "Özür dilerim. Saatte bir milyon mil hızla gidiyormuşuz gibi hissediyorum ve korkarım bu çok hızlı. Sen de

Yakında üniversiteye gideceğim. Ben burada kalıyorum. Ailelerimiz evlenmemizi bekliyor ama ayrıldığımızı bilmiyorlar. Ve bunun çok fazla olduğunu hissediyorum. Bunu yapamam." Başımı salladım ve gözlerimi sildim. "Herkesi mutlu etmek için çok fazla baskı var ve lise dışındaki hayata alışmak için zamanımız olmadı. Ve şimdi seks yapıyoruz, ya bir şey olursa ve hamile kalırsam? Ve bunun benim hatam olduğunu biliyorum. Bu konuyu ben açtım. Daha fazla bir şey ifade etmesi gerekiyormuş gibi hissetmeden bunu yapabileceğimizi düşünmüştüm. Ama ..."

Matt'in ifadesi yumuşadı, endişelerimi anlamış gibi teslim oldu. "Hayır, sadece sen değildin. Bunu ben de istedim," dedi ve bana sarıldı. "Ama haklısın. Aynı anda çok şey oluyor. Bunu yapabileceğimizi ve yazımızın tadını çıkarabileceğimizi düşünmüştüm, gerçekten iyi bir veda gibi. Ama haklısın. Bu her şeyi daha da zorlaştıracak ve bu riski almaya değmez." İcini çekti, beni bıraktı ve ellerini saçlarında gezdirdi.

Isaac yanıliyordu. Matt beni önemsiyordu. Beni seviyordu. Belki bunu bana gitar almak ve beni Nashville'e götürmek gibi büyük yollarla göstermiyordu ama ben onun daha çocukken aşık olduğu kızdım. Ve sanırım, ayrılmayı savunmasaydım, benimle evlenirdi.

Beni, benim onu sevdiğimden daha
çok seviyordu. Bu. Kırdı. Kalbimi.
Kalbimi.

Onu seviyordum ama bu şekilde değil. Aşk zorla ya da sahte olamazdı. Bu tür bir aşk değil.

İlk aşkımı incitmek ve ailemin güvenliğini riske atmak ya da dürüst olmak imkânsız bir seçim gibi geliyordu. Gerçek, yalandan daha acımasız geliyordu. Matt'in gözlerini kaçırın kişi olmasını, başka birini bulmasını istiyordum, böylece kendimi berbat biri gibi hissetmeyecektim.

Ama Şeytan'ın Kafası'nda yaşadığımız sürece benden başka kimseyi seçmezdi.

"Bitti mi?" diye sordu kaşlarını çatarak. "Artık durmalı mıyız?"

Panikledim. Ya babası aileme yardım etmeyi bırakırsa?

"Hey," Matt elimi tuttu ve sıktı. "Ben de aileme söylemek için sabırsızlanıyorum." Aklımdan geçenleri okuduğu belli olan küçük bir sırıtış attı. "Sanırım seni benden daha çok seviyorlar."

Ben de gergin bir kıkırdamayla karşılık verdim.

"Bu doğru değil." "Yani kimseye söylemeyeceğiz."

"Ne kadar süre için?"

Omuz silkti. "Bundan kurtulabildiğimiz sürece. Yazın geri kalanı. Şükran Günü. Noel'de."

Yanağımın içini çiğnedim.

"Neden bu kadar korkmuş görünüyorsun?" diye sordu. "Kimse . Birbirimizi görmeyecek değiliz ya. Ben meşgulüm. Sen çalışıyorsun. Kimse bir şeyden şüphelenmeyecek. Her şey yoluna girecek."

Başımı sallamaya ve gerçekten inanmaya çalıştım. Ama her şey yolunda gitmeyecekti. Çok fazla sır vardı - aileleri parçalayabilecek gerçekten kötü türden.

"Demek bu kadar?" Birden kalbim Matt'e aşık olmamın tüm nedenlerini hatırladı. Artık onunla evlenmek ya da kız arkadaşı olmak istemesem de, ilişkimizi resmen bitirme kararı gözlerimi beklenmedik bir üzüntüyle yaktı.

"Yapma. En iyisi bu." Yine elimi sıktı ama bu sadece durumu daha da kötüleştirdi.

Baraj yıkılırken ona sarıldım ve empati ve suçluluk duygusuyla kanadım. Bir yanım Isaac'ın eve gelmemiş olmasını diliyordu. Bu benim memnun etmeyi amaçlayan versiyonumdu, bukalemun olan, kim ne olmamı isterse uyan versiyonumdu.

Ama Isaac eve geldi ve gerçek benliğimi bir anlığına gördüm ve geri dönemedim.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

CYNDI LAUPER, "GIRLS JUST WANT TO HAVE FUN"

Heather arabama atladığı anda ona "Büyük bir iyiliğe ihtiyacım var" dedim.

Rodeodan iki gün sonra hamburger yemek ve bowling oynamak için birkaç arkadaşla buluşacaktık.

"Ne?" diye sordu yavaşça, gözlerinde güvensizlikle.

Burnumu kırıştırdım. "Ailenin seninle ve Dördüncü Gün'deki diğer herkesle kamp yaptığımı düşünmesine izin vermene ihtiyacım var, tıpkı benim ailemin buna inanmasına izin verdiğim gibi."

"Ne demek istiyorsun? Sanki bizimle kamp yapmayacakmışın gibi konuşuyorsun."

"Yapmayacağım. Ve lütfen inek gibi davranma. Haftalardır bunu dört gözle beklediğimizi biliyorum ama bir işim çıktı ve bu fırsatı kaçıramam," dedim ve onun sokağına geri döndüm.

"Sadece söyle bana. Ancak, ölüm dışında bu yolculuğu kaçırmanı telafi edecek hiçbir şey yok, ama seni dinliyorum."

"Nashville'e gidiyorum."

"Hiç de bile!"

"Hatta."

"Kiminle?" diye nefes nefese kaldı.

Bir an için dudaklarımı birbirine bastırdım. "Isaac."

"Dostum. artık. Neden? Nasıl? Sana sordu mu? Ona aşık mısın? Söyle bana!"

Tüm vücudumun titremesini engellemek için direksiyonu kavrarken heyecanımı gizleyemiyordum. "Geçen gece Matt ve ailesiyle rodeoya gittiğimde, bir Pepsi daha almak için tuvalete yöneldim ve Isaac kamyonetinde oturmuş gitarını çalıyordu. Bana 'muhteşem' dedi ve kulağa çok seksi geliyordu. Sonra bir de baktım ki beni ayın 4'ünde Nashville'e davet ediyor. Ordudan tanıdığı bir adamın orada barı varmış ve Isaac sahne alacaktı. Benim sahneye çıkmama izin verilmediğini söyledi ama fikrini değiştireceğim."

"Dostum..." Heather başını salladı. "Bu çok saçma. Ya annenle baban öğrenirse? Ya Matt öğrenirse? Ve geçen gece telefonda konuştuğumuzda bunu bana neden söylemedin? Sadece Matt'le seks yapmaya devam etmeyeceğinizi söyledin. Bu çok önemli bilgiyi tamamen atladın."

İçimi çektim, şerit değiştirmek için dikiz aynasından baktım. "Sana söylemek istedim ama bunu yapıp yapmayacağımı bilmiyordum. Beni öyle ya da böyle ikna etmeye çalışmanı da istemedim. Bir şey olursa ve başım derde girerse kendini sorumlu hissetmemen için karar bana ait olmalı."

"Sarah, bu çok yanlış ama çok romantik. Ve ben kıskandım!" Kolumu çimdikledi. "Tam bir domuzsun. Bütün iyi erkeklere sahip olamazsın. Eğer Matt'i istemiyorsan, onu alabilir miyim?"

"Şey," diye dudak büktüm ve omuz silktim. "Gayri resmi olarak müsait." Gözleri yuvalarından fırladı. "Ne?"

Başımı salladım. "Sevişmek için yerimize park ettik ama kendimi çok suçlu hissettim ve bir baktım ki ayrılmışız."

"Yani Isaac'i biliyor mu?"

"Hayır. Aman Tanrım, kesinlikle olmaz. Mecbur kalmadıkça kimseye bir şey söylemeyeceğiz." Söndüm. "Bundan nefret ediyorum. Neden benim ailemle onunki bu kadar iç içe olmak zorunda? Matt'le sadece arkadaş olmak istiyorum. Ve ailelerimizin üzülmesini istemiyorum. Ve ailemin kendi evlerini alacak paraya sahip olmalarını istiyorum, böylece daha büyük bir iyilik için Matt'le evlenmek zorunda hissetmeyeyim."

"Neden Matt olmak zorunda? Isaac de bir Cory. Belki Bay Cory oğullarınızı değiştirmenizden memnun olur."

"Dur," diye homurdandım. "Kimsenin buna böyle bakmayacağını biliyorsun. Isaac'in babasının gözüne girmesi her ne kadar iyi bir şeyse de yok olacak. Wesley muhtemelen onu yeniden askere aldırarak. Ben de Matt'le evlenmeye, çocuk doğurmaya ve tavuk yetiştirmeye zorlanacağım."

Heather aynaya bakmak ve pembe rujunu sürmek için vizörü indirdi. "Her neyse. En iyi arkadaşın yerine bir adamı seçtiğine inanamıyorum. Onunla seks yapacak mısın?"

Kaskatı kesildim. Bunu düşünmediğimden değil. Ne de olsa bir motel odasını paylaşacağımızı söylemişti. Isaac'i cinsel açıdan düşünmek bile hoşuma gidiyordu. Ama gerçek bir cinsel ilişki her şeyi mahvedecekti çünkü seks bir aldatmaca ya da sonradan edinilen bir zevkti. Mantıklı geliyordu. Tüm ebeveynler çocuk yetiştirmenin zorluklarından yakındı. Elbette Tanrı üremeyi bu kadar kolay yapmazdı. Bir insan yapmak trigonometri, barfiks ve beyin ameliyatı gibi zor olmalıydı.

"Yapmamayı tercih ederim," diye mırıldandım.

"Sarah, Isaac seni Nashville'e kendi kendine orgazm olmanı izlemek için götürmüyor."

Kızardım. "Beni Nashville'e götürüyor çünkü oranın hayalim olduğunu biliyor."

Güldü. "O kadar saf olma."

Arabayı bowling salonunun otoparkına çektim. "Konu sadece seks olsaydı, *sırf* bunun için beni Nashville'e götüreceğini sanmıyorum."

"Senden gerçekten hoşlanmadığını söylemiyorum. Sadece bu işe gözü açık girmeden bu kadar riske giremeyeceğini söylüyorum. Senden seks bekleyecektir. Ve bahse girerim bu konuda iyidir."

Arabayı durdurup motoru kapatırken homurdandım ve başımı salladım. "Matt'in hiçbir sorunu yok. O seksi biri. Ve ateşli. Ve iyi bir adam. Sorun bende, onda değil."

"Matt'in bir sorunu olduğunu söylemiyorum. Sadece Isaac'in sahip olduğu deneyime sahip değil. Isaac'in ne kadar seks yaptığını bir düşünsene?" Heather sırttı. "Eminim *her* türlü seksi yapmıştır."

"Dur!" Kemerimi çözdüm ve kızarmış yüzümü kapattım.

Arabadan indik ve bowling salonuna yöneldik. Sarhoşmuşuz gibi gülüp tökezlerken Heather kolunu benimkine doladı.

"Bunu kardeşlerinle yapabileceğini hiç düşündün mü?" diye sordu.

Kıkırdamadan duramadım. "Kulağa kötü geliyor, sanki de aynı anda yapıyormuşum gibi."

"Üçlü." Nefesi kesildi. "Bunu hiç yapar mıydın?"

"Hayır!" Kolunu bıraktım ve tam girişe ulaştığımızda onu şakacı bir şekilde ittim. "Dinle. Kimseye söyleyemezsin. Yani, *hiç kimseye*," dedim, kapıyı açmadan önce durdum.

"Herkes nerede olduğunu sorduğunda ne demem gerekiyor?"

"Onlara hasta olduğumu söyle."

"Sarah," diye kaşlarını çattı, "bu duyulacak. Birileri bir şeyler söyleyecek ve bu ailene de ulaşacak çünkü herkes kendini daha iyi hissedip hissetmediğini bilmek isteyecek."

"O zaman onlara babamın fikrini değiştirdiğini ve gitmemi istemediğini söyle." İç çekti. "Bunun sonu iyi bitmeyecek."

Ben de öyle düşünmüyordum ama her yerden daha çok gitmek istediğim yere gidememek daha büyük bir trajedi gibi geliyordu. Evet, eğer yakalanırsam ya da yakalandığımda bu konudaki düşüncelerimin değişebileceğini biliyordum.

Heather kapıyı benim için açarken, "Arkandayım," dedi. "Sen harikasın."

"Biliyorum," diye kıkırdadı. "Sadece hamile kalma. Bunu saklayamazsın. Ve kürtaj yaptıracadıını da sanmıyorum."

O haklıydı. Bunu saklayamazdım *çünkü* kürtaj yaptıramazdım. Tanrı beni affetse bile, babam beni evlatlıktan reddederdi.

Ama bunun bir önemi yoktu. Isaac ile seks yapmıyordum.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

AC/DC, "HIGHWAY TO HELL"

ERTESİ SABAH, Isaac çiftlik standına unlu mamuller ve yumurta getirdi, ben de tam her şeyi açmaya hazırlıyordum.

"Annem bunları istedi. Biraz rahatsız," dedi ve şapkasını çıkarmadan önce iki sandığı tezgâhın üzerine bıraktı. Saçları biraz daha uzamıştı, bıyıkları da öyle. Isaac yirmi dört yaşında görünmüyordu. Otuz yaşında görünüyordu.

Rodeodan beri onu ilk kez görüyordum ve bu garipti. O alkollü değildi, ben de değildim ama yine de bir yanım olanları hatırlayıp hatırlamadığını merak ediyordu. Durmadan bunu düşünüyordum. Peki ya Isaac sürekli kızları Nashville'e götürmeyi teklif ediyorsa?

"O ve baban nasıl?" Rodeo ile ilgili hatırladıkları hakkında sorgulamaktan kaçınmak için sordum.

Isaac başının arkasını kaşıdı ve gözlerini kıstı. "Sadece kendini iyi hissetmediğini söyledim. Babam iyi. Neden?"

Onun gözlerinin içine bakmadan unlu mamulleri boşalttım. "Sebebi yok. Sadece demek istediğim... bilirsin işte... iyi midirler? Hiç kavga ediyorlar mı?" Nashville hakkında konuşmalıydım. Ailesinin sarsıntılı bir evliliği olabileceğini söylemek pek de iyi bir ikinci seçenek değildi.

Cevap vermeyince odaklanmış gözlerine ve bükülmüş dudaklarına baktım. "Unut gitsin. Bunları getirdiğin için teşekkürler."

"Annenle baban nasıl?" diye sordu.

Sıkı bir sırtıışla karşılık verdim.

"İyiler."

"Hiç kavga ederler mi? Peki ya sen ve Matty? İkiniz kavga eder misiniz?"

Gergin bir kahkaha atarak arkamı döndüm ve ekmekleri raflara dizdim. "Bazen aptalca şeyler yüzünden kavga ederiz ama asla uzun sürmez. Her zaman barışırsız. Ben de annemle babamın hiç kavga etmediğini düşünürdüm ama annemle babamın kavga etmesi gerektiğinde Büyükanne Jacobson'ın bizi dondurma yemeye götürdüğünü öğrendim. Sanırım ben ve kız kardeşlerimin yanında kavga etmemeleri güzel bir şey. Artık büyüdüğümüz için kavga etmeleri gerektiğinde bizi evde yalnız bırakıp arabayla gezmeye çıkıyorlar. Döndüklerinde, babam hiçbir şey olmamış gibi davranmak için elinden geleni yapıyor, ama annem bir gün kadar sessiz kalıyor. Büyük bir şey için kavga ettiklerini sanmıyorum..." Omuz silktim. "Kimse kimseyi aldatmıyor."

Bunu söyledim ve tepkisini görmek için hemen döndüm. Ama hiç tepki vermedi. Tek bir sinirine bile dokunmamıştım. Yani ya babasının annesini aldattığına dair hiçbir fikri yoktu ya da tepkisini gizlemekte ustaydı.

"Matty'yi aldatıyormuşsun gibi mi?"

Kalbim midemin çukuruna düştü. Hayır, ben ve Matty'den bahsetmiyordum. Onu aldatmıyormuşum gibi davranmak daha kolaydı. Kimseye söylemesek bile ayrılmıştık. Yani onu aldatmıyordum, artık aldatmıyordum.

En azından ben öyle hayal etmiştim. Aldatan biri olmak istemiyordum. Çevremdekilere karşı nazik ve düşünceli olurken hedeflerinin peşinden giden güçlü bir kadın olmak istiyordum.

Matty'ye nazik davran, nazıkçe gitmesine izin ver.

Aileme karşı düşünceli olmak, onların finansal ve yaşam durumlarını tehlikeye atmamak.

Eğer , bana şehit diyeceklerdi.

Ölmezsem, aziz olurdum.

Gerçekçi olmak gerekirse, bir günahkâr olarak cehenneme gidecektim.

Boğazımı temizledim. "Eğer kardeşini aldattığını düşünüyorsan, neden ona söylemiyorsun? Eğer bir adamın kız kardeşlerimden ya da arkadaşlarımdan birini aldattığını bilseydim, onlara söylerdim." Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz bir suçluluk duygusu hissettim çünkü birinin değer birini aldattığını biliyordum ve ona söylememiştim. Violet bana karşı her zaman nazikti, ikinci bir anne gibiydi. Ona söylemeliydim.

"Hileyi tanımla," dedi Isaac.

O kadar da farklı değildik. Isaac sınırları zorlamayı ve kuralları kendi ahlaki pusulasına uydurmak için çarpıtmayı severdi. Ama bunu herkes bir dereceye kadar yapmıyor muydu?

"Aldatmayı nasıl tanımlıyorsun?" Ona cevabımı vermekten çekindim çünkü yüksek sesle söylemekten korkuyordum.

"Altmış dokuz."

Aval aval ona baktım. *Seks pozisyonu mu?*

Isaac sırttı.

"Peki ya cinsel ilişki?" Refleks olarak soruyu ağzımdan kaçırdım.

"söyleme." Isaac yumruğuyla ağzını kapattı ve güldü. "Sadece seks eğitimi öğretmenleri cinsel ilişki der."

Sıcaklık boynuma tırmandı ve tüm yüzümü kapladı. Omuz

sıltı. "Çıtayı yüksek tutmayı severim."

Hile sayılan tek şey altmış dokuz muydu? Bu gülünç derecede yüksek bir çıta.

"Sen bir aptalsın," diye mırıldandım.

Kıkırdadı, yumurta kolilerini boşaltıp kasanın yanına istifledi. "Sadece endişeni hafifletmeye çalışıyorum."

"İyi deneme, ama eminim ki dünyada bu hile tanımına sahip tek kişi sensin. Yemek yerken ayakta durursan kalorilerin sayılmayacağını düşünen kişi gibisin."

Bir kahkaha attı. "Kim böyle düşünüyor?"

Kıkırdadım. "Annem. Beline iyi gelmediği için her zaman tatlıyı es geçer, ama tatlı yaparken her adımda tat testi yapar. Bir keresinde bir pastanın ortasını yediğini ve üzerini krema ile kapladığını gördüm." İki yumurta kartonunu kaptığım gibi Isaac'e ve onun kurt gibi sırtışına baktım. "Ne?" diye sordum. Gergin bir kahkahayla sordum.

"Sadece *ortanı* yiyip üzerini krema ile kaplayabileceğimi düşünüyordum ama krema yapmayı severim, bu yüzden seni iki kez yemiş olurum."

Splat.

Ayağımın dibindeki yumurta kolilerini düşürdüm ve çatlamış olanlardan birkaçı beton zemine sızdı.

"Lanet olsun!" Tezgâhın arkasına çömelip kartonları toplarken ve mümkün olduğunca çok yumurtayı kurtarıırken kirlenmesini önlemek için sundressimi kaldırdım.

Çiftlik standı yirmi dakika içinde açılacaktı. Güne böyle başlamak istemezdim ve hepsi Isaac'in suçuydu.

Yanımda çömeldiğinde "Git artık," diye homurdandım.

"Ben hallederim," dedi. "Kendini kirletmeden önce kalan kartonları rafa koy."

Kapı çaldı. Bu sadece benim şansımdaydı; birisi erkenciydi ve asılı saatleri okumamıştı. Hemen ayağa kalktım ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım.

"Günaydın Sarah," dedi Bay Cory. "Isaac'i gördün mü?"

Isaac bileğimi tuttu ve çenemi eğmeden bakışlarımı bir saniyeliğine ona çevirdim.

Başını salladı ve bir parmağını dudaklarına götürdü.

"O, hayır. Yani, tabii ki buradaydı." Isaac'in eli çıplak bacağımdan yukarı kayınca bedenim sarsıldı. Ben de boğazımı temizledim. "O, uh, uh..." Kısa bir an için gözlerimi kısıtım ve sertçe yutkundum. Sonra elim iç çamaşırımı indirmesini engellemek için kalçama gitti.

Bay Cory gözlerini kısıtı ve bakışlarını koluma dikti. Tek yapabildiğim sahte bir gülümsemeyle heykel gibi donup kalmak ve sanki patronuma karşı fazladan bir tavrim varmış gibi elimi kalçama dayamaktı.

Isaac iç çamaşırlarımı ayak bileklerime kadar indirip önce bir ayağımı sonra diğerini kaldırarak çıkarırken, "Nereye gittiğini bilmiyorum," diye ciyakladım.

"Onu bulduğumda," diye başını salladı Bay Cory, "bugün kürsüye çıkmasını sağlayacağım."

"Ne? Neden?" Zar zor konuşabiliyordum çünkü Isaac dizimin hemen üstünden iç baldırımı öpüyordu.

"Tatlım," dedi Wesley. "Yanıyorsun. Alnında biraz ter bile var. Vi'de olan şey sende de olmalı. Evine git. Kendini daha iyi hisset." Döndü ve çıkarken kapı zili tekrar çaldı.

"Yüce Tanrım!" Nefes nefese kaldım. Tanrı'nın adını ilk kez boş yere kullanıyordum. "Isaac-" Nefes alamıyordum. Korkudan aklımı kaçırmıştım, kelimelerle ifade edilemeyecek kadar utanmıştım ve aynı zamanda tahrik olmuşum. "Dur! Ayağa kalk. Neredeyse-"

"Şşş..." Isaac önümde diz çökmüş, topuklarının üzerine oturmuştu. Bir elini dizimin arkasına koyarken diğer elini de iç uyluğumun üst kısmına götürdü. "Sen izlemeyi seviyorsun, ben de öyle," diye mırıldandı.

Birbirimize bakarken dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırladı. "Isaac, biz-"

"Göster bana," bakışlarını benimkilerden ayırdı ve elime baktı.

Bu *çok* yanılttı.

Matt ile ıssız bir yerde seks yapmak da yanılttı ama erkek arkadaşımın ağabeyi izlerken kendime dokunmak *gerçekten* çok yanılttı.

"Bana iç çamaşırlarımı ver," dedim, bir adım geri çekilip beyaz huarache sandaletimin altında bir yumurta ezerken yüzümü buruşturarak. "Isaac," diye yalvarışım çocukça bir sızlanma gibi gelmişti ama o noktada birinin beni bu durumdan kurtarmasını istiyordum.

"Onları sana geri vermeyeceğim," diye diklendi, "çünkü kendini kontrol edemedin ve şimdi bütün gün bu barakada sıkışıp kaldım."

"Kontrol mü?" Nefes nefese kaldım. "Baban oradayken iç çamaşırlarımı çıkardın!" Parmağımı kapıya doğru uzattım. "Onları bana ver," diye elimi uzattım.

Her zaman iç çamaşırı giyerdim ve çoğu zaman elbiselerle birlikte külotlu çorap giyerdim, böylece vücudum örtülü hissetmeye alışmıştı. Ancak Temmuz ayının ilk günü güney Missouri'de sıcaktı, bu yüzden şort veya uzun güneş elbiselerini tercih ettim, ama yine de iç çamaşırı giydim. Onlar olmadan kendimi çıplak hissediyordum, sanki üzerimde hiçbir şey yokmuş gibi.

Aşağıda her şey açıkta ve biraz esintiliydi.

"Hayır." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, gözleri Şeytan'ın ruhuyla parlıyordu.

"Neredeler?" Kırık yumurtaların arasından öne çıktım ve ellerine bakmak için kollarını çektim.

"Ön cebimdeler. Onları almak için elini oraya sokabilirsin. Annem izlemediği için Matty'nin maçında sana karşı olduğumdan daha sabırlı olacağım."

Ona ters ters baktım. "Sen bir sapıksın."

Isaac sol tarafındaki pencereden dışarı baktı. Yakalanmak istemeyen tek kişi ben değildim. O sadece sinirlerini daha iyi saklıyordu ama tamamen değil. "Cuma günü benimle Nashville'e geliyor musun?" Pencereye odaklanmaya devam etti.

"*Bunu* yapmıyoruz..."

"Nashville'e mi gidiyorsun?" Bana hızlı bir bakış attı.

Seks üç harfli bir kelimeydi, dört harfli değil. Söylemesi neden bu kadar yasaktı? Kafamın içinde korkusuz bir asiydim. Tüm kuralları yıkmayı hayal ederdim.

Gerçekte, arada sırada günahkârca cesur anlar yaşayan iyi bir kızdım. Okulda ortalama, kuralları çiğnemedede ortalama ve iyi bir kız olmada ortalama biriydim.

Ortalaması berbattı.

Unutulabilir ve sönüktü.

"Seninle *seks* yapmayacağım." Tamam, bu vurguyu biraz abarttım.

Isaac kaşlarını kaldırdı ve neşesini bastırmak için dudaklarını birbirine sürttü.

"Benimle seks yapmanı ben mi istedim?"

Lanet olsun! İç çamaşırımı gerçekten geri istiyordum. Kadınlık organlarım aşağıda havalanırken güven elimden kaçmış gibi hissediyordum.

"Yani istemiyor musun?" Çenemi yukarı kaldırdım ama sesim hâlâ titriyordu.

Isaac kalan yumurta kartonlarını boşalttı. "Çoğu gün tek istediğim bu."

"Benimle kafa buluyorsun." Kirli ayakkabımı çıkardım ve lavaboda durulamak için banyoya adım atarak dağınıklıktan uzaklaştım.

"Pazar Sabahı, sana verdiğim gücü nasıl kullanacağını bilseydin beni küçük parmağına dolayabilirdin."

"Pfft." Yumurta pisliğini kâğıt havlularla temizlerken ayakkabımı ayağıma geçirdim ve köşeyi döndüm. "Sana inanmıyorum."

"Tabii ki bilmiyorsun." Kıkırdadı. "Ben gidiyorum. Bana iç çamaşırlarımı ver."

"Hayır." Kağıt havluları çöp kutusuna attı ve ayağa kalkarak Wesley'yi kontrol etmek için tekrar pencereden dışarı baktı.

"Neden?"

"Onları Nashville'de sana geri vereceğim."

Yumruklarımı sıktım ve dikkati yanlarıma kaydı. "Gücünü kullan."

Onun *gücü*, saçmalıkları beni daha da sinirlendirdi. Hal böyle olunca eve gitmek zorunda kaldım ve o gün için ödeme alamadım.

"Sende kalsın, seni sapık." Onu yolumdan ittim ve tezgahın altındaki raftan çantamı aldım.

Ben kapıya doğru yönelirken, "Şarkı söylemek performans sergilemektir," dedi. "Performans sergilemek, olduğun ve olmayı umduğun her şey olmak için tüm gücünü kullanmaktır. Performans, korku karşısında cesaret bulmaktır."

Bu ham bir kırılganlık." Sırıttı. "Ama bu dünyadaki en güzel duygu."

Sözlerinin beni ürperttiğini belli etmedim. Müzik benim aşk dilimdi. Isaac, sıradanlığımın beni görünmez kıldığı bir dünyada benim dilimi konuşuyordu.

"Ne istiyorsun?" Ona doğru dönmeden sordum.

"Bu gücü kullanmaya, senin olanı almaya hazır olana kadar sahnede olmayı hak etmiyorsun."

Kapıyı açtım ve arkamdan çarparak kapattım ama sadece iki adım atabildim, sonra dönüp barakaya girdim ve doğruca Isaac'ın yanına gittim. Dondurucunun kapısı açık dururken omzunun üzerinden baktı. Dönmeye başladığında, benden uzaklaşmasını sağlamak için sırtını ittim. Göğsümü sırtına bastırarak iki elimi ön ceplerine soktum, birinde iç çamaşırımı bulurken başparmağım diğer cebini ararken başka bir şeyi sıyırdı.

Titriyordum, kalbim çarpıyordu. Yine de ayak parmaklarımın üzerine kalkıp kulağına "Seninle sahnede şarkı söyleyeceğim" diye fısıldayacak kadar cesaret topladım.

Dudakları kıpırdadı. "Heather seni sabah altıda kilisenin otoparkına bıraksın."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

ARABALAR, "SÜR"

"Fikrinizi değiştirmenizde sorun yok. Eğer sana bir şey olursa, ailenin hiçbir fikri olmayacak. Isaac'e geręekten gúveniyor musun?" Heather benden daha fazla sınırdaki yaşıyordu, ama kiliseye bana bir anne konuşması yaptı. Bunun için onu sevdim. Risk almak ve genç, *saf*, umursamaz (ve biraz aptal) olmanın güzelliğinin tadını çıkarmak için birbirimizin amigoları olduğumuz kadar, birbirimizi kız kardeşler gibi seviyorduk.

Onun için endişelendim.

Benim için endişeleniyordu.

"Altı yıl orduda görev yaptı. Sanırım bu onu oldukça güvenilir kılıyor," dedim ellerim titremesine rağmen.

"Ailenizi araması gerekirse diye telefon numaranız onda var mı? Prezervatifi var mı?"

"Olmadığını
söyledim-"

"Sarah Elaine Jacobson, kendine yalan söylemeyi bırak. Seksten hoşlansan da hoşlanmasan da ona evet diyeceğini biliyorsun. Yapma. Hamile kalma. Hamile kalma."

Alt dudağıımı çiğneyerek, titreyen ellerimle emniyet kemerime uzanarak başımı salladım.

Heather saat altıya on kala kilisenin otoparkına girdi ve Isaac'in kamyoneti çoktan oradaydı. Adrenalin vücuduma yayıldı; neredeyse kaldıramayacağım kadar fazlaydı. Belki de bu çok pervasızca, çok aptalcaydı.

Yine de yapmadığım için pişman olacağım bir hata gibi geliyordu. Bin kalorilik çikolatalı pasta dilimi.

Arkadaşlarımla biraz daha fazla takılmak için sokağa çıkma yasağını kaçırmak.

Bütün bir yazın maaş çeklerini mükemmel deri cekete harcamak.

Erkek arkadaşımın kardeşini öpmek.

Heather arabasını park ederken, "Eğer aradığın kişi oysa, geriye dönüp baktığında Matt'i incittiğin için kendini kötü hissedeceksin ama aşka bir şans verdiğin için asla pişman olmayacaksın," dedi.

"Matt'i seviyorum çünkü o benim ilk aşkımdı. Müziği seviyorum çünkü o benim sonsuz aşkımdı. Isaac sadece bir geçiş, yeni bir yola açılan bir köprü."

"Benim şarkım." Fleetwood Mac'in "Landslide" şarkısı çalarken Heather radyonun sesini açtı. Bu onun en sevdiği şarkıydı ve ne zaman radyoda çalsa birlikte söylerdik.

Güldüm. "Kalıp şarkı söyleyemem. Üzgünüm." Isaac kamyonetinden inerken kapıyı açtı.

"Seni seviyorum," dedi Heather. "Dikkatli ol. Ve iyi eğlenceler."

"Ben de seni seviyorum. Her şeyin aynı hafta sonuna denk gelmesine üzüldüm. Dünyanın en iyi arkadaşı olduğun ve anlayış gösterdiğin için teşekkürler." Ona sarıldım ve arabadan çıktım.

"Pazar sabahı," diye sırttı Isaac, sırt çantamı benden aldı ve beni kamyonetine götürürken Heather'a el salladı.

"Bugün Cuma Sabahı," dedim.

"Benim dünyamda her gün Pazar Sabahı'dır."

O sadece bir köprü. Yıkılabilecek bir köprü.

Isaac çantamı arkaya attı ve benim için kapıyı açtı. Heather'ın yola çıkışını ve sabah sisinin içinde kayboluşunu izledim. Buraya kadarmış. Geri dönüş yoktu.

"Gerginsin," dedi. Başımı salladım.

Omzunu kamyonetine yasladı, koltuğa oturmam için beni acele ettirmedi. "Temel eğitim için ayrıldığım gün, titrememi durduramadım. Seyircilerin önünde ilk kez gösteri yaptığım zamanki gibi. Ve rodeoda ilk kez kement attığımda."

Yavaşça başımı salladım, bakışlarımı onunkilere çevirdim, hissettiğim şüphenin her zerresini göreceğini biliyordum.

"Ama seninle kıyaslandığında bu hiçbir şeydi." Okunamayan bir ifadeyle bana baktı, dudakları bükülmüştü. "Sen 'Bette Davis Eyes' şarkısını söylediğinde"

ellerimi gitarın üzerinde izlerken korkudan aklımı kaçıırıyordum."

"Neden?" Kaşlarımı çatmıştım.

"Nedenini biliyorsun." Koltuğa doğru başını salladı.

Ben yapmadım. *Çok saftım* ve bundan kurtulmamı hızlandıracak bir yol yok gibi görünüyordu. Sihirli bir aydınlanma hapı yoktu. Ben Gümüş Kordon Sarah'ydım. Isaac beni aptal yerine koymaya çalışmıyordu. Tam tersi. Bana hak ettiğimden daha fazla kredi verdi.

Ben kamyonete bindikten sonra kapımı kapattı ve Nashville'e doğru yola çıktık.

Ben havadan sudan konuşmaya karar vermeden önce birkaç mil boyunca müzik dinledik. "Ailen bu hafta sonu nerede olacağını biliyor mu?"

"Kardeşimin kız arkadaşının bacakları arasında mı? Hayır."

"Dur!" Güldüm. "Ben ciddiym. Seks yapmıyoruz. Matt'le ben olsak bile abartılıyor..." Pencereden dışarı baktım, suçluluk duygusundan kurtulmayı ve onu Şeytan'ın Kafası'nda bırakmayı diledim.

"Sen ve Matty ne yapıyorsunuz?"

Ona bakmadım. Vicdanımı rahatsız eden çok fazla sır vardı ve hepsi de Cory adamlarıyla ilgiliydi.

"Ailelerimiz Matt ve benim için büyük umutlar besliyor. Ama o Michigan'a gidiyor, ben de ..." Başımı salladım. "Bilmiyorum ama Michigan'a gitmeyeceğim ya da onunla evlenmeyeceğim. Ve bunu Matt'ten daha uzun zamandır biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, Michigan'a taşınmak istesem yarın benimle evleneceğini düşünüyorum. Ve birini seni sevdiği gibi sevmemek çok kötü bir şey."

"Ama Matty seninle evlenmek için kendi hayallerinden vazgeçmez. Bence onun sana olan sevgisini abartıyorsun," dedi Isaac.

Başımı salladım. "Benim için hiçbir şeyden vazgeçmesini istemiyorum. Hayatımızı değiştirecek fedakârlıklar yapmak için çok genciz." Kıkırdadım. "Ve biz korkağız. İlişkimizi bitirdik sayılır ama ikimiz de ailelerimize söylemeye cesaret edemiyoruz çünkü diğer herkes bu işe *çok* bağlı. Baban neredeyse ailemin sahibi. Belki herkes gerçek anlamda birlikte olmamıza alışır ve belki de-"

"İkinizin çıktığını ve evlenmeyi planladığınızı unuttunuz mu?" Isaac güldü. "Hayal kurmaya devam et."

Aptalca olduğunu biliyordum. Muhtemelen Matt de biliyordu. Bunu görmezden gelmek ve sonuçlarına katlanmaktansa geçip gitmesini ummak daha kolaydı.

"Peki her şey bitecekse neden seks yapıyorsun?" Isaac sordu.

Omuz silkdim ama cevabı biliyordum. Yine de Isaac'ın düşünce sürecimi, Matt'in bekâretimi hak ettiğine olan inancımı ya da artık onu saklamak istemediğini anlayacağını sanmıyordum.

"Neden kardeşini aldatıyorsun? Ve bana bilimsel bir açıklama yapma."

"Onu nasıl aldatıyorum?"

"Sadakat. Aile sadakati göstermiyorsun. En azından Matt'le ilişkimizin bittiğini bildiğimi söyleyebilirim ama sen bunu şimdiye kadar bilmiyordun."

"Gitarımı çalmana izin verdiğimde Matty ile ilişkinizin bittiğini anlamıştım."

Gözlerimi devirdim. "Aynı şey değil."

Sırıttı ama birkaç saniye sonra ifadesi yumuşayarak daha ciddi bir hal aldı. "Ailem için bir şey yaptım, büyük bir şey. Yine de Matty her zaman altın çocuk oldu. Çiftlikle hiç ilgilenmiyor. Yardım etmek için çok az şey yapıyor çünkü beyzbolu var ya da sakatlanma veya iyi uyuyamama riskini göze alamıyor. Sanki her şey ona gümüş tepside gibi hissediyor. Ve bu özel muameleyi istemediğini bilsem de, bunun için yeterince minnettarlık göstermediğini hissediyorum. Biri size her şeyi verdiğinde en azından biraz minnettarlık gösterebilirsiniz. Değil mi?"

Emniyet kemerimi ayarlayarak ona doğru döndüm. "Ne yaptın sen?" Isaac başını salladı. "Söyleyemem."

Onu dürtmek için ağzımı açtığımda, söyleyemeyeceğim şeyleri düşündüm. "Yani Matt her şeyi gümüş tepside sunarken senin ne yaparsan yapmana izin verdiği için ona kırgınsın?"

"Hayır. Matty ne yaptığını bilmiyor. Bu yüzden sessiz bir kin tutuyorum ve bunlar en kötü kinlerdir."

Kaşlarımı çattım. "İntikam aldığımı mı söylüyorsun? Gümüş tepsisinde bir şey daha mı eksilsin istiyorsun?"

"Bebeğim," diye güldü, "sen kimseye ait değilsin. Seni kementle bağlayabilirim ama yine de kurtulursun. Bana verilmeyen hiçbir şeyi almam."

Kısa cümlesi çok şey içeriyordu. İlk kez biri bana bu şekilde "bebeğim" demişti. Isaac'ten gelmesi hoşuma gitmişti. Ve çiftlik kulübesinde bahsettiği gücü biraz daha fazla hissettim. Kontrol bende idi. O sadece benim ona vermek istediklerimi alıyordu.

O ne kadar az talep ederse, ben de ona o kadar çok vermek istiyordum. Isaac bana kollarını açtı.

Radyoyu açtım ve sonraki iki buçuk saati camlar kapalı, ayakkabılarım çıkarılmış, bir ayağım direksiyonda, diğeri pencerenin dışında şarkı söyleyerek geçirdik. Nashville sonradan aklıma geldi. Isaac yanımdayken ve radyo bangır bangır çalarken bir yere gitmek *her şeydi*.

Yakıt almak için kenara çekti, ben de tuvaleti kullanmak için benzin istasyonuna koştum. Dışarı çıktığımda, buzdolabının yanında beni bekliyordu.

"Pepsi?" Kapıyı açtı ve bir tane aldı. "Evet."

Bana uzattı ve Mountain Dew'unu aldı. "Aç mısın?" Başımı salladım. "Açlıktan ölüyorum."

Hostess'in atıştırmalık standını bulduk. Isaac Ding Dongs aldı, ben de Twinkies'i seçtim. O da bir kutu Pringles, Mentos ve bir paket limonlu sakız ekledi. Sırada beklerken yüzünü bana döndü ve okunamayan bir ifadeyle beni süzdü.

"Ne?" Elimde gazozum ve Twinkies'imle sııttım.

"Yok bir şey," dedi yüzünde bir gülümseme belirirken ve beni öpmek için başını eğdi.

Beni herkesin içinde öpüyordu ve babam sevginin herkesin içinde gösterilmesini onaylamıyordu. Uzun bir öpüşme değildi ama birkaç kişi bize bakıyordu ve bu beni kızarttı, ben de öpüşmeyi bitirmek için çenemi indirdim. Başımı eğdim ve seyircilerin bakmayı bitirip bitirmediğini görmek için bakışlarımı gerdim. Isaac eşyalarımı aldı ve tezgâhın üzerine koydu.

"Seninle dışarıda buluşuruz," diye mırıldandım, benzin istasyonundan sürünerek çıktım.

Isaac, seksi Wrangler kot pantolonu, kovboy çizmeleri, beyaz tişörtü ve muzip sırtışıyla, ben kamyonetinin arkasında dururken kasıla kasıla bana doğru geldi. "Kilitli değil."

"Sadece bacaklarımı biraz daha esnetiyorum."

"Seni tekrar utandırmadan önce kamyonete binsen iyi olur." Başımı salladım. "Utanmadım."

"Yalancı."

"Yalan söylemiyorum." Kapımı açıp çantayı yere bırakırken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Emin misin?" diye sordu kapıyı kapatırken.

İkinci kez yalan söyleyemeden üç adım attı, yüzümü tuttu ve beni benzin istasyonunda yaptığından çok daha sert öptü.

Dil.

Küçük bir inilti.

Sonra dudaklarımı bırakmadan beni çevirdi. Sırtım tampona çarptı. Bir bacağı benimkinin arasına sıkıştırdı ve sol eli boynumdan ve göğsümden aşağı kayarak göğsümü kavradı ve sertçe sıktı.

Kesin olarak biliyordum ki birileri bizi aleni ahlaksızlık gibi bir suçtan ihbar edecek ve ailem hapishaneden aranacaktı. Ağzımı bıraktığında nefesim kesildi.

"Bacaklarının arasında hissettiklerim hoşuna gidiyor mu?" diye sordu dudakları kulağımdayken.

Ağzım panikten kurudu.

Isaac beni terk etmeden önce cevap vermem için bana adil bir şans vermedi. O şoför mahalline tırmanırken ben de bir elimle kamyonetini tutarak titreyen dizlerimi kapıya doğru yönlendirdim.

YİRMİNCİ BÖLÜM

STEVIE NICKS, "TALK TO ME"

ISAAC MOTEL ODAMIZIN KILIDINI AÇTI. Gösterişli bir oda değildi ama Nashville'de olduğumuz için umurumda değildi. Kapıyı tuttu ve içeri girmem için başıyla işaret etti.

Bu oluyordu.

"İki yatak." Sırt çantamı yatağın pencereye en yakın ucuna bıraktım. "Sanırım sonunda beni anladın." Sahte bir güven ve cilveli bir sırıtışla sinirlerimi gizlemeye çalıştım.

Gerçek mi?

İki yatak olduğu için hayal kırıklığına uğramıştım. Seks yapmak istemesem bile, onun yanında uyumak istiyordum.

Isaac çantasını ve gitarını diğer yatağın üzerine koydu. "Saat dokuzda çalışıyorum, o yüzden öğle yemeği yemek ve sana giyecek bir şeyler bulmak için vaktimiz var."

"Kıyafetlerimin nesi var?" Diz hizasındaki kot şortuma ve Keds ayakkabılarıma baktım.

"Nashville'deyiz. Bir barda çalışıyorum, huzurevinde değil." Çenem düştü. "Bu da ne? Bu hiç hoş değil."

Isaac tek kaşını kaldırdı, banyoya girdi ve kapıyı itti ama tam olarak kapanmadı. Çişini yapıyordu, bu da az önce çıkardığı anlamına geliyordu. Biraz daha yaklaşabilir ve penisini görmek için aralıktan bakabilirdim.

"Yanımda sadece yüz dolar var, o yüzden çok pahalı bir şey alamam," dedim sifonu çektikten sonra.

"Bir şeyler ayarlarız," dedi ve kot pantolonunun fermuarını tamamen çekmeden önce kapıyı açtı. Hiçbir şey göremiyordum ama yine de bakışlarımı kaçırdım.

"Uh, kıyafetlere param yetmiyorsa sana bir şeyler vermemi öneriyormuşsun gibi geliyor ve bu beni bir fahişe gibi hissettiriyor, o yüzden belki de böyle ifade etmemelisin." Ellerimi önümde birleştirdim.

Isaac ile Nashville'de olacağım için *çok* heyecanlıydım ama ailemden ayrılmanın -onlara yalan söylemenin- ve çantamda yüz dolar ve beni ölümüne korkutan (iyi anlamda) bir adamla üç gün boyunca evden uzakta olmanın gerçekliği içime işlemeye başladı.

Musluğu kapattı ve ellerini kuruladı. "Sanırım benim esprimi kaçıırıyorsun." Yatağının ucuna oturarak bileğime uzandı ve beni yayılmış dizlerinin arasına çekti. "Ellerimi yanımda dinlendireceğim." Beni bıraktı ve aynen öyle yaptı. "Ve sen de bana istediğin yerde, istediğin şekilde dokunacaksın. Cinsel olmak zorunda değil."

"Neden?" Gözlerimi kısıtım.

"Çünkü on sekiz yaşındasın. Ve sinirlerin elle tutulur gibi. Büyük bir şehirdeyiz. Ailen burada değil. Seninle oynamayı ve şakalaşmayı sevsem de, senin iyiliğin için hissettiğim sorumluluğu hafife almıyorum. Bu yüzden bana güvenmene ihtiyacım var. Ve seni bu kadar titretirsem bunu yapabileceğini sanmıyorum."

Yumruklarımı sıkarak başımı salladım. "Titremiyorum."

Kaşlarını çattı, elimi tuttu ve parmaklarımı çözdü. Elim elim titredi, bu yüzden elini yatağa geri koymadan önce omzuna götürdü.

"Gerekirse Matty'ymişim gibi davran."

"Onu düşünmek istemiyorum," diye mırıldandım, diğer elimi karşı omzuna . Parmaklarımın dövmelelerinin çizgilerini takip etmesine izin vererek iki elimi de kollarında gezdirdim.

Titredi ve bakışlarım onunkilere kaydı.

"Özür dilerim," dedi usulca. "Beni *etkiliyorsun*. Ya da belki *dokunuşun* Ben."

Bakışlarım beni sarhoş ettiği zamanki gibi durgunlaşmıştı. Kollarından boynuna, oradan da parmaklarımı açarak yüzüne doğru göz gezdirdim.

Başparmaklarım dudaklarını sıyırdığında gözlerini kapattı ve kararsız bir nefes aldı.

"Titriyor musun?" Küçük bir güç sarsıntısı hissederek fısıldadım.

Gerçekten onun üzerinde böyle bir *etkim* var mıydı?

"Neden?" Parmaklarımı saçlarının arasına sokarak sordum. "Nedenini biliyorsun," dedi gözlerini açarak.

Sorun buydu. Sorun buydu, sınırlarımın tepeme çıkmasının nedeni de buydu. Isaac gibi birinin, gümüş kordonlarına rağmen istediği üniversiteye giremeyen on sekiz yaşındaki bir kızla *neden* gerçekten ilgilendiğini bilmiyordum.

"Gömleğini çıkarır mısın?" diye sordum.

"Hayır. Ama çıkarabilirsin." Ben tereddüt edince başını yana eğdi. "Beni o küçük parmağının etrafına sar."

Gözlerimi devirmeye çalıştım ama bunu inandırıcı kılacak kadar uzun süre bakışlarımı ondan ayıramadım. Zarafeti elden bırakmadan gömleğini kafasından yukarı çekip yere düşürdüm.

Isaac ellerini tekrar yanlarına bıraktı. Karşılaştırma yapamazdım ama bu Matt'le aralarındaki altı yıllık fiziksel farkı görmeme engel değildi. Isaac daha iri ve daha genişti ve bu beni titremekten alıkoymuyordu.

Sertçe yutkundum ve işte o zaman Isaac'ın de aynı şeyi yaptığını, Adem elmasının sallandığını fark ettim.

Ellerimi çıplak göğsüne bastırdığımda yine gözlerini kapattı. "Önümüzdeki üç gün boyunca seni her zaman görmem gerekiyor." Gözlerini açtı. "Çişin gelirse bilmek istiyorum. Bir şeyler atıştırmak istersen, bilmek istiyorum. Eğer seni göremezsem, o zaman olmanı istediğim yerde değilsin demektir. Anladın mı?"

"Sahne alacaksın." Karın kaslarının dokunuşumla sıkılaşmasını izledim. "Seni izliyor olacağım," dedi.

Ellerimi durdurduğumda bakışlarımız kilitlendi.

Yatağın üzerine uzandı. "Dokunmaya devam et. O sahnede olmadığım zamanlarda ellerini üzerimde istiyorum, sanki körmüşsün de ben senin gören göz köpeğimişim gibi. Bana uzan. Dokun bana. Hisset beni. Bana tutun."

Kıkırdadım. "Sanki kaçırılacakmışım gibi konuşuyorsun." Ellerimi dizlerine koydum ve ellerimi yıpranmış kot pantolon boyunca bacaklarından yukarı kaydırdım. "Şu haline bak bebeğim. Seni kim almak istemez ki?"

Ellerini bağladı parmaklarını başının arkasında birleştirdi.

"Bence sen sadece bedava masaj istiyorsun." Vücuduna doğru süründüm ve beline .

Gülümsemeden önce kaşlarını kaldırdı. "Bana vermek her şeyi kesinlikle istiyorum."

"Öyle mi?"

"Evet."

Dudaklarımı bükerek ona ne vereceğimi düşündüm.

"Boşta kalan eller, vücudumu doyurduğun anlamına geliyor olmalı."

Oturmaya başladı.

Ağırlık merkezimi değiştirirken geriye doğru düşmemek için kollarını tuttum.

Dudaklarıma baktı, elini dudaklarıma birkaç santim yaklaştırdı.

"Önümüzdeki üç gün boyunca nerede olacaksın?"

"Yanında."

Başını iki yana salladı.

Sırıttım. "Sana dokunuyorum."

"Benim gözetimimdeyken sana hiçbir şey olamaz." Ağzımın köşesini öptü.

ISAAC beni önce yemeğe sonra da alışverişe götürdü. Kendimi gerçek gibi hissediyordum; aşık olduğu bir adamla yeni bir şehri keşfeden yetişkin bir kadın.

Ona yakın durmaya çalıştım, ki bu zor değildi çünkü genellikle elimi tutardı. Kıyafetlerimin parasını öderken ya da denememi istediği şeyler için rafları karıştırırken, ona birkaç santim yakın durdum ve parmaklarımı sık sık ceplerinden birine soktum ya da kemer halkalarından birine tutturdum.

Saatler sonra çantalar dolusu kıyafet, botlar, gümüş bileklikler, ojeler (nadiren sürdüğüm) ve muhteşem krem rengi bir kovboy şapkasıyla döndük.

"Bu gece ne giysem?" Yeni gardırobumla motel odasına girdiğimizde sordum.

"Mavi elbise." Şapkasını bir kenara fırlattı ve yatağın üzerine yığıldı.

"Önce ben duş alsam olur mu, yoksa sen mi almak istersin?"

"Al bakalım," diye mırıldandı.

Elbiseyi çantadan çıkardım, etiketlerini çıkardım ve temiz iç çamaşırlarım ve sütyenimle birlikte banyoya taşıdım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu dirseklerinin üzerine kalkarak. "Duş alıyorum."

"Elbisenle mi?" "Tabii ki hayır." "O zaman burada bırak."

"Beni çıplak görmek istediğin için mi?" Gözlerimi kısıtım. "Seni çıplak gördüm."

"Hayır. Beni iç çamaşırlarım ve sütyenimle gördün."

"Göğüslerini gördüm."

Kızardım. Isaac'ın açık sözlülüğü kiliseyi hiç kaçırmayan bir kız için alışılması zor bir durumdu.

"Birini gördün" -boğazımı temizledim- "meme ucunu."

"Eminim diğeri de çok ." Göz kırptı. "Sen bir sapıksın."

"Daha önce ellerini üzerimden çekemeyen sendin." "Kapa çeneni!" Güldüm.

"Git." Tekrar yatağa uzandı. "Sonra bakarım." "Rüyada görürsün." Banyo kapısını kapattım ve kilitledim. "Haydi, Pazar Sabahı, güven nerede?"

Güldüm.

Duştan sonra mavi elbisem ve başıma sardığım havlulumla banyodan çıktım. Isaac ellerini göğsünde kavuşturmuş uyuyordu. Ona bakmak için bir an çaldım. Muhteşemliği yepyeni bir seviyeye taşımıştı.

Saçlarımı taradım ve havluyla ikinci kez kuruladım. Saç kurutma makinem yoktu çünkü bir tanesini kız kardeşlerimle paylaşıyordum ve ailem zaten ihtiyacım olmayacak bir yerde kamp yaptığımı düşünüyordu. Komodinin yanına oturup Isaac'ın yatağına bakarak koyu mor ojemi sürdüm. Tam bitirip şişenin kapağını kapatırken Isaac kıpırdandı, kollarını başının üzerine doğru uzattı ve esnedi.

"Banyoda işim bitti," dedim.

Doğrulduğunda gözlerini kısarak açtı. "Tamam." Ayağa kalktı ve öne doğru eğildi.

Beni öpecek miydi, öpmeyecek miydi bilmiyordum ama ellerimi kaldırdım. "Dokunma bana; tırnaklarım ıslak."

Durakladı, bakışları yüzüm ve ellerim arasında gidip geldi ve sırttı. "Tamam." Dik durarak gömleğini silkti.

"Üst üste iki okey. Sanırım daha az konuşup daha çok itaat etmen hoşuma gidiyor." Sırıışımı gizlemek için alt dudağımı ısırdım.

Isaac pantolonunun düğmelerini açtı. "Öyle mi?"

Ona bakmamaya çalıştım. Onun yerine parlak, ıslak tırnaklarımı inceledim. "Mm-hmm."

Tepki verme.

Pantolonunu çıkardı. Hâlâ ona bakmıyordum ama çevresel görüşüm iyiydi. Siyah külotundan başka bir şey giymeden, sırtı bana dönük bir şekilde durdu ve kamuflaj spor çantasını karıştırdı. Temiz bir külot ve bir gömlek çıkardı, ardından bir kot pantolon çıkarmadan önce yanlarına bir şerit prezervatif koydu.

Küçük bir kalp krizi geçirdim.

Seks yapmıyorduk. Seksten hoşlanmıyordum ve bunu açıkça belirtmişim.

Döndü ve bakışlarımı prezervatiflerden ayırmak için her şeyimi verdim. Isaac'ın dudakları kıpırtısızdı ama koyu renk gözlerindeki eğlenceyi ve saf güveni kaçırmadım. Sanki neye baktığımı bilmiyormuş gibi bakışları bir an için arkasına kayd.

"Onları benim üzerimde kullanmayacaksın," dedim boğazımda bir kurbağayla, dikkatini tekrar bana verdiğinde.

"Onlar benim üzerimde, senin değil."

Ona alaycı bir bakış attım ve anında pişman oldum. Tekrar eğildiğinde bu onun sınırlarımı zorlama ihtiyacını besledi.

"Isaac-"

Beni öptü ve ellerimle onu durduramadığım için ona izin vermekten başka çarem yoktu. Ben de onu öpmek *zorunda değildim* ama öptüm.

"Isaac..." Boynumdan aşağıya doğru öpücükler inandırıcı bir itirazda bulunmak için kendimi zor tuttum. "Tırnaklarım..."

" zaman bana dokunma," dedi ve beni sırtüstü yatırırken enseme avuçladı.

Ellerimi ondan ve yataktan uzak tutarken çaresizdim.

Elbisemin ön düğmelerini o kadar yavaş çözdü ki, göğsümde çırpınan kalbimin birkaç kaburgamı kırabileceğini düşündüm.

"Ne yapıyorsun?" -*soluk* soluğa kalmıştım- "Ne yapıyorsun?"

"Seni boşaltacağım." Sütyenimi göğsümden yukarı kaydırды, önce bir göğsümü sonra diğerini serbest bıraktı. Bakışları benimkileri bulduğunda sırtıttı.

Evet, iki meme ucu da birbirine .

Eliyle diğer göğsümü sıkarken meme ucumu ağzına aldığında nefesim kesildi. Kollarımı korumak için yana açtığım

Çiviler, sırtımı eğmekten ve bana istediğini yapmasına izin vermekten başka çarem yoktu. Her öpücükte biraz daha kıpırdandım, küçük nefesler alıyordum.

Ayağa kalktı, kapüşonlu gözlerle elbisemin tamamen açık olmasına ve göğüslerimin tümüyle sergilenmesine baktı. İfadesini okuyamıyordum ama sanki tekerlekler dönüyormuş gibi dikkatle odaklanmıştı. Külotunun içindeki şey kocaman ve sert görünüyordu.

Dizlerimin arkasından tutarak ayaklarımı yatağın kenarına doğru götürdü ve nasırlı ellerini bacaklarım boyunca iç çamaşırımın beline kadar kaydırды, bakışlarını benimkilere yaklaştırarak sessizce izin istedi.

Hayır.

Güpegündüz iç çamaşırımı çıkarmasına ve incelemesi için genişçe açılmış kızlık organlarıma bakmasına izin veremezdim.

Başımı bir o yana bir bu yana döndürdüm.

Dudaklarını büktü ve sonra beni tekrar öpmek için eğilirken dudaklarını ıslattı.

Bir eli başımın yanındaki şiltede, diğer eli kalçamda, bacaklarımın arasına doğru ilerliyor, parmak uçları iç çamaşırımın üzerinden beni okşuyor.

Neden tırnaklarımı boyadım? Ojeyi mahvetmek istemediğim sürece kendimi yatağa bağlı hissediyordum. Isaac ne yaptığını biliyordu. Ve bunu çok iyi yapıyordu. İki parmağını kasıklara soktu ve pamuğu kenara çekti.

"Oh Tanrım..." Sıçradım ve öpücüğü kestim.

Zihnim allak bullak oldu. Tanrı'nın adını boş yere kullanıyordum ama henüz af dilemeye odaklanamıyordum, bu yüzden bunu daha sonra dua etmem gereken uzun zihinsel listeye ekledim.

Isaac'ın dudakları seğirirken yüzü benimkinin üzerinde geziniyor, aklımı kaçırmışımı izliyordu. Sanki parmakları araziye tanımaya ihtiyaç duyuyormuş gibi acele etmiyordu ve her saniyesi lezzetli bir işkenceydi.

Hiçbir şey söylemedi, dokunuşuna verdiğim tepkiyi izlemekle yetindi. Parmakları klitorisimi sıyırdığında kalçalarım sarsıldı ve göz kapaklarım ağırlaştı.

"Kahretsin... Hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim," diye fısıldadı, bir parmağını yavaşça içime sokarken.

Nefeslerim bir kardiyo egzersizinin yirmi dakikasında olduğu gibi dudaklarımdan döküldü.

Çıkardı ve klitorisimi ovarak neredeyse orgazm olmamı sağladı, ama sonra tekrar içime girdi, ama bu sefer iki parmağıydı.

Ben bir çıkardıktan sonra, ağız kontrolün sınırında sallanıyormuş gibi benimkine çarptı. İki parmağı içime girip çıkarken ve başparmağı klitorisimi okşarken orgazm oldum. Topuklarım şilteye gömülerek leğen kemiğimi kaldırdı, ağızım açık kalıp boynum yana doğru bükülürken eline sürtünmeye başladım.

Bulanık görüşüm yeniden odaklandı ve lekesiz bir şekilde hayatta kalan güzel tırnaklarıma indi. Tırnaklarımın güvende olmasına ne kadar şaşırdığımı içermeyen tutarlı bir düşünce formüle edemedim, Isaac sütüyenimi yerine geri koydu ve elbisemi ilikliyordu.

Beni tekrar bir araya getirirken gösterdiği sabır kalbimi sızlattı. Nashville'i ziyaret etme hayallerimden birini gerçekleştirmek için geziyi kabul ettim. Erkek arkadaşımın kardeşine aşık olmak planın bir parçası değildi.

Eski erkek arkadaşın.

Ellerimin topuklarını yatağa bastırarak, o son düğmeyi bitirdiğinde ve yatağının üzerinde, çantanın yanında duran prezervatif şeridine baktım. Bu kez dikkatimi neyin çektiğini görmek için bakışlarımı takip etmesine gerek yoktu.

"Ben duş alacağım," diyerek aklımdaki soruya dolaylı olarak cevap verdi.

"Eğer istersen"-dişlerimi birkaç saniyeliğine alt dudağıma gömdüm-"Yani, bu adil değil-"

"Sarah, seninle seks yapmayacağım çünkü bu iyiliğe karşılık vermek zorunda hissediyorsun. Daha sonra gizlice bir sigara içeceğim ve buna iyi diyeceğim." Kapı tıkırdayarak kapandı.

BÖLÜM YIRMI BİR

JACKSON BROWNE, "SOMEBODY'S BABY"

NASHVILLE küçük kasaba kalbimin kaldırabileceğinden fazlaydı. Tüm beklentileri aştı. Gürültülü barlar ve canlı gece hayatı aklımı başımdan aldı. Isaac'ın sigaraya ihtiyacı yoktu çünkü barlar duman, kahkaha, müzik ve dansla doluydu.

Elbisem, botlarım ve yeni şapkamla kendimi çok büyümüş hissediyordum. Kalabalıklar sokakları doldurmuş, bir yerden bir yere dolaşıyor ve telefon direklerinin etrafında toplanıp o hafta sonu herkesin nerede çalacağını görmek için zımbalanmış el ilanlarına bakıyorlardı. Isaac o gece gittiğimiz her yerde koruyucu bir kolla etrafımı sardı, birkaç şarkı dinlemek için küçük barlara girip çıktık ve rock bloğundaki Leonard's Lounge'a inmeden önce bir bira (benim için soda) ve hızlı bir sandviç aldık. Şapkası, çizmeleri ve elinde gitarıyla Isaac'ın yanında kendimi gerçek bir müzisyen adayı gibi hissettim.

Barın arka tarafına girdiğimizde "Bu gerçek değilmiş gibi geliyor," dedim. "O da ne?" Kulağını ağzıma yaklaştırdı.

Başımı salladım ve "Yok bir şey" diye mırıldandım, tam o sırada turuncu bıyıklı ve kalın pazılı uzun boylu bir adam bize doğru saldırdı.

Isaac elimi bıraktı ve adama sarılmadan önce gitarını yere koydu.

"?" diye sordu Isaac. "İyiyim dostum.

Tanrım, seni görmek çok güzel."

Arkadaşı onu serbest bıraktı ve bana baktı. "Peki burada kim var? Karın mı? Kız arkadaş?"

Gözlerim büyüdü, yardım için Isaac'e baktım.

"Vaizimin kızı. Onu kaçırdım. Koroda şarkı söylüyor ama gizlice seksle ilgili şarkıları seviyor."

Her zamanki tepkim olan kırmızının on farklı tonuna bürünüp bakışlarımı kaçırmakla mücadele ettim. Bu benim en sevdiğim rüyamın başlangıcıydı.

Pazar Sabahı değildim.

Sahneye çıkmayı ve izleyicilere gerçekten görmeye geldikleri kişinin ben olduğumu göstermeyi planlayan kız bendim. Bu yüzden o kız gibi davrandım çünkü o, sokağa çıkma yasağını nadiren kaçıran ve ilahideki her şarkıyı bilen kızdan daha eğlenceliydi.

"Ben Sarah. Isaac o gitar çalarken benim de şarkı söyleyebileceğimi söyledi," dedim başım dik bir şekilde. Isaac'in talimatına uyarak kolumu ona doladım ve sağ elimi uzatırken parmaklarımı arka cebine soktum.

"Ben Lenny." Elim sıkı ve kıkırdadı. "Kusura bakma şekerim. Isaac yanlış söyledi. Eğer şarkı söylediğini duymadıysam, onun aletini yalıyor olsan bile seni sahneme alamam."

Gülümsememi korumak için savaşıırken kaskatı kesildim. Yetişkinler böyle yapar.

Haha! Seks şakası yaptı. Ne olmuş yani? Espri anlayışım vardı.

"Ona şarkı söyleyebileceğini ben söylemedim ama ondan ben sorumluyum. Bu yüzden saat dokuz olduğunda ve siz gençleri dışarı attığınızda, onun ön sırada oturmasına izin vermem gerekiyor."

"Bebek bakıcılığı yapıyorsun. " Lenny göz kırptı. "Oraya geri dönmeliyim. Yiyecek ve içeceklerinizi alın; ikramımızdır."

Lenny kapıdan çıkıp gözden kaybolduktan sonra ellerim kalçalarımın Isaac'le yüzleştirdim. "Yani benim senin aletini yaladığımı ve senin de benim bakıcım olduğumu düşünmesine izin mi verdin?"

"Bebğim, o benim dört yıl boyunca patronumdu ve önümüzdeki iki gece boyunca burada şarkı söylememe izin veriyor. Ne isterse düşünebilir. Sıkı yalaman isteğe bağlı ama seni o sahneye çıkarmayacak. Üzgünüm, ev kuralları."

Gözlerimi ona dikmişim ama kimi kandırıyordum ki? Nashville benim Disneyland'imdi. O gece etrafta dolaşan insan kalabalığının arasında yürümek bile hayal gücümün ötesindeydi.

"Surat astığında çok tatlı oluyorsun." Kıkırdadı, gitarını kutusundan çıkarıp kayışını başına geçirdi. "Yiyecek ya da içecek bir şey ister misin?"

"Bir biraya ne dersin?"

"İçki içmek yeterince büyük değilsin," dedi, gitarından başını kaldırıp bana hızlıca sırtarak. "Papazımın kızının bira içmesine izin vermeyi doğru bulmazdım."

"Ne? Sen ciddi misin? Bulduktan sonra-" Ağzımı kapattım.

Gah!

Konu seks konuşmasına geldiğinde neden tüm cesaretimi ve ivmemi kaybediyordum? "Seni parmakladı mı?" Gitarını tıngırdattı.

Kulağa kaba geldiğini düşündüğüm için çok ukalaydım. Eğer bunu yapmasına izin veriyorsam, o zaman büyümem ve kelimelerimi kullanmam gerekiyordu.

"Sence vaizin kızını parmaklamakla ilgili bir şarkı yazmalı mıyım?" diye sordu.

O tam da bunu beklerken tepki vermemek için nefesimi tuttum.

"Tabii ki, tüm iyi şarkı yazarlarının yaptığı gibi anlamı daha şiirsel sözlerin arkasına gizlerdim." Telleri koparmaya ve sesi ayarlamaya devam etti.

"Ne söyleyeceksin? İyi misin?" Hayatımın şimdiye kadarki en iyi cinsel deneyimi olsa bile, içimdeki parmaklarını içeren diğer tüm konuları reddettim.

"Biraz Jackson Browne ve Tom Petty çalacağım. Neden? Herhangi bir isteğiniz var mı?"

"Jackson Browne ve Tom Petty'yi severim. Hangi şarkıları? Birlikte söyleyebiliriz, yani teknik olarak sadece ben söylemiyorum."

Kıkırdadı. "Acımasızsın."

"Varsayımsal olarak, Lenny'nin dediğini yaparsam, seninle şarkı söylememe izin verir misin?"

"Lenny'nin dediğini yaptın mı?" Isaac bana baktı, gözleri kısılmıştı.

Birkaç saniye sonra farkına vardı ve başını salladı. "Bebeğim, canının çekmesi dışında hiçbir şey için bir erkeğin aletini emme. Tamam mı?"

"Soruma cevap vermedin."

Nadir görülen bir durumdu ama Isaac Cory bakışlarını ellerinden ayırmazken kızardı. "Size oturacak bir yer bulalım."

"Bu bir evet mi?"

"Bu tartışmaya motelde devam ederiz." Gitarını kutusuna geri koydu ve elimi tuttu.

"Neden?" Onu salonun kapısına kadar takip ettim.

"Çünkü kimsenin blöfünü hemen görmeyeceğini bildiğin zaman büyük konuşuyorsun. Bu yüzden daha sonra," kapıları itmeden hemen önce durdu ve bana doğru döndü, "iki yataklı ve daha ağır bir gerçeklik dozu olan bir odada yalnız kaldığımızda, sahneye çıkma planlarını tartışacağız."

Çenemi kaldırdım ve dudaklarımı ördek yaptım. "Tamam."

Kimsenin sikini yalamamın imkanı yoktu. Sadece şöhretin fiyatını merak ediyordum. Bir çeşit vitrin alışverişi.

Isaac sahnenin yanında benim için bir masa bulamadı çünkü alanın çoğu açık dans pistiydi. Bu yüzden beni bir Pepsi ile barın sonuna oturttu ve Lenny'ye bana göz kulak olması için talimat verdi.

Isaac'ın sahneye çıkışını ve herkesin onu alkışlamasını gıpta ile izledim. Sahnenin karşı tarafındaki bir grup kadın ıslık çalıp onu yuhaladı. Bu, okuldaki kızların Matt'e salyalarını akıtmasından farklıydı çünkü erkek arkadaşım diğer kızları görmezden geliyordu.

Isaac öyle yapmadı; masalarına doğru kocaman bir gülümseme fırlattı ve göz kırptı.

Göz kırptı!

"Ne zamandır tanıyorsun Isaac?" Lenny arabanın arkasından bağırdı Bar.

"Emin değilim. Kardeşi ve ben birlikte mezun olduk. Yani ailelerimiz birbirimizi yıllardır tanıyoruz." Matt'i birlikte mezun olduğum biri olarak görmezden geldim ve bu içimdeki kanserli suçluluk duygusunu besledi. "Isaac orduda nasıldı?"

Lenny bir bardağa bira doldururken güldü. "Çivi gibi sert. Herkesin toplamından daha zeki. Sadık. Her pozisyon için mükemmel bir aday. Kariyerini bu yönde yapmak isterse çok ilerleyebileceğini söyledim ama aile çiftliğinin mirasının bir gün geri dönüp işleri devralmasına bağlı olduğunu söyledi. Anladığım kadarıyla ailesinin çok büyük arazileri olmalı."

Başımı salladım. "Şeytan Kafası'ndaki tüm topraklar onların."

"Somebody's Baby" şarkısını söylemeye başladığında Isaac'ın sesi dikkatimi tekrar sahneye çekti. O şarkıya bayılmıştım. Ve şarkıyı söylerken, sahnenin diğer tarafındaki, gömleklerinden ve elbiselerinden göğüsleriyle dikkatini çekmek için çok uğraşan kadınlar yerine bana bakmasını sevdim.

Sonraki bir saat boyunca Isaac Cory'ye, onun zengin sesine ve işveli sırtışına biraz daha aşık oldum. Isaac benim rüyamı yaşıyordu.

Son şarkıdan ve büyük bir kalabalığın alkışlarından sonra sahneden çıktı ve bar taburesinde bacaklarımın arasına sıkışmadan önce gitar kutusunu barın ucuna koydu. Kulak mememi ısırmadan önce kulağıma "Bu elbisenin içinde dikkat dağıtıyorsun," diye fısıldadı.

Çakıllı sesi mi (şarkı söylemekten biraz), kalçalarımındaki elleri mi, yoksa gerçek sözleri mi bilmiyorum ama bana bir şeyler yaptı. Ve tek istediğim onu öpmekti.

Bu bir yalandı. Onu öpmekten çok daha fazlasını yapmak istiyordum.

Ama halka açık bir yerdeydik, bu yüzden bir öpücükle yetindim, bir seyirci için biraz fazla samimi hissettiren türden.

"Bu gece The White Animals'ı izlemek isteyen var mı?" Lenny sordu.

Isaac'ın göğsünü ittim. "Evet! Nerede? Ne zaman? Ciddi misin sen?"

Isaac güldü. "Yatma vaktin geçti."

Burnumu kırıştırdım ve şakacı bir şekilde bacağına tekme attım. "Kapa çeneni."

Lenny beyaz bir peçeteye bir şeyler karaladı ve Isaac'e uzattı. "Kapıdaki adama seni Lenny'nin gönderdiğini söyle."

"Teşekkürler," dedi Isaac ve peçeteyi cebine koydu. "Bunu sana bırakabilir miyim?" Başıyla gitarını işaret etti.

"Onu hayatım pahasına koruyacağım." Göz kırptı.

"Hadi gidelim, Pazar Sabahı." Isaac elimi tuttu ve beni çıkışa doğru çekti.

Mekâna vardığımızda Lenny'yle olan bağlantımız bizi kapıdan zar zor içeri soktu ama sahneden olabildiğince uzakta olmamız umurumda değildi. Heyecanımı dizginlemeye çalıştığım her an Isaac gözlerini deviriyordu. The White Animals'ın performansının her saniyesine bayılıyordum, özellikle de Isaac arkamda durup bir elini belime dolayarak sahiplenici bir şekilde karnıma bastırırken birasından birkaç yudum almama izin verdiğinde. Başını eğdi ve dudakları boynuma ulaşana kadar yüzünü saçlarımın arasına soktu.

O geceyle ilgili hiçbir şey gerçek gibi gelmiyordu ama *her şey* doğru gibiydi.

Sabahın üçünde motele döndük ve Isaac beni içeri taşıdı çünkü çok yorgundum ve bana izin vermeyi planladığından daha sarhoştum.

Beni yatağıma yatırdığında kocaman bir gülümsemeyle "Hadi seks yapalım," diye mırıldandım.

"Uyuman gerek." Botlarımı ve bileziklerimi çıkardı.

"Uyku abartılıyor," dedim, parmaklarım ve diğer her şeyim becerikli ya da çevik olmak için biraz fazla uyuşmuş hissetse de elbisemin düğmelerini açarken.

"Sarhoşken seninle seks yapmayacağım."

"Sarhoş değilim," diye kıkırdadım. "Biraz sarhoşum. Ama sana izin veriyorum."

Başını salladı ve yatak örtüsünü indirdi.

Elbisemi silktim ve o da yeni kıyafetlerimle birlikte poşetlerin üzerine koydu. Tekrar bana döndüğünde sütyenimi çıkarmış ve iç çamaşırlarımı iki yatağın arasında yere atıyordum.

"Tanrım, Sarah, ne yapıyorsun?" Çenesini kaşdı ve başını salladı.

"Ben bakire değilim."

"Farkındayım ama yine de bunu yapmıyoruz." Isaac arkama yaslanmamı işaret etti ve ben de uzandım.

Ama yorganı çıplak bedenimin üzerine çekmeye çalıştığımda, onu tekmeledim.

Onu tekmelemem için geri çekildi. "Dur."

Yine bacaklarımı tekmeledim, o da ayak bileklerimden tuttu. Her şey sıcak ve yumuşaktı. Görüşüm biraz bulanıktı; klimanın sesi daha boğuk geliyordu. Ama dokunuşu keskindi ve bu hoşuma gitti.

Yüzündeki gergin kararsızlık yoğunlaştıkça dişlerimi alt dudağımda gezdirdim.

"Kendine dokun," diye fısıldadı, ayak bileklerimi sıkıca kavramaya devam ederek.

Çekingenliğimi kaybetmek, yaşadığımız rüya gibi gün hiç bitmeyecekmiş gibi özgürleştirici hissettirdi.

Elimi iç uyluğum boyunca kaydardım ve Isaac'ın bakışları onu takip ederken benimkiler yüzüne sabitlendi ve sertçe yutkunmadan önce dili dudaklarında tembel bir yaptı.

"Sapık," diye mırıldandım sırtarak.

Dikkati bir an için yüzüme kayarken, ağzının köşesinde bir gülümseme belirdi.

Aileme göre bu İsa'yı hayal kırıklığına uğratsa da kendime dokunmaktan hoşlanıyordum. Saçlarımı taramayı ve bacaklarıma losyon sürmeyi de severdim. Bunda büyütülecek ne vardı ki?

Isaac seferinde bir ayak bileğini bıraktı ve yatakta sürünerek açılmış bacaklarımin arasına karnının üzerine yerleşti. Parmaklarımin bacaklarımin arasına kaydırırken onları öptü. Dili etimi okşadı ve parmaklarımdan birini ağzına alıp mırıldandı.

Diğer elimi başına koydum ve bacaklarımı biraz daha açtım. Bu his beni suskun ve nefessiz bırakmıştı, bu yüzden bunun bir günah olması gerektiğini biliyordum. Kendimle pazarlık ettim. Önümüzdeki üç günü Isaac'in bana bunu yapmasına mümkün olduğunca izin vererek geçirebilirsem, yazın geri kalanını dizlerimin üzerinde, bir İncil'e sarılıp af dileyerek geçirecektim.

Isaac beni orgazm etmekte çok *çok* iyiydi (benden daha iyi), bu yüzden elimi kaldırdım ve altımdaki çarşafı pençeledim. Alışveriş gezimizden sonra bana yaptıkları harikaydı ama bu akıl almazdı.

Dizlerim içe doğru çöktü. "Isaac..." Dayanamadım. Alkolden mi yoksa ilk kez oral seks yaptığımdan mı bilmiyorum ama neredeyse çok hassas olduğu için durmasını istedim ama geri çekilmeye başladığında bunu da istemediğimi fark ettim.

"Henüz değil... sadece..." Parmaklarımı kıvırdım ve amansız zevk dalgaları her yöne yayılırken onu orada tutmak için başını tırmaladım.

Burası cennet.

İç öpmeden önce kıkırdadı. "Şimdi uyu. Tamam mı?"

Tembel bir "Tamam," diye mırıldandım ve yanıma yuvarlandım, çarşafı vücudumun üzerine çekerken bir topun içinde kıvrıldım. Heather'a söylemek için sabırsızlanıyordum.

BÖLÜM YIRMI İKİ

LOVERBOY, "NEREDEYSE CENNET"

Gözlerimi açtım ve saate baktım: 11:08. "Isaac?" Zayıf bir sesle söyledim.

Diğer yatağın yastıkları ve çarşafı birbire karışmıştı. Tek başına uyuyordu. Bir hayal kırıklığı hissettim. Ayağa kalktığımda başımın ağrısından irkilerek banyoyu kullandım ve dişlerimi fırçaladım. Sonra spor çantasından çıkan beyaz tişörtü giydim ve perdenin arkasından baktım.

Isaac kot pantolonunu ve botlarını giymişti, gömleği yoktu, gökyüzüne bakıyor ve sigara içiyordu. Kapıyı açtım ve omzunun üzerinden bana yavaşça baktı.

"Günaydın," dedi.

"Bıraktığını sanıyordum."

Omuz silkti. "Ben yaptım." Kanser çubuğunu yere atıp botuyla söndürmeden önce son bir kez daha emdi. "İşte." Gülümsedi. "Tekrar bırakıyorum."

Kaşlarımı çattım.

"Bana öyle bakma."

"Ne bakışı?" Odaya geri dönmesine izin vermek için kenara çekildim. "Annemin beni sigara içerken gördüğünde attığı bakış."

"Oğlunun kanserden ölmesini istemediğini söyleyen bakış mı? Seni böyle sevmeye nasıl cüret eder?" Kapıyı kapattım.

Güldü, çantasından bir tişört daha çıkarıp başına geçirdi. "Beni seviyor musun? Bunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

Burnumu kırıştırdım. "Hayır. Sadece bunun iğrenç bir alışkanlık olduğunu düşünüyorum."

"İyi ki bunu yapan sen değilsin. Artık bıraktığıma göre ben de yapmıyorum." Yatağını yaptı.

"Ben duş alacağım. Bugün ne yapıyoruz?" "Bu bir sürpriz." Yatağını da yapmaya başladı.

"Peki, ne giymeliyim?" Sırt çantamdan iç çamaşırı ve sutyen çıkardım.

"Şort ve tenis ayakkabısı."

Duştan sonra havluyu vücuduma sardım ve kapıyı açtım. Yatakta televizyon izliyordu. Ben de sinirlerimin sarsılan güvenimi açığa çıkarmaya çalışmasına rağmen soğukkanlı davrandım ve havlumu yere attım.

Ona bakmadan kıyafetlerimi aldım ve sanki her zaman onun önünde çıplak dolaşıyormuşum gibi yatağımın üzerine koydum. Ama merakım beni alt etti ve Isaac'e baktım.

Bana bakmıyormuş gibi davranmaya bile çalışmadı. Yavaşça iç çamaşırlarımın içine girdim ve yüzüme bakmasını bekledim.

O yapmadı.

Dudaklarını ıslatarak bakışlarını göğüslerimden ayırmadı ve kot pantolonunu düzeltti. Bu sadece hızlı bir düzeltme değildi; elinin topuğuyla kendini ovuşturdu. Bu beni uzmanlık alanımın dışına çıkardı. *Uzmanlık* biraz abartılı olabilirdi.

Bir an için: *Oh, evet. Muhtemelen sen de orgazm olmayı seviyorsundur.*

Ama cesaretimi kaybettim, bu yüzden giyinmeyi zamana karşı bir yarış haline ve ona sırtımı döndüm, böylece beni kendini ovarken görmeyecekti.

"Peki," diye boğazımı temizledim, "bugün sadece ikimiz mi olacağız? Yoksa Lenny'yi tekrar göreceğiz miyiz?" Elime tarağımı aldım ve bir yandan saçlarımı karıştırırken bir yandan da ona baktım.

Isaac'in eli yanına düşmüştü ve sanki onu görüp görmediğimi ya da striptizimin kasıtlı olup olmadığını anlamak istercesine birkaç saniye bana baktı. "Bu gece onun barında çalışacağım ama bugün sadece ikimiz varız." Yine bana baktı, dudakları bükülmüştü, bakışları sanki kötü bir şekilde uyguladığım baştan çıkarma numaralarımı kızarak itiraf edeceğimi düşünmüş gibi yoğundu.

"Kulağa harika geliyor," dedim ve hızla televizyona doğru döndüm. "Acaba Heather ve diğerleri kampa iyi vakit geçiriyorlar mı?"

"Kampa gitmediğin için pişman mısın?"

"Yani, yedi tane falan prezervatif getirmiştin. Seninle seks yapmayacağımı söyledim, sen de bir değil yedi kez yapmayı mı planladın?" Bir elim kalçamda döndüm.

Bunun nereden geldiğini sorma. Bir an kamp yapmayı düşünürken bir anda prezervatif aklıma geldi.

gerekirse: *Beynimde* seks vardı-kötü.

Isaac'ın kaşları zirvelere doğru kaydı.

"Özür dilerim," diye başımı salladım. "Çok fazla içtim. Zihnim allak bullak oldu. Biraz yemeğe ihtiyacım var. Beni görmezden gel." Fırçayı çantama attım ve parmaklarımı gevşekçe saçlarımda gezdirdim.

"O zaman seni besleyelim." Isaac yataktan fırladı ve komodinin üzerinden kamyonentinin anahtarlarını aldı.

Raydan çıktığımı sözlü olarak kabul etmemesi durumu daha da kötüleştirdi. Beni getirdiği için pişman mıydı? Kim deneyimsiz bir hayalperesti Nashville'e götürmek, her şeyi ödemek, ondan sorumlu olmak ve sadece güvenli seks planlaması hakkında bir ders almak için karşılık almadan ona orgazm vermek istemezdi?

İyi iş, Sarah.

Kendime İsa gibi ol konuşması bile yapamadım çünkü O, körleri görmekle, hastaları iyileştirmekle ve suyu şaraba dönüştürmekle meşgul olan bir bakireydi ve orgazm çetelesi tutmuyordu.

Çantamı omzuma attım ve Isaac kapıyı açarken güneş gözlüklerimi taktım.

Motel odamızın yanındaki park yerinden geri geri çıktık ve arabayı *vites* takmadan önce durdu. "Ya seks yapmayacağız ya da yedi kez yapacağız."

Ona doğru döndüm ve gözlüklerimi burnumdan aşağı kaydırarak çerçevelerin üzerinden ona baktım. "Ne demek istiyorsun?"

Vitesi *boşa* aldı ve gaza bastı. "Bunu bir kez yaparsak, diğer altısını da kısa sürede hallederiz."

Aman .

O sırtırken birkaç kez gözlerimi kırptım ve sonra güneş gözlüklerimi burnuma doğru itip öne doğru baktım.

Isaac'le seks yapmak istememin başka bir nedeni yoksa bile, ilk seferin lanetinin benden mi kaynaklandığını bilmem gerekiyordu. Ve bana cam gibi gözlerle bakarken kot pantolonunun üzerinden kendini ovuşturmasını izledikten sonra, onun orgazmını izlemek için can atıyordum. *Bu* bana nihai güç gibi geliyordu.

Hafta sonu tatili trafiğinde yol almamız biraz zaman aldı ama otoparka girdiğinde ciyakladım ve ağzımı kapattım. "Opryland!"

Isaac kıkırdadı. "Anladığım kadarıyla onaylıyorsun?"

Ellerimi ağzıma götürdüm, heyecandan titriyordum. Bir park yerine çekti ve ben emniyet kemerinden yeterince hızlı kurtulamayarak bank koltuğunun üzerinden kucağına kaydım.

"Sen ne-"

Onu bir öpücükle kestim.

Ve bir tane daha.

Ve bir tane daha.

Ben biraz sakinleşince güldü.

"Haklısın. Yedisini de kullanacağız," dedim.

"Hayır." Gözlerini devirdi ve beni kucağından indirmek için kalçalarımından tuttu.

Dışarı atladığında çantamı aldım ve kapıları kilitlerken yanına doğru ilerledim.

"Yani şimdi yapmak istemiyor musun?"

Kapıyı kapattı ve güneş gözlüklerini taktı. Sonra tek parmağını benimkiyle birleştirdi ve beni girişe doğru götürdü. "Seksi para birimi olarak kullanmayı bırak. Tamam mı? İstedğin zaman, *istediğinden* başka bir sebep olmadan yapacağız."

Birkaç adım geri çekilirken ne diyeceğimi bilemedim.

Bana yetişmek için durdu. "Hayır. Opryland'de Opryland'de surat asamazsın."

Gülümsememi sağlamak için parmaklarını ağzımın kenarlarına bastırduğında burnumu kırıttım. "Kes şunu." Güldüm.

"Bu daha iyi." Parmağını tekrar benimkiyle birleştirdi ve girişe doğru devam ettik.

Babamın yaşına yakın, hatta daha yaşlı görünen bir adamla ya kızı ya da torunu olan bir kızın arkasında sıraya girdik. O da benim kadar heyecanlı görünüyordu, bize doğru baktığında gözlerinin içi parlıyordu. Sonra adam kolunu kıza doladı, eli kızın poposuna gidene kadar sorun yoktu, eliyle poposuna birkaç şakacı dokunuş yaptıktan sonra üzerinde daireler çizdi ve biraz sıkarak bitirdi.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve aynı şeyi izleyen Isaac'e baktım. Adam onu kucaklamak için kendine çekti ve sonra başını eğerek dudaklarından öptü - diliyle.

Nefesimi tutabilmek için dudaklarımı ısırđım. Isaac iğrenmekten çok üzölmüş gibi dişlerini sıktı.

Biletlerimizin parasını ödeyip lunaparka girdiğimize onunla yüzleştım. "Düşünceleriniz?"

Para üstünü cüzdanına koyarken başını salladı ama bana bakmadı. "Hadi gidelim. Önce neye binmek istersin?"

Bu kadar.

Sonra aklıma geldi. Belki babası ve Brenda'yı biliyordu ama ona soramadım.

"Bu iğrençti." Çenemi kapalı tutamadım.

Parkın haritasının önünde dururken cevap vermedi.

"Sence karısı mı? Kız arkadaşı mı? Metresi mi? Burada seninle birlikte olduğum için konuşacak biri değilim, bu da beni en kötü kız arkadaş türü yapıyor."

"O zaman neden geldin?" diye tersledi.

Sözlerinin acısını ve ses tonunun sertliğini göğsümde hissederken bir adım uzaklaşarak ona baktım.

Birkaç saniye haritaya bakmaya devam ettikten sonra burnunun kenarını sıktı ve uzun bir nefes vererek başını öne eğdi. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

O biliyordu. Patlamasının tek açıklaması buydu. O çift onu tetikledi ve hıncını benden çıkardı. Ve aniden, evimi özlediğimi hissettim.

Ailem nerede olduğumu bilmiyordu.

Arkadaşlarım kamp yapıyor, gülüyor ve öfkeli erkekler tarafından azarlanmıyorlardı.

Birkaç saniye içinde mutluluk balonum patladı ve sadece eve gitmek istedim.

Çocuksu duygularım kaçmadan önce gözlerimin kenarlarını sildim ve boğazımdaki yumruyu yuttum. Ama ben çocuk değildim. Büyük dozda gerçeklikle ve kararlarımın sonuçlarıyla yüzleşen bir yetişkindim.

"Sarah-"

"Hadi Wabash Cannonball'a binelim," diye mırıldandım ve hız trenine doğru yöneldim.

"Sarah, üzgün olduğumu söyledim." Beni takip etti, elime uzandı ama ben onu geri çektim.

"Bunu yapmayalım." Ellerimi ceplerime soktum.

Öğleden sonrayı parkta geçirdik, tavuk ve patates kızartması yedikten sonra şov için hazırlanmak üzere motele doğru yola çıktık. Isaac'ın bakışlarını sürekli üzerimde hissediyordum; araba kullanırken bile sürekli bana bakıyordu.

"Bunu düzeltmek için ne yapmam gerekiyor?" diye sordu, ben motel odasına girdiğimde anahtarlarını komodinin üzerine fırlatarak.

Yanağımın içini çiğneyerek omuz silktim ve söndüm. "Her şeyi berbat etmişim gibi hissediyorum. Burada olmamalıydım. Ben sadece..." Başımı salladım ve tavana baktım. "Paskalya Pazarında kilisenin arka tarafında oturduğun günden beri kendimi kontrolden çıkmış hissediyorum. Seninleyken bana her şeyin mümkün olduğunu hissettiriyorsun ama aynı zamanda etrafımdaki *herkesi* hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum. İnsanları memnun etmek için çok uzun yıllar harcadım. Ve benden başka kimseyi memnun *etmeyeceğini* bildiğim bir şey yaptığımda, kendimi bencil hissediyorum ve suçluluk duygusu dayanılmaz oluyor."

Ona baktım ve kaşlarımı çatıttım. "Beni terslediğinde öyle hissettim ki-" Yutkundum ve gözyaşlarımı kırpmaya çalıştım ama çok fazlaydı, bu yüzden onları hızla sildim. "Kendimi çok yalnız hissettim," diye fısıldadım. "Çok fazla sır saklıyormuşum ve dünyanın yükünü omuzlarımda taşıyormuşum gibi hissediyorum." Gözyaşlarımı silmeye devam ettim ama akmaya devam ettiler.

"Bebeğim," diye fısıldadı, başımın arkasını kavradı ve beni kucağına çekti. "Yalnızlığı bilirim, sır saklamanın ve dünyanın yükünü omuzlarında hissetmenin nasıl bir duygu olduğunu da bilirim. En kötüsü de bu. Yalnız değilsin. Bir anlık bir şey yaptım ama anında pişman oldum. Çok özür dilerim." Başımın üstünü öptü.

Sonra alnımı, yanaklarımı ve dudaklarımı öptü. Gözlerimi kapattım ve kucağında eridim, paylaştığımız diğer öpücüklerden daha samimi hissettiren yavaş öpücüğün tadını çıkardım. Omuzlarımdaki ağırlığı kaldırdı ve bana sadece üç günlüğüne bile olsa kendimi seçmemin sorun olmadığını hatırlattı. Isaac gömleğini çıkardı ve kendi gömleğini çıkarmadan önce beni tekrar öptü. Kıyafetlerimiz teker teker yere , ta ki yatakta çıplak kalana, bacaklar birbirine dolanana, eller keşfedene, dudaklar kaynaşana kadar.

Bileğimin iç kısmını ve kolumun üst kısmını öpmeden önce tenimin üzerinden "Seni hak etmiyorum," diye fısıldadı.

Sabrı tüylerimi ürpertti ve beni düşündüğümden daha fazla tahrik etti. Her yerime dokundu, sadece g    slerimde kısa bir süre geçirdi ya da sanki suları test ediyormuş gibi parmak uçlarını bacaklarımdın arasına soktu.

"Isaac,"   ok belli etmeden başını bacaklarımdın arasına yönlendirmeye çalıştım.

Kalça kemi  im boyunca g  be  ime kadar uzanan derimi öptüğünde dudaklarının sırttı  ını hissedebiliyordum. "Ne var bebeğim?"

Bana ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Matt bana on saniyelik bir   n sevişme yaşattı; Isaac ise bana sonsuzluk yaşatıyordu. Sonunda, *oraya* gitti.

"Isaac, *yesss ...*" Sırtımı dikleştirdim ve Tanrı'ya   krettim (Muhtemelen kulaklarını tıkamıştır). Sonra dizimin arkasını kavrayıp bana, sonrasında cehennem gibi hissettirecek küçük bir cennet dilimi verirken ayağımı omzuna dayadım. Bu sefer beni kenara getirdi ve durdu, vücudumda gezindi, beni sertçe öperken parmakları beni kızdırdı, ereksiyonunun ıslak ba  ı bacağıma s  rt  n  rken yavaşça içeri ve dışarı kaydı.

Uzakla  tı  ında sırtını tırmaladım ve muhta  lı  ım sırtmasına neden oldu. Tepeden tırnağa çok güzeldi; çiftlikte geçirdiği uzun günlerin mürekkebi, bronzlu  u ve tonu üzerindeydi. Aynı anda hem paniğe kapılmış hem de arzuyla dolmu  tum. Isaac'le seks yapmayı her şeyden çok istiyordum ama bundan zevk almak istiyordum.

Matt'i aklımdan çıkaramıyor, bunun bir tesadüf m  , ilk sefer laneti mi, yoksa kırıldım mı olduğunu merak ediyordum.

Prezervatif takan Isaac yanımdaki yatağa kaydı ve tekrar   p    rken yüzümü kavradı. "  st  me   ık," diye fisıldadı.

  stte olmak konusunda emin değildim ama yine de yaptım. Ereksiyonunun uzunluğu bacaklarımdın arasına sürtündü.

"Bana ne kadar güzel ve seksi olduğunu göster." Ba  ı i  ime girene kadar ereksiyonunu tuttu ve sonra ellerimi göğüslerime doğru yönlendirdi.

Sadece Isaac bana kendimi bu kadar güvende ve emin hissettirebilirdi. Yaptığı her şey bana zevk vermek içindi, ben tamamen ona gömüldüm ve birlikte hareket etmeye ba  ladık. Onun i  imde kendini kaybettiğini, ihtiyaç ve samimi kırılganlıkla   z  ld    n   gördüm.

Sona doğru bir yarı   değildi; o anla ilgiliydi. Aramızdaki ba  . Bir şey kaybetmeye ya da hak ettiğini düşündüğüm için ona bir şey vermeye   alı  madı  ımda her şey farklı .

Isaac pelvisini pistonladı. "Sarahhh ..." Sırıttı.

Seks sırasında komik olmaya çalıştığına inanamıyordum. Ama gülümsemesine eşlik etmeden de edemedim.

Sonra oturdu ve birlikte yavaşça hareket ederken mizah azaldı, arzuya dönüştü. En çok hissettiğim şeyin aşkla sızlayan kalbim olduğunu fark ettim. Kelebeklerin uçtuğu ilk türden bir aşk değil.

Zamanla kazanılan, sadakatin bir uzantısı olan türden değil.

Isaac'i her şeyi tüketen, uçurumdan atlayan, sonuçlarına lanet eden bir şekilde sevdim.

"Bebeğim," diye fısıldadı dudaklarıma, ben kalçalarımı onunkilerle birlikte ritmik bir şekilde sallarken. "Burada, senin içinde ölmek benim için sorun değil."

Ben orgazm olurken elleri saçlarıma dolandı ve sonra ellerini kalçalarım götürürken beni öptü ve devam etmem için beni cesaretlendirdi. "Sarah." Tüm kasları aynı anda gerilmiş gibiydi, teninde boncuk boncuk ter vardı ve yüzünde acı verici ama bir o kadar da güzel bir ifade belirdi.

Bu güç değildi; eşitlikti. Onun daha yaşlı, daha zeki ya da daha yetenekli olduğunu hissetmiyordum. Sorun o değildi, ben de değildim. Bizdik.

Matt ile seks yaptım. O benimle seks yaptı. Ve ikisi de çok farklı deneyimlerdi. Isaac ile seviştik.

Kollarına sarılıp bizi yatağa yatırdı, kalbim onunkine çarpıyordu. Müzisyenlerin seks, yakınlık ve aşk hakkında yazarken düşündüklerini hayal ettiğim şey *buydu*.

Zorlu nefesler arasında saçlarımı okşadı. "Yalan gibi hissettiğimiz için üzgünüm. Bunun sevdiğimiz pek çok insanı inciteceği için üzgünüm. Ama bebeğim," başımın tepesini öptü, "olanları değiştirmezdin. Sana olan hislerim çok büyük; pişmanlığa yer bırakmıyor."

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

THE J. GEILS BAND, "LOVE STINKS"

Isaac

MATTY'yi SEVİYORDUM ama dünyayı farklı bir gözle görüyordum.

Doğru olan her şey adil değildi. Ve adil olan her şey de doğru değildi.

Sarah Jacobson kimseye ait değildi. Kimsenin malı değildi. Ben ondan beni sevmesini istemedim, o da benden onu sevmemi istemedi.

Matty büyülü bir hayat yaşadı, ben ise gerçeklerle yaşadım. Kimse beni yargılamadığı sürece gerçeklerle aram iyiydi. Matty kendi hayallerine sahip olabilsin diye ben kendi hayallerimden vazgeçtim, ama o bunu bilmiyordu.

"Aynı elbiseyi giymemin garip olmadığına emin misin?" Sarah elbisesinin düğmelerini iliklemeyi bitirmişti, saçları birlikte aldığımız duştan ıslanmıştı.

"Farklı bir gece. Farklı kalabalık," dedim. "Aynı kotu giyiyorum." Fermuarını çektim.

Gözlerini devirdi. "Bu gece seninle bir şarkı söylememe izin verecekmişsin gibi hissediyorum."

Kıkırdadım, çoraplarımı ve botlarımı giymek için yatağın ucuna oturdum. "Öyle mi?"

Sırıtişını saklayamadı, saklamasını da istemezdim çünkü o kız bir bakışıyla beni dizlerimin üzerine çökertti - parmağına dolanmış ya da arka cebine sokulmuş.

Bu kadar basitti. İstese de istemese de bana sahipti. Hayallerimin, bir başkasının kendi hayallerini yaşamasını izlemek kadar basit olduğunu hiç düşünmemiştim. Ta ki ona kadar.

"Şey, o şeyi ben yaptım. Şarkı söylememe izin vermen için yaptığımdan *değil*." Bana baktı, yanakları pembeleşirken botlarını giymek için tek ayağının üzerinde dengede duruyordu. "Bunu yapmak istedim."

Açık konuşmak gerekirse, hiçbir zaman, hiçbir nedenle ondan sikimi ağzına istemezdim. Ama duştan sonra havluyu belimden çıkardığında ve yeni bir şey denemeye hevesli görüldüğünde kime hayır diyebilirdim ki?

"Kuralları Lenny koyuyor, ben değil," dedim.

"Ah," diye dudaklarını büktü ve birkaç kez başını salladı. "Anlıyorum. Yani, yanlış adamın ..."

Masumiyetinin onu düşürmesine bayıldım. "Yanlış adamın *aleti* mi?"

Ofladı ve söndü.

"Pazar Sabahı, sana ne yapman gerektiğini asla söylemeyeceğim, ama ne yapmaman gerektiğini söyleyeceğimden emin olabilirsin. Ve başka bir adamın aletini emmek listenin en başında yer alıyor."

"Aynı fark." Kaşlarını çatı.

"Aynı şey değil." Ayağa kalktım ve kemerimi düzelttikten sonra parmaklarımı elbisesinin ceplerine soktum ve onu kendime çektim.

Ellerini belime doladı ve büyüleyici mavi gözleriyle bana baktı. "Yarın eve gitmek istemiyorum."

"Ne zaman dönmen gerekiyor?" Ben sordum.

"Akşam yemeğine kadar. Heather altı gibi dönmeyi planladıklarını söyledi. O yüzden beni her zaman bıraktığın yere bırakırsan sorun olmaz."

"O yarına kadar değil. Akşam yemeği yiyelim. Gösteriye gidelim.

Havai fişekler. Yatak."

Gülümsedi. "En çok neyi dört gözle beklediğimi bilmiyorum." "Yatak, bebeğim. Benimle bu yatağa girmeyi dört gözle bekliyorsun ve bütün gece uyuyamadım."

Kıkırdadı. "Ama havai fişekleri severim." "Kıçını kamyonu sok."

Kırk beş dakika boyunca sahnenin hemen yanındaki bir masada Sarah'yı izleyerek oynadım. En sevdiğim hayranımmış gibi davranmak beni heyecanlandırıyordu ama daha iyisini biliyordum. Ellerini mikrofona dolamak ve o güzel kalbiyle şarkı söylemek için can atıyordu.

Son şarkım sırasında çenesinin düştüğünü görmek neredeyse çok fazlaydı. "Love Stinks "i söyledim ve kalabalık nakaratı söyledi. Şarkının sonunda Sarah ellerini havaya kaldırdı ve şarkıya eşlik etti.

"Bir şarkı için daha vaktimiz var," diye anons ettim, Sarah'nın omuzlarının içe doğru çöküşünü izliyordum, ona hayallerine daha büyük bir bakış atamayacağım fikrine boyun eğmişti. "İzin verirsiniz, sahneye benimle birlikte özel bir konuk getirmek istiyorum."

Bana attığı o bakış, tüm galaksideki her şeyden daha büyük ve daha iyiydi. Tek bir bakışla, varlığımı ve hayatımın anlamını tek bir amaca indirgedi: her günümü ondan o bakışı kazanmak için çalışarak geçirmek.

Bunu yapabilseydim, mutlu bir adam olarak ölürdüm.

"Onu radyoda dinlediğinizde ve kapalı gişe oynadığını gördüğünüzde, bu gece onu *ilk kez* burada gördüğünüzü unutmayın. Lütfen Sunday Morning'e hoş geldiniz deyin."

Bir an tereddüt etti ve gözlerini kıstı, ancak kalabalık alkışlamaya başladığında gülümsemesini buldu ve sahnede bana katıldı.

Mikrofonu ona uzattım ve fısıldamak için eğildim, "Nefes al, bebeğim. Bunu başarabilirsin."

Ben tabureye otururken endişeyle gülümsedi. Mikrofon elinde titriyordu.

"Bana bak," diye mırıldandım.

Ben çalmaya başlayınca başıyla küçük bir selam verdi ve sonra ahırın çatı katında sadece ikimiz aynı tutkuyu paylaştık.

"Bette Davis Eyes" şarkısının ilk dizesini söylediğinde kalabalık çılgına döndü ve Sarah gülümsemesiyle tüm sahneyi aydınlattı.

Matty ona mektup ceketini, ilk öpücüğünü, bekâretini ve hatta bir gün soyadını bile verebilirdi ama ona hayalleri için bir şans veremediyse, hiçbir şey vermemiş de olabilirdi.

Coşkulu Dört Temmuz kalabalığı onu ayakta alkışladı ve kulakları sağır eden bir alkış koptu. Gitar askısını başımın üzerine kaldırdığım anda kollarını boynuma doladı.

Biz havai fişek gösterilerini izleyip ertesi sabah güneş doğana kadar sevişirken o gecenin geri kalanında bu yüksekliğe çıktı.

Matty şöhret ve servete sahip olabilirdi. Dünya şampiyonlukları ve süslü arabalar. Altı gün ve geceye sahip olabilirdi. Ben sadece Pazar Sabahı'nı istedim.

Ben sadece kızı istedim.

BÖLÜM YIRMI DÖRT

AIR SUPPLY "ALL OUT OF LOVE"

Sarah

Devil's Head'e dönerken fazla konuşmadık. Kalbim melankoliyle doluydu. Evde işler nasıl yürüyecekti? Matt okula gidene kadar ilişkimizi gizli tutabilir miydik?

O zaman her şey yeni olmuş gibi davranabilirdik. (Ki öyle oldu.)

Bunun tahmin edemediğimizi söyleyebiliriz. (Çünkü görmedik.) Beş hafta.

Matt üniversiteye gidene kadar beş hafta daha dayanmamız gerekiyordu.

Isaac, Devil's Head çıkışına on mil kala otoyolun hemen dışındaki bir kamyon durağına girdi ve diğer araçlardan uzakta bir yere park etti.

"Buraya gel," dedi emniyet kemerini çıkararak.

Ben de aynısını yaptım ve koltuğa doğru kaydım, kollarımı boynuna dolayarak kucağına oturdum. Birbiri ardına uzun öpücükler paylaştık, her biri bizi bir sonraki için daha da aç hale getirdi. Nefes almak için durduğumuzda alnını benimkine bastırdı.

"Onlara söyleyelim," diye mırıldandı. "Senin ailen. Benim aileme. Hadi onlara söyleyelim."

Başımı kaldırdım. "Hayır. Matt'in gitmesine daha beş hafta var. Bunu şimdi kimseye söylemenin hiçbir yararı olmaz."

"Mesele para mı? Ailen kira ödüyor çünkü-"

"Hayır." Başımı salladım. "Evet, ama her şey bu değil. Bu yaz ailen için çalışacağım. Sadece her şeyin bir anda dağılmasını istemiyorum. Matt gidene kadar beklersek, o-"

"Bebeğim, Matt'in okula gitmesi onun bizim hakkımızdaki duygularını değiştirmeyecek. Bundan birkaç ay sonra Matt ve Eve'in bütün yaz birlikte olduklarını öğrensen ne tepki verirdin?"

Burnumu kıvırdım. "On altı yaşında."

"Ve on sekiz yaşında. İki yıl eder. altı yıl var."

Omuz silktim. "Sana sahibim, her neyse." Yalan söyledim çünkü böyle bir şeyin bana nasıl hissettireceğini anlayamıyordum ve Isaac'ın haklı çıkmasını istemiyordum.

"Ama ya ben olmasaydım?"

Kaşlarımı çattım, bu da onun sırtmasına neden oldu.

"Tamam, anladım. Anlıyorum. Matt bundan hoşlanmayacak ama ben burada *ailen için çalışırken* bana kızacağına Michigan'da bana kızmasını tercih ederim. Yazın geri kalanını Matt'le birlikte kalmayabileceğimize dair ipuçları vermek için kullanabilirim. Sen de kilisede ön sırada oturmaya başlayabilirsin, böylece babam senin Tanrı'ya olan bağlılığını görür ve böylece seni kızına layık bulma şansını artırır."

Bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyordum.

"Ve belki bana gitar çalmayı öğretmek için daha fazla zaman harcayabilirsin, ama her zaman gizli saklı değil. O zaman Matt ve ailen bizi *birlikte* görmeye alırlar, gerçekten birlikte olmasak bile."

Yavaşça başını salladı. "Tamam. Ama biri bu yolculuğu öğrenirse, bunu benim halletmeme izin vermeni istiyorum. Ailemle ve senin ailenle ben ilgileneceğim. Anlaşıldı mı?"

"Neden-"

Isaac yüzümü büyük elleriyle çerçeveledi. "*Anlaşıldı* mı?" Küçük bir baş sallamayla karşılık verdim.

"Güzel." Dudaklarımı gagaladı. "Şimdi bunu açıklığa kavuşturduğumuza göre," şortumun düğmelerini açtı, "bir prezervatifim kaldı."

ISAAC son bir öpücükle beni araba yolumuzun on beş metre ötesine bıraktı. Ne yazık ki yeni kıyafetlerimi, botlarımı ve şapkamı ona bırakmak zorunda kaldım, böylece evdeki kimse bunları nereden aldığımı sorgulamayacaktı. Bırakmama rağmen

Somut şeyleri geride bırakarak ön kapıya kadar kontrolsüzce sııttım çünkü üç gün içinde edindiğimiz anılar sonsuza kadar benimle kalacaktı.

"Sarah!" Annem bana doğru koştu, bana öyle sıkı sarıldı ki bir sonraki nefesimde boğuldum. Babam ve kız kardeşlerim de bana sarılarak onu ön kapıya kadar takip ettiler. , Eve ve Gabby yüzlerindeki yaşları silerken, babam kızarmış gözlerine rağmen gözlerini kırıştırdı.

Kalbim midemin çukuruna düştü. Biliyorlardı. Ama kız kardeşlerim neden ağlıyordu? Arkamı dönüp Isaac'i kovalamak istedim. Doğru olmayan bir şeyler vardı.

"Hey, um..." Paniklemeye başladım ama bunu görmelerini istemedim, bu yüzden sertçe yutkundum ve gülümsedim.

"Nerelerdeydin?" Annem avuçlarını yüzüme bastırarak hıçkırıklara boğuldu.

Gülümsemem soldu. Onu endişelendiren şeyin ciddiyeti, benim mutlu görünme ihtiyacımdan daha büyük görünüyordu.

"Arkadaşlarımla kamp yapıyordum. Neden?" Gerçeği paylaşacak gücüm olmadığı için yalan söylemeye devam ederken titriyordu.

Annem gözlerini kıstı ve beni bırakıp bir elini ağzına götürürken başını geriye doğru kaldırdı.

Babama ve kız kardeşlerime baktım. Gabby ve Eve *neden* ağlıyorlardı? Babam onlara bakarak, "Yukarı çıkın kızlar," dedi.

Karşı koymadan itaat ettiler ve hiçbir zaman o kadar kolay itaat etmediler.

"Nerelerdeydin?" Babamın sesi tanımlayamadığım bir duyguyla kalınlaşmıştı. Kızgın ama incinmiş, korkmuş ama rahatlamış görünüyordu.

O biliyordu. Ama nasıl? Hiç mantıklı gelmiyordu. Ve eğer biliyorsa, neden bilmiyormuş gibi bana sordu?

"Neler oluyor?" Boğazımdaki yumruyu geçip fısıldadım, iri gözlerim annemle babamın arasında gidip geliyordu.

Annem iki eliyle yüzünü kapattı ve ağladı.

"Sarah," dedi babam boğazını temizlemeden önce sesi çatallaşarak, "Heather ve Joanna bir araba kazası geçirmişler."

Hepsi buydu. Tek duyduğum buydu. Oda döndü ve sesi uzak, mırıltılı bir yankıya dönüştü. Ağzı hareket etti, elleri saçlarını karıştırmadan önce jestler yaptı.

"Sarah?"

Onu yanlış duymuşum. Garip bir rüyaydı.

"Sarah?" Omuzlarımdan tuttu. "Ne dediğimi duydun mu?"

Bakışlarım yavaşça kıpırdayan dudaklarından kısılan gözlerine kaydı.
Başımı salladım. "Ne?" Kendi sesimi zar zor duyabiliyordum.

Beni duydu mu?

"Nerelerdeydin?" Ellerini annemin beni tuttuğu gibi omuzlarımdan yüzüme doğru hareket ettirdi. "Sarah, beni duydun mu? Heather ve Joanna bir araba kazası geçirdi." Babamın adem elması titredi. "Başaramadılar. Sen neredeydin? Meraktan öldük. Sağ salim dönmen için dua ettik. Kimse nerede olduğunu bilmiyordu. Diğer arkadaşların evde olduğunu sanıyordu. Polise gittik. Sarah Elaine Jacobson, konuş benimle!"

Her şey tenimi sokan minik arılar gibi yanıyordu ve gözyaşlarımın ardında görüşüm bulanıklaşıyordu. Nefes alamıyordum. Hava neredeydi? Neden bir sonraki nefesimi bulamıyordum?

"H-Heath ... H-Heather ... hayır ... ne ... HAYIR!" Başımı salladım ve kapıya çarpana kadar ondan uzaklaştım. "Hayır..." Başımı sallamaya devam ettim.

Ailem bana doğru adım attı.

"Hayır! Dokunma bana. Hayır. Yalan söylüyorsun. Bu hiç komik değil." "Tatlım-"

Annem kollarını uzattı ve bana uzandı.

"DUR!" Eline vurdum. "Neden böyle bir şey söyledin ki? Öyle söyleme." Hıçkırarak ağladım, elimin tersiyle burnumu sildim. "Sakın. Asla. Söyleme. Söyleme!" Çantamı kaptım ve yukarı koştum.

"Sarah?" Eve aradı.

Kapımı çarptım ve kilitledim. Sonra masamı önüne çektim, lambayı yere düşürdüm ve ampulü kırdım. Barikatlı kapıdan uzaklaşırken duygularım boğazımda düğümlendi. Karşı duvara çarptığımda popomun üzerine kaydım ve dizlerimi göğsüme çektim.

"Hayır, hayır, hayır, hayır, hayır..." Dişlerim takırdarken gözlerimi kısıtırarak fısıldadım.

Ailemden nefret ederdim.

Heather ve Joanna'dan bana böyle korkunç bir şaka yaptıkları için nefret ediyordum.

Ama en çok Tanrı'dan nefret ediyordum çünkü aklımın inanmayı reddettiği şeyi kalbim biliyordu. Ve sevgi dolu hiçbir Tanrı bunun arkadaşlarıma olmasına izin vermezdi.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

KANSAS, "RÜZGARDA TOZ"

Telefon durmadan çalıyordu, ben de kabloyu duvardan çektim. Ailem durmadan kapımı çalıyordu, ben de kulaklığımı takıp müzik dinledim.

Aynı yerde oturmuş, o gece ayın ancak bir şerit halinde görüldüğü karanlığa bakıyordum. Yatak çok uzaktaydı. Nefes almak elimde kalan her şeyi aldığı anda hareket etmek imkânsız geliyordu. Sonunda yana doğru eğildim, top gibi yere uzandım ve yatağımın altındaki siyah şekillere baktım. Bunlar kutular dolusu fotoğraf ve yıllıktı. Heather ve Joanna o kutuların içindeydi.

Kısa uyku nöbetleri, bitmek bilmeyen gözyaşları arasında bana rahatlama anları verdi. Sabahın ilk ışıkları perdelerimi delip geçtiğinde, otururken irkildim. Başım ağırlaşmıştı ve gözlerim acıyla şişmişti. Masa kapımın önündeydi, bu da bunun sadece kötü bir rüya olmadığı anlamına geliyordu.

Heather ve Joanna gitmişti ve benim işemem gerekiyordu.

Masayı kapımın kilidini açacak kadar kaydardım ve kapıyı hafifçe araladım. Annem başını yerdeki yastıktan kaldırdı. Üzerinde bornozu vardı, bir yorgana sarınmıştı.

"Konusamıyorum," diye fısıldadım.

Battaniyeyi omuzlarına atarak ayağa kalktı ve bana sarıldı. Tek kelime etmedi.

Açıklama yok.

Beni kollarıyla sardı ve bu Tanrı'nın sevgisine hayal edebileceğim en yakın şeydi. Annem, babamın her Pazar övdüğü tanrı kadar yüce olsaydı arkadaşlarımın ölmesine asla izin vermeyeceğini biliyordum.

Kendimi geri çektim ve ayaklarımı sürüyerek banyoya gittim. Odama döndüğümde annem yatağımın kenarında oturmuş, pencereye bakıyordu.

"Heather'la birlikte araçta olanın sen olduğunu düşündük," diye fısıldadı. Ve o anda biraz öldüm."

Sırtlarımız birbirine dönük olacak şekilde yatağın karşı tarafına oturdum. Duygularım anlam veremeyeceğim kadar karışıktı.

Acı.

İnkâr.

Pişman

lık.

Çok fazla pişmanlık ve vicdan azabı.

"Heather'ın cenazesi yarın. Joanna'nınki ise büyükannesi ve büyükbabasının orada olabileceği Perşembe gününe kadar."

Gözlerimi kapattım. Gerçek değildi.

"Neredeydin?" Sesi çatallaştı.

Cevap veremedim, bu yüzden yan yattım, ellerimi yastığın üzerinde yanağımın altına sıkıştırdım.

Annem bir annenin olması gereken her şeydi, ama benim düşüncelerim ve duygularım için alana ihtiyacım vardı - gerçeğin yeni gerçekliğini şekillendirmesi için alana.

Ben öyle anlamadım.

Yatak odamın kapısı iki kez çalınınca babam kafasını içeri uzattı. "Matt geldi, tatlım." Masaya göz attı ve kırık ampulü bir kâğıt parçasıyla süpürerek yerine yerleştirmek için aralıktan içeri süzüldü.

Matt odama girerken ellerini ceplerine sokarak, "Sarah," diye fısıldadı.

Annem, "Biz aşağıda olacağız," diyerek babamın elini tuttu ve odamdan çıkmasına rehberlik etti.

Matt'ın yatak odama girmesine ilk kez izin veriliyordu.

"Neredeydin? Herkes seni ..."

Öldü.

Herkes arabada Heather'la olanın ben olduğumu sanıyordu.

Bakışlarım komodinin yontulmuş köşesine sabitlendi. Ona bakamıyordum.

"Sarah?" Yatağımın kenarına oturdu ve elini koluma koydu. "Konuş benimle."

"Bu konuda konuşamam," diye fısıldadım, gözümü kırpıştıarak bir damla gözyaşı bıraktım. "Neden? Arkadaşlarımız öldü, Sarah. Ve sen-"

"Biliyorum!" Sırt üstü yuvarlandım ve ellerimin topuklarıyla gözlerimi kapattım. "Gitmek zorundasın. Seni burada istemiyorum. Sadece herkesin beni yalnız bırakmasını istiyorum." Hıçkırarak hıçkırarak ağladım.

"Sarah-" Matt bacağıma dokundu.

Sarsılarak uzaklaştım. "Sadece. Git!" Ağlamamı bastırmak için nefesimi tuttuğumda, duygular dalgalar halinde vücuduma yayıldı ve her biri kalbime çarptı.

Birkaç saniye sonra kapı tıkırdarak kapandı.

Muhtemelen yakınımda kimseyi kaybetmediğim için, yas hakkında derinlemesine HİÇ DÜŞÜNMEMİŞTİM. Seks gibiydi. İzlediğim filmlerden ve okuduğum kitaplardan kafamda böyle bir fikir vardı ama gerçekte uyuşmuyordu. Ya da belki bazı insanlar için öyleydi ama ben değildim.

Öfke tüm üzüntüyü boğdu. Duygularım katmanlıydı. Öfke.

Suçlu

luk

duyg

usu.

Keder

Ve ondan sonra ne geldiyse.

Bu her neyse ulaşılabilir gibi geliyordu, çölde bir serabın peşinden koşmak gibiydi, netliğe ve mantığa olan susuzluğumu asla gidermeyecekti.

"Saçını kıvırmamı ister misin?" Banyo aynasının önünde durup cansız yansımaıa bakarken Eve sordu.

Siyah en sevmediğim renkti ama annem kız kardeşlerimin ve benim cenazelerde giymek için her zaman basit bir siyah elbisemiz olmasını sağladı. Babam Devil's Head'deki tek kilisede vaiz olduğu için cenazelerin çoğuna katılırdık. Ancak çoğu zaman ölenleri (çoğunlukla yaşlı insanlar) çok az tanıyorduk.

Eve cevabımı beklemedi. Saç maşasını fişe taktı ve saçlarımı taradı. "Bana anlatabilirsin," dedi.

Yansımasına baktım ve omuz silkti.

"Her şeyi. Bana her şeyi anlatabilirsin. Sır tutabilirim."

"Sırrımı saklamak zorunda kalmanı istemiyorum," diye mırıldandım.

Saçlarımı kıvırmaya başladı. "Arkadaşların öldü. Annem ve babam arabada olmadığı için çok rahatladılar. Başının belaya gireceğini sanmıyorum."

"Bu benimle ilgili değil. Ben sadece ..." Bakışlarımı lavaboya indirdim. "Pek çok insanın canını yakacak bir şey yaptım ve şu anda daha fazla acıya neden olan kişi ben olamam."

Eve'i beni zorlamadığı için takdir ettim ama yüzünde bana yardım etmek istediğini gördüm.

Kimse bana yardım edemedi.

"Gitmeliyiz," diye annem.

Eve birkaç bukle daha ekledi, saç maşasının fişini çekti ve ona doğru döndüğümde bana sarıldı. "Arkadaşlarını kaybettiğin için üzgünüm. Bu hiç adil değil."

Bastırılmış bir hıçkırıkla boğulurken başımı salladım.

Kiliseye ilk gidenler bizdik. Babam ofisinde Heather'ın ailesiyle görüşürken kız kardeşlerim cenaze programlarını paylaştılar.

Annem beni kilisenin ön tarafına, üçüncü sıranın arkasına götürdü.

"Sadece buraya otur, Sarah." Bana birkaç mendil uzattı. "Heather'ın annesi bana birkaç kelime söylemek isteyip istemeyeceğini sordu. Kısa bir süre olduğunu ve buna hazır olmayabileceğini biliyorum. Ama-"

"Ben yaparım."

. Nefes almak zordu. Konuşmak? Neredeyse imkansızdı.

Heather'dan mı bahsediyorsun? Hayal bile edilemez.

Ancak, teyzesi kanserden öldüğünde, Heather bir şiir okudu ve onun hakkında güzel şeyler söyledi. Ona bunu yıkılmadan nasıl yaptığını sordum. O benim teyzem değildi ama yine de tüm tören boyunca gözyaşlarımı tutamadım.

Heather, teyzesi hakkında bir şeyler söylemek ve bunun önemli olmasını sağlamak için son kez olduğunu hissettiğini söyledi. Ve öldüğünde onu en çok seven insanların bunu *son bir kez* söyleme cesaretini bulacaklarını umduğunu söyledi.

"Emin misin?" Annem sordu.

"Eminim," diye fısıldadım.

"Eğer fikrini değiştirirsen-"

"Yapmayacağım." Kapalı tabuta ve Heather'ın fotoğrafına baktım. O fotoğrafa gülerdi. Bu onun son sınıf fotoğraflarından biriydi, en az sevdiği fotoğraftı çünkü fotoğrafçı ondan "yumuşak bir gülümseme" istemişti ve o da aptalca bir sırıtışa benziyordu. Ama annesi bu fotoğrafı diğerlerinden daha çok sevmişti.

Sonraki bir saat içinde kilise kapasitesinin üzerinde doldu. Tabuta o kadar uzun süre ki, annem ve kız kardeşlerim bir yanımdan içeri girene kadar etraftaki insanlar fark edilmedi. Anneme iyi olduğuma dair güven verici bir gülümseme vermeye çalıştım, tam o sırada Matt ve diğer beş adam karşı taraftaki ön sırada yerlerini aldılar.

Tabutu taşıyanlar.

Matt bana kısa bir bakış attı ama gülümsemeye çalışmadı. İncinmiş görünüyordu.

Bunu ona ben yaptım.

Biri omzuma dokunarak dikkatimi ters yöne çekti. Violet Cory yanıma oturdu ve bana kocaman sarıldı.

"Çok üzgünüm, Sarah. Hâlâ bizimle olmana sevindim. Çok endişelendik. Tüm kasaba endişeliydi."

Ben berbat bir insanım.

Bay Cory onun yanına oturdu. Bana hüznü bir gülümseme verdi. Diğer yanına da Isaac oturdu. Bana baktığında gözlerim yaşlarla doldu. Onun kollarının beni sarmasına her şeyden çok ihtiyacım vardı.

Eliyle siyah kravatını düzeltti. Onu daha önce hiç takım elbise içinde görmemiştim ve o günden sonra, tıpkı siyah elbisem gibi onu da bir daha takım elbise içinde görmek istemedim. Hafta sonunda çöpe gidecekti.

Violet beni serbest bıraktıktan sonra, Heather'ın ailesi önümüzde yerlerini alırken hemen mendillerime uzandım. Bakışlarımı kucağıma attım çünkü onlara bakamıyordum.

Babam herkesten dua etmek için başlarını eğmelerini istedi. Toplu, ciddi bir "Amin "den sonra, kutsal kitaptan alıntı yaptı. "Ne mutlu yas tutanlara, çünkü onlar teselli bulacaklardır."

Bakışlarımı babamın arkasında, koroda Heather'ın yanında oturduğum alana kaldırdım. Bana dirsek atar ve sırıttı. Ben de bacağımı onunkine vurur ve sessizce kıs kıs gülerdim. Babam arada bir bize bakar ve dikkatimizi çekmek için boğazını temizlerdi. Bu sadece o gözlerini kaçırmaz daha çok kıkırdamamıza neden olurdu.

Heather'ın annesi de benimki ve Violet Cory gibi hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Heather'la birlikte evin altındaki ahşap zeminden balmumu kazımak zorunda kaldığımız zamanı düşündüm.

Monopoly parasını sunu tabağına koymanın cezası olarak şamdanlar. Başımız sık sık belaya girmezdi ama girdiğinde de genellikle birlikte girerdik.

Birbirimizden ayrılamazdık.

"Kızım ve Heather'ın en iyi arkadaşı Sarah birkaç şey söylemek istiyor," dedi babam ve beni kabul etmeye hazır olmadığım bir gerçeğe geri götürdü.

Ayağa kalkıp elbisemi düzelttikten sonra annem ve kız kardeşlerimin yanından geçerek sıranın dışına çıktım.

Kürsüye çıktığımda babam cesaretlendirici bir gülümseme sundu. Özellikle Paskalya ve Noel'de büyük kalabalıklara bakmıştım ama bu daha büyüktü. Yeterli oturma alanı olmadığı için arkada ayakta duran bu kadar çok insanı hiç görmemiştim. Sanırım mezuniyet sınıfımızdan neredeyse herkes oradaydı.

Beni rahatlatmaları için anneme ve kız kardeşlerime baktım ama onlar sadece burnumu çekip gözyaşı döktüler. Matt'le göz göze geldiğimde bakışlarını kucağına indirdi. Sonra Heather'ın annesine bakma hatasını yaptım ve göğsüme bir bıçak saplanmış gibi hissettim.

Heather öldü. Ben yaşadım.

Teyzesinin cenazesinde konuşabildi çünkü Heather hayatın devam edeceğini ve onun iyi olacağını biliyordu. Bir yalanın içinde boğuluyordum ve suçluluk duygusundan boğuluyordum. İyi olup olmayacağımı bilmiyordum. Ve bu belirsizlik düşüncelerimi felç etti - ta ki Isaac'e bakana kadar.

Dudakları kıpırdadı. Belli belirsizdi, herkesin gözünden kaçmıştı ama ben gördüm.

"*Seni seviyorum,*" diye mırıldandı.

Elimdeki tomardan bir mendil çıkardım ve birkaç damla gözyaşımı sildim. Isaac en yakın arkadaşımın cenazesinde bana aşkını ilan etmişti. Bu onu daha çok sevmemi mi yoksa ondan sonsuza dek nefret etmemi mi sağladı bilmiyordum çünkü kalbimden daha fazla kan çekiyordu.

"Size Heather'la nasıl tanıştığımızı anlatmak isterdim ama hatırlamıyorum. Annemle ya da babamla tanıştığımı da hatırlamıyorum. Heather'ın hep orada olduğu gibi onlar da hep oradaydı. Annelerimize göre, Pazar okulunun kreşinde tanışmışız. Birlikte ilk adımlarımızı bu kilisenin arkasındaki bir yaz yemeğinde attık. İlk kelimeler. İlk yüzme dersleri. Okulun ilk günü. Heather'la kendi kız kardeşlerimden daha fazla ilk paylaştım." Birkaç damla gözyaşını sildim, kendimi tutabildiğim için kendimle gurur duydum.

"Birbirimizin saçlarını ördük ve cümlelerini tamamladık. Bacağımı kırdığımda ve Eyalet Fuarı'na , beni taşıyacağını söyledi.

beni." Gözyaşlarımın arasından güldüm.

"Ben çok ağırdım; ne de olsa sadece on iki yaşındaydık. Heather bunu ikimiz için de deneyimleyeceğini ve bana anlatacağını söyledi; bir gün, eğer bir yere gidemezse, ben de bu iyiliğe karşılık verecektim." Tavana baktım, bir şey arıyordum - belki de güç.

"Düğünlerimizi on beş yaşındayken planladık. O Hawaii'de bir plajda evlenmek istiyordu, ben de Las Vegas'taki Graceland Düğün Şapeli'nde evlenmek istiyordum ama babama söylememesi için ona söz verdim."

Cemaat güldü ve Heather'ın gurur duyacağını biliyordum. Herkesin cenazelerde bir kahkaha anı bulması gerektiğini düşünürdü.

Babama baktım, onun da yüzünde bir gülümseme vardı.

"Heather her zaman her konuda benden biraz daha iyiydi ama hiçbir zaman kendimi ondan aşağı hissettirmedi. O bana en çok ilham veren kişiydi-" Gözyaşlarımın ardında her şey bulanıklaşırken kelimelerimde boğuldum. Gözlerimi silerek derin bir nefes ve sığınak burnumu çekmeler ve yumuşak hıçkırıklarla dolarken yavaşça dışarı verdim. "O bir insanın sahip olabileceği en ilham verici en iyi arkadaştı. Ve o-" Yine boğazımdaki yumruyu yutmak zorunda kaldım ve dudaklarımı birbirine bastırarak biraz daha soğukkanlılıkla sözümü bitirmek için mücadele ettim. "O benimdi," diye fısıldadım, dudaklarımdaki tuzlu gözyaşlarının tadına bakarak.

"Yani tanıştığımız günü hatırlamamam sorun değil," dedim tabuta bakarak, "çünkü onsuz bir zamanı hayal etmek istemiyorum." Kalbimle birlikte sesim de çatladı. "Heather, seni taşıyacağım," dedim usulca, başka birinin beni duyup duymadığını umursamadan. "Seni yanımda taşıyacağım. Birlikte bir hayat yaşayacağız. Ve sana her şeyi anlatmak için sabırsızlanıyorum." Dizlerim titriyordu ve acıdan bayılacakmışım gibi hissediyordum.

Her şey acıtıyordu. Tek yapmak istediğim en yakın telefonu bulup Heather'ı aramak ve ona kâbusumu anlatıp beni asla terk etmeyeceğine dair söz vermesini sağlamaktı. O da gülerek bana daha da rahatsız edici bir rüya gördüğünü anlatırdı. En iyi arkadaşlar böyle yapar; el ele tutuşup birbirlerini hayatın içinden geçirirler, her kahkaha anını ve her gözyaşını paylaşırlardı. Isaac ile Nashville gerçek değildi çünkü ben Heather'a söyleyene kadar hiçbir şey gerçek değildi.

Bir daha hiçbir şey gerçek gibi gelmeyecekti. Hayatımın geri kalanını mutlu anları çalarak geçireceğimi ve hepsinin bir yıldız işaretiyle geleceğini biliyordum.

Merdivenlere doğru bir adım attım ve Heather'ın annesinin yana yığıldığını, kocasının kollarında parçalandığını gördüm ve bir adım daha atmadım.

Panik ciğerlerimi ezerken bakışlarım odanın içinde gezindi. Nefes alamıyordum. Babam elini omzuma koydu ama güven verici bir ele ihtiyacım yoktu. Kendimi toparlamamı ve oturmamı istediğini biliyordum ama

I. Yapamadım. Hareket edemedim.

"Sarah," diye eğildi ve ben belimi bükerken kulağıma fısıldadı. "Annenin yanına oturur musun, tatlım? Bunu yapabilir misin?"

Başımı salladım ve göğsümden bir hıçkırık koptu. Yüzlerce insan beni izliyordu ama ben kendimi korkunç derecede yalnız hissediyordum.

Nefesimi tutamıyorum. Nefesimi tutamıyorum ...

Zihnim çılgın atıyordu ama konuşamıyordum.

Biri beni aldı ve ilk başta babam olduğunu düşündüm. Kafamı kaldırdığımda, karşımdaki bulanık yüz Isaac'e aitti. Beni pencerelerin yanındaki koridordan aşağıya ve kilisenin önünden dışarıya taşıdı.

Beni otoparkın yanından geçirdi, yolun karşısına geçirdi ve ayçiçeği tarlasına götürdü. Dev sapsar, Devil's Head'deki küçük çocukların saklambaç oynamayı sevdiği mısır labirentleri gibi bizi içine aldı. Yürüdü ve yürüdü. Mükemmel bir yer mi buldu, yoksa beni taşımaktan yoruldu mu bilmiyorum, ama beni bükülmüş dizleri ve koruyucu kolları arasında kozalayarak bizi yere indirdi.

Isaac ağlamama izin verdi. Dağılmama izin verdi. Ve bana iyi olacağımı, iyi olacağımızı ya da hayatın iyi olacağını söylemedi. En iyi arkadaşım gitmişti.

Bir daha hiçbir şey iyi hissettirmeyecekti.

"Yapmalıydım... yapmalıydım.. o arabada... olmalıydım." Daha önce hiperventilasyon geçirmemiştım ama böyle hissettiğimi hayal etmiştım.

Kalbim hızla çarpıyordu. Başım dönüyordu. Ve ne kadar denesem de nefesimi tutamadım.

"Şşş. Hayır, bebeğim." Başımı öptü. "O arabada *olabilirdin*. Ama değildin. Ve arkadaşlarını kaybettiğin için çok üzgünüm. Bu senin hatan değildi. Onların da suçu değildi. Hayat böyleydi. Ve bazen hayat acımasız olabilir. Ama bu da anlaşmanın bir parçası. Ölüm de anlaşmanın bir parçası. Kimse ne kadar ömrü kaldığını bilemez. Arkadaşlarınızın daha fazla zamanı olmaması berbat bir şey ama kimse sizin o arabada olmanız gerektiğini düşünmüyor."

"Nefes alamıyorum..." Nefes almak için çırpınırken göğsüm küçük kesiklerle şişti.

"Evet, yapabilirsin." Elini yanağıma bastırdı ve başparmaklarını gözyaşlarımın üzerinde gezdirdi. "Dudaklarını büz." O da kendi dudaklarını büzdü. "Yavaşlat. Her nefesini yavaşlat. Çok fazla hava var; sadece ." Dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Alnından. "Seni tuttum." Elimi tuttu ve göğsüne yasladı. "Bunu hissediyor musun? Ben seni tutuyorum. Benimle nefes al."

Ayçiçeği tarlasının ortasında siyahlar içinde otururken Isaac beni tüm vücuduyla sardı ve yapacak bir sürü açıklama vardı.

Sonunda nefesimi buldum, bitkin düşmüştüm, sanki sonsuz bir uykuya dalabilirdim. Isaac beni tutuşunu gevşetti ve bizi nazikçe bir o yana bir bu yana sallarken saçlarımı okşadı.

"Geri dönmek zorundayım. Bir cenaze töreni var. Ve iki gün içinde her şeyi baştan yapmam gerekiyor. Ve şimdi de beni neden kiliseden çıkardığını açıklamam gerekiyor."

"Açıklamak istemediğiniz hiçbir şeyi açıklamak zorunda değilsiniz. Kimseyi gömmek zorunda değilsiniz. Perşembe günü bunu tekrar yapmak zorunda değilsin. Ve eğer eve gitmek istemiyorsan, seni istediğin yere götürebilirim."

"Bunu benim için neden yaptın?"

"Nedenini biliyorsun."

Çünkü beni seviyorsun.

Kederden kaçmak istemedim. Heather bunu asla yapmazdı. Ben de ailemi terk etmek istemedim. Onları seviyordum. Matt'le aramı düzeltmek istiyordum çünkü onu korurken hayallerimin peşinden koşmaya çalışarak sadece ona zarar vermiştim.

"Geri dönmek zorundayım."

Isaac samimiyetimi ölçmek için bana baktı. Sonra ayağa kalktı ve bana yardım etti. Sırtımızdaki kiri fırçaladık. Sonra kravatını düzelttim.

"Yakışıklı görünüyorsun," dedim kravatına bakarak. Şişlik gözlerimin kalıcı olarak kısılmasına neden oldu. "Ama seni bir daha asla takım elbise içinde görmek istemiyorum. Eğer önce ben ölürsem, cenazemde kot pantolon giy ve kovboy şapkanı tak."

"Bir şartla," dedi, elimi tuttu ve beni tarladan dışarı çıkardı.

"O da ne?"

"Önce benim ölmeme izin verdin."

Durdum, o da dursun diye elini sıkıca kavradım. Döndü, gözleri kısılmıştı.

"Seni kaybedemem," diye fısıldadım.

Yüz ifadesi yumuşadı ve parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "Bu benim çizgim." Beni öptü ve ben de kollarımı boynuna dolamak için elini bıraktım.

Ya kötü anlamda doğruyduk ya da iyi anlamda yanlış. İkisini ayırt etmek zordu. Pervasız bir aşkımız ve berbat bir zamanlamamız vardı. Bizi tarif etmek imkânsızdı ve bu yüzden ne zaman bizi kelimelere dökmeye çalışsam, hiçbir anlam ifade etmiyordu.

bıraktı ve tekrar elimi tutarak önümde bir adım attı. "Isaac?"

"Öyle mi?" Omzunun üzerinden baktı.

"Ben de seni seviyorum."

Yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. "O zaman ben şanslı bir orospu çocuğuyum."

BÖLÜM YIRMI ALTI

BEATLES, "LET IT BE"

Matt ve diğer tabut taşıyıcıları Heather'ın tabutunu cenaze arabasına taşıırken biz de kiliseye döndük. Isaac ve ben aynı anda birbirimizi bıraktık. Şüpheli bir şeyi (beni kiliseden dışarı taşımak gibi) alıp sorgulanamaz bir açıklamaya dönüştürmek için doğru an olmadığını bildiği için onu daha da çok sevdim.

Ne de olsa Isaac altı yılını hizmet ederek ve koruyarak geçirmişti. Kilisede benim kan kaybından öldüğümü görecektik kadar kendi duygularına kapılmamış tek kişinin o olduğuna inanmak zor muydu?

Annem ve kız kardeşlerim bize doğru koşular.

"Sarah," annem bana sarıldı. "Çok özür dilerim. İyi olacağını Ben iyiyim. Çok üzgünüm. Kimse sizden konuşmanızı istememeliydi."

Ondan uzaklaştım ve cenaze arabasının arkasına yüklenirken tabuta baktım. Bu gerçek değildi. Bedeni o parlak kutunun içinde değildi. Isaac bunun anlaşmanın bir parçası olduğuna inansa bile, zalimlik ve adaletsizlik çok fazlaydı.

Yeni bir anlaşma için pazarlık yapmak istedim.

"Konuşmam gerekiyordu," diye mırıldandıktan sonra bakışlarımı tekrar anneme yönelttim.

İfadesi sempati ve pişmanlıkla kanlandı ve sonra dikkatini Isaac'e kaydırıldı. "Sarah'ya yardım ettiğin için teşekkür ederim." Onun eline uzandı ve sıktı. "İyi bir adama dönüşmüşsün, Isaac."

Bana yardım etmedi; beni kurtardı. Ama onun iyi bir adam olduğunu düşünmesine sevinmişim, fikrini değiştirmesinin an meselesi olduğunu bilsem bile.

"Elbette." Isaac omuz silkti.

Ancak Eve'in bakışları aramızda gidip geliyordu. Benden sadece iki yaş küçüktü. Eve parlak zırlı şövalyelerin, on sekiz yaşına girip yeni bir özgürlük hissinin ve bekaretini kaybetmenin hayalini kuruyordu. Isaac ve benim aramda hiçbir şey bile Eve'in zihni bir şeyler uydururdu. Bu yüzden tedbirli davrandım ve onunla göz teması kurmadım.

Isaac o kadar zeki değildi. Annem ve Gabby cenaze arabasının uzaklaşmasını izlemek için döndüklerinde, Isaac ailesinin arabasına doğru yöneldi, ama elini belime koymadan önce değil, sonra yarım adım attı ve parmaklarının avucumu sıyırmasına izin verdi.

Eve'in bakışları elimden yüzüme doğru kaydı. Ama bu sefer başka tarafa bakmadım. Ve tek kelime etmedim. Ondan saklamasını istediğim sırrın *bu* olduğunu biliyordu. Ve daha fazla şaşırmış görünemezdi.

Devil's Head'in hemen dışındaki mezarlığa gittik. Bedenimin daha fazla gözyaşı akıtması imkânsız görünüyordu ama o son vedada bir şeyler vardı.

Yerdeki şu delik.

Kısa dua ve kutsal metin.

"Her şeyin bir mevsimi vardır... Doğmak için de, ölmek için de bir zaman vardır.

... ağlamak için de gülmek için de bir zaman vardır; yas tutmak için de dans etmek için de bir zaman vardır."

Ağlamaktan *çok* yorulmuştum ama gözyaşlarım akmaya devam ediyordu ve annem bana çabucak dağılan mendiller vermeye devam etti. Biri omzuma dokundu ve ben de döndüm.

Wesley Cory bana bembeyaz, özenle katlanmış bir mendil uzattı. O gün onunla ilk kez göz teması kurmuştum. Gözlerinde derin bir hüznün vardı. O gün, bana bakamaz hale gelene kadar ilişkisi hakkında bir kez bile düşünmemiştim. Elbette, aklımın onun patavatsızlıklarında olmadığını biliyor olmalıydı.

Matt babasına doğru eğildi ve fısıldamaya başladı, "O bir el istemiyor-"

"Teşekkür ederim," dedim usulca, mendili aldım ve Heather'a doğru dönerken gözlerime bastırdım.

Günün kalanı yavaş bir bulanıklık içinde geçti. Beynimin aşırı yüklenmeden dolayı kapandığını hissettim. Öğle yemeğinde insanlar benimle konuştu ve *sanırım* gülümsedim, başımı salladım, başsağlığı diledim ve kabul ettim. Temel olarak, her şeyi otomatik pilotta yaptım, bu yüzden çok az kesinlik vardı.

Kimse Isaac'ın beni kiliseden çıkarmasını sorgulamadı, Matt ya da babam bile. Bunu sadece beni seven birinin yapabileceği samimi bir jest olarak düşünen tek kişi bendim (Eve hariç).

Eve döndükten sonra ailem kıyafetlerini değiştirmek için eve girerken ben de evimizin arkasındaki ağaç salıncağa oturdum. Şehirde üç yatak odalı bir evde yaşadıktan sonra beş yıl önce oraya taşındığımızda salıncakta sallanmayı çok severdim.

"Isaac'le birlikteydin," dedi Eve arkamdan.

Sallanmaya devam ettim.

"Sarah, o senin *erkek arkadaşının kardeşi*."

Yine de sallanmaya devam ettim ve kabarık beyaz bulutlara baktım. "*Herkes* Matt'le evleneceğinizi sanıyor."

Bu sonuca ilk kimin vardığını hatırlayamıyordum; aslında Matt ya da ben değildik ama herkes bunu gerçek olarak kabul etmişti. Sonunda liseden sonraki hayat hakkında konuştuk, sanki evlilik kaçınılmaz bir sonuçmuş gibi. Belki de daha önce bir şeyler söylemeliydik, mesela "Daha genciz. Geleceğin ne getireceğini kim bilebilir?"

Bacaklarımı pompalamayı bıraktım ve salıncağım yavaşça sallanmaya başladığında Eve önüme geçerek ayakkabılarımı yerden aldı. "Vi, Isaac'ın ayın dördünde şehri terk ettiğini ve bu yüzden seni aramaya yardım edemediğini söyledi.

-Çünkü herkes seni arıyordu. Ama kimse onunla birlikte olabileceğini düşünmedi. Neden düşünsünler ki? O senin erkek arkadaşının kardeşi."

Ayaklarıma ve külotlu çorabımdaki küçük yırtığa baktım.

"Eğer Isaac hakkında yanılıyorsam," diye devam etti, "o zaman en azından takdire şayan bir adam olduğunu biliyoruz. Eğer haklıysam, bugün yaptığı şey hayatımda gördüğüm en romantik şeydi. Herkesin önünde durdun ve onlara Heather'ın seni taşımayı teklif ettiğini ve senin onu nasıl taşıyacağını anlattın. Sonra Isaac kimsenin ne düşündüğünü umursamadan ayağa kalktı ve bunu yaptı."

Daha iyi bilmeseydim, Heather'ın Eve'e fısıldadığını düşünebilirdim. Söylediği her şey tıpkı Heather gibi geliyordu.

"Bir şey söyle."

Bakışlarımı onunkilere diktim ve gülümsedim. "Hayatında gördüğün en romantik şeydi."

"Aman Tanrım, Sarah!" Nefes nefese kaldı. Havva o kadar memnun edici değildi. Suçluluk hissetmeden Tanrı'nın adını boş yere kullandı. "? Onunlaydın. Neredeydim? Bana söylemek zorundasın. Eğer söylemezsen, annemle babama söylerim."

Kaşlarımı çattım.

Gözlerini devirdi. "Tamam, onlara söylemem ama bana söyle."

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Söyle bana!" Ayakkabılarımı bir kenara fırlattı ve salıncağımı döndürdü, böylece bıraktığında hızlı daireler çizerek döndüm.

"Dur." Gülmeye çalıştım ama içimden . Kız kardeşimi seviyordum ama onunla bu konuşmayı yapmak istemiyordum. Heather'a söylemek istiyordum.

Ama yapamadım.

Heather'a bir daha asla bir şey söylemeyeceğim.

Eve'in heyecanı, ben onun şakacılığına karşılık veremeyince azaldı. "Heather ve Joanna için üzgünüm ama Isaac ile birlikte olmana sevindim. Aksi takdirde, sen ..."

Yavaşça başımı salladım.

Eve pes edip eve doğru birkaç adım attığında, "Nashville'e gittik," diye mırıldandım.

"Sen ciddi misin? Sen-"

"İşte bu, Eve. Bugün verebileceklerimin hepsi bu kadar. Şimdi yalnız kalmak istiyorum. Tamam mı?"

SONRAKİ İKİ GÜN boyunca ailem beni hesap vermekten muaf tutmaya devam etti ama Joanna'nın cenazesinden sonra nerede olduğumu daha saklayamayacağımı biliyordum. Matt evi aradı ama telefonlarına cevap vermedim.

Joanna'nın cenazesinin sabahında kahvaltı sırasında babam, "Bir haftada üç cenaze çok fazla," dedi.

"Öyle," diye mırıldandı annem, portakal suyu sürahisini masaya koyarken ona hüzünlü bir gülümseme verdi.

"Brenda'nın cenazesine de gidecek miyiz?" Eve sordu. Bakışlarım tabağımdan yukarı fırladı. "Brenda mı?"

Babam ağzını sildi ve boğazını temizledi. "Brenda Swensen. Üç ya da dört yıl önce mezun oldu."

"Kim olduğunu biliyorum. Öldü mü?"

Masadaki diğer herkes bana baktı.

"Evet, tatlım. Heather ve Joanna'ya vuranın o olduğunu bilmiyor muydun? Sarhoş olduğunu düşünüyorlar."

"Ne? Hayır." Başımı yarım düzine kez salladım. "Kimse bana söylemedi."

İşte buydu. Heather'ın cenazesinde Wesley Cory'nin gözlerindeki bakış buydu. Onun yasını tutmuyordu; metresinin yasını tutuyordu.

Kazadan önce Brenda'dan nefret ettiğimi sanıyordum. Ne de olsa *babası* yaşında evli bir adamla *karısının yatağında yatıyordu*. Ama arkadaşlarımı öldürdüğünü öğrendiğimde ondan nefret ettiğimi anladım. Ayrıca Wesley Cory'den de nefret etmeme neden oldu.

"Ondan nefret ediyorum," diye mırıldandım, çenemi düşürdüm ve çatalımı krep yığınınına sapladım.

"Sarah Elaine Jacobson, biz kimseden nefret etmiyoruz çünkü Tanrı insanlardan nefret etmez," dedi babam.

"Ben Tanrı mıyım?" Ona kaşlarımı çattım. Kontrollü bir nefes aldı.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ben Tanrı değilim. Ben insanım ve bu da Tanrı ondan nefret etmemi istemese bile ondan nefret edebileceğim anlamına geliyor. Sanırım *gerçekten* ondan nefret etmemi istemeseydi, arkadaşlarımı güvende tutardı. Ama tutmadı." Artık aç olmamama rağmen kocaman bir krep lokmasını ağzıma tikiştirdim. "Yani ondan nefret edebilirim ve sen bana nasıl hissetmem gerektiğini söyleyemezsin. Ondan nefret edeceğim." Brenda'yı kalbinden bıçaklıyormuşum gibi çatalımı tabağa sapladım.

Tabak kırıldı, annem ve kız kardeşlerim irkildi.

"Sarah!" Babam uyardı.

Bu nadir bir andı çünkü ben insanları memnun eden biri idim. Ama içim parçalanıyordu ve artık kimseyi memnun etmek için içimde bir şey kalmamıştı.

"Ve hazır başlamışken," sandalyemi devirerek ayağa kalktım, "şu anda ben de Tanrı'dan pek memnun değilim."

Ondan nefret ediyorum.

"Ben kahvaltımı bitirene kadar odana git, sonra uzun uzun konuşacağız genç bayan," dedi babam çatalını yere bırakırken

Sanki son kontrolünü de ayaklar altına almışım gibi titrek elleriyle.

Günde kaç kez Tanrı'yla konuşmuş olursa olsun, o da bir insandı.

Merdivenleri koşarak çıktım ve buruşuk siyah elbisemi, ayakkabılarımı ve araba anahtarlarımı aldım. Sonra koşarak merdivenlerden indim.

"Sarah!" Babam seslendi.

Ön kapıya ulaştığımda arkamı döndüm. "Ben artık bir yetişkinim. Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. İstedğim zaman istediğim yere giderim. İstedigimi söylerim. İstedigimi düşünürüm. Kiminle istersem *onunla seks* yaparım. Ve bu benimle Tanrı arasında olacak. Beni yargılayacak olan baba sen değilsin. Neden vaaz ettiğin şeyi uygulamıyorsun?" Kapıyı fırlatıp açtım ve arabama doğru yürüdüm.

Çalıştırıp eve baktığımda herkes ön verandada .

Suçluluk duygusundan etkilenmiyor değildim, ancak Cory erkekleri ile bir çıkmaza girmiştım çünkü tekneyi sallama korkusuna boyun eğmişim. Hayatımı kendimden başkası için yaşama fikri artık sürdürülebilir gelmiyordu.

BÖLÜM YIRMI YEDİ

MADONNA, "CRAZY FOR YOU"

CORYS'lerin yoluna geldiğimde Matt'in arabasının orada olup olmadığına bakmak için yavaşladım. Orada değildi, bu yüzden bir çiftlik yolu olana kadar çakıllı yol boyunca sürmeye devam ettim ve arabamı oraya park ettim.

Çitlerin arasından yalpalayarak geçtim ve otlaktan at ahırına doğru yürüdüm. Kafamı içeri uzattığımda kimse yoktu; kapıyı kapatmak için geriye doğru adım attığımda birine çarptım ve elim kalbimin üzerinde zıpladım.

Isaac kirli ve terli alnını koluyla sildi. "Merhaba."

"Merhaba," diye cevap verdim omuzlarım gevşerken. Sadece onun yanında olmak bile dünyanın yükünü üzerimden almıştı. "Öğleden sonra Joanna'nın cenazesi varken neden burada olduğumu mu soracaksın?"

Başını iki yana
salladı. "Neden
olmasın?"

"Çünkü," diyerek ahırın kapısını açmak için yanımdan uzandı, "seni gördüğüme gerçekten çok sevindim. Bana neden burada olduğunu söylemek ister?" Tişörtünü kaldırdı ve tüm yüzünü sildi.

Kavurucuydu ve birkaç saniyeliğine dikkatimi dağıtan karın kasları da öyleydi.

"Heather ve Joanna'ya çarpan sürücü Brenda Swensen'miş. Ve onun içkili olduğunu düşünüyorlar."

"Evet," dedi ve omuz silkti. "O da öldü."

Opryland'de önümüzde duran çifte verdiği tepkiden sonra Isaac'in ilişkiyi bilmemesine imkân yoktu. Konunun etrafında dans ediyorduk.

Değil mi?

"Ve?"

Isaac gözlerini kıstı. "Ve ne? Sarhoştı. İki kişiyi öldürdü. Ve bedelini ödedi."

"Bedelini ödemedi. Bedelini asla ödemeyecek. Brenda öldü. Arkadaşlarıma ve ailenize yaptıklarının sonuçlarına katlanmak için burada değil."

"Ailem mi?"

Bilmiyor mu?

Konuşmak için ağzımı açtım ama ne diyeceğimi bilemedim.

"Yani Matt de onun arkadaşı olduğu için mi?" Isaac sordu.

Katılmam gereken başka bir cenaze olmasaydı ya da evimden öfkeyle çıkıp gitmeseydim, ona söylerdim. Herkesin içinde Isaac'e karşı dürüst olmak istedim çünkü aramızdaki ilişkinin belki de bir ömür boyu süreceğine inanıyordum. En çok onun güveni önemliydi.

"Evet," diye fısıldadım. "Onlar da Matt'in arkadaşlarıydı."

Isaac'in yüzündeki şaşkınlık çizgileri kayboldu. "Aramak istiyordum."

Yavaşça başımı salladım. "Evet, şey, şimdi arama. Sanırım az önce evden kaçtım."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Babama patladım ve kaçtım. Traktörün döndüğü yere park ettiğim arabamda cenaze için bir elbise vardı. Sonra meraya doğru yürüdüm." Ayağımı kaldırdım. "Ve ayakkabıma kaka bulaştı."

"Evsiz misin?" Kaşlarını kaldırdı.

"Evet. Ahırda uyuyabilir miyim?"

"Benim yatağında uyuyabilirsin."

Bakışlarımı yere çevirmeden önce ona ölü gibi baktım. "Nashville'e geri dönebilir miyiz?"

"Ben sürerim."

Ona uzandım çünkü bunu söylediği için onu seviyordum.

", " dedi, geriye doğru bir adım atıp ellerini kaldırarak. "Umurumda değil."

Tekrar ona doğru uzandım.

Bir adım daha uzaklaştı. "Birkaç saat içinde bir elbise giymen gerekiyor."

Ben de dahil olmak üzere her şey parçalanıyordu. Beni tekrar bir araya getirebilecek tek el onun elleriydi.

"I-saac ..." Titreyen dudaklarımdan dökülürken adı paramparça oldu.

Kaşları çatılmış bir halde yüzümü tuttu ve beni öptü. Parmaklarımı gömleğinin içine sokup çekiştirdim, bana olabildiğince yakın olmasını istiyordum. Onun kalbinin göğsümde attığını hissedebilseydim, benimkinin de atmaya devam edeceğini düşünürdüm.

Her şey iliklerime kadar acıyordu. Heather ve Joanna'nın içimde bıraktığı boşluğun, ben onarılamaz bir şekilde parçalanmadan önce doldurulması gerekiyordu. Dışarısı bulutsuz bir gökyüzünün altında yüz dereceydi ama ben günlerdir ışık görmemiştim. Dünyam karanlık ve boğucuydu.

Isaac'ın tişörtünü terli göğsüne doğru ittim, o da tişörtü kafasına geçirdi ve benimkini çıkardı. Beni geriye doğru götürürken öpüştük ve sütyenimi çıkardı.

Bıyıklı çenesi boynumu okşarken "Daha iyi olsun," diye fısıldadım. "Her şeyi daha iyi yap."

Birbirimizin kıyafetlerini çıkarmak için kozlarımızı paylaşırken kapıyı kapattı. İhtiyacımız bastırılamaz gibiydi; gözlerimi yaşartacak kadar çiğ bir tutku.

Isaac'i herkesten çok sevdim. Matt'in benim sevgimi kazandığı gibi kazanmadı. Genetik olarak bahşedilmemişti. Isaac'e aşık olmadım. Kendimi ona aşık buldum.

Onda kendimi *buldum*.

"Oh *Tanrım*..." Beni bankın üzerine kaldırıp içimi doldurduğunda başımı arkaya eğdim ve gözlerimi kapattım. "Seni seviyorum," diye fısıldadım bacaklarım beline sarılmış halde birlikte hareket ederken.

"Sen benim güzel Pazar Sabahımsın," dedi boğazımı öperek, dilini terli tenimde gezdirerek. "Sen benim her sabahımsın." Kulak mememle alay etti. "Ve senin için Tanrı'ya şükrediyorum."

Gözyaşlarım gözlerimi yakarken Isaac'in çıplak omzunu öptüm. Neden bana Tanrı'dan nefret etmediğimi hatırlatmak zorundaydı? Neden o daha iyi bir insan olmak zorundaydı? Hayal bile edilemeyecek trajedi ve kayıplara rağmen Isaac'e sahiptim. Fiziksel olarak mümkün olduğunca yakın olduğumuzda nefes alabiliyordum.

Kendimi boşlukta hissetmedim.

Ve karanlık odada bile ışığı görmeme yardım etti.

"Isaac," parmaklarımı onun sert kalçalarına geçirdim, "teşekkür... ederim."

Götürdüğünüz için teşekkürler.

Isaac leğen kemiğini benimkine doğru bilerek salladı ve yavaşça kontrolünü bana kaptırdı. Nasırlı elleri yanaklarımı okşadıktan sonra saçlarımın arasına daldı ve beni açık bir ağızla öpüp göğsünü titreten derin bir inilti çıkardı.

Kalbim tüm kontrolünü kaybetti. Isaac benim kimseye ait olmadığımı düşünüyordu ama çok yanılıyordu. Mümkün olan her şekilde onun olmak istiyordum.

Artık imrenmek yok.

Onun dünyası olmak istedim çünkü o benim dünyamdı.

Bir an için zevk dalgalarından başka bir şey hissetmedim ve bitmesini istemedim. Sonra çekildi ve ben çok fazla mutluluk içinde yüzüyordum ve oda ne yaptığını göremeyecek kadar karanlıktı. Ama homurdandığında ve derinden inlediğinde, elini ereksiyonunun etrafında tuttuğunu ve içime değil karnıma boşaldığını fark ettim.

Isaac alnını omzuma koydu. Terden sıırıslıklam olmuştuk ve tenim tepeden tırnağa nabız gibi atıyordu.

Prezervatifler.

Bir kez bile prezervatifi düşünmedim. Milyonlarca başka duygu zihnimi tüketiyor, prezervatif hakkında tek bir sorumlu düşünceye sahip olmamı engelliyordu. Ama onun geri çekilmesi biraz netlik ve biraz da panik getirdi.

"Isaac," diye fısıldadım, ayak bileklerimi yavaşça belinden çözerken.

Parmaklarını yapış yapış saçlarımın arasından geçirdi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Öyle mi?"

"Eğer hamile , ben-"

"Biliyorum," diye mırıldandı.

"Bilmiyorsun." Başımı onunkine yaslayarak ensesini okşadım. "Ben Danielle değilim. Ben-"

"Biliyorum," dedi ellerini bacaklarımdan kalçalarımın doğru kaydırarak.

"Ben yapmadım

..." İç çekti. "Senden istemediğin bir şeyi yapmanı asla istemem." Bacaklarımı belinden çözdü ve geri çekildi. Sonra ben ahşap tezgâhtan inerken ışığı yaktı.

Eski bir bezle karnımı sildi. "Bilesin diye söylüyorum, seni hamile bırakmaya çalışmıyorum." Bezi bir kenara attıktan sonra, ben şortumu giyerken o da külotunu ve kot pantolonunu çekti.

"Sütyenim ve gömleklerimiz ." Başımınla kapıya doğru işaret ettim.

"Beni duydun mu?" diye sordu kot pantolonunun fermuarını çekerken.

Ona baktım.

"Ben o adam değilim," dedi.

Onu hiçbir şeyle suçlamak istemedim ama olan olmuştu. Geçmişi silemez ya da pozisyonumu netleştirmem gerektiği için beni suçlayamazdı.

"Ve size söyledim, ben kürtaj yaptıran o kız değilim." Benim gibi ricacılar, diğer herkesin beklentileri içinde kaybolurdu. Ancak tüm ilişkilerim arasında Tanrı'yla olan ilişkim en karmaşık olanıydı, ki bu garipti çünkü beni koşulsuz sevdiğine inandığım tek kişi O'ydu - en azından kazadan önce böyle düşünüyordum.

İyi bir insan olmak istiyordum ama mükemmel değildim. Değerlerim kişiseldi ve babamın ya da başka birinin bana ne yapmam ya da ne düşünmem gerektiğini söylemesini istemiyordum. Ancak ilgilenen insanların hayatım ve kararlarım hakkında güçlü fikirlere sahip olduğunu tecrübe etmiştim.

Ama Isaac değil.

Tam konuşmak için ağzını açmıştı ki ahırın kapısı gıcırdadı. Göğüslerimi kapattım ve kalbim panikle yerinden fırladı. Bir parmağını dudaklarına götürdü ve ışığı kapattı, sonra da ahırın kapısını kırarak açtı, içeri girdi ve arkasından kapattı.

Cezalandırılıyordum. Tanrı benimle uğraşıyordu. "Ne yapıyorsun?"

Nefesimi tuttum. Matt'in sesiydi. "Ne istersem. Neden?" Isaac söyledi.

"Dostum, içeride bir kız mı var?"

Sütyenim.

"Evet. Buradan çıkıp kapıyı arkanızdan kapatabilir misiniz?"

"Bu.." Matt'in sesi durakladı. "O gömlek Sarah'da."

Gözyaşlarımla savaşıyor gözlerimi kapattım.

"Aferin ona. Ne demek istiyorsun?"

Isaac bittiğini bilmiyordu. Yalan ortaya çıkmıştı. Matt bana o gömleği bir önceki yıl Eyalet Fuarı'nda almıştı. Bir karnaval oyunu oynayarak kazanmıştı.

"Sarah?" Matt gergin bir sesle, "Sarah?" dedi.

"Dostum, defol git buradan," dedi Isaac.

Çalığıma odasının kapısı tıkırdadı.

"Sarah!"

"*Siktirin* gidin buradan!"

"O ! Çekil yolumdan. Sarah!"

Bir çınlama sesi duyuldu ve atlardan biri kişnedi.

Matt, "ederim, eğer seni öldüreceğim," dedi. "Çek ellerini üzerimden," dedi Isaac. "Yoksa pişman olursun."

Kapıyı açmadan önce gözyaşlarımı silmeye bile çalışmadım ve gövde mi sarmak için bir at battaniyesi aldım. İki adam da bana doğru döndü. Gözyaşlarım yüzümden aşağı süzülürken Isaac söndü, ben ise bakışlarımı Matt'inkilere kilitledim.

Yavaşça başını salladı, çenesi gergin, gözleri kızarmıştı. "Ne yaptın sen?" diye fısıldadı.

Hıçkırarak hıçkırarak ağladım. Böyle olmaması gerekiyordu.

Matt sertçe yutkunurken yüzündeki kaslar seğirdi; bütün vücudu titredi. "Bakireden fahişeye."

Yüzümü buruşturdum, sanki bana tokat atmış gibi başımı çevirdim.

"Matty," Isaac onun boynunu tuttu ve Matt onun elini pençeledi. "Isaac!" Bağırđım.

Matt kapıya doğru geri geri yürürken beni görmezden geldi. "Onunla bu Gekilde konuŖamazsın. Buna izin vermeyeceğim. Bugün olmaz. Hiçbir zaman. Seni seviyorum, ama onu daha çok seviyorum. Sen ve diğ er herkes onun hayatını emmeyi bitirdiniz. Almayı bıraktınız. Ayrıcalıkların iptal edildi. O yüzden eve geri dön. Her zaman olduğ un gibi şımartılmış bir çocuk ol çünkü gerçekten görmediğ in birini hak etmiyorsun. Anlaşıldı mı?" Onu serbest bıraktı.

Matt boğ azını ovuşturarak nefes nefese kaldı. Bana baktığında bakışlarımı yere çevirdim.

Matt diş lerini sıkarak, "Seni dövüp altı yıllığına terk ettiğ inde ve annenle baban seni kapı dışarı ettiğ inde sakın bana ağ layarak gelme," dedi ve ahırın kapısını arkasından ç arptı.

Yere bakmaya devam ettim.

Uyuşmuş.

Dazed.

"Bana bak," dedi Isaac.

Hareket etmedim.

"Bak. Bak. Bana."

Titrek bir nefesle, başının üzerinden ç ekerken ona baktım. Sonra sütyenimi ve tiş örtümü aldı ve beni giydirmeye başladı.

"Babamın beni satın almasını sağlayacağ ım. Toplanıp Nashville'e ya da gitmek istediğ in herhangi bir yere gideriz."

Kaşlarını çatmışım. "Sen neden bahsediyorsun? Seni neyden satın alacağım?"

"Çiftlik." Takım odasını kapattı ve bana bakarken ellerini arka ceplerine soktu. "Babam bir şey yaptı. Ona yardım ettim. Karşılığında da arazinin yüzde ellisini bana verdi."

Cory'lerin çiftliğinin yüzde ellisi, Devil's Head ve çevresindeki arazinin dörtte birinden fazlasına denk geliyordu.

Brenda.

Isaac Brenda'yı biliyordu ve Wesley çenesini kapalı tutması için çiftliğin yarısını ona verdi.

"O ne yaptı?" Ben sordum.

"Söyleyemem."

"Yapamaz mısın, yapmaz mısın?"

Başını iki yana salladı. "Yapamam."

Kaşlarını çatıttım. "Ben zaten biliyorum. Ama bunu şimdi yapmak istemiyorum. Cenaze için giyinmek üzere nerede durulanacağımı bulmam gerekiyor."

"Ne bildiğinizi sandığınızı bilmiyorum ama çok yanılıyorsunuz," dedi.

"Yanılmıyorum. Ama bunun bir önemi yok. Gitmek zorundayım."

"Önemli," dedi Isaac onu geçip kapıya doğru ilerlerken. Kolumu tuttu.

"Sarah, her ne bildiğini sanıyorsan, sen-" "İlişkiyi biliyorum."

Isaac'ın kolumu tutuşu birkaç saniye boyunca sıkıştı, ta ki ben kolumu onun elinden çekip kurtarana kadar. Ona tekrar baktığımda, bronz yüzü rengini kaybetmeye başlamıştı.

"Özür dilerim," diye mırıldandım. "Ama sırlardan bıktım. Herkesi mahvediyorlar."

BÖLÜM YIRMI SEKİZ

AEROSMITH, "DREAM ON"

Isaac

Beni kıcımdan vurdu.

Buna inanamadım. Nereden biliyordu? Ve eğer o biliyorsa, başka kim biliyordu?

Makine kulübesine girdiğimde babam devrilmiş bir kovanın üzerinde oturuyordu. Başını kaldırıp bana baktı ve yumruklarıyla hızla gözlerini sildi. Neden ağladığını anlayamıyordum.

"Neye ihtiyacınız var?" diye sordu, boğazını temizledi ve ekipmanla meşgul olmak için ayağa kalktı.

"Sarah Jacobson biliyor. Nereden biliyor?" "Neyi biliyor?"

"Bu kadar yaşlı, aptal bir herif olma. Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun."

"Onun ne bildiğini sandığınızı biliyorum ama öyle değil."

"Kendine bunu söylemeye devam et, ama ilişkiyi bildiğini söyledi. İnsanları susturacak araziniz kalmadı. Ve ona rüşvet verebileceğini sanmıyorum. O senden daha iyi. Ve benden de iyi."

Sırtını bana dönerek bir elini kalçasına dayadı ve bakışlarını tavana dikti. "Hiç aşık oldun mu?"

"Bana bunu yapma. Danielle Harvey'i sevmedin."

"Hayır, ama annen Clyde Jensen'ı seviyordu."

Gözlerimi kısıtım. "Clyde Jensen kim?"

"Onunla tanıştığım da annenin nişanlı olduğu adam."

"Ortak bir arkadaşınızın sizi ayarladığını söylemişsiniz."

"Bu doğru. Annen ve Clyde büyük bir kavga ettiler. Ve benimle çıkarak ona bir ders vermeye karar verdi. Tabii ben bunu bilmiyordum, o yüzden hiçbir şey saklamadım. Tanıştırıldığımız andan itibaren ondan hoşlandım. Gözlerinin ne kadar güzel olduğunu söylediğimde kızarıırken çenesini kıvırdı ve saçlarını kulağının arkasına topladı."

Güzel gözlü bir kızı sevdim.

Bana doğru döndü. "Ona geri dönmek gibi bir niyeti vardı ama o geceden sonra her şeyi yeniden düşünmesi gerektiğini fark etmesini sağladım. Bir yıl sonra evlendik ve dokuz ay sonra sen doğdun."

"Bunun Danielle Harvey ile ne ilgisi var?"

"Beş yıl sonra, Clyde anneni aradı. Hafta sonu için St. Louis'deydi ve anneni görmek istedi. Tabii ki hayır dedim. Bu da ona güvenmediğim konusunda bir tartışmaya yol açtı, o da St. Louis'e gitti ve sana bakma işini bana bıraktı. Zamanlama berbatı çünkü kavga ediyorduk. Bu bir bahane değildi, ama sadece ..." Başını iki yana salladı. "Zamanlama bizim için berbatı."

Ayrıntı vermeyince, hesaplamalarımın ve spekülasyonlarımın toplamından nefret etsem bile, hesap yaptım ve satır aralarını okudum. "Matty senin oğlun değil," diye fısıldadım.

Babam bakışlarını bana çevirdi ve ben onun acısını hissetmek istemedim. Benim sempati mi hak etmiyordu. Yine de, ahıra girdiğimde sahip olduğum ivmenin bir kısmını çalan zayıf bir an yaşadım, onu boşaltmaya hazırdım.

"Clyde biliyor mu?"

"Evet." Şakaklarını ovuşturdu. "Ama o sırada bir karısı ve iki yaşında bir kızı vardı, bu yüzden evliliğini mahvetmekle ilgilenmiyordu."

"Bunu bana neden anlatıyorsun? Senin de bir ilişki yaşamayı hak ettiğini düşünmemi mi bekliyorsun? Ve skoru eşitlemek için neden on üç yıl bekledin?"

"Akşam skor yapmayı planlamıyordum ama Clyde onunla temasa geçerek Matt'le buluşmak istediğini söyledi. Ben de hayır dedim. Mutlu değildi ve bu da ona güvenmememe neden oldu. Bu yüzden onu Matt'in beyzbol antrenmanlarından birine kadar takip ettim ve Clyde da oradaydı, uzaktan antrenmanı izliyordu. Onu Matt'le hiç tanıştırmadı ama hep Matt'in yanında durdu. Bu beni kendime zarar veren bir yola soktu. Danielle birkaç yaz boyunca bizim için çalışmıştı.

her zaman *dikkatliydi*. Patronuna aşık bir kız." İstifa eden bir iç çekişle söndü.
"On sekiz yaşına geldiğinde, neden olmasın diye düşündüm."

Kaşlarımı çatmıştım. "Annem biliyor mu?"

Başını salladı.

"Sarah nasıl ?"

"Öğrenmedi."

Başımı salladım. Hiç mantıklı gelmedi.

Uzun bir süre yanıt vermedi. "Clyde Matt'in mezuniyetindeydi, sanki orada olmaya hakkı varmış gibi spor salonunun arkasında gizleniyordu. Ve yüzünde babalık gururu ifadesi vardı. Annen onu davet etmişti. Ve yine kendimi kaybettim. Beni zaten hor gördüğünden daha fazla hor görmek mi istiyorsun?" diye sordu.

"Neden bahsettiğinizi anlamıyorum. Ve seni hor görmüyorum."

"Öyle yapmalısın." Matt'in yaptığı gibi çenesini sıkı ve duygularıyla savaştı.

Babam benim önümde en son Danielle Harvey ona bebeğine hamile olduğunu söylediğinde ağlamıştı. Neden yine ağlıyordu?

Sertçe yutkundum. "Ayın dördünden önceki Cuma günü şampanya ve portakal suyu içtik ama o daha çok şampanya içti. Hiçliğin ortasında kamyonetimin bagaj kapağında oturup güneşin doğuşunu izlerken kutlama yapıyorduk. Houston'da bir haber kanalında giriş seviyesinde bir iş buldu. Bunun iyi bir zamanlama olduğunu düşündüm çünkü ben de hayatıma devam etmek istiyordum. Geçmişini sonsuza dek arkamda bırakmak. Anneni affet.

"Ona araba sürebilecek durumda olup olmadığını sordum ve iyi olduğuna yemin etti. Oldukça ölü olan yollarda, özellikle de sabahın erken saatlerinde sadece üç mil araba kullanması gerekiyordu."

Bana baktı ama ben hiçbir şeyi takip etmiyordum.

"Sarah'nın Danielle Harvey'i bildiğini sanıyorsun," dedi. "Ama bilmiyor. Brenda Swensen ile bir ilişki yaşadığımı biliyor." Çöktü, sessizce hıçkırırken burnunun kenarını sıkı.

İsa...

"Ne?"

Brenda, Heather ve Joanna'yı sarhoş olduğu için öldürdü.

Sarhoştum çünkü babamı beceriyordu ve ilişkilerinin bitişini ve bir haber merkezindeki asgari ücretli işinin başlangıcını kutluyorlardı.

Haklıydı; ondan nefret ediyordum.

"Arazideki payımı satın almalısın, yoksa hepsi satılığa çıkacak," dedim, bulabildiğim her kontrol parçasını kullanarak çünkü onun sefil hayatına son vermek istiyordum.

"NELER OLUYOR?" Ön kapıyı açar açmaz annem sordu.

Başımı öne eğerek botlarımı çıkardım. "Detaylandırmanız gerekecek."

"Matt eve koştu, çok üzgündü. Ona sorunun ne olduğunu sormaya çalıştım, o da bana sana sormamı söyledi."

Başımı kaldırarak onu inceledim. Ailem son derece kusurluydu ve belki de patavatsızlıklarım için onları suçlamaya hakkım vardı ama yirmi dört yaşındaydım. Yaptıklarım için başkasını suçlamak korkaklıktı.

"Ona ait olduğunu düşündüğü bir şeyi aldım. Bunun için endişelenme. Tabağında yeterince şey var." "Bu da

ne demek şimdi?" Başımı salladım. "Hiçbir şey."

"Ayın sonrası için yemek hazırlamaya yardım etmek üzere Janet'la buluşacağım." Çantasını omzuna attı. "Sen ve Matt babanızla birlikte Joanna'nın cenazesine gideceksiniz."

"Joanna'yı tanı mıyordum." Merdivenlere doğru geçtim.

"Ama Sarah yaptı ve bir gün aileden biri olacak. Bu yüzden onun yanında olmalıyız."

Merdivenlerden çıkmadan hemen önce gözlerimi kapattım.

Ön kapı annemin arkasından kapandığında Matt'in kapısını çaldım.

"Git başımdan."

Kapının üstündeki pervazın anahtarı aldım ve kilide soktum.

Matt, bacakları yatağın ucundan sarkmış, boğ gözlerle tavana bakarak, "Siktir," dedi.

Orduda, bilinmesi gereken bilgileri paylaşırlardı. Kardeşime bakarken ve babamla ilgili son ifşaatlarla boğuşurken

bir karar verdi. Matt her şeyi hak ediyordu ve bununla ne yapacağı ona bağlıydı.

Anneme Brenda Swensen'den ya da kocası genç bir kadını hamile bıraktığı için ailenin arazisinin yarısına sahip olduğundan bahsetmeye hiç niyetim yoktu. Bunu o başlattı. Ve her şeyden elimi eteğimi çekmek istedim. Kimseye sadakat hissetmiyordum.

"Egonuza yenik düşmeyi bıraktığınızda, onun sizinle asla evlenmeyeceğini göreceksiniz. Sen ve diğer herkes onu suçlamayı başarsaydınız bile, bu evlilik uzun sürmezdi. Ve ikinizin ayrıldığını söyledi. Birini kaybetmeden onun hayallerini boğamazsın. Ama tüm bunların ötesinde, artık büyüme ve gerçeklerle yüzleşme zamanı geldi."

Çenesini sıktı. "Yani sen bir pislik misin? Ve Sarah bir-"

"Dikkatli ol," diye uyardım.

Matt uzun bir nefes aldı ve aynı yavaşlıkla verdi.

"Senin gerçeğin şu," dedim. "Eğer eşyalarını toplamayı ve arkana bakmamayı seçersen önünde parlak bir gelecek var. Ama bununla mücadele edeceksin çünkü sana söyleyeceğim şey, eski kız arkadaşının başka bir adamdan hoşlandığını öğrenmenden daha sert vuracak seni, o adam ben olsam bile."

"Bana bundan daha kötü hissettirecek bir şey söyleyemezsin," diye mırıldandı.

"Annem babamla tanışmadan önce başka bir adamla nişanlıydı. Siz doğmadan dokuz ay önce eski nişanlısını ziyaret etmek için St. Louis'e gitmiş."

Matt başını bana doğru çevirdi, yavaşça doğrulduğunda kaşları çatılmıştı.

"Biyolojik babanın adı Clyde Jensen. Ve hayır, bunu senden saklamadım. Bunu daha bugün öğrendim." Ellerimi ceplerime soktum. "Eğer ebeveynlerimizden birini baş tacı ettiysen, hemen şimdi birkaç saniyeni ayırıp onları yere indirmeni öneririm. Onları insan yap. Bir gün kaçınılmaz olarak bir şeyleri berbat edeceğinizi ve anlayış ve bağışlanma için *yalvaracağınızı* bilerek, kusurlarını görmek için zihninizi açın."

Matt , gözünü bile kırpmadı.

"Ama bugün oraya varamayacaksın. Bu yüzden olman normal. Dışa vurmakta sorun yok. Affedilmesi zor şeyler söylemekte sorun yok. Altı yıl önce, babam on iki yıllık kızgınlığının kendi ilişkisine dönüşmesine izin verdi. Danielle Harvey'i hamile bıraktı."

Matt kararlı bir şekilde başını sallamadan önce başını geriye doğru salladı.

"Bu doğru. Ancak onu kürtaj yaptırmaya ben zorladım. Suçu ben üstlendim. Babam da suçu üstlenmem ve en az altı yıllığına orduya yazılmam karşılığında arazinin yarısını bana devretti."

"Yalan söylüyorsun." Matt başını sallamaya devam etti.

Ben de acı dolu bir kahkaha attım. "Keşke öyle olsaydım. Şu anda bile hala kararımle mücadele ediyorum çünkü anlaşmadan ne kadar kazançlı çıkarsam çıkayım, hiçbir para babamın yaptığı şey yüzünden ona duyduğum kızgınlığı ortadan kaldıramaz. Ben de korunan çocuk olduğun için sana kızdım. Sonra geri döndüğümde, korunan çocuktan mükemmel çocuğa dönüşmüşün. Hayallerini destekliyorlar. Ve kimse bana benimkileri sormadı. Gerçekten çiftliği ele geçirmenin hayalim olduğunu mu düşünüyorsun? Lisede bir müzik grubum vardı. Hayatımda ne yapmak istediğim herkes için açık değil miydi?"

Matt'in gözleri kızarmıştı ve ıstırap içinde boğuluyor muydu yoksa bir şeyi -birini- öldürme dürtüsüyle savaşıyor muydu anlayamadım.

"Gerisini ister misin?" diye sordum.

Sertçe yutkundu ve hızla gözlerini sildi.

"Dürüst olmak gerekirse, keşke bunların hiçbirini bilmeseydim. Bazen cehalet mutluluktur. Seni bir parça mutlulukla bırakabilirim ya da devam edip benim dünyama yapılanlar gibi senin dünyanı mahvedebilirim. Seçim senin."

Elinin tersiyle burnunu silerek başka tarafa baktı. "Onunla seks yaptın mı?"

Sarah.

Küçük kardeşim beni nadiren şaşırtırdı ama ona anlattığım onca şeyin ortasında Sarah'yı sorması takdire şayandı. Onu gerçekten önemsemediğini düşündükten sonra saygımın bir kısmını geri kazanmıştı. Gerçek gözünün önündeyken ondan saklanacak kadar onu seviyordu.

Gömleği ve sütyeni ahırda yerdeydi ve kendisi de at takım odasıındaydı. Ona düşündüğü gibi olmadığını söylemedi, çünkü tam da onun düşündüğü gibiydi.

Yine de oradaydı, kan kaybediyordu, ona aksini söylemem için yalvarıyordu çünkü en karanlık anında ona ihtiyacı vardı. Ama hayatındaki herkes gibi onun da kendisini aldatmadığına inanmaya ihtiyacı vardı.

İlk kez o zaman gerçek bir suçluluk hissettim.

Pişmanlık değil.

Pişmanlık değil.

Başkasını incitecek bir şey yaptım ve kendimi kötü hissettim ama pişman olmak gibi bir seçeneğim yoktu çünkü kızı seviyordum. Ve onu ondan daha çok sevdiğime inanıyordum çünkü onun her şeyini seviyordum.

Onun

korkuları.

Hayalleri.

Onun

güvensizliği.

Her şeyini.

Matt onun kafasında yarattığı versiyonunu seviyordu.

"Evet," diye fısıldadım.

Duygularına boğulurken yüzü buruştu. "Git," diye . "Daha fazlası var-"

"BİLMEK İSTEMİYORUM!" Parmaklarını saçlarına sapladı, kontrolden çıkmış bir şekilde nefes alıp veriyordu.

Kapıya doğru bir adım attım. "Cenaze için hazırlan. Bugünden sonra beni bir daha görmek zorunda kalmayacaksınız. Ama önümüzdeki birkaç saat boyunca kendimizi toparlayıp saygılarımızı sunacağız."

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

MARVIN HAMLISCH, "SENİ ASLA BIRAKMAYACAĞIM"

Sarah

Ya Tanrı'yı sevebilirdim ya da O'nun hepimiz için bir planı varmış gibi ama her ikisini de yapamazdım çünkü O'nun planları bana sevgi gibi gelmiyordu.

Herkes Joanna'nın cenazesi için kiliseyi doldururken, ben eski mezarlıkta oturup bir mezar taşına yaslandım.

*Walter Arnold Sevgili
eş ve baba
1902-1974*

Heather yanıma oturarak, "*İçeride olman gerekiyor,*" dedi. Isaac'le Nashville'e gitmek için beni kiliseye bıraktığı gün giydiği taşlanmış kot şortu ve mavi Gap cepli tişörtünü giymişti.

"Evet, hayatta olmalısın," dedim küçük bir homurtudan sonra.

Bir karahindiba kopardı ve her bir küçük sarı yaprağını kopardı. "*Bana Nashville'den bahset.*"

Gülümsedim. "Isaac sahnede şarkı söylememe izin verdi ve ben de ayrılmak istemedim. Kalabalık bir topluluğa şarkı söylemenin gerçekten özel bir yanı var. Müzik notalardan ve sözlerden çok daha fazlasıdır. Bu bir duygu, bir şeyin sizi çok derinden etkilemesi ya da sizi çok heyecanlandırması gibi, sadece kelimeleri söyleyemezsiniz; onları söylemek zorundasınız çünkü insanların sadece duymasını istemezsiniz

kelimeler. Onları hissetmelerini istersiniz. Müzik, bedeniniz ve ruhunuz aynı anda konuştuğunda ortaya çıkan şeydir."

Heather başını mezar taşına yasladı ve mırıldanırken gözlerini kapattı. *"Buna bayıldım."*

"Ben de," diye
fısıldadım. Ayağa
kalktı.

"Nereye gidiyorsun?"

"Joanna cenaze için patlamış mısır yapıyor. Patlamış mısırı ne kadar sevdiğimi bilirsin." Kiliseye doğru başıyla işaret etti. *"Hadi git. Eminim ailen sana bir koltuk ayırmıştır."*

"Gitme," dedim, hızla ayağa kalkıp kırıkmış elbisemi silerek.

"Ben hiçbir yere gitmiyorum," dedi, hüzünlü bir şekilde uzaklaştı ve sinsî bir sırıtışla omzunun üzerinden baktı. *"Ama sen gidiyorsun."* Göz kırptı. *"Uzağa gidiyorsun. Beni de yanında taşı. Bana tüm şarkılarını söyle. Hayallerimizdeki adamla birlikte ol. Sadece korkma."* Kapılara doğru döndü ve yürümeye devam etti.

"Neyden korkuyorsun?" Ona ulaşmaya çalıştım ama zahmetsizce ulaşamayacağım bir yerde kaldı.

"Bırakmak."

"Neyi bırakmayı?"

"Nefret... korku... memnun etme ihtiyacı.." Güldü, ellerini bir melek gibi yana doğru uzattı. *"Bırak gitsin."*

Göründüğü kadar hızlı bir şekilde ortadan kayboldu.

Parmaklarımı yapış yapış saçlarımın arasından geçirdim. Isaac'in yanından ayrıldıktan sonra bir şeyler içmek ve tualete gidip kendime gelmek için McDonald's'a gittim. Sonra eczaneden bir deodorant aldım. Hâlâ berbat durumdaydım.

Kiliseye girdiğimde babam açılış duasını Joanna'nın arkadaşları ve ailesinin mırıldandığı bir "Amin" ile bitirdi. Onunla Heather'la olduğum kadar uzun süredir arkadaş değildim ama on yıl yine de uzun bir süreydi ve bu noktada cesaretim azalıyordu. Annem ve kız kardeşlerimin Cory'lerin yanında oturduğu sıraya doğru ilerlerken bana acıyarak bakan bu insanlardan uzakta bir yere saklanmak istiyordum.

Isaac'i görmeyi neden beklemiyordum bilmiyorum ama o da oradaydı, Matt de. Ebeveynleri onları ayıracak şekilde ortada, birlikte oturuyorlardı. Devil's Head'deki herkes olayları hasır altı etmekte ve gerektiğinde sahte gülümsemeler takınmakta ustaydı. Küçük kasaba protokolü böyleydi.

Ama süpürgem kırılmıştı ve alçım yeni bitmişti.

Isaac koridorun sonunda oturuyordu, bu yüzden anneme ve kız kardeşlerime ulaşmak için herkesin dizlerinin arasından geçmek yerine, onunla sıranın sonu arasındaki on inçlik boşluğa sıkıştım. Ne onun ailesine ne de Matt'e baktım, ne de anneme ve kız kardeşlerime.

Herkes bana yer açmak için içeri girdiğinde, Isaac yerinden kıpırdamadı, babam kutsal kitaptan alıntı yaparken bize baksa bile. Isaac yerini korudu, bu da omuz omuza olduğumuz anlamına geliyordu. O bana bakmadı, ben de ona bakmadım ama onu hissettim. Ve bu bir arada tutmak için yeterliydi.

Joanna'nın kuzeni bir şarkı söyledi ve arkadaşımız Kennedy bir şiir okudu. Heather'ın cenazesinde olduğu gibi hıçkıra hıçkıra ağlamadım ama her göz kırpmışında gözyaşlarımı serbest bıraktım. Isaac babasının oğlu olduğunu kanıtladı, bu etiket hoşuna gitse de gitmese de. Bana düzgünce katlanmış bir mendil uzattı. Gözyaşlarımı silerken bacağımı onunkinin arkasına doladım. Bu el ele tutuşmak değildi, ama daha ihtiyatlı olan yakın bir ikincisiydi.

Son duadan sonra, tabut ve aile kiliseden çıkarılırken vitray pencereye bakmaya devam ettim. Bizim sıramız ayağa kalktığı anda herkes orta koridora doğru ilerledi ama ben sola döndüm, yan koridordan aşağı kaçtım ve çift kapıdan çıkan yaşlı bir çiftin yanından geçtim. Eğer Joanna ve Heather bensiz patlamış mısır yiyor olsalardı, kendimi cenazenin içine sokmazdım. Bu yüzden yolun biraz aşağısına park ettiğim arabama koştum. Kiliseye çıkan dik yolu geçerken Eve birden ortaya çıktı ve eliyle arabamın arkasına vurdu.

Patinaj yaparak durdum ve o da nefes nefese yolcu koltuğuna atladı. İtiraz etmek için ağzımı açtığımda başını salladı. "Sadece sür."

Annem, babam ve Gabby eve gelmeden önce bir, belki de iki saatimiz vardı. Garajın önüne park ettim. Eve ve ben arabaya bindiğinden beri tek kelime etmemiştik. Benden ne beklediğini bilmiyordum ve bunun bir önemi de yoktu. Önemli olan tek şey ter ve ölüm kokan o aptal siyah elbiseden kurtulmaktı.

Eve beni garaja kadar gölgem gibi takip etti. Bir paket kibrit ve babamın çim biçme makinesi için kullandığı bir bidon benzini aldım. Sonra evin arka tarafına, yanan bir varilin olduğu yere yöneldim.

"Ne yapıyorsun?" Eve sessizliğini bozdu.

Elbisemin fermuarını açıp ayakkabılarımı çıkarırken onu görmezden geldim. Onları varilin içine attım ve Eve'e baktım. Sessiz bir değiş tokuştan sonra Eve elbisesini ve ayakkabılarını çıkarıp fıçıya ekledi. Sonra ben de

Her şeyin üzerine benzin döktü ve yanan bir kibriti çöp kutusuna fırlattı, alevler içindekileri yuttuğunda büyük bir adım geri attık. Birkaç dakika sonra Eve arkamda durdu ve kollarını belime dolayarak çenesini omzuma yasladı. Bariz olanı saklamanın hiçbir yolu yoktu: Asla eskisi gibi olamayacaktım.

Boş boş durduk, ateşin büyüüne kapılmıştık - kederle sarmalanmış bir kalple. Eve'in empatisi yeni bir gözyaşına neden oldu. Ellerimi onunkilerin üzerine koydum ve "Teşekkür ederim" diye fısıldadım.

Alevler sönene kadar orada durduk. Eve'in kucağından çekildim, eve girdim ve doğruca duşa girdim. Ama cildimi bir kalıp sabunla ne kadar ovarsam ovayım, olanları silemiyordum. Umutsuzluğun çok fazla katmanı vardı.

Başıma sardığım havluyla aynadaki buharı sildim ve bana bakan büyük hayal kırıklığına baktım. Ölümünden kaçmıştım. Bu beni şanslı mı yoksa hilekâr mı yapıyordu? Heather sabahın köründe oradan ayrılır mıydı? Ben orada olsaydım ve o arka koltukta otursaydı Joanna yaşar mıydı?

Bu soruların yanıtları gerçeği değıştirmede ama kendime verdiğim değeri değıştirdi. Tanrı beni korudukları için arkadaşlarımı cezalandırdı mı? En çok acıyı ben çekeyim diye mi hayatımı bağışladı?

Bir iki dakika daha kendimden nefret ettikten sonra somurtarak yatak odama doğru yürüdüm.

"Biraz daha az kötü hissetmek ister misin?" Eve, kapısının önünde durarak söyledi. Üzerinde bir tişört ve iç çamaşırı vardı ve elinde bir şişe tekila tutuyordu.

"Senin daha büyük bir asi olduğunu biliyordum," dedim ona doğru ilerlerken ve o yatak odasının kapısını arkamızdan kapatırken şişeyi alırken. "Nereden buldun bunu?" Kapağı çıkardım ve bir yudum aldım, boğazımı yaktığı anda öksürdüm.

"Bilmemen en iyisi." Şişeyi aldı ve dudaklarına götürdü, tek bir öksürük bile çıkarmadan yuttu ve bana geri uzattı. "Ben hala bakireyim, bu da demek oluyor ki sen hala daha büyük bir asisin."

"Bu konuda," yatağına oturdum, bacaklarımı altıma katladım, "Onu başka bir bakireye verme. Güzel bir şey değil. Garip ve berbat."

Kaşları başından yukarı doğru kalktı. "Matt'le seks mi yaptın?"

Başımı salladım.

"Ve Isaac."

Büyük bir yudum daha aldıktan sonra tekrar başımı salladım, tekilanın beynime vurduğunu hissediyordum. "Hayattaki çoğu şeyi öğretmenlerden ya da çok daha deneyimli insanlardan öğrenmemiz komik ama seks konusunda," diye güldüm, "İncil kadın ve erkeğin bunu ilk kez birlikte çözmesi gerektiğine inanmamızı istiyor." O şişeyi benden alırken elimi havada salladım. "Saçmalık." Yatağına, onun yanına uzandım. "Ne yaptığını bilen bir adam bul. Sana orgazm yaşatmayı seven birini." Başım dönmeye başladığında gözlerimi kapattım. "Isaac *en iyi* orgazmları verir."

Eve kıkırdadı. "Ben de oldukça iyiyim. Kendime her zaman dokunurum ama bunu karanlıkta, çarşafLARımın altında yaparım ki İsa beni görmesin."

Tüm günahlarımızı birbirimize itiraf ettiğimizden emin olana kadar güldük ve içtik, ertesi gün ikimizin de hatırlamayacağını biliyorduk.

"Sarah? Eve?" Annem aşağıdan seslendi.

Thunk!

Yataktan yuvarlandım ve yere düştüm, başımdaki ve vücudumdaki havluyu kaybederken ayakta durmak için çabaladım. Eve ağzını kapatarak kıkırdadı. Sonra yerden bir havlu kapıp belime sararken homurdandım.

"Sarah." Eve göğüslerimi işaret etti, ben de aşağıya baktım.

"Oops..." Tekrar kıkırdadım, havluyu göğüslerimin üzerine çektim ve tökezleyerek koridoru geçip yatak odama gittim.

"Sarah?" Annem yine bağırdı.

Kapıyı hızla kapatıp kilitledikten sonra döndüm ve Isaac'ın gitar kutusunun katlanmış bir notla, krem rengi kovboy şapkamla, botlarımla ve bana aldığı kıyafet çantasıyla birlikte durduğu yatağıma bakarken durakladım.

Sanki bir yerlerde saklanıyormuş gibi etrafıma bakındım.

"Sarah?" Annem kapımı çaldı.

Her şeyi yatağımın altına saklamak için çabaladım ve notu komodinin çekmecesine ittim.

"Kapıyı aç, Sarah."

Kollarımı uzattım, parmaklarım ağaçtan düşen bir kedi gibi kaskatı kesilmişti. "Sakin ol," diye fısıldadım kendi kendime. Eğer sakın, soğukkanlı ve soğukkanlı kalabilirsem, sarhoş olduğumu anlamayacaktı.

"Hey," dedim kapıyı açarak.

Annem yüzünü buruşturdu. "Kıyafetlerin nerede?"

Havlu!

Gitarı saklarken havluyu düşürdüm ve kapıyı açmadan önce üstümü örtmeyi unuttum.

Bir elimi ağızıma kapatarak güldüm.

Annem bir adım daha yaklaştı. "İçki içiyordun. Sarhoşsun."

Başımı salladım ama gülmemi engelleyemedim.

"Hemen yatağa git. Baban öğrenirse çok kızar. Bu hafta onun için dayanılmaz oldu. Bunu herkesten çok senin bilmen gerekir. Bu herkese karşı saygısızlık. Son zamanlarda sana ne oldu bilmiyorum genç bayan ama buna bir son vermelisin."

"Bunu Tanrı'ya söyle. Belki de arkadaşlarımdan ölmesine izin vermeden önce bunu düşünmeliydi." Çenemi yukarı kaldırdım, sanki çok fazla tekila içmişim gibi değil de geçerli bir noktam varmış gibi ördek dudaklar yaptım.

"Sarah Elaine Jacobson, hayattasın. Bu Tanrı'nın lütfu değilse, nedir bilmiyorum."

Kapı arkasından kapandığında, yatağımın kenarı bacaklarıma çarpana kadar geri adım attım ve şiltenin üzerine düştüm, gözlerimi kapattım ve alkole teslim oldum.

OTUZUNCU BÖLÜM

ÇATIŞMA, "KALMALI MIYIM YOKSA GİTMELİ MİYİM"

On bir otuzda, kusmak için uyandım.

Gece yarısı Eve'in kusma sesiyle uyandım.

Ertesi sabah sekizde, annemle babamın tartıştığını duyduğumda ağır başımı yastığımdan kaldırdım. Bu bir ilkti. Evde bizimle tartışmazlardı.

O hafta pek çok ilk yaşanmıştı. Sonra gitarı hatırladım ve doğrulduğumda hem başım hem de midem itiraz edince irkildim. Çekmecemi açtım ve notu aldım.

ZAMAN AYIR. &E VULNE4A&LE. /EEL EVE4/THING. SONRA
/AGE O/ /EA4'DA /IND GOU4AGE. SENİ SEVİYORUM, SUNDA/
MO4NING.

-ŞEYTAN

Notu bir kenara bırakıp gitar kutusunu açarken gözyaşlarımın arasından güldüm. Sonra yavaşça elimi ağzımın üzerine kapattım. Bu onun gitarı değildi; gümüş bir kayışı olan ve üzerine "Sunday Morning" (Pazar Sabahı) dikilmiş parlak, yeni, beyaz bir gitardı. Gitarı kutusundan çıkardığımda bir zarf buldum. İçinde nakit para vardı, bir sürü nakit.

Neden bana bir gitar ve para verdi? Hiç mantıklı gelmedi.

Geceliğimi giydikten sonra yatağa oturdum ve yeni gitarımı çaldım. Çok geçmeden alt kattaki tartışmalar kesildi ve annem kapımı açıp içeri baktı ve gitarıma göz attı.

Parmaklarımı durdurdum, gitarı para zarfıyla birlikte çantasına geri koyarken birkaç saniye ona baktım. "Benim için mi kavga ediyorsun?"

O cevap veremeden babam da odama girdi ve kapıyı kapattı.

"Ölmeliydim," dedim çantayı mandallarken. "Öyle söyleme," dedi annem.

"İkiniz için de daha kolay olur."

"Neden böyle düşünüyorsun?" Babam sordu.

Bakışlarımı ona çevirdiğimde, Nashville'den eve döndüğüm günün aksine duygularını saklıyordu.

"Ben bir fahişeyim," dedim.

Babamın çenesi sıkılaştınca annem irkildi.

"Sen de öyle düşüneceksin." Yenilmiş bir nefes verdim. "Ve umurumda bile değil. Artık umurumda değil. Seni, Matt'i, ailesini ve Tanrı'yı memnun etmeye çalışmak... hepsi çok fazla." Yorgunluktan şişmiş gözlerimi birkaç saniye kapattım. "İnancım sınandı ve ben bu sınavı geçemiyorum."

"Sarah-" diye başladı babam.

Başımı salladım. "Bunu düzeltemezsin. Sen düzeltemezsin. Hiç kimse düzeltemez. Tanrı hakkında inandığım her şeyin yanlış olduğuna dair bu korkunç duygudan kurtulmak için dua edemem. O gelişigüzel mi yoksa hesaplı mı? Her şey büyük bir planın parçası mı yoksa tesadüf mü? Çünkü benim burada Tanrı'nın lütfuyla bulunduğum, Heather ve Joanna'nın ise bulunmadığı fikrini aklım almıyor. Her gün iyi insanlar ölüyor ve kötü insanlar yaşıyor. Tanrı'yı affetmeyi hayal edebilmemin *tek* yolu, O'nun hiçbir şey yapmadığına inanabilmemdir. Bize yaşamamız için özgür irade vermekten başka bir şey *yapmadığına*. Her şeyimize mal olsa bile hatalar yapmamız için. Ama eğer bu işte O'nun parmağı olduğuna inanmamı istiyorsanız, ben yokum. Bu tür bir tanrıya tapamam."

"Acı çektiğini biliyorum ama bu bir mazeret değil-"

"Ne için, baba? Rol yapmaya mı? Tanrı'yı sorgulamaya mı? İçki içmeye mi? Evlilik dışı seks yapmaya mı? Arkadaşlarım bir araba kazasında ölürken erkek arkadaşımın kardeşiyle Nashville'e gitmeye mi?"

Annem ağzını kapatırken babamın ifadesi sertleşti.

"Devlet üniversitesindeki derslere hiç kayıt yaptırmadım. Üniversiteye gitmeyeceğim. Şarkı söyleyeceğim. Seks ve aşk hakkında şarkılar. Ve

Bazen içebilirim. Ve istediğim kadar seks yapacağım. Ve on sekiz yaşındayım, yani bu konuda hiçbir şey yapamazsın." Kendimi güçlü hissediyordum.

Kendimi bir yetişkin gibi hissettim.

"O zaman çık dışarı. Eşyalarını topla ve bu evden git," dedi babam, elleri iki yanında yumruk olmuş ve alnındaki damarlar zonklamaya başlamıştı.

"Peter, hayır." Annem onun önüne geçti. "Sarah, bir duş al.

Ve-"

"Duş yok." Babam annemin kolundan tuttu ve onu yolundan çekti.

Ona böyle davrandığını hiç görmemiştim, bu yüzden içten içe geri çekildim.

"Derhal bu evden *çıkın!*" Annemi arkasından sürükleyerek döndü.

"Peter!" o protesto etti. "Bu o bizim Kızım.

Sen değil mantıklı davranmak. Sadece bir dakika bekleyin." Sesi solmaya başladı.

"Eğer Tanrı'ya ve bana itaatsizlik edecekse, sonuçlarına katlansın," dedi.

Titreyen ellerim ve parçalanmış duygularıyla sırt çantama sığdırabildiğim kadarını sığdırdım, hızla giyindim ve çantamla gitarımı merdivenlerden aşağı taşıdım.

"Sarah!" Annem beni kovaladı.

Her zaman kapının yanındaki kancada asılı duran araba anahtarlarıma uzandım. Sonra onları önceki günkü cenazeden sonra arabada bırakmış olabileceğimi hatırladım.

"Sarah! Dur." Annem beni kapıya kadar takip etti.

Ama arabama ulaştığımda kapılar kilitliydi, ben de döndüm.

Annem beni tutup kollarına sararken, babam da ön verandadan anahtarlarımı parmağında sallandırarak beni izliyordu.

"Bu benim arabam, Sarah. On sekiz yaşındasın. Seks yapan ve Tanrı'ya saygısızlık eden bir yetişkinsin. Kendi aracını kendin bul," dedi.

"Sadece özür dile. Sadece özür dile. Lütfen özür dile Sarah," diye fısıldadı annem ağlarken kulağıma.

"Korkunun karşısında cesaret bulun."

"Seni seviyorum," dedim usulca, annemden uzaklaşarak.

Tamamen çökmüş görünüyordu, gözleri kızarmıştı ve hıçkırıyordu. Arkamı döndüm ve araba yolundan aşağıya doğru yürüdüm.

Cory'lere yürümem iki saatimi aldı. Tanrı'nın zalim olmadığı, masum hayatları rastgele yeryüzünden koparmadığı başka bir hayatta

komşuya gider ve Heather'ı arayıp beni almasını isterdim.

Ama Heather'ı bir daha asla aramayacağım.

Güneş beni kavurmuştu. Temmuz sıcaklığında vücudumdaki suyun her zerresini terlemiştim. Kapılarına ulaştığımda kaybedecek bir şeyim yoktu, bu yüzden zili çaldım.

Kimse cevap
vermedi. "Sarah?"

Wesley koşar adım bana doğru gelirken, cebinden kirli bir mendil çıkarıp alnını silerken döndüm. Ter, iki saatlik yolculuğumun ıstırabına eşlik eden gözyaşları yüzünden kızarmış ve şişmiş olan gözlerimi yakıyordu.

"Isaac burada mı?" Burnumu çektim.

Wesley kaşlarını çattı ve başını salladı. "Sevgilim, o dün gece gitti. Matt beyzbol antrenmanında, Vi de alışveriş için kasabaya gitti. Her şey yolunda mı?"

Çabucak başımı salladım ama duygularım ve sıcaklık beni alt etti. "Hayır." Kendimi kaybettiğimde alt dudakım titredi.

"Oh, hayır. Uh ..." Çantamı ve gitarımı benden aldı. "Eve gel," dedi ve kapıyı açtı.

Elimin tersini sümküklü burnuma bastırdım ve eve doğru yöneldim.

"Bütün bu eşyalar da ne?" Bana bir bardak su ve bir kutu mendil getirmeden önce eşyalarımı girişe koydu. Mutfak masasına oturduğumda kendimi kontrol etmek için mücadele ettim.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, suyu ve peçeteleri aldım. "Eve gidemem. Artık hoş karşılanmıyorum."

Wesley bir sandalye çekip . "Buna inanmakta güçlük çekiyorum."

Burnumu sümkürerek başımı salladım. "Bu doğru." Dudaklarımı büzerek nefesimi sakinleştirmeye çalıştım. "Isaac nereye gitti?"

"Bilmiyorum."

"Geri dönecek mi?" Suyu içtim, bardağın tamamını yuttum.

Wesley bardağı lavaboya götürdü ve yeniden doldurdu. "Bunu ben de bilmiyorum. Ama bir tahminde bulunacak olsam, hayır derdim." Bardağı masanın üzerine koydu ve tekrar karşıma oturdu.

Birkaç saniye birbirimize baktık. Isaac'in benim için geri dönmeyeceğini hayal bile edemezdim.

"Cenazesi bugün," dedim.

Alnındaki ve gözlerinin kenarlarındaki çizgiler derinleşirken adem elması titredi ve bakışlarını kaçırdı. "Evet," diye fısıldadı.

"Öldüğüne sevindim."

Başını hafifçe sallamadan önce yüzünü buruşturdu. "Onu sevdin mi?"

Parmağını masanın üzerindeki bir çizikte gezdirdi. "Eğer kastettiğiniz buysa, onu önemsiyordum."

Cevap ver, bana bir bakış atma riskini aldı.

Başımı salladım. "Ya aşk için yaparsın ya da hiç yapmazsın."

Mırıldandı. "Tecrübelerine dayanarak mı konuşuyorsun?"

Omuz silktim, elimdeki kirli peçeteyi karıştırdım. "Bilmiyorum. Aldattığımda evli değildim." Tepkisini inceledim, Isaac'le geçirdiğim hafta sonu hakkında kesin bir şey bilip bilmediğine dair hiçbir fikrim yoktu. Çok fazla bilinmeyen vardı.

Matt ona ahırdan bahsetti mi? Vi,

Brenda'yı biliyor muydu?

Sırlardan nefret ederdim.

"Hile mi?" Hafif bir sırıtışla başını salladı. "Sarah, haklısın. Sen evli değilsin. Dünyaya ayak uydurmaya çalışan genç bir kadınsın. Evli bir adamla bir şeyler yapmadığın sürece, aldatan olarak nitelendirilebileceğini sanmıyorum."

"Bu beni hilekâr yapmaz. Beni yuva yıkan biri yapar." "Sanırım."

Dudaklarını büzdü. "Her ilişki yuva yıkmaz."

"Bunu nasıl söylersin?" Başımı yana doğru eğdim. "Çünkü bir karım ve iki oğlum var."

"Ve ölü bir metres." Bu sözleri söyler söylemez geri almak istedim.

Sertçe yutkunurken Wesley'nin gözleri tekrar kızardı.

"Neden?" Fısıldadım. "Neden karına bunu yapıyorsun? Neden riske atıyorsun?" Şakaklarını ovuşturdu. "Sandığın kadar basit değil."

"Dinliyorum."

Wesley başını salladı. "Dinleme isteğini takdir ediyorum. Sen iyi bir insansın, Sarah. Kimsenin sana aksini söylemesine izin verme. Ama bazı şeyler kişiseldir, karmaşıktır ve yüzeyde göründüklerinden çok uzaktır." Çenesini ellerinin arasına alarak dirseğini masaya dayadı. "Hayatımın yükünü ya da evliliğimin hikâyesini hak etmiyorsun. Ben bir şey olduktan sonra yolunu kaybetmiş kusurlu bir adamım. Bu bir mazeret değil

yaptığım her şey için. Ve acı ve-" Elini ağzına götürdü ve başını salladı.

Gözyaşları döküldü ve vücudu titredi.

Bu seviyede bir tepki beklemiyordum. Vi onu terk mi etti? Her şey Brenda yüzünden miydi?

"Özür dilerim," dedi gergin bir sesle. "*Çok* özür dilerim."

Masanın öbür ucuna uzandım ve elini tuttum. "Bana bir özür borçlu değilsin."

Gözlerini ovuşturdu ve gözlerindeki acı aksini söylüyordu.

"Senden bir iyilik isteyebilir miyim?"

Wesley cebinden mendilini çıkarıp gözlerini ve burnunu sildi. "Herhangi bir şey."

"Şehirdeki bir motele gitmem

gerek." "Burada kalabilirsin."

Başımı salladım ve kıkırdadım. "Hayır. Yapamam."

Birkaç saniye sonra başını salladı. "Sana bir oda ayarlayacağım." "Param var. Sadece arabam yok."

"Sarah, gerçekten eve gitmelisin."

"Ben ." Acı gerçeğe ulaştığımda kalbim sızladı. "Babam beni evden attı çünkü ben kusurlu bir insanım."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

BONNIE TYLER "TOTAL ECLIPSE OF THE HEART"

ISAAC bana iki bin dolar bıraktı. Çoktu ama sonsuza kadar yetecek kadar değildi çünkü bir motel odası ve yemek için ödeme yapmam gerekiyordu. Ondan haber almak için günlerce bekledim. Wesley, Isaac ararsa ya da eve dönerse bana haber vereceğini söyledi.

Pazartesi günü Vi beni ziyaret etti.

Gözetleme deliğinden onu gördüğümde derin bir nefes aldım ve kapıyı açarken gülümsedim.

"Sarah." Vi bana sarıldı. "?" "İyiyim," diye mırıldandım onu bırakırken.

İyi değildim.

Kaybolmuştum, öfkeliydim, kalbim kırılmıştı, kederliydim ve korkmuştum.

Odaya girdi, az sayıdaki eşyalarımı, etrafa saçılmış paketleri ve yatağın üzerindeki gitarımı inceledi. "Annenle konuştum. Çok endişelenmiş. Wesley ona nerede olduğunu söylemenin bana düşmeyeceğini düşündü ama bir anne olarak bu konuda sıkıntı yaşıyorum. Ona güvende olduğunu söyledim."

"Isaac'ten haber aldın mı?"

Gözlerini kısarak omzundaki çantasını düzeltti. "Hayır. Matthew benimle ya da babasıyla konuşmuyor ama anladığım kadarıyla ayrılmışsınız. Isaac yüzünden mi?"

O televizyon konsoluna yaslanırken ben de yatağımdan kalkıp kenara oturdum. "Matt ve ben ayrıldık çünkü..." Omuz silktim. Önemli miydi? "Biz

sadece şu anda aynı rüyaları paylaşmıyoruz." Bakışlarımı indirdim. "Ve Isaac'i seviyorum."

"Ne?"

Yavaşça nefes alarak gözlerimi kapattım ve tek görebildiğim .

Parmak eklemleri yanağımı okşuyordu.

Hayran bakışları vücudumda geziniyordu.

Kendimi güneş gibi hissetmemi sağladı çünkü bana baktığında onunla ilgili her şey canlanıyordu. Tarifsiz bir hayranlık.

"İlk başta yavaş yavaş oldu, o kadar yavaştı ki göremedim. Sonra her şey bir anda oldu. Nefesimi kesti. Kafamın içindeki o küçük ses ne kadar yanlış olduğunu söylese de kalbim dinlemedi. Mantığın her zerresini görmezden geldi. Pişmanlık duymam gerektiğini biliyorum ama duymuyorum." Gözlerindeki yaşlara baktım. "Belki bu kadar yoğun bir aşkla başa çıkmak için çok gencim ama bunu hissetmek için çok genç değilim." Kendi duygularıyla savaştım. "Hissettiğim tek şey bu," diye fısıldadım. "Ve onu özleyorum. Onu ailemi özlediğimden daha çok özleyorum. Ve geri gelmeyecek diye çok korkuyorum çünkü..."

Çünkü kocan aileni mahvetti.

Ve ben

kayboldum.

İşsiz.

Umutsuz.

Tanrısız.

Evsiz ve dikkatsiz.

"Isaac karmaşık bir genç adam. İşler zorlaştığında gider. Ama her zaman geri döner. Ben olsam" -birkaç saniye dudağını ısırdı- "onu beklemezdim. Ailenle aranı düzelt. Üniversiteye başla. Olduğunu bildiğim o harika kadın ol."

Ben onun tanımladığı gibi harika değildim. Ve hiçbir şey yapmak istemedim *ama*

Isaac'i bekle.

"Nereye gittiği hakkında bir fikriniz yok mu?"

"Karavanını ve atını aldı. Yani en iyi tahminim rodeo yapıyor."

Tırnağımı çiğnedim.

"Sarah, Matthew'la nasıl ayrıldınız?" Çiğnemeye ara verdim ve ona baktım.

"Tatlım, kimseyle konuşmuyor. Eğer beyzbol oynamıyorsa, odasında müzik dinliyordur. Isaac gittiğinden beri her şeyi ben yapmaya çalışıyorum."

Çiftlik standı.

"Özür dilerim." Boğazımı temizledim. "Arabam yok."
Kaşlarını çatı. "Ya sana bir Gey alman için yardım
etseydik?" "Matt'in beni yakınında isteyeceğini
sanmıyorum." "Bence onun seni ne kadar sevdiğini
hafife alıyorsun." *Savunmasız ol. Her şeyi hisset.*
"Bence onu ne kadar kötü incittiğimi hafife alıyorsun."
Vi yanıma oturdu ve elimi tuttu. "Ona zarar vermek mi istedin?"
"Hayır. Ama onu inciteceğini biliyordum ve yine de yaptım. Siz hiç böyle
bir şey yaptınız mı? Hiç birini inciteceğini bildiğiniz halde yine de yapmayı
seçtiğiniz bir şey yaptınız mı?"
"Evet," diye fısıldadı.
Bunu beklemiyordum.
Vi ayağa kalkmadan önce elimi sıktı. "Tanrı'nın lütfuyla, ben neysem
oyum." Motel odasının kapısını açtı. "Daha sonra bir araba bırakacağız ve
hazır olduğunda işe geri dönebilirsin."

Geçen her günle birlikte Isaac'e olan kızgınlığım daha da arttı.

Bir gitar istemedim; onu istedim.

Nashville'de paylaştığımız onca şeyden sonra beni nasıl terk edebilir?

En yakın iki arkadaşımı kaybettikten sonra mı?

Violet ve Wesley makine kulübesine park edilmiş eski bir kamyonu
bıraktıktan bir hafta sonra, motelden ayrılıp işe dönme cesaretini buldum.

Kamyonetin kapısını açtığımda annem yanımdaki park yerine yanaştı.

"Ağlama," diye fısıldadım kendi kendime, titrek bir nefes alarak.

Dışarı çıktı ve kapısını yavaşça kapattı. "Merhaba," dedi bir hafta önce
terk ettiğim yıkık dökük kadından çok daha sakın bir tavırla.

"Merhaba." Arabanın etrafında yürürken ona hüzünlü bir gülümseme
verdim.

Benden birkaç adım ötede durdu ve ben de son iki adımı atıp ona sarıldım.

"Sarah," diye fısıldadı uzun bir nefes vererek.

Onu bıraktığımda kamyonete baktı. "Vi işe döneceğini söylemişti."

"Evet."

Eve gelmem için bana yalvarmadı, bu da babamın fikrini değiştirmediği anlamına geliyordu. Alyansıyla oynamasından, kızını görmeye ihtiyacı olan bir anne olarak orada olduğunu anlayabiliyordum. Bu kadar basitti.

"Bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu, parmaklarını gözlerinin kenarlarına bastırarak.

"Odamdan birkaç şey daha alabilirim."

"Tabii ki. Onları size getirebilirim ya da babanız kilisedeyken gün içinde eve gelebilirsiniz."

Kamyonetin anahtarlarına baktım, anahtarlığı parmağımın üzerinde kaydurdım. "Ben yaparım."

"Kendine gelecektir."

O kadar emin değildim ama yine de başımı salladım.

"Kız kardeşlerin yıkılmış durumda."

"Onlara iyi olduğumu söyle."

Bir parmağını çeneme bastırdı ve . "Ama sen iyi misin?"

Hayır.

"Başımı sokacak bir evim, bir aracım ve bir işim var." Gülümsedim. "Daha neye ihtiyacım olabilir ki?"

Heather ... Isaac ...

"Çocuklar önce kiliseye gitmem gerekiyor." Saatine baktı. "Babanın Perşembe akşamı bir toplantısı var, o yüzden eve geç gelecek. Neden eve gelip benimle ve kız kardeşlerinle akşam yemeği yemiyorsun?"

"Evet. Göreceğiz."

Bana bir kez daha sarıldı ve gözyaşlarını saklamak için çenesini kapatmadan önce "Seni seviyorum" diye mırıldandı.

Duygularımı toparlamam ve işlevimi yerine getirebilmek için onları bir kenara koymam birkaç dakikamı aldı. Her şeye aynı anda izin verdiğimde, çok fazla geliyordu. Bir tuğlayı taşıyabilirdim ama koca bir evi taşıyamazdım.

Matt'in arabası garajdaydı. Tanrı beni sınamaya devam ediyordu ve anahtarı ve çiftlik standı için gerekli parayı almak üzere içeri girmem gerekiyordu. Kapıyı açmadan önce iki kez çaldığımda ellerim titredi.

"Günaydın," dedi Vi. "Kurabiyelerim ve ekmeklerim var. Onları taşımama yardım eder misin?"

Bana para kesesini, anahtarı ve iki torba unlu mamulü uzattı. "Güzel, Sarah'nın bunları taşımasına yardım edebilirsin. Hızlıca bir şeyler almam lazım.

Duş," dedi omzumun üzerinden bakarak.

Matt'e doğru döndüm ve sanki kılıcımın üzerine düşüyormuşum gibi hissettim. Yüzünde ölü bir ifade vardı, sanki tamamen yabancıymışım ya da görmediği bir hayaletmişim gibi.

Vi diğer çantaları ona verdi ama ben bir saniye daha beklemedim. Evden çıkmam gerekiyordu. Çiftlik standına giden yolda beni takip etti. Gergin parmaklarım anahtarı karıştırdı ve para çantasıyla birlikte yere düşürdüm. Onları almak için eğildiğimde, çantadan bir somun ekmek düştü.

"Lanet olsun," diye fısıldadım, ekmeği tekrar poşetin içine attım. Ayağa kalkar kalkmaz kese kâğıdı yırtılarak açıldı ve tüm unlu mamuller yere saçıldı. Her şeyi toplamak için yenilgiyle dizlerimin üzerine çöktüm. Matt anahtarı elimden aldı ve kapının kilidini açtı. Yerdeki dağınıklığın üzerinden geçti, çuvalları tezgâhın üzerine koydu ve tek kelime etmeden yanımdan geçip eve doğru ilerledi.

"Hayır," dedim.

Sırtını bana dönerek durdu.

"Söyleyecek *bir şey* kalmayacak kadar çok *şey* yaşadık." Unlu mamulleri bıraktım ve o tuğla evin ağırlığı altında olabildiğince dik durdum.

Matt döndü.

"Size bir nedenler listesi vermek istemiyorum; bunlar sadece olanları değiştirmeyecek zayıf bahaneler gibi görünecek," dedim.

Taşlaşmış yüz ifadesini olduğu yerde sabit tuttu. "Bu affedilemez, Sarah."

Papaz Jacobson'ın kızının affetmekle ilgili bir dizi İncil ayeti olabilirdi. Ama ben kendimi papazım ve Tanrım tarafından terk edilmiş hissettim, bu yüzden sunacak bir vaazım, ilahi bir bilgeliğim yoktu.

"Muhtemelen haklısın. Ama ben ..." Başımı salladım.

"Neyin içinde?" Gözlerini kıstı. "Bana aşık mısın? Ayrıldık ve tüm duyguların yok mu oldu?"

"Hayır," diye fısıldadım. "Ama eskisi gibi değiliz. Seninleyken kendimi eksik hissediyordum. Senin ve diğer herkesin hayallerimin önemli olduğunu kabul etmesi için mücadele etmekten yorulmuştum."

"Öyle olduğunu söylemişim."

"Hayır. Kavga ettiğimizde onları istemeyerek de olsa kabul ettin. Demek istediğim de bu. Savaşmaktan, yalvarmaktan, "Hey! Bakın! Benim hayallerim var!" diye zıplamaktan yorulmuştum. Hayallerimi paylaşan birinin bana özel biriymişim gibi bakmasının nasıl bir his olduğunu bir düşünün.

hak ediyordum. Sanki odadaki tek kişi benmişim gibi. Sanki yaptığım her şey onu gülümsetiyormuş gibi." Yanaklarımdaki gözyaşlarını sildim. "Matt, biz bitmiştik."

"Herhangi biri." Çenesini sıktı. "Kardeşim dışında herkes."

"Hayat böyle işlemez."

Homurdandı. "Aslında öyle. Buna kendini kontrol etmek deniyor. Sadece dizlerini kapat, Sarah. Bu kadar basit."

Tepki vermemeye çalıştım ama irkilmekten de kendimi alamadım. "Ne söylememi istiyorsun?" Fısıldadım.

"Korkunç bir insan olduğunu kabul istiyorum."

Yutkundum. "Ben berbat bir insanım."

"O arabada Heather ve Joanna ile birlikte olmalıydın."

Gözlerimi kırttım ve yeni bir damla gözyaşı süzöldü. "Onlarla birlikte arabada olmalıydım."

Yüzü çirkin bir acıyla değişti, mavi gözleri kırmızıya boyandı. "Siktir git," fısıldadı gözlerini silerken. "Benimle aynı fikirde olmayı bırak. Beni bir canavar gibi göstermeyi bırak. Canavar olan ben değilim." Parmakları saçlarının arasında kıvrıldı ve saçlarını çekiştirdi.

Birkaç adım daha attım ve elimi sırtına koydum. Sarsılarak uzaklaştı.

"Sana söylemem gerekirdi. Senin dışında herkesi korumaya çalıştım ve bunun için gerçekten üzğünüm."

Matt'i, arkadaşımı kaybetmek başlı başına bir ölüm gibiydi. Sebep olduğum acı için *çok* üzğündüm ama Isaac'ten pişman değildim. Ve bu iki gerçeği bağdaştırmak çok zordu.

"Geri dönmeyeceğim." Gözlerini sildi ve bana baktı. "Ağustos'ta ayrıldığımda geri dönmeyeceğim. Ailemden nefret ediyorum. Bu kasabadan nefret ediyorum. Ve ..."

"Benden nefret ediyorsun."

Sulu gözlerle omzumun üzerinden baktı. "Senden nefret etmiyorum. Aslında seni seviyorum. Ama seni bir daha görmek istemiyorum."

Matt dönüp eve doğru giderken kalbimi kavradı ve sıktı.

Yırılıyor... yırtılıyor... yırtılıyor.

Gözyaşlarımı tutamadım. Durdu, çenesi neredeyse omzuna değene kadar başını omzuna doğru biraz eğdi.

"Ama belki bir gün," dedi.

Titreyen dudaklarımı birbirine bastırarak gözlerimi kapattım.

Bir gün. Belki bir gün beni affeder.

BÖLÜM OTUZ İKİ

PHIL COLLINS, "HER RAĞMEN"

KENDİME GÜVENİM AZALDI. Isaac'in benden çıkardığı her şey her geçen gün çözülmeye başladı. Beni aldatmış ve ilişkimizi bitirmiş olsaydı, terk edilmenin belirsizliğinden daha az acı hissederdim.

"Sarah!" Perşembe akşamı yemeğe geldiğimde Eve ve Gabby verandanın merdivenlerinden hızla indiler.

"Oof!" Aynı anda bana sarıldıklarında güldüm.

"Lütfen kalacağını söyle," diye yalvardı Gabby, elimi tutup beni eve doğru çekerken Eve de doldurmam gereken boş sırt çantamı aldı.

"Akşam yemeğine kalıyorum," dedim.

"Demek istediğim bu değil." Gabby ofladı pufladı.

"Bir motelde yaşamak nasıl bir şey?" Eve eve adım attığımızda sordu.

"Bazen güzeldir. Ama bazen de yalnızlık."

"Tatlım, gelebildiğine çok sevindim." Annem bana sarılmadan önce elini pembe önlüğüne sildi. "Ton balıklı erişte güveci yaptım, en sevdiğin."

"Ekstra patates cipsi ile mi?"

Güldü ve beni serbest bıraktı. "Tabii ki."

Bakışlarımı girişte gezdirdim.

"Çalışıyor," diye annem beni rahatlattı.

"Yardıma ihtiyacın var mı? Eğer yoksa, eşyalarımı toplamaya gidiyorum."

Annemin gülümsemesi soldu. "Gabby masayı hazırlamaya yardım ediyor.

Ne yap."

"Tamam." Merdivenlerden yukarı çıktım ve Eve de beni takip etti. "Tekila yüzünden başın ne kadar belaya girdi?" Çantayı yatağımın üzerine atarak sordum.

"Yeter." Burnunu kırıştırdı. "Bir ay cezalıyım ve şamdanların altındaki kilise zeminindeki balmumunu temizlemem gerekiyor."

Sırıttım ama bu acı-tatlı bir şeydi; Heather'ın gittiğini hatırlatsa da unutmak istemediğim bir anıydı.

"Ama babam güvenilir olduğumu gösterirsem arabayı alacağımı söyledi."

Başımı sallarken homurdandım. "Biriktirebildiğin kadar para biriktir. Birkaç yıl içinde seni kapı dışarı edip arabayı Gabby'ye verdiğinde ihtiyacın olacak." Dolabımı karıştırdım.

"Atılacağımı nereden çıkardın?"

Güldüm. "On altı yaşındasın ve odanda bir zula dolusu alkol var. Seks yapmak için sabırsızlandığını söyledin bile. Ben senin yaşındayken çok daha disiplinliydim."

"mı demek istiyorsun?" Yatağıma uzandı.

"Sanırım öyle." Şeytani sırıtışına tepki verme dürtüsüyle savaşıarak omzumun üzerinden baktım.

"Çok üzgün görünüyorsun." Gülümsemesi eriyerek kaşlarını çatı.

Birkaç gömleğe ve iki kot pantolona sarıldım. "Beni terk etti," diye fısıldadım.

"Isaac?"

Başımı
salladım.

"Ne demek istiyorsun? Senden ayrıldı mı yoksa şehri terk mi etti?"

Yatağın üzerine Isaac'ten aldığım yeni kıyafetlerle birlikte birkaç eski kıyafet koydum. "Bana yeni bir gitar aldı. Çok güzelmiş. Ve içinde para olan bir not bırakmış." Burnumu kırıştırdım. "Bir sürü nakit. Ama hepsi bu kadar. Kimse nereye gittiğini bilmiyor. Bir veda gibiydi. Bir 'iyi şanslar' ama elveda."

"Sence babamın seni evden atacağını bildiği için mi sana para bıraktı?"

Başımı salladım. "Bu pek mantıklı değil. Kimse bunu tahmin edemezdi."

"Peki, geri dönmek zorunda. Değil mi?"

"Bilmiyorum." Katlanmış giysileri çantama yerleştirdim.

"Ne yapacaksın? Bir motelde daha ne kadar yaşayabilirsin?"

"Ben-" diye boğuldum, gözyaşlarım gözlerimi yakarken dudaklarımı ısırdım. "Sarah, o geri dönecek." Eve ayağa kalktı ve bana sarıldı.

Kalbim onun kollarında kanarken yüzümden yaşlar boşanmaya başladı. "Beni neden terk etti?" Ağladım.

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Ama geri dönmek zorunda. O seni seviyor. Seni bir cenazeden çıkardı. Bütün büyük aşk hikâyelerinin sonu budur."

Onu bırakıp gözlerimi silerken gözyaşlarımın arasından güldüm. "Onu bilemem," diye burnumu çektim. "Ama o bir rüya. Ve belki de hepsi bu."

"gel. Bir şeyler yiyelim. Gabby ve ben elmalı turta yaptık." "Ben vişneli severim," dedim onu takip ederek.

"Elma tek gerçek turtadır. Amerikan turtasıdır."

Eve beni gülümsetti ve yeniden neşeye benzer bir şey hissetmeye ihtiyacım vardı.

Yemeğe oturduk ve el ele tutuşurken annem dua etti. Tanrı'dan benimle babam arasındaki ilişkiyi iyileştirmesini istedi. Benimle mi yoksa Tanrı'yla mı konuştuğundan emin değildim.

"Bu harika görünüyor. Teşekkürler anne," diyerek cömert bir porsiyon güveç aldım.

"Eminim McDonald's'tan bıkmışsındır." Sanki başka bir seçeneğim varmış gibi bana onaylamaz bir ifadeyle baktı.

"Büyükanne ve büyükbabamdan haber aldınız mı?" Havadan sudan konuşarak sordum.

"Babanın ailesi önümüzdeki ay bir ziyaret planlıyor. Annemin de önümüzdeki hafta göz ameliyatı var, bu yüzden kız kardeşlerin ve ben babamın işlerini halletmesine yardımcı olmak için birkaç günlüğüne Tulsa'ya gidiyoruz."

"Tulsa da listede," dedi Gabby.

"Ne listesi?" Annem kendi servisini yaptıktan ve kaşığı güveç kabının kenarına koyduktan sonra sordu.

"Bana odasını süpürttüğünde Sarah'nın zemininde bulduğum liste."

Herkes bana baktı ama neden bahsettiğini bilmiyordum.

Gabby iç çekti. "Masanın üzerine koydum." Sandalyesinde geriye doğru itildi. "Gidip getireyim."

"Bence bu hafta sonu kiliseye gelmelisin," diye mırıldandı annem ağzını silerken.

"Babam cemaatin önünde bana bağırmasın diye mi?" "Çaba gösterdiğini görebilsin diye," diye mırıldandı. "Peki ya o ne olacak? Onun çaba göstermesi gerekmiyor mu?"

"Bence ilk adımı attığınızı görseydi daha önemli bir etkisi olurdu."
Henüz o kadar bağışlayıcı hissetmiyordum.
"İşte," dedi Gabby, sandalyesine geri oturmadan önce listeyi yanımdaki masaya koydu.
Isaac'ın el yazısıyla yazılmış bir tarih ve yer listesi idi.
Annem bakmak için boynunu bükte. "Tulsa'daki adres fuar alanı için."
Rodeolar.
Violet haklıydı. Isaac rodeolara gidiyordu ve beni terk etmedi. Bana onu bulmam için bir liste ve oraya gitmem için para bıraktı.
"Gitar kutusundan düşmüş olmalı ve ben görmedim," diye fısıldadım.
"Ne?" Annem sordu.
Başımı salladım. "Hiçbir şey."
"Nedir bu? Kimin el yazısı bu? Senin değil," diye dürtükledi.
Bakışlarım Eve'in geniş gözlerine ve ayrık dudaklarına kaydı. Sonra tekrar tarihlere odaklandım. Springfield'a iki gün vardı ve Şeytan'ın Baş'ından arabayla sadece iki buçuk saat uzaklıktaydı.
Omuz silkerek anneme baktım. "Bu hafta sonu kilisede olmayacağım."
Nota tekrar baktı ve farkına vararak gözlerini kapattı. "Isaac," diye fısıldadı.
"Onu seviyorum."
"Hamile kalana ya da daha kötüsüne kadar." Yüzünde acı vardı. Yavaşça başımı salladım. "Onu yine de severdim."
"Kalbini kırsa bile mi?"
Kâğıt parçasını katladım. "Aşık olmanıza izin verirsiniz kalp kırıklığı kaçınılmazdır."

CUMA SABAHİ, Wesley'in izini sürdüm. Koyunları besliyordu, bana bakarken alnından ter damlamaya başlamıştı bile.

"Hey," diye gülümsedim. "Senden büyük bir iyilik isteyeceğim." Ondan memnun değildim, ama bana iyi davranmıştı, bu yüzden ondan tamamen nefret etmek içimden gelmiyordu.

"Ne istersen." Bir kova yemi çöp kutusuna attı.

Bir yandan Brenda'nın kendisinden çok daha yaşlı biriyle ilişki yaşaması korkunç ve iğrençti. Ama Wesley'e baktığımda Isaac'ın bir gün nasıl biri olacağını görmek çok kolaydı - geniş omuzları, güçlü çenesi, gür saçları ve yoğun gözleri olan yakışıklı bir adam. Violet onun ilişkisini o kadar nazik bulmasa da o nazik biriydi.

"Oğlunuzu seviyorum."

Tekrar bana baktı, eldivenlerini fırçaladı ve çıkarmak için parmaklarını çekiştirdi. "Hangisi olduğunu sormama gerek var mı?"

"Yarın Springfield'da rodeoda olacak olan ve onu görmeye gitmek istediğim kişi. Ama arabam yok."

Wesley birkaç kez başını salladı. "Anlıyorum. Sana ödünç verdiğim kamyonu Springfield'a götürmek ister misin?"

"Evet," dedim usulca, burnumu kırıştırarak.

"Ne zaman döneceksin? Pazartesi günü işin var."

Yalan söylemeyi düşündüm ama daha fazla yalanı kaldıramazdım. "Ne zaman döneceğimi bilmiyorum."

Bir kaşını kaldırdı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Yani bir çocukla atının peşine düşebilmek için kamyonetimi belirsiz bir süreliğine ödünç almak ve çiftliğimi başıboş bırakmak mı istiyorsun?"

Tırnağımı ısırarak başımı salladım.

Belki bir yalan daha söylemeliydim. O noktada bir önemi var mıydı? "Ailen biliyor mu?"

"Annemin var."

"Ve bu onun için sorun değil mi?"

"Bay Cory, 18 yaşındayım. Ailem beni evden attı. Sanırım ihtiyacım olan tek izin sizin izniniz, çünkü kamyonunuzu ödünç almam gerekiyor."

Birkaç saniye sonra yanımdan geçip su musluğuna gitti. "Soran olursa, sana sadece Pazar gününe kadar kullanma izni verdim."

Sırıttım.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YOLCULUK, "SADAKATLE"

Springfield'a yapacağım yolculuğun haritasını çıkardım ve gitarım ve iki çanta dolusu kıyafetimle birlikte vurgulanmış haritayı yanımdaki yolcu koltuğuna bıraktım.

Springfield'a vardıktan sonra KFC'de öğle yemeği yedim ve işçilerin rodeo için hazırlık yaptığı fuar alanına gittim. Dört saat erken gelmiştim ve Isaac'ın kamyoneti görünürde yoktu, bu yüzden gölgelik bir yere park ettim, öğle yemeğimi yedim ve öğleden sonrayı gitar çalarak, defterime şarkı sözleri karalayarak ve biraz kestirerek geçirdim.

Sonunda park alanı etrafımda doldu ve insanlar kapılara doğru akın etti. Isaac'ın bana aldığı kovboy şapkasını ve çizmeleri giydim ve sıraya girdim. Tribünler ve kalabalık Devil's Head'in rodeosunun beş katı büyüklüğündeydi.

Parlak

ışıklar.

Müzik.

Ve görünürde tanıdık bir ruh yok.

En uçta, tribünlerin yukarısında, bira içen ve iyi vakit geçiren gürültülü taraftarlarla çevrili bir yerde oturacak bir yer buldum. Sonraki bir saat boyunca gergin bir şekilde olayları izledim. Ya yanıyorsam? Ya Isaac o listeyi yanlışlıkla gitar çantasında unuttuysa ve benim için değilse? Planladığı seyahatlerin bir haritası değilse? Belki de listedeki her rodeoya gitmiyordu. Belki de hiçbirine gitmiyordu.

Sahte bir gülümseme ve gergin midemin üzerinde bir el ile ilk kementçinin kapıdan çıkışını izledim. Sonra bir sonraki... ve bir sonraki.

Ta ki o gelene kadar.

Kalbim minik konfeti parçalarına ayrıldı ve arenaya koşup ona sarılmak istedim. Buzağıyı bağlayıp siyah kovboy şapkasını düzeltirken kalabalığa gülümseyerek atına döndüğünde bile her şeyi ilk kez izledim.

"Affedersiniz. Pardon. Oops. Özür dilerim." Tribünlerden çıkıp kamyon ve treylerlere doğru koşmaya başladım. *Çok* fazla vardı ve hepsi aynı görünmeye başlamıştı.

"İyi işti!"

Sıralardan birinde bir kadın, atını römorka yükleyen bir adama doğru - Isaac'e doğru - koşarken döndüm. İçime çektim ve kamyonuna doğru yönelirken sırtışıım kabardı. Ama sonra durdum çünkü esmer kız kollarını adamın boynuna doladı ve adam da ona sarılarak onu yerden kaldırdı. İşte o zaman bakışları benimkilerle buluştu, ben de topuklarımın üzerinde döndüm ve ben olduğumu fark etmemesini umarak olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaştım. Ne de olsa şapka takmışım ve güneş batmaya başlamış, fuar alanının o kısmını oldukça karanlık bırakmıştı.

"Sarah?"

Beni gördü, ben de koşmaya başladım ve şapkamı kaybettim. Şapkayı almak için döndüğümde bana yetişiyordu, ben de şapkayı bıraktım ve en yakın çıkışa doğru ilerledim.

Ben onun sevgilisi değildim. Ben sadece Danielle ve muhtemelen diğerlerinin uzun listesi gibi bir kızdım. Ailem "Sana söylemişim" demek için bekliyor olacaktı ama ben eve gitmiyordum. Nereye gideceğimi bilmiyordum ama eve değil.

"Sarah, dur."

Oof! Ahh!

Takıldım. *Aptal botlar!*

Çakıllar ellerimi deldi, dizlerimi yaraladı ve kot pantolonumu kirletti.

"İyi misin? Ne yapıyorsun?" Isaac bir eliyle bana uzanırken diğer eliyle şapkamı tutarak sordu.

"Dokunma bana!" Kıçımın üzerine yuvarlandım ve ondan uzaklaşmak için toprağı tekmeledim, böylece ayağı kalkıp koşmaya devam edebilecektim. Ama ellerim acıyordu ve onları göğsüme sarıp gözyaşlarımla savaşıırken birkaç yerleri kanıyordu.

"O benim kuzenim. Yani ikinci kuzenim. Burada, Springfield'da yaşıyor," dedi Isaac, sanki ürkmüş bir hayvanmışım gibi gözlerini kocaman açmış ve kırpmadan bakıyordu.

Boğazımda düğümlenen hıçkırığı bastırmak için yutkundum çünkü elim acıyordu ve gururum da öyle.

çömeldi ve şapkamı dizlerinin arasında tuttu. "Yaralandın mı?"

Alt dudağım titreyerek başımı salladım.

"Bir bakayım."

Ellerimi uzattım, acıdan yüzüm buruştu.

"Bebegim," dedi gözlerini kısarak, "avucunun içinde kırık bir cam parçası var."

Kendimi daha fazla tutamadım. Bir hıçkırık saldı. "Acıtıyor. Seninle olmak için her şeyi ve herkesi terk ettim ve sonra senin ..."

"Seni aldatmıyorum," dedi, şapkamı başıma koydu ve beni kollarına aldı. "Hadi seni iyileştirelim." Isaac beni kuzeninin beklediği kamyonetine taşıdı.

"Nicole, bu Sarah. Ayağı takıldı. Koltuğumun altındaki ilk yardım çantasını alabilir misin?"

"Elbette." Nicole, beni yolcu koltuğuna kaldırabilmesi için hareket etmeden önce kiti aldı.

Beni aldattığını düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissettim. Kaçtığım için aptal. Tökezlediğim için aptal. Ve aptalca çünkü ben sinir krizi geçirirken kuzeni benimle ilk kez buluşuyordu.

"Bu acıtacak," dedi Isaac, ellerime hidrojen peroksit dökerken.

"Ah!" Ben seethed.

"Özür dilerim." Bardağı ve çakılları kaldırmadan önce bir saniye bana baktı.

"Size başka bir şey getireyim mi?" Nicole sordu.

"Biz iyiyiz. Teşekkürler." Isaac nazık bir gülümsemeyle ona baktı.

"Tamam. Birkaç arkadaşım ile buluşacağım. Evde mi kalıyorsun?"

Yine mi? İkiniz de hoş geldiniz."

"Bu gece olmaz," diye mırıldanarak dikkatini ellerime verdi.

"Peki, sabah atını aldığında görüşürüz," dedi elini onun omzuna koyarak.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Sarah. Ellerin için üzgünüm."

Burnumu çektim ve sıkı bir "teşekkürler" mırıldandım çünkü Isaac elimden her bir şey aldığında canım acıyordu. Taşları ve camları çıkardıktan sonra bir merhem sürdü ve etrafına gazlı bez sardı. Boksör gibi görünüyordum.

Sonra tekrar bana baktı. "Pazar sabahı," diye fısıldadı, yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni öpmeden önce gözyaşlarımı sildi.

Aşık bir aptaldım.

Öğrenecek çok acı dersleri olan genç bir kadın. Ama önemli olan tek şey Isaac'in dudaklarının benimkilerin üzerinde olmasıydı.

Bir santim geri çekildi ve gülümsedi. "Merhaba."

Dökülmeyi bekleyen gözyaşlarıma rağmen güldüm. "Merhaba."

"Anakin'i bu gece için amcama bırakalım, sonra da bir motel odası tutalım. Nereye park ettin? Çantanı alırsız ve yarın araban için geri geliriz."

Kamyonetten yavaşça indim. "Benim arabam yok. Baban bana eski gri kamyoneti ödünç verdi."

"Arabana ne oldu?" Kolunu omuzlarıma doladı ve benimle birlikte otoparka doğru yürüdü.

"Babam beni evden kovdu. Ve arabamı aldı, *kendi* arabasını." Kendimi toparlamak için mücadele ettim. Sıcakta saatlerce yürüyerek evine gittiğimi söylememe gerek yoktu.

"Neden? Benim yüzümden mi?"

"Çünkü soğukkanlılığımı kaybettim ve hissettiğim her şeyi söyledim. Ve hiçbir şeyi gizlemeden hepsini birden söyledim. Bu yüzden bir motelde kalıyordum çünkü düşündüm ki ..."

Benimle yüzleşmek için durdu. "Ne düşündün?"

"Bu çok aptalca. Rodeo listesi düşmüş olmalı, ben görmedim. Ben de öylece gittiğini sandım. Sonra Gabby buldu ve bana gösterdi." Onun yapmadığı bir şey yüzünden bu kadar incindiğim için utanarak bakışlarımı kaçırdım.

"Seni bir gitar ve biraz paradan başka bir şeyle bırakmadığımı mı düşündün?" Çenemi tutarak başımı salladım.

"Bana bak."

Bakışlarımı yavaşça kaldırdım.

"Sen bana aitsin. mı?"

"Tekrar söyle," diye fısıldadım sırtarak.

"Sen bana aitsin," başını eğdi, dudakları dudaklarıma değdi, "bana." Beni öptü.

ISAAC DUŞ ben parmaklarımı kullanarak soyundum ve mayo ve pijama olarak kullandığım büyük boy bir tişörtün içine girdim.

Belinde beyaz bir havlu ve göğsünde birkaç su damlasıyla banyodan çıktığında, "Bebek inekleri bağlamana hâlâ razı değilim," dedim.

"Ama?" dedi, çantasını karıştırıp bir çift külot ararken. "Ama ne?"

Omzunun üzerinden baktı. "Sanki sırada bir 'ama' varmış gibi geldi. Mesela, *ama* beni ipte izlemeye bayılıyorsun. *Ama* rodeo senin üzerinde büyüyor. Ya da ben senin üzerinde büyüyorum."

"Aması yok." Bacaklarım yatağın kenarından sarkarken sırtışıma bastırdım.

Döndü, havlusunu düzeltti. Karın kaslarına ve havlunun altına inen saç izlerine baktım.

"Neden dudağını çiğniyorsun?" diye sordu. "Sadece düşünüyorum."

"Ne hakkında?"

Omuz silktilim. "Sadece prezervatifiniz var mı diye merak ettim?"

Yanaklarım ateşle dolarken risk alarak ona bir bakış attım.

Hiçbir şey söylemeden bana her baktığında kara gözleri beni nefessiz bırakıyordu.

Önce gözümü kırptım.

Isaac sırttı ve başını salladı. "Yakında ihtiyacım olacak mı?"

Lanet olsun!

Çok seksiydi. ligimin çok dışındaydım ama Nashville'deki sahnede durduğum gibi, kendime olan güvenimin her zerresini taklit ettim.

Dişlerimi tekrar alt dudağıma gömüp başımı salladım.

" sende, bebeğim." Bir adım daha yaklaştı, bacakları sağ dizimin üzerindeydi.

Kalbim küt küt atıyordu; bunu duymamasına imkân yoktu.

"Beni küçük parmağına dola," dedi, parmak eklemlerini yanağımda gezdirerek.

Havlusunu çekiştirmeden önce gözlerim bir nefesliğine kapandı ve havlu yere düştü. Ereksiyonu tam önümde sallanıyordu. Bandajlı ellerim yanlarımdayken öne doğru eğildim, yaladığım sırada gözlerim onunkine kilitlenmişti.

O sıırttı, ben de sıırttım.

Isaac'ın deneyimsizliğime gösterdiği sabır övgüye değerdı.

"Kuralı biliyorsun," dedi. "Eğer yalarsan, o zaman senindir."

Başını ağızıma almadan önce usulca kıkırdadım.

Gözlerini kapattı, dudaklarını ayırdı. İlk kez iplik yumağına sarılan bir kedi gibi onunla oynamama birkaç saniye izin verdikten sonra saçlarımı gözlerimden uzaklaştırdı. "Kollarını kaldır."

Onları kaldırdım.

Isaac gömleğimi çıkarıp bir kenara attı; sonra yavaşça iç çamaşırlarımı çıkardı. Onları burnuna götürdüğünde tüm vücudum kızardı, bu da onun sırtmasına neden oldu. Onları çantasıyla birlikte yatağın üzerine koydu ve bir prezervatif çıkardı.

Onu yırtıp açtığında boğazımı temizledim. "Bebek inekleri bağlamayı hâlâ onaylamıyorum."

Prezervatifi sarmayı bitirdiğinde ereksiyon halinden başını kaldırdı ve bana kaşlarını kaldırarak baktı.

Sıırttım. "Ama sen atının üzerindeyken, gördüğüm tüm erkeklerden daha seksi görünürken, tek düşünebildiğim bu."

Isaac'ın ağızı seğıirdi. "Ben kement atarken, benimle seks yapmak mı istiyorsun?"

"Hem de çok," diye fısıldadım, ereksiyonuna bakarak.

"Lanet olsun bebeğim," diyerek yatağı oturdu ve popomdan tutarak beni bacaklarının arasına çekti. "Hayatımın geri kalanında ipten başka bir şey yapmayacağım ve kendimi senin içine gömeceğim." Meme ucumu ağızına aldı.

Parmaklarımın ucunu saçlarının arasından geçirdim. Beni o kadar tahrik etmesi uzun sürmedi ki omuzlarını ittim, sırt üstü yatmasını sağladım ve yavaşça içime girmesine izin verdim.

"Sarahhh..." Kalçalarımı kavrayıp içime doğru sallanırken sırtışını gizlemek için alt dudağını ısırmadan önce *şarkı söyledi*.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım, gözlerimi kapatmadan önce parmak uçlarımı kollarındaki dövmelemin üzerinde birkaç saniye gezdirdim.

Hâlâ kendime Isaac dışında seksten nefret ettiğimi söylüyordum. Her şeyi güzelleştiren bir adamı sevmek mutluluğa giden doğru yol gibi geliyordu.

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

PRINCE AND THE REVOLUTION, "PURPLE RAIN"

Isaac

"UYUYOR," dedim kısık bir sesle, moteldeki yatağın kenarına oturmuş, telefonu kulağıma dayamıştım. Annemle en son konuştuğumda akşam aramamı, böylece babamla konuşabileceğimi söylemişti ama söyleyecek bir şeyi yoktu. Bu yüzden hatta sessizce oturduk.

Sarah ve ben gri kamyoneti Springfield'da amcamın evinde bıraktık ve Temmuz ayının geri kalanını ve Ağustos ayının tamamını rodeolara seyahat ederek geçirdik. Bazen Anakin'i gece için bırakabileceğim bir yer buluyordum, böylece bir motel bulabiliyorduk, bazen de onunla birlikte fuar alanında yıldızların altında kamp yapıyorduk. O kollarımda olduğu sürece nerede olduğumuzun bir önemi yoktu.

O inancıyla mücadele ederken, ben kendimi hiç bu kadar kutsanmış hissetmemiştim. Ailem hata yapmamış olsaydı, liseden sonra Nashville ya da Los Angeles'a giderdim. Paskalya'da kilisenin arka tarafında oturup aşık olmak için geri dönmezdim.

Tribünde Sarah ile rodeo yapmak hayatı katlanarak daha parlak hale getirdi. Kapılar açılmadan ve Anakin dananın peşinden gitmeden önce, Pazar Sabahımı hep tribünlerde bulurdum. Bana bir öpücük verirdi ama asla buzağıyı bağlamamı izlemezdi.

Ve nedense, bu onu daha çok sevmemi sağladı.

Benim kızım bir aşık, bir hayalperest ve bir besleyiciydi. Motelimize varır varmaz ya da çadırımızı kurar kurmaz bana seksi kovboyum dedi ve

Kıyafetler. Saatlerce seviştikten sonra, kovboy şapkamdan başka bir şey giymeden gitarını çaldı.

"Matt üniversiteye yerleştiğine göre, annenle ben taşınıyoruz," diyerek sessizliği bozdu babam. "Yani onun yerine beni satın almak istersen-"

". " Şakaklarımı ovuşturdum. "Sadece her şeyi sat."

"Bu çiftliği benim kadar sevdiğini sanıyordum. Nesillerdir ailemize ait. Beni satın alıp işletirsen gerçekten çok sevinirim."

"Dinle, eğer o çiftlik benim hayalimse, artık değil." Omzumun üzerinden Sarah'nın yastığının üzerindeki saçlarına baktım, yumuşak dudakları ayrılmıştı ve uzun kirpikleri bronz yanağında duruyordu. Çarşaf beline kadar uzanıyordu ve koyu kırmızı meme uçları dilimle onları okşamam için bana yalvarıyordu. "Sarah Nashville'de yaşamak istiyor."

"Ama ne istiyorsun?"

Boynumdaki gerginliği ovuşturarak başımı salladım. "Bana bunu sormak için biraz geç değil mi sence? Ama sanırım geç olması hiç olmamasından iyidir. Eğer gerçekten bilmek istiyorsan, hayatımın geri kalanını bu kadınla geçirmek istiyorum. Fast food poşetlerinin üzerine şarkı sözlerini not ederken ayaklarını arabamın direksiyonuna koymasını izlemek istiyorum. Onun gitar çalmasıyla uykuya dalmak istiyorum. Onun şarkı söylediğini duyan insan kalabalığının sevgi seliyle sarhoş olmak istiyorum. Ve ona her baktığımda bana gülümserken gözlerinde ölmek istiyorum."

"Oğlum..."

"Yapma bunu. Yapmak zorunda değilsin. Annemle aranızdaki *sorunları* çözdüyseniz ve Matty mutluysa, kin tutmak umurumda değil. Sadece bunun bir parçası olmaktan yoruldu. Sırlardan bıktım. Eğer herkese her şeyi anlattıysan, lütfen benimle aranı düzeltmeye çalışma. Sadece her şeyi sat, bana ait olanı ver ve bırak gitsin."

"Peki ya affetmek? Annen beni affedebiliyorsa, sen de affedebilir misin? Sence Matt beni affedebilir mi?"

"Ben Matt değilim. Benim için mesele affetmek değil, kabullenmek. Bu da zaman alır. Bana zaman vermelisin."

"Zaman," diye . "Peki ya Sarah'nın ailesi?"

"Babasının kilisede olduğunu öğrenince evi arıyor."

"Onunla konuştum. Eğer kız eve dönerse, bence adam hatasını telafi etmeye ve ona bir şans daha vermeye hazır."

Kıkırdadım. "Ne için bir şans daha? Onun istediği gibi bir kız olmak için mi?"

"On sekiz yaşında."

"Evet, Danielle de öyleydi. En azından Sarah evli bir adam tarafından hamile bırakılmıyor."

"Bebeğim," dedi Sarah sırtıma dokunurken hışırtılı bir sesle.

"Gitmem gerek. Araziyi satmalıyım." Telefonu kapattım ve onu kollarımın arasına alarak yanına uzandım.

"konuşuyordun?" Yüzünü boynuma gömdü. "Babamla."

"Danielle'den mi bahsediyordun?" "Bunun için endişelenme." Başını öptüm.

"Bu konuda endişeli değilim. Sadece bana neden onun hakkında konuştuğunu söylemeni istiyorum."

"Konuşmak istediğine emin misin?" Elimi çıplak bacaklarının arasına soktum.

"Isaac, yapma bunu." Benden uzaklaştı ve bacak bacak üstüne atıp çarşafı göğsüne çekerek oturdu. "Anlat bana."

Sırt üstü yuvarlandım ve tavana bakarken ellerimi göğsümde birleştirdim. "Bunu şimdi konuşacağız ve bir daha asla konuşmayacağız. Tamam mı?"

Birkaç saniye sonra, "Tamam," diye mırıldandı.

"Danielle'i ben hamile bırakmadım." Ona ilişkilerini, Matt'in biyolojik babasını ve çiftliğin yüzde elli hissesini nasıl aldığımı anlatmaya devam ettim. Sonra ışığı kapattım ve uyumaya gittim.

Ertesi sabah, çok ihtiyacım olan sigaraya uzanmak yerine koşuya çıktım.

Döndüğümde Sarah giyinmiş ve toplanmıştı.

"Sırada neresi var?" Sırtı, yatağın üzerinde buzlu bir tost böreği yiyordu.

Gömleğimi çıkardım. "Anakin'i alıp eve gidiyoruz."

Yatağın üzerine daha fazla kırıntı düştüğünde çiğnemeyi yarıda bıraktı.

"Geri kalan eşyalarımızı toplamadan önce birkaç şeyi halletmem gerekiyor."

"O zaman nereye gidiyoruz?"

"Her gece şarkı söyleyebileceğin bir yer." Banyoya girdim.

"Nashville mi?" Sesi tam bir oktav yükseldi.

Sırıttım ve duşu açtım.

"Orada mı *yaşayacağız*?" diye sordu kapının girişinde durarak.

Şortumu ve külotumu yere attım ve duşa girdim. "Eğer istersen."

"Isaac! Aman Tanrım! Hea'ya söylemek için sabırsızlanıyorum."

Saçlarımı yıkarken yüzümü buruşturdum. Sonra vücudumun geri kalanını hızlıca sabunladım, duruladım ve kuruladım.

İkinci kattaki odamızın dışında, kollarını otoparka bakan parmaklıklara dayamıştı. Kot pantolonumu giydim ve kapıyı açtım.

Sarah burnunu çekti ve hızla gözlerini sildi.

"Eve'e söyle. İkinizin yakınlaştığını söylemiştin," dedim.

"Heather'a söylemek istiyorum," diye mırıldandı zayıf bir sesle. "Ona seni ne kadar çok sevdiğimi söylemek istiyorum. Ona hayallerimi yaşadığımı söylemek istiyorum. Ona son rodeoda serbest kalan ve herkesi ölümüne korkutan boğayı anlatmak istiyorum. Ona geçen hafta yediğimiz tacoların hayatımda yediğim en iyi tacolar olduğunu söylemek istiyorum."

Onu göğsüme doğru çekerek başımı eğdim ve boynunu öptüm. "Sanırım az önce yaptın."

"Bu hiç adil değil." Kollarıma sarıldı.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

WHITNEY HOUSTON, "TÜM AŞKIMI SANA SAKLIYORUM"

Sarah

MATT BANA SÖYLEMEDİ.

Son konuşmamızı tekrar gözden geçirdim. Violet'in ilişkisini bilseydim neyi farklı söyler ya da yapardım? Kötü bir insan mıydım?

Arkadaşlarım ölmüştü. Erkek arkadaşımı, tüm dünyasının alt üst olmasının eşiğindeyken yok ettim. Beni özel yapan neydi?

Neden gün batımına yol alıp hayallerimi yaşadım?

Şeytan Baş'ının eteklerine vardığımızda Isaac, "Çok sessizsin," dedi.

"Sadece..." Başımı salladım.

"Sadece ne?" Elini bacağımın üzerine koydu.

Bakışlarımı pencereden ayırmadım. "İşlerin böyle gideceğini hayal etmemiştim. Bir adam ve ailem arasında seçim yapmak zorunda kalacağımı düşünmemiştim. Matt'in kalbini kıracağımı düşünmemiştim. Ve bencilliğimin can kaybına yol açacağını kesinlikle hayal etmemiştim."

"O arabayı sen kullanmıyordun. Brenda kullanıyordu."

"Hayır," diye fısıldadım, "değildim. Ama kamp gezimizi o kadar erken terk etmezdik. Nashville'e seninle gitmeyi ben seçtim. Yani ..." Başımı eğdim ve bir an için gözlerimi kapattım. "İnsanları memnun eden biriyken kendimden başka kimseyi önemsememeye başladım."

"Dur."

"Bu doğru."

Isaac yolun kenarında durdu ve kamyonu *park etti*.

"Nashville'e gittiğin için pişman mısın? Bu da mı benim suçum?"

"Hayır. Evet." Başımı yarım düzine kez salladım. "O kadar basit değil."

"Öyle, Sarah. Bu kadar basit. Bir şey için pişmanlık duyarak yaşayamazsın.

değiştiremezsiniz."

"Evet! Yapabilirim." Kapıyı açtım ve zıplayarak dışarı çıktım, başım öne eğik ve ellerim kalçalarımın altına yolun kenarında yürüdüm.

Isaac beni takip etti. "Sadece dur."

"Ya bu benim cezamsa?" Daha hızlı nefes aldım, nefesimin kesildiğini hissediyordum. "Ya bu benim dersimse? Heather. Joanna. Matt. Ve şimdi baban araziye satıyor, bu da ailemin taşınmak zorunda kalacağı anlamına geliyor. Bu nasıl benim hatam olmaz?" Ellerimi başımın yan bastırarak durdum. "Beni baştan çıkarmana izin verdim. Hiçbir şeyin hayatta istediklerimden daha önemli olmadığını düşündürmene izin verdim. Eğer içgüdülerimi dinlemiş olsaydım, her şey darmadağın olmazdı. Hayatta olurlardı. Matt benden nefret etmezdi ve bu ilişkiden haberi olmazdı. *Hepsi* benim suçum." Ağzımı bir hıçkırıkla kapatırken, gözyaşlarına boğulmuş kocaman gözlerle Isaac'e baktım.

Birkaç araba yanımdan hızla geçerken burnunun köprüsünü sıkıştırarak söndü. "*Benim* hatam olduğunu söylüyorsun. Söyle işte." Uzun bir nefes üfleyerek kısa bir süre gökyüzüne baktı. "Kardeşimin kız arkadaşından hoşlanmak istediğimi mi sanıyorsun? Papazın kızından? Bunu Paskalya Pazarında bana gülümsediğin andan itibaren sana aşık olmamdan başka bir nedenle yaptığımı mı sanıyorsun?" Omuz silkti. "Evet. Belki de bencilimdir. Belki de herkes için her şeyden vazgeçtikten sonra kendim için bir şeyler istedim. Ama lanet olsun bebeğim" -gözleri kızardı- "Seni istiyorum." Elini göğsüne bastırdı, pençeliyordu. "Bunu kalbimin o kadar derinlerinde hissediyorum ki başka *hiçbir şeyin* önemi yok. Ve eğer bu bencillikse, o zaman ben suçluyum. Olan biten her şey için suçu benim üstlenmemi istiyorsan, bu yükü ben taşıyım. Sen de dahil olduğun sürece her şeyi üstlenirim."

Yüzümü ellerinin arasına aldı ve başparmaklarının ucuyla ıslak yanaklarımı sildi. "Onları geri getiremem. Ama bana bir şans verirsen, diğer her şeyi yoluna koyabilirim. Bana bu şansı verebilir misin?"

Isaac'in yanında kendi düşüncelerimi duyamazdım. Kalbim her zaman çok yüksek sesle, çok hızlı atardı. O bana bu kadar yakınken düşüncelerim değil, sadece hislerim vardı. "Evet," diye fısıldadım.

"EVE GIR. Hava sıcak," dedi Isaac, Anakin'i ahıra koyarken onu izlerken.

"Bekleyeceğim."

Sırıttı. "Matt Michigan'da. Babam muhtemelen bir yerlerde bir atın üzerinde ya da bir traktörü tamir ediyordur. Ve eğer annem içerideyse, seni gördüğüne çok sevinecektir."

Küçük bir baş sallama hareketinden vazgeçtim, çantalarımı ve gitarımı kamyonundan aldım ve somurtarak eve doğru yürüdüm. Violet beni görünce neden heyecanlansındı ki? Matt'in kalbini kırmıştım. Isaac'e aşık olmak bunu telafi eder miydi? Ne de olsa benim gibi iyi bir kız bulmasını umduğunu söylemişti.

Belki de ortak noktamızla bağ kurardık: Aldatıyorduk.

Ama bunu bilmemem gerekiyordu. Isaac'e bunu bir daha asla konuşmayacağımıza söz verdim, ne birbirimizle ne de başkasıyla.

"Hey, genç bayan."

Ön kapıya varmadan hemen önce döndüm.

Violet tulumu, çizmeleri ve koluna asılı yumurta sepetiyle bana doğru yürüdü. Sepeti yere bıraktı ve bana sarıldı.

"Merhaba." Bana sarıldığında kaskatı kesildim.

Ellerini omuzlarıma koyarak beni kol mesafesinde tuttu. "Eve gitmen gerek. Annen kendinden geçmiş durumda, seni çok özlüyor."

Ben de üzgün bir gülümsemeyle karşılık verdim.

"Baban da seni özlüyor." Göz kırptı, beni bıraktı ve sepeti aldı.

Onu eve kadar takip ettim.

"Sanırım Isaac sana Kuzey Carolina'ya taşınacağımızı söylemiştir." "Söyledi." Ayakkabılarımı çıkardım ve eşyalarımı yanlarına koydum.

"Ashville'in dışındaki dağlarda bir kulübe inşa ediyoruz." Sesi heyecanlıydı. "Yıllarca bu çiftliği işlettikten sonra yeni bir başlangıç olacak." Sepeti tezgâha koyup ellerini yıkarken memnun bir iç çekti. "Tanrı biliyor ya, yeni bir başlangıca *ihtiyacımız var*."

"Seveceğinize eminim." Sözlerime coşku katmaya çalıştım.

Taşınmaları hakkında konuşmak garipti çünkü Isaac'e kendi payını vermek için araziyi satmaları gerekiyordu. Ve elbette, arazinin yarısının neden Isaac'e ait olduğunu bildiğimi varsayıyordu.

"Peki ya sen?" Ellerini kuruladı.

"Biz... Ben..." Kelimelerimi karıştırdım. "Nashville. Şarkı söyleyebilmek için Nashville'de yaşamak istiyorum."

Violet'in gülümsemesi benimkinin aksine gerçektir. Her şeyle barışık görünüyor. Belki de bu bir numaraydı ve eğer öyleyse, iyi bir numaraydı. "Bir yıldız olacağını biliyorum. Bizden arabayla sadece beş saat uzaklıkta olacaksın ve aileni ziyaret etmek için buraya gelmen daha da kısa sürecek." Violet çekmecedan bir kesme tahtası aldı ve bir kase patatesi lavaboya boşalttı.

Arkadaşlarımın ölmediği, kimsenin kimseyi aldatmadığı ve babamın beni evden kovmadığı gibi her şeyi çok normalmiş gibi anlattı.

"Evet," diye mırıldandım.

"Akşam yemeğine kalacak mısın? Aileni davet edebilirim."

"Hayır," dedim hemen.

Violet başını kaldırarak durakladı.

Ellerimi arkamda kavuşturdum ve dudaklarımı birbirine bastırarak büzüldüm. "Özür dilerim. Teklif için nankörlük etmek istemem ama bir grup yemeğinin altı haftadan uzun bir süre sonra ailemle ilk yüz yüze görüşmem olmaması gerektiğini düşünüyorum."

"Tabii ki. Eve ne zaman gidiyorsun? Akşam yemeğine kalacak mısın?"

"Um..."

Isaac arka kapıyı açtı ve botlarını çıkardı. Köşeden bakar bakmaz Violet bıçağı bıraktı ve sarılmak için doğruca ona yöneldi. Çantasını omzuna atmış, gitarını da sağ eline almıştı.

"Seni özledim."

"Sen de," dedi.

Benim aileme kızmaya ne kadar hakkım varsa, onun da kendi ailesine o kadar (hatta daha fazla) hakkı vardı. Yine de çocukluğunun geçtiği eve girerken kendini rahat hissediyordu. Annesine sarılmakta tereddüt etmedi.

Yaşını ve olgunluğunu mu gösteriyordu, yoksa ben eve gitmekten korkan kötü bir kız çocuğu muydum?

Isaac bana göz kırparak, "Eşyalarımızı yukarı çıkaralım," dedi.

Violet patatesleri keserken, "Elbette Matt'in odasında kalabilirsin ama umarım eve gider ve ailenin seni görmesine izin verirsin," dedi.

Isaac eşyalarını göstererek, "Yemekten sonra suyun sıcaklığına bakarız," dedi. "Şimdilik eşyalarımızı yukarı çıkaralım." Çantasını hazırladı.

Eşyalarımı yere bıraktığım gibi döndüm. "Matty'nin odası." Arkamdan başıyla onayladı.

Eşyalarımı Matt'in odasına taşıırken aval aval baktım. "Yetişkin olmak buraya kadarmış," diye mırıldandım.

Isaac eşyalarımı yatağın ayak ucundaki yere bıraktıktan sonra kıkırdadı. "Burada fazla kalmayacağız. Tekneyi sallamaya gerek yok."

"Boğuluyorum. Tekneyi bile göremiyorum." Odayı gözden geçirirken, Isaac'in bu kadar yakınımnda durmasına rağmen beklenmedik bir yalnızlık kapladı içimi. Matt'i özlüyordum çünkü biz önce arkadaştık ve her zaman arkadaş kalacağımıza inanmak istiyordum. Ama bu pek mümkün görünmüyordu ve bu beni incitiyordu.

"O iyi," dedi Isaac, dikkatimi tekrar ona çekerek. "Sevdiği işi yapıyor."

"Ben bir şey söylemedim."

"Söylemene gerek yoktu."

Melankolik bir gülümsemeyle geçiştirdim. "Peki ben ne yapıyorum?" Retorik bir soruydu.

Isaac beni kendine çekti ve parmaklarını arka ceplerime soktu. "Sevdiğin şeyi yapıyorsun."

"Şarkı söylemek mi?"

"Ben diyecektim ama o da olur."

Homurdandım ve bu iyi hissettirdi çünkü Isaac ile her şey iyi hissettiriyordu. "Aileni şimdi mi görmek istersin yoksa yemekten sonra mı?"

"Bilmiyorum."

"Biliyorsun, bebeğim. Sadece korkuyorsun." Dudaklarımı gagaladı ve ısırdı, ben sırtıp çekilene kadar dudaklarımı rehin aldı. "Asıl soru, sen neden korkuyorsun?"

Yan tarafa baktım, pencereden meşe ağacına doğru bir bakış attım. "Kendim hakkında zaten hissettiğim tüm kötü şeyleri doğrulayacaklarından korkuyorum."

"O zaman onlar yalancı ve sen de yalancısın çünkü Sarah Sunday Morning olağanüstü ve nazik biri. Harika göğüsleri olan olağanüstü bir yetenek."

Gözlerimi kocaman açarak ona baktım. Omuz silkti. "Sadece gerçekleri söylüyorum."

Hafif bir kıkırdamayla başımı salladım. "Beni eve götür."

"Emin misin?"

"Evet," dedim. " geldi."

BÖLÜM OTUZ ALTI

GLORIA GAYNOR, "HAYATTA KALACAĞIM"

"BUNU YALNIZ YAPMALIYIM." Evimizin önüne park ettiğinde elimi Isaac'ın elinin üzerine koydum.

"Kalmayacağım ama seni kapıya kadar geçireceğim. Seni bir korkak gibi sıvışmayacağım," dedi.

Sinirlerim bozulmuştu ama Isaac dünyanın sonu gelmiş gibi hissetmemi biraz olsun azalttı.

Kapıya doğru yürürken elimi tuttu. Kapıyı yavaşça açtım ve annem mutfaktan başını uzattı.

"Sarah," diye nefes nefese bana doğru koşarken önlüğünü çözdü.

Bana sarıldığında birkaç adım geriye doğru tökezledim. "Selam anne." Ben onun omzunun üzerinden bakarken, babam pantolon, beyaz düğmeli gömlek ve kravatıyla belirdi.

Annem beni serbest bırakırken cesaretim sarsıldı. Sonra Isaac tekrar elimi tuttu.

Babam kaşları çatılmış bir halde ellerimize odaklandı. "Isaac, kızım la yalnız konuşmam gerek," dedi.

"Farkındayım. Gitmeden önce, onu sevdiğimi bilmelisin. Kabullenmesi senin için ne kadar zor olsa da, onu benimle Nashville'e gelmeye ikna ettiğim için hayatta. Onunla ilgilendim çünkü hiçbir şey ya da hiç kimse benim için onun kadar değerli değil. O arkadaşlarını kaybetmenin yasını tutarken, ben de onun yaşamı için her gün Tanrı'ya şükrediyorum. Ve Nashville'e taşındığımızda

Tennessee'ye taşınırsak ve ailem arazinin tamamını satarsa, bilmeni isterim ki evin yanı sıra bu mülkün üzerinde de senin adının yer almasını sağlamayı planlıyorum."

Babamın alnı şaşkınlıkla kırıştı ve benim ağzım açık kaldı. Evi ve arsayı aileme kendi payından mı veriyordu?

"Gitme vaktin geldi İshak," dedi babam sert bir ifadeyle, alçakgönüllü bir Tanrı adamından çok inatçı bir babaydı.

"Seni almaya gelmem için beni sonra ara," dedi Isaac, beni öperken avucunu yanağıma bastırarak.

Bunu babamın önünde yaptığına inanamıyordum. Isaac beni utanmadan ve korkmadan seviyordu. Yaptığı her şey daha önce kimsenin yapmadığı türdendi. Onun sevgisi benim genç, aptal kalbim için neredeyse çok büyüktü.

"O burada kalıyor. Gelip onu almanıza gerek yok," dedi

babam. "Eşyalarım Isaac'ın evinde."

"Sonra alırız." Babam benim yerime Isaac'e baktı.

Ama Isaac korkmadı. Altı yıl milletvekilliği yaptıktan sonra, onu korkutmak için çok şey gerekiyordu. Kapıdan çıkarken kendimi çıplak hissettim. Altı haftadır benim evimdi ve kendimi en güvende hissettiğim yer onun kollarıydı. İçinde durduğum ev bir yabancıнын evi gibiydi. Orada yaşayan kızı çok az tanıyordum.

"Eve ve Gabby nerede?" Anneme sordum çünkü Isaac cesur değildim. Babamın meraklı bakışları altında hâlâ korkuyordum.

"Çorbanın geri kalanı için birkaç şey almak üzere markete koştular," dedi annem. "Sen iyi misin?" Tereddütlü bir gülümseme sundu. "Isaac sana iyi davrandı mı?"

Gözlerimi kısmıştım. Bana zarar vereceğini mi düşünüyordu? "Evet. Birbirimize aşığız. Ve Nashville'e taşınıyoruz. Ve-"

"Sarah, kendini tekrar bir çukura sokmadan önce arka tarafa gidelim." Babam başıyla güverte kapısını işaret etti. Beklemedi. Onu takip etmemi bekliyordu, itaat edecektim.

Annem elimi sıktı. "Sadece onu dinle. Sabırlı ol. Bu onun için çok zor oldu."

Güverteye çıkmadan önce hafifçe başımı salladım.

"Oturun." Babam karşıdaki katlanır sandalyeyi işaret etti.

Kollarımı göğsümde kavuşturarak oturdum, sonra ne olursa olsun Isaac'le birlikte olacağımı bilmeme rağmen sözlerine açık görünmek için hızla açtım.

"Annenin eczaneden hamilelik testi alması gerekiyor mu?"

Ağzım, Isaac'ın kızları hamile bırakan ve kürtaj yaptırmaya zorlayan adam olduğu yönündeki imalı suçlamalarını protesto etmek için açıldı. Gerçekler hakkında hiçbir şey söylemeyeceğime söz verdim ama bu çok zordu çünkü onu savunmak istiyordum. Ben de kafa sallayarak karşılık verdim.

"Günah içinde yaşıyorsun ve hayatını boşa harcıyorsun."

Zorlukla yutkunarak başımı salladım. "Haklısın. Bu benim hayatım."

Gözlerini uzaklara, dönümlerce tarım arazisinin üzerinde batan güneşe dikti. "Doğru şeyi yapmak için çok geç değil. Hâlâ devlet üniversitesine kayıt yaptırabilirsin. Korodaki herkes seni özlüyor. Ben de seni affetmek istiyorum."

Ben de onu affetmek istiyordum ama o bunu imkânsız hale getiriyordu. "Isaac ile Nashville'e taşıyorum."

"Kendinizi nasıl geçindireceksiniz?"

Omuz silktim. "Isaac ile birlikte olacağım. Gündüzleri bir iş bulabilirim, böylece geceleri sahneye çıkabilirim."

Şakaklarını ovuşturdu. "Başka birini bulduğunda ne olacak? Sürünerek bize geri dönecek misin?"

"Beni terk edeceğini sana düşündüren ne?"

Babam homurdandı. "Saf olma. Seni seviyorum. Ben seni harika bir genç kadın yapan her şeyi görüyorum ama onun gördüğü bu değil. Ve sıkılacak ve savunmasız olan bir sonraki genç kadına geçecek.

..."

"Saf mı? Aptal mı? Saf mı?" Güldüm, başımı salladım. "Vay be. Neye inanmak daha zor? Bir erkeğin doğru nedenlerle benimle birlikte olmak isteyeceğine mi yoksa Isaac'ın genç kadınları avlayan bir canavar olmadığına mı?"

"Sigara içiyor, içki içiyor ve evet, genç kadınları hamile bırakıyor."

"Sigarayı bıraktı," dedim, her ne kadar gerçekten stresli olduğunda ara sıra gizlice bir tane içse de.

"Yani hâlâ içiyor ve kadınları hamile bırakıyor."

Ellerimi iki yanımda birleştirdim ve ona sahte bir gülümseme verdim. "Şarkı söylüyordum. Ve bunu seviyorum. Mutluyum."

"Heather ve-" Dudaklarını birbirine bastırdı ve birkaç saniyeliğine gözlerini kapattı.

"Heather ve Joanna öldü ve ben hayatımın geri kalanında bu akıl almaz gerçeğe yaşayacağım. Ama ben yaşıyorum ve onlar da yaşamamı isterdi. Hayallerimin peşinden gitmemi, aşık olmamı ve asla yapamadıkları her şeyi yapmamı isterlerdi."

Çenesindeki kaslar esnedi.

Ayağa kalktım. "Senin için en zor kısmı bu, değil mi? Neden burada olduğumu anlayamıyorsun. Isaac ile Nashville'e yaptığım günahkâr yolculuğa rağmen Tanrı beni neden bağışladı? Ben de bilmiyorum. Bazı günler diğerlerinden daha kolay geçiyor ama şansımı, bu hediyeyi ya da nimeti boşa harcamayacağım." Omuz silktim. "Belki de Tanrı Isaac'i seviyordur. Belki de onu sadece benim için yaratmıştır." Kapıyı açtım.

"Eğer gidersen-"

Döndüm ve kararlılığımı kaybettim. Yumruklarım gevşedi, omuzlarım da öyle. Bir göz kırpışımla, içimde tuttuğum pek çok duyguyu serbest bıraktım. "Eğer gidersem, ailemin beni ziyarete geleceğine ve sevdiğim şeyi yaparken beni izleyeceğine inanmak istiyorum. Eğer gidersem, her zaman eve hoş gelebileceğime inanmak istiyorum. Gidersem asla pişman olmayacağımı biliyorum çünkü bunu Isaac ya da bir başkası için yapmıyorum. Kendim için yapıyorum. Tanrı beni koşulsuz severken, hatalarım olsa bile kendi kararlarımı vermeme izin veriyor. Beni O'nun sevdiği gibi sevmeyi deneyemez misin?" Kapıyı arkamdan kapattım.

KIZ KARDEŞLERİM mağazadan döndüklerinde, akşam yemeğinde onlara Isaac ve benim altı hafta boyunca yaptığımız durakları anlattım. Annem, babamın benim için mutlu olmasını onaylamayacağını biliyormuş gibi gülümsemesini dizginlemeye çalıştı.

"Evleniyor musun?" Gabby sordu.

Babam bakışlarını çorba kâsesinden ayırmazken Eve bana kocaman gözlerle sırtıttı.

"Annem ve babam Isaac'in seni hamile bırakmadan önce seninle evlenmesi gerektiğini söylediler." Gabby sanki sorun yarattığının farkında değilmiş gibi omuz silkti. Ama biliyordu. Gözlerindeki yaramaz pırıltıyı görebiliyordum.

"Tam olarak öyle demedik," diye düzeltti annem. "Ben evlenmek istemiyorum. Daha çok gencim."

"Ama birlikte yaşayacaksınız?" Gabby'nin devam sorusu gerginliği daha da artırdı.

Onu susturmak istedim.

"Evet," dedim. "Ama sen benim gibi olmamalısın. Seninle yaşamadan önce her hafta kiliseye giden ve seninle evlenmek isteyen iyi bir çocuk bulmalısın." Masadaki herkesle dişlek bir sırıtış paylaştım.

"Matt gibi mi demek istiyorsun?" Gabby çenesindeki bir damla çorbayı sildi. "Onunla evlenirdim."

"O senin için çok yaşı," dedi Eve.

"O benden dört yaş büyük. Isaac, Sarah'dan altı yaş büyük." Gabby kendi iyiliği için fazla gözlemciydi.

"O zaman dört yıl içinde onunla evlenebilirsin," dedi Eve, annemle babamın kaşlarını çatarak.

Ama kendimi tutamayıp .

Yemekten sonra Isaac'ın evini aramadan önce bulaşıklara yardım ettim.

Numarayı çevirdiğimde annem, "Babanı seviyorsan bu gece burada kalırsın," dedi. Oturma odasında babama katılmadan önce bana yalvaran bir bakış attı.

"Evet! Kal. Lütfen!" Eve arkamda durdu, dudakları kulağıma degecek şekilde kollarını bana doladı ve "Tekilam var" diye fısıldadı.

Kıkırdadım. "Isaac tekiladan daha iyi."

"Sadece bir gece. Kal ve bana onun nasıl daha iyi olduğunu anlat."

Eve'in umutlu gülümsemesine bakmak için başımı çevirdiğimde Violet telefonu açtı.

"Merhaba. Isaac orada mı?"

"Duşta, Sarah. Seni aramasını söyleyeceğim."

"Sorun değil. Ona burada kaldığımı ve sabah onu arayacağımı söyleyin."

"Bunu duymak harika, tatlım. Ona söylerim."

"Teşekkürler, hoşça kal."

"İyi geceler."

"Yaşasın!" Eve ellerini çırpı. "Hadi dereye doğru yürüyelim."

"Sivrisinekler tarafından çiğneneceğiz," dedim.

"Bebek gibi davranma." Kolumu çekti. "Dereye doğru yürüyoruz," diye seslendi ailemize.

"Ben de gidiyorum!" Gabby merdivenlerden hızla indi. "Gidemezsin. Sadece ben ve Sarah varız," dedi Eve.

Gabby çenesini aşağı doğru eğerken alt dudağını dışarı doğru itti. "Gelebilirsin," dedim, ayaklarımı ayakkabılarımın içine sokarak.

Eve bana anlamsız bir bakış attı, ben de sırttım ve omuz silktim. Dışarı çıktığımızda Gabby önümüzden atladı.

"O buradayken nasıl içeceğiz?" Eve sordu. "Ne içeceğiz? Evden nasıl gizlice çıkaracaktınız?" "Evde değil. Dere kenarındaki bir kutuda gömülü," dedi Eve. "Şey, bilmiyordum."

"Ona bir yudum verebiliriz," dedi Eve.

"Hayır," dedim. "O daha on dört yaşında."

"Neredeyse on beş," diye karşı çıktı Eve. "Bir yudum."

Ka "Başının üstünde tutacak." Bir kayanın üzerine zıpladım ve sonra palı

. "Tam tersi. Onunkinin üzerinde tutacağım." Eve manik bir şekilde gülerken Kolunu benimkine doladı.

Dereye vardığımızda Gabby bir taş aldı ve suya attı. "Alkol şişeni alıyor musun?"

Eve bana bir bakış attı.

Gabby omzunun üzerinden bize baktı. "Bazen seni ve arkadaşlarını takip ediyorum."

"Tam bir . Anneme ya da babama söyledin mi?" "Tabii ki hayır," dedi Gabby.

Devrilmiş bir ağaç gövdesinin arkasından Eve alkol kutusunu çıkardı ve kapağını açarak bana uzatmadan önce büyük bir yudum aldı.

"Isaac ile seks yaptın mı?" Gabby sordu.

Eve'in eli ağzına giderken ben tekilada boğuldum ve tükürdüm.

"Ne?" Gabby hiç gülümsemedi. "Ben bebek değilim. babam eve hamile dönersen ne yapacakları hakkında çok konuştular."

"Tanrım, Gabbs ... sen böyle a küçük gizli dinleme sürünme," Eve bir tekila daha içerek mırıldandı.

"Ne yapacaklarını söylediler?" Şişeyi çalarak sordum.

"Beşiğe yer açmak için masandan kurtulmak zorunda kalacaklarını söylediler.

Bunu denememe izin verecek misin?" Şişeye baktı.

"Hayır," dedim.

"Sadece bir yudum," dedi Eve.

"Eve-" diye itiraz etmeye başladım.

Eve şişeyi aldı, kapağına küçük bir miktar döktü ve Gabby'ye uzattı.

"Ağzını yakacak ve muhtemelen boğulup tüküreceksin."

Gabby burnunu kırıştırdı. "O zaman neden içiyorsun?"

"Çünkü yeterince içerseniz, kendinizi gerçekten rahatlamış hissedersiniz, sanki dünyada hiçbir şey umurunuzda değilmiş gibi. Ama kafayı bulacak kadar içmenize izin vermiyoruz."

Gabby yüzündeki ekşi ifadeyi koruyarak, tekilanın dudaklarına değmesine izin verecek kadar kapağı eğdi; sonra da dudaklarını yaladı.

"İğrenç!"

Güldük.

"İğrenç!" Dereye taş atmak için geri dönmeden önce birkaç kez tükürdü.

"Hamile misin?" Devrilen ağaç gövdesine oturduğumuzda Eve sordu.

"Hayır." Güldüm. "Prezervatif kullanıyoruz."

"Ve bu iyi mi?" Şişeyi tekrar dudaklarına götürmeden önce sııttı. "Çok iyi." Yüzümü bir gülümseme kapladı.

"Gidiyor mu... bilirsin..." bacaklarının arasını işaret etti. "Ağzıyla aşağıya mı?"

Gözlerimi kapadım ve başımı sallayarak mırıldandım. Sonra Matt'le birlikte olmadan önce Heather'la seks hakkında yaptığım pek çok konuşmayı tekrar ettim. Heather'ı özlemekten asla vazgeçmeyeceğimi biliyordum, ama Eve vardı ve bir şeyleri paylaşmak için aradığım kişi o olacaktı - onları gerçek hissettirmek için.

"Nasıl bir his?" Alt

dudağımı ısırdım.

"O kadar iyi mi?"

Başımı salladım.

"Çok sık oluyor mu? Her gün gibi mi? Günde birden fazla mı?"

Güldüm. Eve çok azgındı. Ailemizin hamile kalma konusunda endişelenmesi gereken kişi oydu. Ben onun yaşındayken, sekse bu kadar odaklanmamıştım.

"Söyle bana!" diye

kıkırdadı. "Duruma göre

değişir."

"Ne üzerine?"

Yine güldüm. Eve tamamen bendim.

"Çok sık içiyoruz. Uyumadan önce, genellikle sabahları da.

Bazen gecenin bir yarısı uyanıyor ve ..." Kızardım. "Ve ne?" Eve her kelimeme asıldı.

"Ve başını koyar ..." Bacaklarımin arasını gösterdim.

Eve'in duruşu gülümsemesiyle birlikte şişti. "Çok kıskandım. Peki ya duş? Kamyonet. Herkesin içinde mi?"

"Dur!"

Kıkırdadım.

"Sadece söyle

bana."

"Evet. Duşta, ama kolay değil. Ve evet, kamyonda." "Ona oral seks yaptın mı?"

"Şşşt!" Elimle ağzını kapattım. Tekila sesini daha da yükseltiyordu.

"Bunu duydum," dedi Gabby.

"Benim hakkımda konuşmayı bitirdik. Erin nasıl? Tüm okul malzemelerini aldın mı?"

"Evet. Yüz tane iki numaralı kalemim ve bir Trapper Keeper'ım var. Yutuyor musun?"

"İşin bitti." Şişeyi ve kapağını ondan aldım. "Gabby, hadi ayak parmaklarımızı suya daldıralım," dedim şişeyi kutuya geri koyup üzerine toprak ve fırça atarak.

"Tadının tuzlu olduğunu duymuştum," dedi Eve kıkırdayarak.

"Eve Marie Jacobson!" Onu ağacın gövdesinden ittim ve o da gülererek yere yuvarlandı.

Sonraki bir saat boyunca sığ suda sıçradık ve kıkırdadık ve aylar sonra ilk kez dünya yeniden biraz doğru hissettirdi.

El ele karanlıkta eve döndük, annemle babamın hiçbirimizden memnun olmayacağını biliyorduk ama bu işte birlikteydik.

"Seni özleyeceğiz," dedi Eve başını omzuma yaslayarak. "Çok özleyeceğiz," dedi Gabby, elimi biraz daha sıkarak.

"Ben de seni özleyeceğim. Ama o kadar da değilim. Babam beni evden kovmadığı sürece ziyarete geleceğim."

Eve, "Belki onları Nashville'e gidip seni şarkı söylerken izlemeye ikna edebilirim," dedi.

Güldüm. "İyi şanslar. Babamın ilahi olmayan yüksek sesli bir müzik dinlediğini görebiliyor musun?"

Birlikte güldük.

"Ne zaman gidiyorsun?" Gabby sordu.

"Bilmiyorum. Sanırım yaşayacak bir yer bulur bulmaz."

Kalbimi derin bir sızı kapladı, ancak karnımda bir heyecan pırıltısı hissettim. Bu korkunun iyi bir türüydü.

Kız kardeşlerim duşu ilk kimin kullanacağı konusunda kavga ederlerdi. Eve, annem ya da babam çakırkeyif olduğunu fark etmeden önce yatmak istiyordu.

"Sarah, bir saniye buraya gelebilir misin?" Annem tam ben merdivenleri çıkarken sordu.

İçimi çektim. Söyleyecekleri hiçbir şey fikrimi değiştirmeyecekti, bir daha asla eve hoş gelmeyeceğimi bile.

"Evet?" Oturma odasına girdim, kanepenin koluna oturdum. Babam karşı tarafta oturuyordu. Babam İncil'ine notlar doldurup kapatırken annem de oya işlerini bir kenara bırakıp sandalyesinde sallanıyordu.

"Senden altı yaş büyük bir adamla nasıl davranmayı seçtiğini onaylamıyoruz. Ve onunla Nashville'e taşınmanı da istemiyoruz" dedi.

Başımı eğdim ve hayal kırıklığımı gizlemek için yanağımın içini çiğnedim.

"Ama sen bizim kızımızsın ve ne seçim yaparsan yap seni seviyoruz. Bu yüzden eğer taşınmakta ısrar edersen, seçimlerin konusunda akıllıca davranacağını umuyoruz. Ve bilmeni isteriz ki kapımız sana her zaman açık. Yardıma ihtiyacın olursa, bir telefon uzağındayız. Birlikte kalacaksanız Isaac'in eninde sonunda doğru olanı yapacağını umuyoruz."

Benimle evleneceğini umuyorlar.

Isaac'in bana tekneyi sallamamamı söylediğini düşündüm. Bu yüzden onlara hemen evlenip bir aile kurmayı içermeyen hayallerim hakkında ders vermek yerine gülümsedim ve başımı salladım. "Teşekkür ederim."

Bazen insanları memnun etmek kötü bir şey değildi. Belki de huzurlu bir yaşam ortada bir yerde var oluyordu.

Odama gitmek için döndüm ama iki adım sonra durdum. "Özür dilerim," dedim. "Nashville'deyken nerede olduğumu ya da hayatta ve güvende olup olmadığımı bilmiyordun, bu korkunç olmalı. Ben sadece... gerçekten üzgünüm."

EPILOGUE

FLEETWOOD MAC, "LANDSLIDE"

On Yıl Sonra

Isaac

"ANNE!" Sarah'nın Kansas City'de verdiği ilk konserin videosunu oynatırken Heather minik parmağıyla televizyonu işaret etti.

Üç yaşındaki çocuğumuzun konserlerde işitme duyusunu riske atmasına izin veremezdik, bu yüzden yarı zamanlı bir dadı tuttuk. Ama Heather videoları izlemeyi çok severdi.

Karım Subway sandviçlerini poşetlerinden çıkarıp masaya koyarken tur otobüsü Tulsa'ya doğru otoyolda ilerliyordu.

"Bu senin annen," dedi Heather'a, tombul elini tutup parmağını emdi, bu da Heather'ın kıkırdamasına neden oldu.

"İşte BABAM!" diye bağırdı, sahnede belirdeğimi görünce. Sarah gözlerini devirdi.

Onunla birlikte iki şarkı söyledim: benim yazdığım "My Favorite Sunday Morning" adlı şarkıyı arka planda söyledi ve onun yazdığı "Into Sunflowers" adlı şarkıyı söyledi.

Annesi hızla ünlenen ünlü bir müzisyen ve söz yazarı olsa da Heather babasının kızıydı.

Sarah, Heather'ın yükseltici koltuğunun yanına otururken, "En az üç tane daha alalım," dedim.

"Üç tane daha ne?" diye sordu, sandviçleri açmaya odaklanmıştı.

"Çocuklar," dedim, mavi damlatmaz bardağın kapağını kontrol ettikten sonra Heather'a uzattım.

Sarah bana gözlerini kırpmadan baktı, dudakları aralandı. "Ah... yarı zamanlı bir dadıdan tam zamanlı bir dadıya mı geçiyoruz?"

"Kesinlikle hayır. Biz ."

Kıkırdadı. "*Biz* mi?"

"Evet. Sen sevgili Pazar Sabahı olmak için kışını yırtacaksın, ben de çocuklarla ilgileneceğim."

Sandviçinden bir ısırık almadan önce "Sen benim menajerimsin," dedi. "İkisini de yapabilirim."

Yavaşça sandviçinden daha fazlasını çiğnedi ve tüm bu süre boyunca sanki kırılıp "Şaka yapıyorum!" diyecekmişim gibi bana baktı.

Şaka yapmıyordum.

"Ailelerimiz yardım edecek. Annelerimiz kimin yardım edeceği konusunda *kavga* edecek."

Ellerimizde gitarlarla birlikte şarkı söylediğimiz ekrana bakarak sırtıttı. "Bunu düşüneceğim," diye mırıldandı.

Düşünmek için zamana ihtiyacı varmış gibi davranmak istese de bu bir evetti.

On yıl önce, Anakin'i Sarah'nın kız kardeşlerine, aileme yaptığımdan daha göz yaşartıcı bir vedayla bırakmışım. Sonra bize Nashville'de iki yatak odalı eski bir ev aldım.

O şarkılar yazdı; ben banyoyu yeniden düzenledim ve güverteyi zımparaladım. O yemek yaptı, ben bulaşıkları yıkadım.

Erken yatar, erken kalkardım.

Sabahın erken saatlerine kadar yazıyor ve çoğu gün öğlene kadar uyumaya hazır oluyordu.

Tek yapmam gereken ona bakmaktı ve o da kıyafetlerini çıkarmaya başladı. Birlikte müzik çaldığımız gibi sevişiyorduk, sonsuz bir tutkuyla.

Lenny ile bar işletmeye ara verip sahneye çıktım ve hep Hall & Oates'un "Sara Smile" şarkısını söyledim. Ama evde ona Sinatra'nın "Sunday" şarkısıyla serenat yapardım.

Yaşadığımız anıları seviyordum.

Sandviçlerimizi bitirdikten sonra Sarah Heather'ı otobüsün arkasına taşıdı ve ben duş alırken onu yatağa yatırmadan önce ona bir hikaye okudu.

"Özür dilerim. İşim çoktan bitti," dedim sırtarak, Sarah banyoya girdiğinde.

Kapıyı arkasından kapatırken beni susturmak için bir parmağını dudaklarına götürdü.

Onu.

"Bu tur otobüsündeki tuvalet iki kişi için yapılmamış," diye fısıldadım. Sundress'inin korsajını çözdü ve ayaklarının dibinde birikmesine izin verirken ben

saçlarımı kuruttu. Güzel Pazar Sabahım kollarını belime doladı ve üzerinde sadece iç çamaşırı varken bana baktı.

"Yine de her zaman birbirimize uyuyoruz." Sırıttı.

Ben de onun gülümsemesini yansıttım. Birbirimize mükemmel uyuyorduk. Dünyanın geri kalanı onun kardeşimle evleneceğini düşünürken onu kilisede gördüğüm gün anlamıştım.

"Mutlu yıldönümleri bebeğim," dedim.

Kıkırdamasını bastırmak için alt dudağını ısırıldı. İki yıldönümümüz vardı: biri Graceland Düğün Şapeli'ndeki (ailesinin hiçbir şey bilmediği) ilk düğünümüzden, diğeri de babasının kilisesindeki.

"Bebeklerden bahsetmişken," diye fısıldadı göğsümün üzerinden boynuma doğru öpücükler kondururken. "Hadi bir tane daha yapalım."

İki kez söylemesine gerek yoktu. Elimi iç çamaşırının arkasına soktum ve onu öptüm.

Aşkımız başlangıçta pek çok insanın canını yaktı ama ben bir gram bile pişmanlık hissetmedim. Sadece minnettarlık.

Hayatın kendi kendine işleyen bir yolu vardı.

ÜÇ GÜN SONRA, Sunday Morning assolist olarak ikinci konseri için sahneye çıktı.

Ailesi Kansas City konserindeydi ama benim ailem Tulsa konserinde benimle birlikte en öndeydi - Matty ve eşiyle birlikte.

Sarah listesini söylerken ben de iki şarkıda ona eşlik ettim ama tek cover şarkısını son şarkıya sakladı. Ve sırayı neden değiştirdiğini biliyordum. Gözyaşları çok fazla olacaktı.

Işıklar üzerinde tek bir spot ışığından başka bir şey kalmayacak şekilde karardı ve kalabalık tüyler ürpertici bir sessizliğe büründü.

"En iyi arkadaşım son nefesini vereli on yıl oldu," dedi mikrofona, sakinliğini korumak için bir nefes almadan önce, "en iyi arkadaşım son nefesini vereli." Gitarını tıngırdattı. "Onu sonsuza dek yanımda taşıyacağıma söz verdim." Parmakları telleri okşamaya devam etti. "Onu başarısızlıklarım, kalp kırıklıklarım, başarılarım, aşık olduğumda, evlendiğimde ve şimdi kızımın adına taşıyorum. Kendi şarkılarımı çalmayı sevsem de, her zaman bir istisna yapacağım çünkü bu Heather'ın en sevdiği şarkıydı. Adı 'Landslide'."

Sahneye olabildiğince yaklaştım, böylece beni ve Heather'ın şarkısı sırasında ağlamak yerine onu gülümsetmek için her zaman açtığım Cadbury yumurtasını görebilecekti. Ama tahmin ettiğim gibi, o gece şarkı söylerken bana bakmadı.

Kimseye bakmadı.

Sarah gözlerini kapadı ve "Landslide" şarkısını söylerken gitarını çaldı, tüm gözyaşlarının yüzünden aşağı dökülmesine izin verdi.

Her satırın sonunu biraz daha uzun tutmak. Her duraklamanın bir düşünme anı olmasına izin vermek.

Ve kalabalık tüm salonu sarsan bir alkışla karşılık verdiğinde, gözlerini açtı, alt dudağı titrerken bir parça soğukkanlılık için savaştı.

Babam koluma dokundu. Arkama baktığımda bana temiz, beyaz bir mendil uzattı. Sırıttım, sonra sahneye çıktım, gitarını aldım ve mendili ona uzattım.

Gözlerini silerken gözyaşlarının arasından güldü. Boşta kalan elimle parmaklarımı onunkilerle birleştirdim ve onu sahneden indirdim.

Ekip üyelerinden biri gitarı benden aldı ve onunla yüzleştim, gözlerindeki acının on yıl önceki kadar çiğ olduğunu gördüm. Ne düşündüğünü biliyordum: *Burada olmayı hak etmiyorum.*

Ve her yıl kazanın yıldönümünde yaptığım gibi, ellerimi yüzüne bastırdım ve dudaklarımı dudaklarına değdirerek fısıldadım: "Ama iyi ki varsın."

Sarah ve Isaac'in hikayesini sevdiyseniz, [Elma Ağacı](#)'nda kız kardeşi Eve'in bekar babası ve yasak yaş farkı hikayesine dalmaya bayılacaksınız.

Posta listeme katılarak tüm yeni sürümlerden haberdar olun ve özel teklifler alın. [Kaydolmak için buraya tıklayın](#).

Kitaplarımı okuyan diğer kişilerle konuşmak ister misiniz? [Jonesie'lerimle sohbet etmek için buraya gidin](#).

SNEAK PEEK - ÇIPLAK BALIKÇI*IAN

CHAPTER ONE

Bugün Oku

Çıplak balıkçıyla tanıştığım gün, on sekiz yaşında, liseden yeni mezun olmuş, bir sürü fikri olan ve hiçbir büyük fikri olmayan sağlıklı bir kızdım. Mükemmel bir hedef. Onun gibi erkekleri sadece vaazlar ve Kutsal Kitap'taki ayartma çalışmaları aracılığıyla duymuştum.

Ancak sabahı toparlanarak geçirdiğim için onun varlığından habersizdim. Annemi beş yıldan uzun bir süredir ilk kez göreceğim düşüncesiyle üzülme yerine masumiyetimin son birkaç saatini kucaklamalıyım. Çırpılmış yumurtalarımı ve en azından bir parça tereyağlı tostumu kusma isteği uyandırdı bende. Altı ay önce Nebraska'daki bir kadın ıslah evinden tahliye edilmişti. Görünüşe göre, kuaför salonunun deposunda çok fazla marihuana bitkisi yetiştiriyormuş. Babam bu konuda bir şey bilmediğini söyledi ve yargıç da ona inandı.

Büyükannem bavuluma attığım her şeyi kaptı ve yeniden katladı. "Artık bir yetişkinsin Therese. Onunla ya da bizimle yaşamak zorunda değilsin. Kimseyle yaşamak zorunda değilsin. Arkadaşlarınla bir daire tutmak istemediğine emin misin? Seni dünyanın dört bir yanına götürebilecek görev gezileri var."

Üç yıl önce babamın kalbi durmuştu. Doğuştan gelen bir kusur olduğunu bilmiyordu. Yüksek tansiyon yok. Yüksek kolesterol yok. Çizim masasında otururken yere yığılmadan önce tek bir işaret bile yoktu.

Tahta. O gece makarna yemiştik. Hala gözlerim dolmadan makarnaya bakamıyorum.

Çok zeki bir mimardı. Annem hapiste olduğu ve ailesi Boston'da küçük ama pahalı bir dairede yaşadığı için büyükannem ve büyükbabam (onun ailesi) benim velayetimi aldı. Babamın ailesine karşı özel bir nefret besleyen Katolik liberallerdi - annemin hapiste olmasından ve babamın ölümünden yararlanarak beni Houston, Teksas'ta özel bir Hristiyan akademisine kaydettiren muhafazakârlardı.

"O benim annem. Onu beş yıldır görmedim. Ve bu sadece ben hayatımda ne yapmak istediğıme karar verene kadar geçici bir durum." Büyükanneme güven verici bir gülümseme verdim ama kaşlarını çatarak bana hiç de güven verici hissetmediğini söyledi.

"Onu mezuniyetine davet etmedin. Neden şimdi bu kadar merak ediyorsun?"

Gülmeden önce öksürerek başımı salladım. "Babam beni onu davet etmekten vazgeçirdi, tıpkı babamın yapacağı gibi. Ve o benim *annem*, 'merak ettiğim' bir hayvanat bahçesi hayvanı değil. Eğer hatırladığım gibi biri değilse, bana tamamen yabancı geliyorsa ve onunla aramda hiçbir bağ hissetmiyorsam, o zaman eve dönerim."

"Therese, hemen üniversiteye gitmeyerek asla gidemeyeceğinden endişeleniyorum. Baban da senin bir diploma almanı isterdi."

Az önce yeniden katladığı giysilerin üzerine bir çift sandalet ve parmak arası terlik attım. "İstatistiklere göre, bir yıl ara veren insanlar üniversiteye gittiklerinde daha başarılı oluyorlar." Tekrar tekrar dinlediğim gerçek bir istatistik.

Yön eksikliği eğlenceli değildi. Mezuniyet partimde herkes okula neredede gideceğimi, ne yapmayı planladığımı sordu. İçim burkuldu ve parlak Gap Year Planımı çöpe attım. Bu, "zeki bir çocukken başarısız olmuş ve çok az yönü olan ya da hiç yönü olmayan" anlamına gelen bir kod gibiydi. Aslında kimse bana bunu söylemedi ama ben yüzlerinden anladım. Sonra sanki sadece iyi bir fikre ihtiyacım varmış gibi yapabileceğim her şeyi sıraladılar.

Büyükannem saçlarımı omuzlarımdan aşağıya doğru okşamadan önce ellerini bir saniyeliğine yanaklarıma bastırdı. Düz, koyu kahverengi saçlarım ve mavi gözlerim tamamen anneme aitti ama büyükannem her zaman babama benzediğini söylerdi. Onun sarı saçları ve ela gözleri vardı. Ondan aldığım tek şey dolgun dudaklarım ve bulmaca takıntım.

"Annenin iyi bir örnek olmayacağından da endişeleniyorum." Büyükannem saçlarımı okşamaya devam ederken kaşlarını çatı. İşte gerçek korkusu buydu.

"Eğer uyuşturucu kullanıyorsa ya da günde üç paket sigara içmeye başlamışsa, eve geleceğim. Ayrıca, katılacak bir kilise buldum bile ve annemin büyüüne kapılmamı engelleyecek iyi Hristiyan arkadaşlar bulacağıma eminim." Büyükanne göz kırptı. Sadece yarı ciddiydim. Hapsedilme nedeniyle yıllarca ayrı kaldıktan sonra annenizle yeniden bir araya gelmenin bir kural kitabı yoktu. Ona "anne" dememi bekler miydi? Ona böyle hitap etmek doğal gelir miydi? Onu en son on üç yaşında gördüğüm ve mahkeme salonundan kelepçeli olarak çıkarılırken hüngür hüngür ağladığım gün doğal gelmişti. "Seni seviyorum" derken gözyaşları benimkilere karışmıştı.

Babam bana sarıldı ve onu yakında göreceğime söz verdi. Yakında...

Öyle bir şey .

"Geri gelebilirsin. Ne zaman istersen. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Bavulumu fermuarlarken başımı salladım. "Evet. Bu yüzden sana milyonlarca kez eğer yürümezse eve döneceğimi söyledim. Ayrıca, eşyalarımın yarısı hâlâ burada. Tabii ki geri döneceğim. Sadece şimdi nasıl biri olduğunu ve Colorado'yu sevip sevmediğimi görmek istiyorum."

Büyükanne gözleri duyguyla parladı. "Therese, seni çok özleyeceğim. Sanki babanı yeniden kaybediyorum."

"Tanrı beni koruyacak."

"Biliyorum, tatlım." Alnımdan öptü. "Baban bavulunu yüklesin ve seni havaalanına götürsün, böylece kapıya kadar acele etmiş hissetmezsin. Tek başına uçmana izin verdiğimizize hâlâ inanmıyorum."

Biraz güldüm. "Ben artık bir yetişkinim. Bu iş bende." On sekiz yaşın yetişkinlik gibi hissettirdiğinden emin değildim ama cesur bir yüz ifadesi takındım çünkü arkadaşlarım yaz gezilerine çıkıyor ve üniversiteye gitmeye hazırlanıyorlardı. Onlar yuvadan ayrılıyordu. Bense başka bir yuvaya taşınıyordum. En azından kendi başıma uçabilir ve birkaç saatliğine gerçek bir yetişkinmişim gibi davranabilirdim.

Bugün Oku

ACKNOWLEDGMENTS

Dört erkek ve bir doodle'a, bu rüyayı benimle birlikte yaşadığınız için teşekkür ederim.

Kırk yılı aşkın süredir Heather'ım olduğu için en iyi arkadaşım ve ölüm kalım savaşçım Jyl'a teşekkür ederim.

Baba, bana nostaljinin en iyi uyuşturucu olduğunu öğrettiğin için teşekkür ederim, özellikle de harika bir müzik eşliğinde.

En sevdiğim yardımcım Jenn'e her şey için teşekkür ederim. Liste sonsuza kadar gider.

Editör ekibime -Leslie, Sarah, Monique ve Sian- bu teslim tarihine yetişmemde gösterdikleri yoğun çaba için teşekkür ederim.

Georgana (menajerim, reklamcım ve danışma kurulu), bir yemek kitabı için Londra'ya uçtuğun ve yaptığın diğer tüm harika şeyler için teşekkür ederim.

Bu güzel kapaklar, muhteşem fotoğraflar için Jaime Burrow Photography'ye ve Boja99designs'a özel teşekkürü hak ediyor.

Okuyucularım, yazdıklarımı her zaman şans verdiğiniz ve zaman ayırarak öykülerimi paylaştığınız ve yorumladığınız için teşekkür ederim. Size tapıyorum.

ALSO BY JEWEL E. ANN

Bağımsız Romanlar

[Idle Bloom Undeniably](#)

[You Çıplak Aşk](#)

[Tek Numara](#)

[Mükemmel](#)

[Yeterlilikte](#)

[Görünmek](#)

[Hayat Olduğunda](#)

[Sensiz Bir Yer Jersey](#)

[Six](#)

[Scarlet Stone](#)

[Beklediğim Gibi](#)

[Değil](#)

[Lucy için](#)

[Aşıklar Ne Yapar](#)

[Bizden Önce](#)

[Eğer Bu Aşksa](#)

[Doğru Adam, Yanlış](#)

[Kelime](#)

[Seni Düşündüm](#)

Pazar Sabahı Serisi

[Pazar Elma Ağacı](#)

[Air 'den From](#)

[Nowhere](#)***Wildfi***

re Serisi

Balıkçı Serisi [Çıplak](#)

[Balıkçı Kayıp Balıkçı](#)

Jack & Jill Serisi

[Gün Sonu](#)

[Middle of Knight](#)

[Sonsuzluğun](#)

[Şafağı](#) (tek başına)

[Aşkın Dışında](#) (tek başına)

[Onun Yüzünden](#) (tek başına)

Seni Tutmak Serisi

[Seni Tutmak Beni](#)

[Serbest Bırakmak](#)

Transcend Serisi

[Transcend](#)

[Epoch](#)

[Şans](#) (bağımsız)

Yaşam Serisi

[Önemli Hayat Çaldığınız](#)

[Hayat](#)

[Bir Parçaları](#)

[Yaşamın Bir Yaşamın](#)

[Anıları](#)

ABOUT THE AUTHOR

Jewel E. Ann, *Wall Street Journal* ve *USA Today*'in çok satan yazarlarından. Aralarında çağdaş bir aşk romanı olan LOOK THE PART, romantik bir gerilim serisi olan JACK & JILL TRILOGY ve duygusal bir kadın kurgu hikayesi olan BEFORE US'ın da bulunduğu otuzdan fazla roman yazmıştır. 10 yıl boyunca dış ipe derslerinin ardından, akıllara durgunluk veren aşk hikâyeleri yazmak için dış hijyeni kariyerinden erken emekli oldu. Iowa'da kocası, üç oğlu ve bir Goldendoodle ile en iyi hayatını yaşıyor.

Özel teklifler alın ve yeni sürümlerden, satışlardan ve özel hikayelerden haberdar olun:
www.jeweleann.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.